

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 48/Aralık 1985/2.-DM

1985- ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞIMIZDA ŞANLI BİR YIL

Parti ve halk tarihimizde güçlü gelişmeler ve şanlı atılımlarla dolu olan 1985 yılını geride bırakırken, ulusal kurtuluş savaşımız geleceğe daha güçlenmiş olarak, daha bir güvenli ve büyük umutlarla bakılmaktadır. 1985 yılı mücadelemiz açısından son derece önemli gelişmelerin ortaya çıktığı bir dönemi de oluşturmaktadır. Denilebilir ki, tarihimizin yaşanan ve yaşanması gereken olayları en özgün bir biçimle bu yılda karşımıza çıktı. Bu nedenle, kısa süreli mücadele pratiğimizin tüm sonuçlarını görürken, aynı zamanda uzun vadeli gelişmelerin nasıl yaşanması gerektiğinin de ortaya çıktığını belirtiyoruz. Bu da zafere olan inancımızı pekiştirirken, bu işi başaracağımıza dair kendimize olan güvenimizin daha da artmasına yol açmıştır. Bu yılda

tarihimizin eşine ender rastlanılan kahramanlıklarını yaşarken, aynı zamanda da tarihin en korkunç ve alçakça komplolarına da tanık olundu.

Devrimci Atılımlarla Gelişen Direniş Mücadelemiz, Daha Üst Bir Aşamaya Ulaşmıştır

15 Ağustos şanlı atılımının temelinde yükselen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz 1985 yılını bir bütün olarak atılımlar yılı haline getirerek, gelişimini daha üst boyutlara vadmıştır. Ulusal Kurtuluş Savaşımızı "72 saatte ezme" hedefini önüne koyan faşist cunta, 1985 kışında yoğunlaştırdığı operasyon ve katliamlarına rağmen, bu amacına ulaşamadığı gibi, ağır darbeler

yermekten de kurtulamamıştır. Bahara doğru gelindiğinde kompo ve saldırıların boyutunu daha da geliştiren TC, baharla birlikte "Pişmanlık Yasası" ve "köy korucuları kanunu"nu gündeme koyarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin karşısına dikilme çabası içine girdi. Kışın çetin geçen koşullarını da kendi lehinde bir avantaj olarak değerlendirmek isteyen cunta, baharla birlikte devrimcilerin önemli bir kısmını teslim alacağını umuyor, teslim olmayanları da ezerek mücadeleyi böylece bitirmeyi düşünüyordu.

Kışın o sert geçen ortamına ve birkaç devrimci grubun imha edilmesine rağmen, Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilanında ifadesini bulan Bahar atılımı ile düşmanın tüm

Devamı syf: 2'de

DERSİM ŞEHİTLERİ ONURUMUZDUR!

Tüm Kürdistan çapında gelişen ulusal kurtuluş savaşımız Dersim'de de dayatılan özel savaşa, yeniden hortlatılmak istenen lanetli ihanete ve kemalist inkarcılığa karşı kıyasıya sürdürülen mücadelelerle yükseltiyor, peşpeşe geliştirilen eylemlerle sömürgeci, ihanetçi ve ajan yapıya ağır darbeler indiriyor. Kendileri için sağlam bir karşı-devrim kalesi haline getirmek istedikleri ve bu amaçla yoğun çabalar harcadıkları Dersim'de devrimci direnişin her geçen gün daha da derin kökler salması ve unutturulmak istenen Dersim isyanının direnişçi ruhunu yeniden alevlendirmesi sömürgecileri ve her türden uşaklarını çığına çeviriyor.

Bunun verdiği kudurganlıkla sömürgeciler, operasyonlarına hız verir ve en değerli yoldaşlarımızı katledden, "Genç Kemalistler Birliği" haince çabalarını yoğunlaştırmakta ve onların uzantısı kemalist sol ise geliştirdiği demogoji ve propagandalarla Dersim halkını direnişe karşı çıkarmaya, ihanete pirim vermeye çalışmaktadır.

Son dönemlerde bu alanda sömürgecilerle PKK savaşçıları arasında çıkan çatışmalarda Mehmet ÖZGÜL, Cangir HAZİR, Mehmet Zeki SÖYLEMEZ, Kazım YETİM, Yılmaz KAYAOĞLU yoldaşlar son mermilerine kadar çarpışarak ve düşmana ağır maddi ve manevi dar-

Devamı syf: 9'da

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın 8. Yıl Konuşması:

PARTİ GERÇEĞİMİZDE DEVİRİMİN ZAFERİNİ GÖRMEK

Partimiz 8. yılına girerken bütün bunların şehitlerimizimizin vasiyetlerinin olduğu kadar, onlara vermiş olduğumuz sözlerin bir gereği olarak mutlaka yerine getirilmesi gereken görevler olduğunu bir kez daha hatırlatıyor ve geleceğe ancak bu temelde yürünmesi halinde her alanda büyük bir yaşam gücüne ve olgunluğa ulaşılacağını söylüyoruz. Böylesi bir temelde yüründüğü sürece, karşı karşıya bulunulan zorluklar ne olursa olsun ve bunlar ister parti içi ve halk saflarından ve isterse uluslararası zeminden kaynaklansın hiçbir güçlüğü bizi sonuna kadar aydınlanmı ve çelikleşmiş bir güç olarak görevlerimizi yerine getirmekten alıkoyamayacaktır. Tüm partililer olarak böylesine yetkinleşen militanlar olmak için bütün gücümüzü seferber edelim! Her alanda güçlenmiş bir PKK ile geleceğimizi kendi özgür bilincimiz ve eylemimizle yaratmak için ilerleyelim!

YAZISI SAYFA: 7'DE

KÜRDİSTAN'DA SUÇ VE CEZA

GİRİŞ

Kürdistan'da her şey gibi suç ve ceza, suçlu ve yargıç, haklı ve haksız vb. olgular da tersyüz edilmiştir. Öyle ki, en doğal insani ve ulusal haklar suç sayılmakta; sanık sandalyesinde oturması gerekenler yargıç kürsüsünde oturmakta; hesap sorması gerekenlerden hesap sorulmakta; suçsuzlar suç sahipleri tarafından cezalara çarptırılmaktadır. Bu mutlak değişirilmesi gereken, tarihin en büyük haksızlıklarından biridir. Artık herşeyi ve herkesi yerli yerine oturtmanın, başaşağı çevrilmiş olan gerçekleri ayakları üstüne dikmenin, suç ve ceza kurumuna gereğince işlerlik kazandırmanın zamanı gelmiştir. Bugüne kadar süregelen keşmekeşe bir son vermek; haklıya hakkını iade etmek ve suçludan suçlularının hesabını sormak artık ertelenemez ve kaçınılmaz bir zorunluluk haline almıştır. İşte, çağımızın yüklediği sorumlulukları yerine getirme ve Kürdistan'da suç ve ceza kavramlarına açıklık getirmek gerekmektedir. Özellikle son dönemlerde bu konu üzerinde artan çarpıtmalar ve spekülasyonlar, bir başlangıç niteliğini de taşısa, kısaca bu konuyu ele almayı daha da önemli kılmaktadır.

PKK'nin ortaya çıkışından itibaren ülkemize ve halkımıza karşı işlediği insanlıkdışı uygulamalara hız veren; her türlü ulusal, toplumsal ve kişisel gelişmeyi önlemekle de kalmayıp bunlar üzerinde her türlü baskı ve sömürüyü en ağır suçlar ve giderek en büyük insanlık suçu olan jenositlere kadar vadmış Türk egemenleri, sanki uygarlık tarihindeki belirgin nitelikleri, barbarlık değilmiş ve tüm insanlık tarafından da bu özellikleriyle tanınmıyorlarmışçasına bir maskeleyemeye girişmekte; yavuz hırsız misali gerçekleri tersyüz etmekte; sanki tarih boyunca katledilenler başka milliyetler değil de kendileriymiş gibi davranarak yayılma, işgal ve istilalarla dolu olan tarihlerini insanlığın bağlı kalınması ve saygı duyulması gereken bir erdemiymiş gibi sunmakta ve günümüzde de bunu pervasızca sürdürmekten çekinmemektedir. Daha dün Ermeni ulusunun jenosit maruz bırakılması yetmiyormuş gibi, en alçakça ama alçakça olduğu kadar da maskeli ve örtülü bir katliamla tükenmenin eşğine kadar getirdiği Kürt ulusuna karşı da suçlarını devam ettir-

Devamı syf: 4'te

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZE KARŞI YOĞUNLAŞAN KOMPLOLAR BUGÜN DAHA İYİ GÖRÜLMELİDİR

Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve proletaryanın çıkarları doğrultusunda Kürdistan halkı yeni şehitler vermektedir; Haki'lerden başlayan şehitler halkasına yeni halkalar eklenmektedir. Avrupa'da yürütülen ulusal kurtuluşçu çalışmalar ve buna karşı saldırılar yeni olmamakla birlikte, halkımız bu mücadelede ilk şehidini 23 Aralık 1985'de Fransa'nın Paris şehrinde düzenlenen alçakça bir kompo sonucu verdi. Yüzlerine sol maske geçirmiş bir grup tasfiyeci çevrenin gerçekleştirdiği içgenc bir saldırı sonucu halkımızın değerli evladı, yiğit enternasyonalist devrimci Mustafa Nazif AKTAŞ yoldaş şehit düşerken, 3 yurtsever de yaralandı.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesi ve bunun yankısını ülkemizden kilometrelerce uzakta da olsa hemen her alanda göstermesi, tasfiyeci klikleri telaşa düşürmüş ve saldırganlaştırmıştır. Daha Hareketimizin ilk doğuş yıllarında adeta hummalı bir biçimde geliştirilen bu saldırılar, bugün değişik boyutlara vadmış olarak yürütülmektedir. Nasıl ki, 1979'larda HK, DHB, Tekoşin ve UDG'den yönelen saldırılar bir tesadüf değilse, yine bugün de 5'li, şimdi 6'lılar, 12'li biçiminde karşımıza

çıkarılan saldırılar da bir tesadüf değildir. Bunun temelinde daha geniş izahları gerektiren fakat burada kısaca değinebileceğimiz konuların bulunduğu bugün çok açık olarak görülmektedir.

12 Eylül faşist rejiminin o neme-nem sol'u nasıl en soysuz ve alçak yöntemlerle kendi uzantısı haline getirdiğini bugün daha iyi görebilmekteyiz. Daha 1920'lerde TKP üzerinde uygulanan ve bugün de Dev-İşçi, Partizan vb. üzerinde geliştirilen ve giderek tüm devrimci direniş hattına dayatılmak istenen tasfiyeciliğin bir yandan "Genç Kemalistler Birliği" eliyle, bir yandan cuntanın resmi güçleri vasıtası ile diğer yandan da bu tasfiyeci sol tarafından nasıl geliştirilmek istendiğini ve Partinin de buraya çekilmeye çalışıldığını çok iyi bilmekteyiz. İşte o bilinen Tercüman'ından Millet-i'ne, Türk Genel Kurmaylığından parlamenterlerine, yine "Sol Birlik'ten Hamburg Dev-İşçi ve Partizan'a kadar, hemen hepsinin adeta sözbirliği etmişcesine saldırı-maları, bu gelişmelerin bir ürünüdür. TC'nin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı gerek ilke içinde ve gerekse de Avrupa'da "özel savaş" uygulamalarını geliştirmeye nasıl özen gösterdiği ve

Devamı syf: 24'te

İÇİNDEKİLER

●Güney Kürdistan'daki Son Siyasal Gelişmeler Üzerine Yazısı Sayfa 3'te

●Çıkmaç Derinleşen Sömürgecilik Yeni Arayışlar İçinde Yazısı Sayfa 3'te

●Emperyalizmin Özel Savaş ve Türk Ordusunun Kürdistan'da Yürüttüğü Savaşın Niteliği Üzerine Kürdistan'da Özel Harp Yazısı Orta Sayfada

●12 Eylül Faşist Rejiminin Sola yönelik Tasfiyeci Çabaları ve Devrimci direniş Hareketinin Görevleri Yazısı Sayfa 18'de

●M. Nazif AKTAŞ yoldaşın Anısını Sömürgecilere ve Her Soydan Uşaklarına Karşı Geliştireceğimiz Mücadelede Yaşatacağız Yazısı Sayfa 24'te

1985- ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞIMIZDA ŞANLI BİR YIL

Baştarafı Syf: 1'de uygulamaları tersine çevrilerek, bir bütün olarak bahar ayları boyunca geliştirilen yaygın eylemlerle mücadele zamanında da gelişimi sağlamıştır. Yüzlerce askerin öldürüldüğü onlarca karakolun basıldığı yine bir o kadar pusunun gerçekleştirildiği bahar aylarında, düşmanın ulusal kurtuluş savaşımızın üzerine öyle uğursuz gelişi de engellenerek gelişmeler daha da güçlü kılınmıştır.

Yaz ve güz atılımlarıyla da boyutlanan mücadelemiz kitlelerin derin sevgisini kazanırken, yan-kısmı uluslararası platformlarda da göstererek tarihte ilk kez bu kadar yoğunlukta çeşitli kurumlarda ve basında Kürdistan meselesi tartışma konusuna haline getirilmiştir. Avrupa Parlamentosu'ndan çeşitli insan hakları komisyonlarına varana kadar, hemen hepsi Kürdistan sorununa değinerek, Kürt askerlerinin savaşından bahsetmişlerdir. Yine bu süreçte halkımız ilk defa kendi bağımsız temsilcileri vasıtası ile çeşitli uluslararası platformlarda sesini duyurmuştur.

15 Ağustos devrimci atılımının 1. yılının dolduğu 1985 Ağustos'u Kürdistan konusundaki tartışmalar hız kazanırken, Kürdistan'da da yeni ve daha güçlü direniş eylemlerinin haberleri geliyordu. TC'nin tüm engelleme çabalarına rağmen, bir türlü önlenemeyen Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin meşruluğu en başta cuntanın resmi ağızlarından itiraf edilerek, tüm dünyaya duyuruluyordu. 1985'de kesinlikle her ne pahasına olursa olsun engellenmesi düşünülen ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi, TC'nin iç çelişkilerini de hızlandırıyor ve emniyet şubası işlevini göreceği yeni güçlerin devreye sokulmasına çalışılıyor.

Bahar, yaz ve güz aylarında yoğunlaşarak süren devrimci direniş eylemlerimiz, düşmanın tüm gücünü en modern silahlarla Kürdistan'a yığmasına rağmen, durmak bilmeyerek Hakkari'den Mar'din'e, Bingöl'den Dersim'e kadar hemen hemen ülkenin tüm alanlarını kapsayacak bir genişlikte yaygınlaştı. Yaklaşık 1000'km'lik bir direniş hattı boyunca süren kurtuluş eylemlerimizle düşmana ağır darbeler indirilirken, şehirler işgal ediliyor, binlerce toplantı gerçekleştiriliyor, sömürgecilerin anıtları, bayrakları yerle bir edilip, yırtılarak, yerine halkımızın öz bayrağı çekiliyordu.

Halkımız kendi öz direnişçi güçleri önderliğinde yine Ağır Dağı'na çıkıyor ve burada mevta edildiği sanılan Kürdistan'ın yaşadığını kanıtlıyordu. Binlerce askeri güce rağmen aylarca süren kahraman bir direniş sergileyen PKK savaşçıları, Ağır'nın doruklarına diktikleri isyan bayrağı ile mücadelemizi daha da ileri taşıdılar. Başta, Hakkari, Çukurca, Şemdinli, Şırnak, Silopi, Çatak, Mutki, Cizre, İdil, Midyat, Yüksekova, Beytüşşebab, Sason, Karakoçan, Kiğı, Çemişgezek, Hozat, Dersim, Doğubeyazıt olmak üzere Kürdistan'ın hemen her ilçe ve köyünde direniş eylemleri geliştiren, binlerce propaganda toplantisu gerçekleştirilmiştir.

1985 yılının sonuna geldikimiz bir dönemde bu gelişmelerin derinleşerek yaygınlaştığını görmekteyiz. Dayatılan tüm kompo ve saldırılara rağmen halkımız direnişten yana olduğunu ve desteğini arttıracak bizzat pratik adımlar atarak ortaya koymaktadır. Uluslararası alanda sesi daha fazla yankılanan ulusal kurtuluş mücadelemiz, içinde de daha güçlü bir zemine dayanarak bundan böyle de varlığını sürdürceğini 1.5 yılı aşkın

pratiğiyle de ispatlamaktadır. Ulusal Kurtuluş Cephesi tarafından kitlelerin gün geçtikçe daha yaygın bir tarzda bir araya gelmesi ve onun bayrağı altında saf tutması, giderek kitlesellenen mücadelemizin gerçekliğini de göstermektedir. Öncünün ulusal kurtuluş görevlerine bağlı bir temelde kazanıldığı ve önemli oranda gelişimini sürdürdüğü bu dönemde, aynı zamanda giderek hem de yaygın bir şekilde kitlesellenen bir mücadelenin gelişimi yaşanmaktadır.

Düşmanın tüm imha çabalarına rağmen silahlı direnişin kesintisizleştirmesi ve giderek gerilimaya dönüşmesi, mücadelemizin içinde yaşadığı süreci de ortaya koymaktadır. Kısaca, 1985 yılı boyunca önu alınmayan bir silahlı direnişin muazzam boyutlarda yaşanmasına tanık olduk. Ve bugün bu silahlı direnişimiz daha üst bir gelişmenin içerisine girmiş durumdadır.

Sömürgeci-Faşist Cuntanın Çıkması Derinleşerek Devam Etti

Gelişmelerin bu boyutta ortaya çıkacağını tahmin etmeyen veya sürekli bir biçimde mücadeleyi bastırabileceğini umut eden cunta, kısa bir ömür biçtiği direniş hareketimizin yükselmesi karşısında birçok kompo ve saldırıya da günde koymuştur. "Pişmanlık Yasası"ndan tutulma da "köy korucuları"na, "polis kanununa" varana kadar hemen tüm yasalar direniş mücadelemizi engellemek amacıyla gündeme sokulmuştur.

Bir yandan "pişmanlık yasası"ni güçletirerek, teslim aldığı birkaç hain vasıtası ile ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yaygın bir teşhir kampanyasını yürüten, diğer yandan ise "köy korucuları"nın sayısını arttırarak, 13 000'e çıkarp daha geniş bir komplanon tezgahlanmasına çalışmaktadır. Sömürgeci basın organlarının yaygın bir karalama kampanyası başlatıldığı bu dönemde, özellikle de Parti önderliği hedeflenerek, kitleler üzerinde gelişen prestiji engellenmeye çalışıldı. Sürekli "bitirildiler, kalmadılar, geriye kalan birkaç ekşiyayı da kahraman mehtçik yakalayacaktır" biçiminde açıklamalarla bulunan devletin resmi yetkili ağızları, direniş mücadelemize karşı yeni önlemleri geliştirmekten de geri kalmadılar. Milis sayısının 2 kattan fazla arttırılarak 13 000'e çıkarılması, sınırlarda geliştirilmek istenen güvenlik tedbirleri, cuntanın mücadelemize karşı savaşında temel aldığı yöntemlerin başında gelmektedir.

Milisin sayısının bu derece arttırılması, direnişimizin gelişen gücünü gösterirken, aynı zamanda TC'nin "Kürdü Kürde kırdırma" politikasına bu dönemde daha fazla ağırlık vercecğini de göstermektedir. Yoksa milislerin böyle yeniden devreye daha fazlası ile sokulmak istenmesinin temelinde başka nedenler bulunmaktadır.

TC, bir yandan bu tür faaliyetlerini yoğunlaştırırken, diğer yandan emperyalizmin en yetkili temsilcilerinin pespeşe önerileriyle hareket etmektedir. Paul Henze'nin Kürdistan'da yaptığı incelemeler sonucunda yeni taktikleri önermesi; Kürdistan'da geliştirilen savaşın bizzat emperyalistlerin direktifleriyle yönlendirildiğini de açıkça ortaya koymaktadır. ABD emperyalistlerinden, Avrupalı emperyalistlere varana kadar, hepsi de Kürdistan sorununu kendileri açısından fazla problem yaratmayacak bir tarzda sonuçlandırıl-

masından yanadırlar.

Tüm bu yöntemlerin başarısızlığının açık olarak ortaya çıktığı bu dönemde, cuntanın hareketleri bir biçimde yürüttüğü ekonomik kalkınma hamleleri de bir sonuç yaratma gücünde değildir. Yeni yol, baraj, fabrika yapımı halkın gözünü boyamaya yönelik olarak ortaya çıkan çabalar olduğundan fazla etkisi de olmamaktadır. Yine, cunta şeflerinin halka şirin görünme çabaları da gerçekleri örtbas etme gücünde değildir.

12 Eylül askeri-faşist cuntası tarafından geliştirilmek istenen her türlü özel savaş yöntemi, geride bıraktığımız 1985 yılı içinde yaygın bir biçimde uygulanarak Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi halktan tecrit etme çabası içine girmektedir.

UKM, Sol Maskeli Güçler Tarafından Yoğun Bir Kuşatma Altına Alınmak İstendi

Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz her türlü "özel savaş" dayatmalarına rağmen, sürekli bir gelişme gösterirken, gerek tasfiye sol'un, gerek Kürt küçük-burjuva reformizmi ve ilkel milliyetçiliğin mücadelemize karşı değişmeyen tavırları bugün de devam etmektedir. Cuntanın 12 Eylül sonrasında Kemalizmin o tarihi deneylerine dayanarak geliştirdiği tasfiye ve provakasyon faaliyetlerinin bir uzantısı haline gelen mevcut sol güçler, devrimci-direniş mücadelesinden vebadan kaçarak gibi uzaklaşmaktadır. Kürdistan'da geliştirilen silahlı direniş "zamanasız, provakasyon ve maceracılık olarak" nitelenen bir güçler tüm dünyanın önünde saygıyla eğildiği ve adından övgüyle bahsettigi bir mücadeleye karşı bilenen teranelerini sürdürdüler.

Onbinlerce gücü olan örgütler birer birer tasfiyeye uğratılıp, devrimci-direnişçi özünden boşaltılırken, bir kısmı da multeci örgütleri haline getirilerek, tümüyle kapağı Avrupalılara atıldı. "Sol Birlik" biçiminde ortaya konan şekillenme, devrimci-direniş hattına karşı oluşturulan reformist bir çizgiyi temsil etmektedir. Geçmişte sınırlı da olsa varolan direnişçi özerlini bu son 1 yıl içerisinde yaşanan gelişmeler ortamında tümenden yitiren ve faaliyetlerinin başına PKK'ye düşmanlığı koyan bu "sol" güçler, komplo-lardan tutulma da daha değişik tasfiye girişimlere varana kadar hepsini geliştirmekte ve uygulamaktadırlar.

PKK'nin geliştirdiği direniş mücadelesinin karşısında yeralan bu güçler, 1985 Nisan'ında 8 PKK önder kadrosu ve savaşçıları katlederek, girişimlerini daha üst boyutta ulaştırmışlardır. TKP ve İRP'nin temelinde yer aldığı bu komplo ve tasfiye girişimleriyle Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin içine girdiği atılımlar dönemi engellenmeye çalışıldı. TKP'nin, "Sol Birlik" de örgütlenerek geliştirmek istediği reformist çizginin uygulanabilmesi için; PKK'nin direniştin vazgeçirilmesinin zorunlu olması, bu güçleri esas mücadele edecek güç olarak PKK'yi karşılarına koymalarına yol açmıştır. Küçük-burjuva reformistlerin PKK'ye yönelik saldırılarını da bu gelişmelerle beraber Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin nasıl bir kuşatma altına tutulmak istendiğini açıkça göstermektedir.

Yine ilkel milliyetçi güçlerin yürüttüğü kompo ve saldırıları da bu gelişmelerin içinde ele almak gerekmektedir. 1-KDP'nin Türk faşist cuntası ile belli konularda

uzlaşarak, sınırlarda bir tampon bölge oluşturmaya için anlaşmaları da, mücadelemize karşı ne tür komplo-ların uygulanmak istendiğini de göstermektedir.

1985 Yılı Güçlü Eylemlerle Uğurluyoruz

Bahar Atılımında ifadesini bulan yaygın eylemlerle karşıladığımız 1985 yılını, yine yoğunlaşarak devrimci direniş eylemleriyle uğurluyoruz. 1985 yılı boyunca baya eşine ender rastlanır muazzam bir çabayla geliştirilen ve sömürgeci-faşist düşmana ağır darbeler vuran intikam eylemlerine sahne oldu. Hemen hemen yurdun her karış toprağında sergilenen direnişlerle, bu yıl tarihimizin bundan sonraki gelişmesini çok yakından etkileyen sonuçların ortaya çıkarıldığı bir dönem oldu.

Bahar, yaz ve güz dönemi atılımları ile durmak bilmeyen ve giderek derinleşen ulusal kurtuluş eylemlerimiz, 1985'in son ayında da varlığını tüm hızıyla devam ettirdi.

Kasım ayı sonunda Çemişgezek'te devrimcilerle, faşist ordu birlikleri arasında meydana gelen bir çatışmada 4 asker ölürlen, devrimciler, oluşturulmak istenen çemberi yararak kayıp vermeden uzaklaşmayı başarmışlardır. Güz Atılımının önünü kesmek için yoğun operasyonlara girişen sömürgeci birlikler, böylece bir kez daha darbeleyerek, mücadelenin hızından birşey kaybettirilmeden atılım devam ettirilmişti.

Yine Aralık ayının ilk haftasında Mehmet ÖZGÜL yoldaş başta olmak üzere, 3PKK savaşçısının şehit düşmesiyle sonuçlanan çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirilmiştir. 20 askerin öldüğü ve bir o kadarının da yaralandığı çatışmada sömürgeci düşmana unutamayacağı bir darbe vuruldu.

Bingöl'ün Kiğı ilçesine bağlı Şoh köyünde meydana gelen bir çatışmada 5 kontr-gerilla timi öldürülürken, ayrıca 2 yurtsever de yaşamını yitirmiştir. Şoh köyüne gelen bir kontr-gerilla timi, yurtsever bir aileye devrimcilerin kılığında gelecek kendilerini barındırmasını ister. Durumdan şüphelenen aile, akrabalarına bilgi vererek, durumu aktarır. Bunun üzerine yurtsever köy bekişiyle bir köylü olaya müdahale ederler. Çıkan çatışmada beki ve köylü katledilirken, 5 kontr-gerilla timi de öldürülür.

Aynı tarihlerde Bingöl'ün Genç kazasına bağlı köylerde operasyonlar düzenleyen sömürgeci birliklerle halk arasında çatışma çıkar. Çıkan çatışmada 1 teğmen ve 2 asker öldürülürken, bazıları da yaralanırlar. Bunun üzerine daha güçlü bir askeri kuvvette yeniden operasyonlara girişen sömürgeciler, yoğun bir tutuklama, işkence ve baskı uygulamaları başlatırlar.

Karakoçan'ın Çan nahiyesine bağlı bir köyde azırlı bir ajan olan köy muhtarına karşı gerçekleştirilen bir eylemde muhtarın yanısıra, 1 yüzbaşı ve 2 asker de öldürülmüştür. Her an devrimcilerin kendisine karşı eyleme girişeceğinden korkan köy muhtarı, sıkı bir koruma altına alınmıştır. Alman tüm önelemlere rağmen, muhtarla birlikte sömürgecilerin de cezalandırılması, devrimci direniş mücadelemizin gücünü gösterirken, halkta da büyük bir sevinç ortaya çıkmıştır.

Aralığın 20'sine doğru Çermik'te meydana gelen diğer bir eylemde ise, subay ve askerlerden çok sayıda ölü ve yaralıların olduğu bildirilmektedir. Ayrıntılarının henüz alınmadığı eylemde, devrim-

ciler kayıp vermemiş, başarılı bir eylem gerçekleştirmişlerdir.

Ayrıca hala ayrıntılarının elimize ulaşmadığı bir dizi eylem haberi daha gelmektedir. Kışın yoğun bir biçimde bastırmasından da yararlanarak devrimci-direnişçi boğmaya çalışan sömürgeci-faşist cuntanın bazı alanlarda yaygın bir operasyona giriştiği, fakat buna karşı muhteşem bir direnişin sergilendiği ve cuntanın tüm umutlarını yerle bir edildiği gelen haberler arasındadır.

Ayrıntılarının daha geniş olduğu ve daha bir çok alanda gerçekleştirilen devrimci-intikam eylemlerimizle; 1985'i nasıl eylemle karıştırmış yine eylemlerle ama bu kez daha güçlü ve gelişmiş eylemlerle uğurlamaktayız.

1985, Partimizin Tarihinde Bir Zafer Yılı Haline Getirilmiştir.

1985 yılı Parti ve mücadele tarihimizde her yönüyle güçlü gelişmelerin ortaya çıkarıldığı bir yıl haline getirilmiştir. Denilebilir ki, bu yılda geçmiş ve yakın tarihimizin çok önemli dersleri, bu dönemde yoğunluk kazanmış ve adeta sonuçları cisimleşmiştir. Bunda en önemli payın, Partimizin yürüttüğü mücadeleye ve ulusal kurtuluş savaşına yol göstericiliğine ait olduğu açıktır.

Yoğun düşman saldırılarına, elverişsiz koşullara ve olanakların kısıtlına rağmen direniş mücadelesini geliştirmede sonuna kadar kararlı olan ve bu konuda muazzam bir çaba sarfeden PKK, 1985 yılını her yönüyle güçlü gelişmeleri ortaya çıkaran bir dönem olarak ele alması ve uygulamıştır. Bir yandan en alçaık komplo-lar uygulanıp her türden ihanetçi-yıkıcı tutumlar teşvik edilip, Parti varlığı tehlikeye sokulmak istenirken, diğer yandan da cunta ve işbirlikçileri, PKK ve önderliğindeki direniş mücadelesini boğmak için yoğun bir çaba sarfettiler. Düşman tüm varlığı ile, çeşitli komplo-lara alabildiğine saldırı geliştiren, tüm bunlara karşı da Parti varlığının korunması ve sadece bununla yetinmeyip güçlü gelişmelerle dönüştürülmesi de gerekliydi. İşte, PKK böylesi bir ortamda mücadelemizin kaderi açısından son derece önem taşıyan böylesi bir dönemi başarı ile atlattığını bilmiştir.

Bu nedenle 1985 yılı, tüm bu gelişmelerin ortaya çıktığı bir dönem ve zaferi daha da yakınlaştıran bir yıl olarak, halkımız ve mücadelemiz tarihinde önemli bir yere sahiptir. 1985 yılında büyük başarılar elde edilmiş; Ulusal Kurtuluş Savaşımızın gelişimi ve güçlenmesi sağlanmıştır.

Ülke içinde ve dışında önemli gelişmelerin yaşandığı 1985 yılından 1986'ya geçerken, aynı zamanda böylesi güçlü bir zemine dayanan mücadelemiz daha da devralınmıştır. 1986'ya böylesi güçlü bir miras temelinde giren ulusal kurtuluş savaşımızın daha da güçleneceği, 1985 yılında sağlanan gelişmelerin kat kat fazlasıyla bu dönemde, daha da derinleşmiş biçimleriyle ortaya çıkarılabileceği şimdiden tüm açıklığıyla belirtilebilir.

O halde, önümüzdeki 1986 yılının yine zaferlerle dolu bir yıl olacağı, ülkemizi, halkımızı ve Partimizi zaferle daha da yakınlaştıracak bir dönem olacağı ve bunun, bu yılın en temel özelliği haline geleceği, 1985'te yaşanan zaferler üzerinde, bu yılın da güçlü karşılanacağı şimdiden söylenebilir.

YENİ YILDA DAHA GÜÇLÜ BİR SERXWEBÜN İÇİN DEĞERLENDİRMELERİNİZİ BEKLİYORUZ

1985 yılı, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz açısından önemli ve güçlü gelişmelerin yaşandığı bir yıl oldu. Serxwebün'da da çok yakından etkileyen bu gelişmeler, yeni yılda da mücadelemize yön veren temel özellikleri ortaya çıkarmıştır. 85 yılının, zafere olan inancın ve kazanma azminin daha da pekiştirilerek geride bırakılması, yeni yılda daha güçlü gelişmelerin bizleri beklediğini göstermektedir.

Gazetemiz Serxwebün geçtiğimiz 1 yıl içerisinde de yükümlendiği görevleri yerine getirmek için yoğun çaba sarfetmiş ve önemli oranda da görevlerini gerçekleştirmiştir.

Yeni yılda yeni görevlerin bizi beklediği ve bunun için de daha güçlü bir Serxwebün'a ihtiyaç duyulduğunu açıklar. Bu nedenle 1 yıllık yayın hayatını değerlendiren yazıların gazetemize ulaştırılması bizi daha da güçlendirir. Değerlendirme yazıları en geç 1 ay içerisinde gazetemize ulaştırılmalıdır.

Çeşitli tarih kitaplarında ve Kürdistan tarihinin bilimsel yorumlanması olan Partimizin tarihi yorumlayan çeşitli değerlendirmelerinde, Kürt egemen sınıflarının işbirlikçilerinin ve ihanetlerinin geleneksel bir özellik taşıdığını okuyup öğreniyoruz. Ve Kürdistan'ın yüzyılları bulan sömürgeci bir statükoyu yaşamasının esas nedenlerinden birinin bu olduğu da biliniyor.

Kürt egemen sınıfları, zaman zaman Kürdistan'a egemen olmak istemişler ve bunun için de bir çok isyan ve direnme hareketleri geliştirmişlerdir. Fakat bu direnmeler, kendi aralarında güçlü ittifaklar kuramadıklarından, daha örgütlü ve güçlü olan sömürgeci güçler tarafından kolaylıkla bastırılıp ezilmiştir. Kurulabilen ittifaklar ise, sömürgecilerin böl ve yönet taktiği uyarınca kısa bir sürede çözülmüşlerdir. Bu yönlü oluşturulabilecek ittifakların böylesine kolaylıkla bozulmasının bir nedeni de Kürt egemen sınıflarının ortak çıkarlarını merkezi bir devlet örgütlenmesinde temsil etmeye yönelmesinden, hemen birbirlerinin feodal egemenlik alanlarında üstünlük kurma savaşımına yönelmiş olmalarıdır. Kendi sınıf çıkarlarını korumak isteyen güçsüz durumdaki feodaller, hemen yabancı bir gücün -ki bu güçler, Kürdistan üzerinde sömürgeci tahakküm kurmak isteyen Türk, Arap ve Faslılar- himayesine sığınıyorlardı. Sömürgeci gücün baskılarına maruz kalan isyancı kesimlerin ise, ya yenilgiye uğradıktan sonra, ya da henüz isyan başlamadan bir başka sömürgeci güçle veya bizzat savaşı geliştirmek durumunda olduğu güçle uzlaştığını, onun himayesi altına girdiğini görüyoruz. Ailesinin ve kendisinin can telaşına düşen kesimlerin ağırlıklı olarak bir başka sömürgeci güce -örneğin İran'a- sığındıkları sık sık rastlanılan örneklerdir.

Yurt sevgisi ve ülke bağımsızlığı olgusu, yaşamlarına ve mücadelesine damgasını vurmuştur. Bunlar hep ikinci planda kalmıştır. Bu olgulara dayalı birlik ve mücadele geliştirilmemiştir. Her ne kadar kendi aralarında zaman zaman ittifaklar ve yabancı işgalcilere karşı ortak bir savaşım geliştirilmişse de, bu, ortak çıkarlarını dengelemek için yapılmıştır. Yenilgiye uğradıklarında ise en utamcasına bir işbirliğine ve usaklığa yöneliyorlar. Adeta sömürgeciliğin bir kapatması haline geliyorlar. Ailelerinin ve kendilerinin geçimi için telâşla dillencilikçi aratmayacak yakarmalarla kendilerine maaş bağlanmasını istiyorlar. Bazıları da, aile bünyesinde yer alan

GÜNEY KÜRDİSTAN'DAKİ SON SİYASAL GELİŞMELER ÜZERİNE

çeşitli unsurlarıyla birlikte idari ve askeri mekanizmada verilen rütberlerle sömürgecilik hizmet ediyorlar. Ya da, sömürgeci devletin girişmek istediği yeni fetihler veya ayaklanan Kürt feodallerinin isyanını bastırmak için maiyetinde aşiret üyelerinden devşireceği güçlerden oluşturacağı askeri kuvvetin komutanı olarak sömürgeci ordu saflarına, en uçta yer alan vurucu güç olarak katılmayı kabulleniyorlar. Bu vasıtayla, sömürgeciler, bir çok fetih seferini kazandıkları gibi Kürdistan'daki bir çok isyanı da bastırabilmeyi başarmışlardır.

Yine Kürt hakim sınıflarının ve onlardan kaynaklanan politikacılar ile aydınların, Kürdistan'a yönelik stratejik bir yaklaşımı ve bunun koşullandırdığı bir temel mücadele taktikleri olmamıştır. Onlar, daha çok Kürdistan üzerinde çeşitli emeller besleyen yabancı güçlerin politik ve askeri hedeflerinin gerçekleşmesinde birer taktik halka ve araç olmuşlardır. Aynı zamanda, sömürgeci devletlerin, imparatorlukların birbirleri üzerinde üstünlük sağlamalarının da birer hammadde olmuşlardır. Bu nedenle Kürdistan'da bir savaş alanı haline getirilmiştir. İşte Kürt feodal-aşiretçi güçlerin ve sınıfın tarihsel işleri hep bu olmuş, işleri bitirildikten sonra da, suyu sıkılmış bir limon posası gibi fırlatılıp bir köşeye atılmış ve bir maaş dilenecek kadar alacakça bir konuma itilmişlerdir.

Kürt egemen sınıflarının gelenekleşmiş bu özelliğini, günümüz Kürdistan'ında da görmek mümkündür. Bundan da öte, bu özelliği en canlı biçiminde Kürdistan'da genel olarak yaşıyoruz. Kuzey-Batı Kürdistan'da, Kürt egemenlerinin direnme güçleri tamamen kırılmış ve bunlar, ajan bir statü ile Türk sömürgeciliğine bağlanmışlar, çıkarlarını artık TC ile bütünleşmede bulmaktadırlar. Güney Kürdistan henüz aynı konuma dönüştürülüp, sömürgeci hakimiyet sağlanmadığından, direnme ile işbirlikçiliğin nasıl iç içe yaşadığını başka dış güçlerin nasıl birer basit taktik halkaları ve piyonları haline geldiğini görmek ve adeta tarihinin bu olumsuz yönünü onların şahsında tüm çıplaklığıyla görmek ve yaşamak mümkündür.

Güney Kürdistan sahasında, bu gün belli başlı üç güç savaşım vermektedir ve bu alan üzerinde söz sahibi olmak istemektedirler. Bunlar, İran, Irak ve Kürt egemen sınıflarıdır. Esas olarak İran ve Irak egemen olmak isteyen güçlerdir. Kürt egemen sınıflarının ise fazla böyle bir iddiaları olmadığı gibi siyasi ve askeri varlıkları da İran veya Irak'ın birbirlerine karşı üstünlük kuralmalarına ve Güney Kürdistan üzerinde egemenlik sağlamalarına da bu iki yönlü politikaların gerçekleştirilmesinde birer işbirlikçi politikacılar olmaktan öteye geçmeyen bir konumu arzlemektedir.

İran'da, örgütlü din adamlarının önderliğinde, islam ideolojisi öncülüğünde hareket eden orta ticaret burjuvazisi ile şahhik monarşisinin "Ak Devrim" hareketinden çıkarılan zedelenen feodal güçler, faşist şahhik rejiminin yıkılması sürecine kadar ittifak içinde olduğu küçük-burjuva ve burjuva liberal muhalefeti tasfiye ederek iktidara egemen oldu. Bölgede çıkarları önemli oranda sarsılan Amerikan emperyalizmi, bölgede sınırlı da olsa objektif konumu itibarıyla ilerici bir rol oynayan iktidarı yıkıp yerine kendi yandaş güçleri yeniden iktidara oturtmak ve böylece İran halk devriminin bölgedeki sirayetini engellemek için, faşist Saddam rejiminin, İran ile çeşitli sınır anlaşmaz-

lıkları çelişkilerinden de yararlanarak, bilinen Irak'ın İran'a saldırısını başlattı. İki ülke arasında başlayan bu savaş yaklaşık altı yıldır süremektedir.

İran ise hem iktidarını ve kazanımlarını korumak ve hem de bölge gericiğinin ABD ortaklığıyla kendisine yönelik saldırılarını göğüslemek için bir yandan tüm insanı gücünü seferber ederek Irak rejimini yıkmaya çalışırken diğer yandan da İslami devrimin etkisini yaymaya, deyim yerindeyse devrimi ihraç etmeye çalışmaktadır. İlk başlarda, bölgenin diğer ilerici güçlerine karşı güttüğü içe kapanık politikayı da adım adım terk ederek hızla bölgeye ve dünyanın diğer bazı ülkelerine yönelerek ittifakları oluşturmaya çalışmaktadır. İran'ın bu dış açılma politikası, Güney Kürdistan'a yönelmede de kendi etkisini gösterdi. Kuşkusuz bu, İran-Irak savaşı karşısında içine girilen çamazanın, güçlerin savaşta lehte ve aleyhte sona erdirebilme gücünden yoksun kalışlarından ve İran'ın da bu açmazını farketmesinden kaynaklanıyor.

İşte bu noktada İran, savaşı Kürdistan'a kaydırıp sonucu kendi lehine çevirmek istiyor. Bu savasta da, Kürtlerden devşirecek askeri güçleri yedeğine almaya çalışıyor. Zaten ilkel milliyetçi önderlik, halkın kahraman evlatlarından, oluşan Peşmerge gücünün bir bölümünü şimdiden İran devletin hizmetine sunmuş durumdadır. Bununla da yetinmeyen İran, Güney Kürdistan üzerinde tam bir egemenlik kurmak ve buradan kalkış yapararak bir bütün olarak Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi üzerinde

söz sahibi olmak, onun vasıtasıyla bölge üzerindeki politikalarını gerçekleştirmek için kendi güdümünde bir "İslam Kürt Hareketi" geliştirmek istiyor. Böylece oldukça sınırlı da olsa, ilkel milliyetçi bir örgütlenmeye kavuşan ve bu noktada kısmi bir merkezileşmeyi sağlayan Güney Kürdistan halkının örgütlenmesi bir kez daha içten hançerlenip, varolan bir örgütlenme de sömürgeciler tarafından dağıtılmak istenmektedir. Yıllardır Kürdistan'ın sömürgeci boyunduruk altında bulunduran, daha XVII. yüzyılda Osmanlı imparatorluğu ile anlaşarak Kürdistan'ın ilk bölünmesini gerçekleştiren, bugün ise Doğu Kürdistan halkının en aşgari demokratik istemini her türlü baskıcı ve katliamcı metodlarla boğmaya çalışan İran'ın bir den bir Kürtlerin koruyucusu olmaya çalıştığını, dil ve kültürlerinin gelişimine katkıda bulunmak için Kürtçe yayın organları çıkarmaya başlayacağını duyurduğunu görüyor ve okuyoruz.

Irak ise Güney Kürdistan üzerindeki denetimini, kendi askeri gücünden ziyade, "caşş" olarak nitelendirilen ve sayıları yüzbinlerle ifade edilen Kürtlerden oluşturulan milis teşkilatı vasıtasıyla sağlamabilmektedir. Elbetteki tüm bu güçleri hain olarak nitelendirmek fazla gerçekçi olmayacaktır. Faşist Saddam rejiminin bu güçleri içinde oluşturduğu ajan kesimlerle, sömürgecilikle uzlaşmış bir avuç işbirlikçi feodal ve aşiret gücü dışında kalanların hemen hemen tümünü ulusal kurtuluş saflarında örgütlemek mümkündür ve gerçek yurtsever güçleri bekleyen en önemli görevlerden birinin de bu olduğunu belirt-

mek gerekir. Gerçekten de bu kesimler, Kuzey-Batı Kürdistan'daki gibi ilave ve halk gerçekliğini inkar temelinde ajan bir statüyle sömürgecilikle bütünleşmiş değildir. Tersine Kürtlük ve Kürdistanlılık olgusunu kabul etmekte. Sadece ilkel milliyetçi önderlikte ve onun bünyesinde yer alan bazı aşiretlerle olan çelişki ve savaşım-larından söz etmekte. Doğru bir ideolojik-politik hattın öncülüğünde yürütülecek usta bir örgüt çalışmasıyla bu kesimlerin ezici çoğunluğunu, ulusal kurtuluş siyaseti etrafında örgütlemek oldukça olanaklıdır.

Saddam rejiminin böylesine yüzbinlere varan bir sayıya askeri olarak örgütleyebilmesinde her ne kadar Güney Kürdistan'ın olumsuz sosyal, siyasi ve toplumsal yapısının rolü olmuşa da bunda ilkel milliyetçi önderliğin ideolojik, politik ve örgütsel yetmezliklerinin ve zaaf-larının subjektif anlamda yeni örgütlü çalışma ve önderlik açısından belirleyici bir rolü var. Bazen aşiretler arası çatışmalar ve çelişkiler, aşiret gücünün tümünden sömürgeci Saddam faşizminin yanına geçmesine yolaçıyor, bazen de, ilkel milliyetçi önderliğin ulusal kurtuluşun sorunlarını çözümleyememesinin yolaçtığı bunalımlı ortam sonucu bazı kesimler rejimin safına geçiyor. Ve bu düşünce, "yıllardır savaşıyoruz bir ilerleme kaydettiğimiz yok" şeklinde ifade edilmektedir.

İkel milliyetçi önderlik ise hemen hemen her düzeyde tamamen bir çıkmaz içindedir. Silahlı savaşım, hedefin otonomi gibi dar kap-

Devamı Syf: 22'de

ÇIKMAZI DERİNLEŞEN SÖMÜRGEÇİLİK YENİ ARAYIŞLAR İÇİNDE

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin bir yılını doldurarak yeni bir atılım yılına girdiği 1985 sonbaharlarıyla birlikte, düşman cephesinde de gözle görülür önemli kırılmalara meydana geldi. Düşman, mücadelemiz karşısında acizliğini belli etmeye çalışıyorsa da, ortaya koyduğu her pratik yönelimde bu açığı çikmaktadı. Çaresizliğin verdiği kudurganlıkla halkımıza karşı kuralsız bir savaşı tüm şiddetiyle devam ettirmekte, elindeki tüm olanakları seferber ederek özellikle de bu işi birlikte mücadelemize son darbeyi indirmeyi hedeflemektedir. UKM'mizin daha güçlü sonuçlar elde etmeye ve 86 yılını güçlü atımlarla hazırlık olarak değerlendirmeye çalıştığını iyi bilen düşman, emperyalizmin de aktif desteğini alarak çok yönlü bir karşı saldırıyı şimdiden başlatmış bulunmaktadır.

Askeri, siyasi ve psikolojik savaşçı işi kullanan ve özel savaş uygulamalarını en ince ayrıntılarıyla hayata geçirmeye çalışan faşist Türk sömürgecileri, çok yönlü işletilen yoğun bir yıpratma ve karalama kampanyasını da başlatarak, en üst düzeydeki devlet yetkililerinden, en sıradan memuruna kadar tüm yapıya "PKK'yı yok etme" görevini dayatmıştır. Cumhuriyetçilik hayata geçirmeye çalışan faşist Türk sömürgecileri, çok yönlü işletilen yoğun bir yıpratma ve karalama kampanyasını da başlatarak, en üst düzeydeki devlet yetkililerinden, en sıradan memuruna kadar tüm yapıya "PKK'yı yok etme" görevini dayatmıştır. Cumhuriyetçilik hayata geçirmeye çalışan faşist Türk sömürgecileri, çok yönlü işletilen yoğun bir yıpratma ve karalama kampanyasını da başlatarak, en üst düzeydeki devlet yetkililerinden, en sıradan memuruna kadar tüm yapıya "PKK'yı yok etme" görevini dayatmıştır.

Ülkemizde ekonomik gelişmeyi sağlayacaklarını ve halkımızı daha rahat yaşam olanaklarına kavuşturacaklarını söyleyen devlet yetkililerinin bu vaatlerinin de hayata geçirilmeyeceği iyi bilinmektedir. Bugüne kadar halkımızın çıkarına en ufak bir girişimde dahi bulunmazlarken, bu dönemde birden bire böylesine hareketlenmeleri elbetteki mücadelemizin bir sonucudur ve bu vaatlerin gerçekleştirilmesi de beklenmemelidir. Sömürgeci Türk devleti, eninde sonunda elinden çıkacağını çok iyi bildiği ülkemize yönelirken hep kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmiş, yer-

veya temelleri sarsılan Türk devletini ayakta tutmaya çaba sarfetmektedirler.

Son birkaç ay içerisinde, sözlü ve yazılı düzeyde yürütülen propaganda, Türkiye savunma bakanı ve içişleri bakanlarının açıklamaları, devlet yetkililerinin ülkemizde gezileri, ekonomik yatırımlara hız verilmesi vb. uygulamalar özel savaşın değişik görünüşleri olarak ortaya çıkmaktadır. Cumhuriyetçilerden yerel yöneticilere kadar Türk devlet adamlarının tüm bu faaliyetleri açık ki gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi engellemeye yönelik girişimlerdir. Tüm bunlar da ordu eliyle ulaşılmayan sonuçlara, bir de bu tür sahtekarlıklarla ulaşma çabasıdır. Yoksa, TC'nin bugün bu kadar geliştirdiği uygulamalar başka bir anlam taşımamaktadır. Yoğun şekilde yapılan ve askeri amaçların için kullanılan yol çabekelerinin halka hizmet amacıyla inşa edildiğini, yine diğer çeşitli girişimlerin de bu amaçla yapıldığını propaganda eden sömürgeciler bir yandan da halkımızı, "vatani parçalamaya çalışan bölücü eşkiyalara" destek olmamaya çağırarak, tatlı vaatlerin arasına tehditleri de sıkıştırarak göz korkutmaya çalışmaktadırlar.

Ülkemizde ekonomik gelişmeyi sağlayacaklarını ve halkımızı daha rahat yaşam olanaklarına kavuşturacaklarını söyleyen devlet yetkililerinin bu vaatlerinin de hayata geçirilmeyeceği iyi bilinmektedir. Bugüne kadar halkımızın çıkarına en ufak bir girişimde dahi bulunmazlarken, bu dönemde birden bire böylesine hareketlenmeleri elbetteki mücadelemizin bir sonucudur ve bu vaatlerin gerçekleştirilmesi de beklenmemelidir. Sömürgeci Türk devleti, eninde sonunda elinden çıkacağını çok iyi bildiği ülkemize yönelirken hep kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmiş, yer-

altı ve yerüstü zenginliklerimizi nasıl daha iyi talan edebileceğinin hesabıyla bazı ekonomisi tesisleri inşa ettirmiştir. Bugünkü girişimleri de bu anlayışın ötesine geçmemektedir. İşçileri bakanından valili ve kaymakamlarına kadar tüm yetkililerin "hizmete" açtıkları en sıradan kurumların açılış törenlerinde yaptıkları konuşmaların hepsi mücadelemizin desteklenmesi, HRK savaşçılarına yardımcı olunması ve onların yakalatılıp devlete teslim edilmesini içeren çağrılardan ibarettir. Devletin artık "doğuya önem vereceğini ve bu alanın makus talihini değiştireceğini" propaganda eden yetkili ağzalar, sık sık tehditler yağdırmaktan da geri kalmıyorlar. "Bölücülere", yataklık yapmanın çok ağır bir suç olduğunu, onları görüp de ihbar etmeyenlerin ağır cezalar alacaklarını ve herhangi bir köyden geçtiklerinin dahi duyulması halinde o köyün yakılıp yıkılacağı belirtilip, gözdağı veriyorlar. Hatta bu söylediklerini kanıtlamak için her bölgede birkaç yurtseveri katletmekten de geri durmuyorlar.

Türk devletin içişleri bakanı da son dönemlerde sık sık yaptığı açıklamalarında birinde, "PKK'nin can kestiğini, son günlerini yaşadığını" iddia ederek sürdürülen propaganda kampanyasına katılmıştır. Ancak işçileri bakanı söylediğine kendisi de inanmadığını kanıt-larcasına konuşmasını tamamlamadan şunları belirtmiştir: "Sınırlarımız fiziki engellerle donatılıyor, ışıklandırma sistemi artırılıyor, ama eşkiyalar dağlık araziden faydalanarak kolayca sınırlardan içeri sızabiliyor." Bu ne anlama gelmektedir? Can keşiken ve "bitti" denilen bir güce karşı bu kadar sıkı ve büyük maddi külfeti gerektiren önlemler almaya gerek duyuluyor? Açık ki, ortaya atılan yalanlarla kendileri de inanma-

Devamı Syf: 23'te

KÜRDİSTAN'DA SUÇ VE CEZA

Baştarafı Syf: 1'de

mektedir. Günümüz dünyasının siyasal gengesinden yararlanarak ve özellikle emperyalizmin en gerici mihraklarının baskı politikalarını dan medet umması özelliğini de iyi hesaba katarak bugün katliamlarını görölmemiş aşafılık biçimlerde sürdüirmektedir. Sadece kaba ve inceltilmiş maskeli yöntemlerle suçlarını işlemekle kalmamakta; mevcut politik dengeleri de en iyi bir biçimde kullanarak bir emperyalizme oynayarak, bir sosyalist sisteme göz kırparak ve jeo-politik konunun bilincinde olarak yürüttüğü bölgesel politikalarla da konumunu sağlamla bağlamakta ve suçlarını pervasızca işleme cesaretini göstermektedir.

Ülke içinde de eşi görülmemiş cambazlıklara başvuranlar toplumu içinden çıkılmaz noktalarla götürmekte; kişiler üzerinde yozluğu, teslimiyeti ve çürümei en had safhaya ulaştırarak toplumu tam bir kaosa sürüklemektedir. Onbinlerce halk evladını zindanlara doldurarak korkunc işçilerden geçirmektedir; göstermelik mahkemelere çıkarma cüretini göstermekte ve onları sanki katliam suçlusu işmler gibi ırsal ve ırsalararası kamuoyunda mahkum etmeye çalışmaktadır. Gerçekte kendisinin faşist yöntemlerle, kontr-gerilla yöntemleriyle ilerici, demokratik ve sosyalist kesimlere yönelttiği saldırıları günümüzde aksi bir biçimde yanlışları bunları sol muhalefetin eylemleriymiş gibi göstermekte, suç ve yargıyı bu temelde geliştirmektedir. Diğer taraftan, pırsmanlık ve "af" müessesesini devreye sokmakta; sanki pırsmanlık göstermesi ve af dilesimi gereken gerçekte kendileri değilmiş gibi, bunu ilerici ve demokratik güçlere dayatmaktadır. Kendilerinin oynamış olduğu rolü adeta onlar tarafından oynanmışcasına ortaya koymaktadır. Tüm bunları da yine görülmemiş politik manevelarları dış kamuoyuna yansıtmakta ve böylece en büyük suçlu olduğunu gizlemeye çalışmaktadır. Üstelik bir de bu durumda düzen, istikrar adı vermekte ve hatta giderek demokrasinin gelişimi bile diyebilmektedir. Bunu çağımızda da onaylatmak için, başta o köhnemiş "filozof ve bilim adamları" takımı olmak üzere, her türlü kültürel, bilimsel ve politik etkinliği kullanmakta; sahte parlamentodan tutalım, bilim hüviyetli maskeli şarlatanlara kadar birçok kurum ve kişiyi devreye sokmakta; böylelikle, bu iğrenç egemen sınıf, tarihte yaptıkları ırtbas etmekte de yetinmeyerek, çağımızda kendisini pri u pak gösterip mevcut özellikleriyle daha fazla yaşama, ömrünü adeta sonsuz kılma zehabına da kendisini kapırmaktadır. İşin acı tarafı, tüm bu suç düzeyine varan, aslında politik-hukuki girişim bile diyemeyeceğimiz, apaçık barbarlıklarla nitelendirilmesi gereken davranışlarını modern politik ve hukuki sözcüklerle alaylayıp pulayarak ilerici campa bile onaylatılmaktadır.

Bunlarla da yetinmeyen Türk devleti, çağdışı ve ancak Türk egemenlerinin barbarlık tarihleriyle zah edilebilecek insanlık suçlarını 'İrşadistan'da yoğunca işlemekte; Hitler faşizminin suçlarını ve Ermeni atlımı suçunu çok çok aşan bir ekilde, tek tek bireylerden bir alkın ulusal varlığına, kültüründen n basit maddi yaşam olanaklarına adar, hepsi üzerinde bir soykırım ürütmektedir. İnsanlarımızı binlerce yıldır başadıkları ülkemizden apararak başka alanlara verleş-

meye zorlamakla; görülmemiş ölçüde bir işsizlik, yoksulluk ve hastalıklı yapıyı üzerlerinde ege-
men kılması yetmiyormuş gibi,
onları dünyanın dört bir tarafına
savurarak yersiz-yurtsuz bırak-
makta ve felakete sürüklemektedir.
Diğer taraftan o çok öğündüğü
dehşetli ordusuyla Kürdistan üle-
rine hergün yeni yeni imha seferleri
düzenlemekle; halkımız üzerinde
görülmemiş bir terör estirmekle,
binlerce, başta Diyarbakır zindan-
ları olmak üzere, Kürdistan'ın dört
bir tarafında milyarlara liralık
yatırımlarla inşa ettiği hapishane-
lere doldurmakta ve sahte bir yargı-
lamaya tabi tutmaktadır. Halkı-
mızın öz hakları uğrunda doğal
mücadelesine "vatanın birliğine,
bütünlüğüne yönelik baskılara, eşkiya
hareketleri" demek küstahlığını gös-
termektedir. Halkımızın en değerli
yüzlerce evladını görülmemiş iş-
kencelerden geçirmesi yetmiyormu-
ş gibi, idamla cezalandırmakta;
birer iskelet haline getirmekle kal-
mayarak dilleri de dahil her türlü
insani ve yaşam haklarını bile onları
teslim almanın birer aracı haline
getirmekte, şantaj olarak kullan-
maktadır. Üstelik bütün bunlara
"Türk hukuku ve Türk mahkeme-
lerinin bağımsızlığı, onuru, şerefi"
diyecek kadar da şerefsizleşmek-
tedir.

Türk burjuvazisinin insanlık ve halk düşmanı çağıdışı uygulamaları öylesine boyutlara ulaşmış ve öylesine çılgından çıkmıştır ki, tüm bunları onun adına yaptığını iddia ettiği kanlı emperyalist sistem metropollerini bile artık susamayacak noktaya gelmişlerdir. Amerikan Temsilciler Meclisinden Avrupa Parlamentosuna kadar, tüm bir emperyalist sistem ve hatta Ortadoğu gericiliği bile bu kadarına artık "pes" demektedirler. Türk burjuvazisinin Kürdistan halkına yönelttiği fiziki imha politikalarının işleme-liği, çağıdışılığı ve yalnızca TC'yi değil tüm sistemi zor durumdada bırakan niteliği karşısında Ermeni katliamının unutturulmaması karakteri gözler önüne serilmekte, çıkarılmaya çalışılan soykırımı kinama yasalarıyla TC daha aklıca ve inceltilmiş politikalar uygulamaya ikna edilmeye çalışılmaktadır. En azılı gericiler bile, Ermeni soykırımını lanetlemekte, soykırım müzeleri kurulmakta, anıtlar dikilmekte ve Avrupa Parlamentosu aile-acele Ermeni raporlarını görüşüp onaylamaktadır. Ermeni katliamı adı altında yürütülen bu çalışmalarla özünde günümüz Kürdistan'ında Kürt halkının katliamına yönelik politikaların sonuna kadar onaylanamayacağı hissettirilmekte, fazla ileri gidilmeden bu politikadan dönülmesi çağrısında bulunulmaktadır. O göstermelik mahkemeler, idamlar ve işkencelerden hiç olmazsa sınırlı ölçüde uzak durması öğütlenmekte ancak bütün bunlar barbar Türk egemen güçlerini ve onların günümüzdeki temsilcisi faşist generaller cuntası-nı sindirmeye yetmemektedir. Onlar, aksine, tarihlerini gözi kara bir biçimde örnek almaya devam edeceklerini, dünyaya bu konuda ders vermek niyetinde olduklarını ve "dünyaya bel delan bir Türk"ün dünyayı dinlemek zorunda olmadığını inadına göstermek istemektedirler. Bütün bunları yaparken de, bir işgal, istila ve talan tarihi olan gerici tarihlerinin sanki insanlığın ilerici kaldırıcılarından birisiymiş gibi tüm insanlık tarafından da onaylanmasını talen etmektedirler.

Hatırlanacaktır, 1930'larda Atatürk, ortaya attığı "Türk tarih

teorisi" ile tüm insanlığın Türklerden gelme olduğunu ve uygarlık tarihinin yine Türkler tarafından başlatıldığını iddia etmiş ve yine tüm dünya dillerinin kökeninin Türk diline dayandığını, mevcut dillerin Türk dilinin kolları olduğunu ortaya atmıştır. Hitler'in Almanya'da geliştirdiği "üstün Alman ırkı" faşist teorisini o da "üstün Türk ırkı" teorisine çevirmiştir. Bu azgın şovenizm, bu hastalıklı kafa yapısı bugün de Türk faşist generalleri tarafından temsil edilmektedir ve basyurulan tüm çağdışı uygulamalar bu "büyük ulus", bu "bir Türk dünyaya bedel" şovenizminin ürünlerinden başka bir şey değildir. Ve bu katımlı şovenizm en tehlikeli icraatını Kürdistan'da yürütmektedir. Bugün TC Kürdistan'da yalnızca tarihinin değil, günümüzün de en çağdışı jenositini yürürlüğe koymakta, ağır suçları işlemektedir. Bu gerçeğin hiçbir ilericî-demokrat ve hele hele sosyalist tarafından inkar edilebileceğini sanmıyoruz. Suçlar çok derin ve çok kapsamlıdır; salt beryelerin yaşamını değil, bir ulusun toptan imhasını ve toplumsal gelişiminin yerle bir edilmesini hedeflemekte; tarihi ve geleceği kapsamaktadır.

İşte PKK Hareketi, hiç bir onurlu insanın kabul edemeyeceği bu suçların sahiplerinden ve işbirlikçilerinden başkasının yaşam hakkını olmamış; bir halkın tüm ulusal ve toplumsal değerleriyle birlikte salt inkar edilmekle de kalmayarak günlük katliam uygulamalarına maruz bırakıldığı; adı dahikimlikler edilecek kültürü, dili, toprağı ve ekonomisi üzerinde hergün imha politikalarını yürürlükte olduğu; bu durumu kabul etmenin birakılmı insanlıkla bağdaşmasını, normal bir canlı varlığın gelişim teorisine bile uygun düşmediği bir ortamda, bütün bunlara karşı mücadele azmi ve kararlılığıyla ortaya çıkan bir Hareketidir. Yani kısacası, salt insanlığın değil, canlı bir varlık olarak yaşamının gereklerine bağlı olarak ortaya çıkan; Kürdistan'da ilerciler bir tür, bir insanlık türü olarak yaşamaya azmeden; bunun ancak bu dehşetli suçluya karşı direniş mümkün olacağına karar veren; bu barbara karşı direnişini yaratacağı her yaşam işareti ile insanlaşma yolunda ilerleyebileceğine ve ancak bu temelde ulusal ve toplumsal kimliğini kazanabileceğine inanan; tüm yaşamını bu gereklilik temelinde düzenleyen ve dönüşüme uğratan bir Hareketidir. Veyine o, bu amaç için herşeyini ortaya koyan; insanlık ve yaşam yeteneklerinden sonuna kadar yararlanarak varlık kazanmaya çalışan bir Hareketidir.

PKK'nin kısa tarihi geçmişi, ülkemizde işlenen insanlık suçlarına, ulusal, toplumsal ve kişisel suçlara karşı çıkmadan ve sınırlı da olsa gereken cezayı vermeden insan onuruyla yaşamının imkansız olduğunu göstermiştir. Bu gerçekler tirilmeden, hele hele bir bağımsızlık ve özgürlük savaşçısı olmak hiç mümkün değildir. Bugün geline nokta PKK bunun savaşımı içeri- stirdi. Özellikle de 15 Ağustos atıldımın bu yana, elde silah bir imha savaşı yürüten, ac-susuz bırakmaktan, görölmemiş işkence yöntemlerine kadar, her türlü insanlık dışı yöntemle başurma yetkisini kendisinde gören, her gördüğünü vurma, öldürme hakkına sahip olduğunu düşünen ve bunu bile edhaf bir ceza olarak telakki eden barbar bir güç ve onun işbirlikçileri ile korkunc bir boğuşma içinde bir eylem yükseltmektedir. Bu bir baş-

langıçtır. Kısacası PKK, varlığını yitirmekteye nosuz bir iradeyle kararlı olan ve bunun için yanıp tutuşan insan azınları bir güce karşı çok sınırlı boyutlarda ve kitle olanaklarla da olsa ayağa dikildi. Çağdışı karakterini gözler önüne serdi ve yaptıkları sınırlı da olsa bir hesabını sordun. Kimliğine sahip çıkma ve varlığını kanıtama, bu temelde de insanca yaşama hakkından söz etti; kendi ulusal ve toplumsal özgür kimliğine ulaşmaya çalıştı. Evet, koyduğu eylemlerle, ideolojiler, politik ve örgütsel faaliyetleriyle bu yolda birkaç adım atmaya çaba sarfetti.

Ya hem suçlu ve hem de güçlü olmakta eşine ender rastlanan Türk hakim sınıfları ve uydurları bu sömürce insanı ve haklı adama nasıl bir karşılık verdiler? Hem de türedilerle ve Kürdistan'daki bin yıllık kaşarlanmış uşaklarıyla birlikte nasıl bir tutum takındılar? Basın ve yayım organlarında, iç ve dış politik arenada ve hukuki alanda yazılı ve sözlü olarak nasıl bir saldırıya giriştiler? Bu konuda uzun söze gerek yok. Herşey açıkça ve tüm gözler önünde olup bitmektedir.

Ama tüm bu gerçekler gözler önündeyken ortaya çıkan tablo nedir? Tüm insanlık ve halk düşmanı suçların sahipleri gözler önündeyken ve Partimizin attığı adımı soyululuğu ve haklılığı ortadayken mahkum edilmeye hacis sorulmaya çalışılan kimdir; yargıç rolündekiler kimdir? İşte bu noktada tarih bir kez daha çalıştırılmaya ve tersyüz edilmeye çalışılmaktadır. Sanki suçlu PKK'ymsi, sanki Kürdistan'ın bin yıllık tarihinin bunca yıkım, tahribat ve talanı ondan kaynaklanıyormuş ve sanki ülkemizdeki tüm kötülükler, şiddet ve işkence onda başlayıp onda bitiyormuş gibi tüm oklar ona çevilmektedir. PKK'nın tarihinin bir kaç yıl ötesine dayandığı bilinişse, o din kitaplarında çokça geçen "cehennem"in kurucusu PKK'dır denilecek ve yine "Azrail"den tutulmuş o kötülük "seytan"larına, o uğursuz karanlığın temsilcilerine kadar hepsinin bu ögütünü çıkışından kaynaklandığı iddia edilecek.

Evet, barbar Türk sömürgecileri

da tüm gücünü harekete geçirerek çeşitli kompolar da geliştirilmektir. Bu amaçla Hareketimiz içine ajanlarını saldı, "Genç Komalistler" takımından tutulm, sol maskeli uzantılarına kadar yurtdışına bir yığın tasfiye-yıkıcı güçü ihraç etti. Salt Amerika ve Avrupa parlamentolarına kendi lobilerini, parlamenterlerini ve diplomatlarını göndermekle kalmadı; sol içine de içgüç ve içgüç olduğu kadar da en aşağılık dükküntüleri -kimilerini "af" karşılığında uşaklaştırarak, kimilerini haphanelerde kaçırarak ve kimilerini de bir kaçış çor-baya satın alarak- saldı, bu ruhu "sol"dan Partimiz üzerine saldırttı. Bununla da yetinmedi. Bir yandan en utamam bir tarzda Bulgaristan'a yönelik "Bulgar Türkleri" şantajını geliştirirken diğer yandan Sovyetler Birliği de dahil tüm sosyalist ülkelerle "dostane" ilişkiler geliştirmeye çalışarak, Sovyetler Birliği'ne Genelkurmay Başkanını göndererek, Hareketimize muhtemel bir desteği önlemeye, onu tecrit etmeye çalıştı. Aynı çabalarını Ortadoğu'da da yoğunlaştırdı. O, bütün bu ince politikalarla PKK'yı dünyanın dört bir tarafında tecrit etmekle "Türkiye'nin birliği ve bütünlüğünü" garantiye alabileceği umudundadır. Dışarıda bu çabaları geliştirirken içeride de yoğun bir karamale ve tecrit etme kampanyasını sürdürmektedir. Bu amaçla tüm burjuva gazetelerini, televizyon ve radyoyu seferber etmekte, özel broşür ve kitaplar çıkarmaktadır. Milliyet gazetesi, "Apo'nun Maskesi", Tercüman, "Silahlı Robotlar" adı altında diziler yayınlayıp ihanet çetesinin elebaşlarına en içgüç yalanları söyletirken, Hürriyet bunlara çeşitli yalan haberler ve karalamalarla eşlik etmekte, istisnasız tüm burjuva gazeteleri teslimiyet ve ihanetin reklamını yapmakta birbirleriyle yarışmaktadır. Bu yayınlarda, "Apo'nun nasıl bir "örgüt" ağıası" olduğu, PKK'nın nasıl "işkenceler geliştirdiği", nasıl "Kürdistan"ı haphanelerle doldurduğu" nasıl "Ortadoğu'da, Suriye'de idamlar uyguladığı" ve özellikle de nasıl "Avrupa'da devrimcilerin peşinde olan -dehşetli bir despot örgüt".

bir kez daha yavuz hırsıza taş çıkartacak bir soysuzluk örneği sergilemektedir. "Tüm kötülüklerin kaynağı" Partimizi imha etmek için ordusunu ve milislerini seferber etmekle de kalmamakta, her alan-

olduğu üzerine bol bol yalanlar dizilmekte; PKK ve önderi "cani, katil ve insanlık düşmanı" olarak tanıtılmaktadır. Evet, TC ve uşakları kendi sıfat ve suçlarını PKK ve önderine yakıştırmakla tarihsel suçlarını giz-

leyebileceklerini, unutturabileceklerini ve barbar, katliamcı yüzlerini maskeleyebileceklerini sanmaktadırlar. Provakatorler, hainler ve tasfiyeciler ağızından da yaydıkları bu propagandalarla uşaklarının günlük ihanetlerini de örtbas edebileceklerini hesaplamakta, bu demogojilere kendileri inandığı gibi, dünya, Türkiye ve hatta Kürdistan halklarını da inandırabileceklerini düşünerek kadar da küstahlaşmaktadırlar.

Evet, tarihin ve günümüzün Türkiye ve Kürdistan'daki en büyük "suçlusu", "despotu" bulunmuştur! Her türlü acının, sömürünün ve yoksulluğun sorumlusu açığa çıkarılmıştır! PKK'dir bu "suçlu" ve "sorumlu"! Herşey onun başının altından çıkmaktadır! İşlerin yolunda gitmemesinin tek ve en büyük sorumlusu odur ve dolayısıyla o ortadan kaldırılrsa tüm kötülükler de yer yüzünden siliniverirdi! Bu saçmalığa kendisini inandıran ve PKK'ye savaş açan yalnızca sömürgeciler de değil, o "namlı Türk sol'u", kendi egemenlerinin sadık uşağı, onların kuyrukçusu ve onların ayıplarının asma yaprağı "Türk sol'u" da sanki kendi suçlarını, kendi tasfiyeciliğini gözardı ettirebileceği ve tarih karşısında hesap vermekten kurtulabileceği gibi bu savaşta dört elle sarılmakta ve kraldan daha kralcı bir tutumla sürdürmektedir. Dava uğruna canlarını veren devrimcilerin kanını içip mirasını yiyen ve burjuvaziye karşı-devrimci savaşından güçlenerek çıkarmanın şampiyonu olan bu "sol", bütün bu suçlarını örtbas etmek ve burjuvazinin gözüne girerek çıkması muhtemel "af"tan yararlanmak için en alçakça konumlarla düşmekten çekinmemektedir. Bu güçler söz konusu alçakça planlarının önündeki en büyük tehlike olarak gördükleri PKK'yi ve mücadelesini durdurmak için düşmanla aynı konuma düşmekte, onunla aynı ağız paylaşmakta hiçbir sakınca görmemektedirler. Provakatorler, ihanetçiler, burjuva gazeteleri ve cuntanın en yetkili ağızlarının ileri sürdükleri iddialar ile kendilerini devrimci-demokrat, sosyalist diye andıranlar "Hamburg Devrimci İşçi", "Peşeng", "Partizan" gibi örgütlenmelerin bildiri ve gazetelerinde işledikleri iddialar arasında en küçük bir fark görmek olanaksızdır. Bu baylar cuntayı ve cuntaya karşı mücadeleyi bir yana iterek, tüm çabalarını PKK'yi nasıl teşhir ve tecrit edecekleri, nasıl ortadan kaldıracakları ve ona karşı nasıl mücadele edecekleri konusunda açıklığı kavuşturmak üzerinde yoğunlaştırdılar ve bu konuda önemli ilerleme(!) kaydettiler. Binlerce insanı kim öldürttü, onbinlercesini kimler işkenceden geçiriyor, bugün hala Türkiye ve Kürdistan halklarının başına bela olan yönetim kimin yönetimidir? Bütün bunlar unutulmuş, bu konuda bir tek bildiri çıkmıyor ama PKK'nin nasıl "canavar" bir örgüt olduğu, "mutlaka yokedilmesi gerektiği" üzerine üç günde bir bildiriler ve yazılar yayınlanıyor. Terzi Fikrilerin, Mahirlerin, Denizlerin ve İbrahimlerin henüz kuramayan taze kanlarını hesabı sorulmuyor ama, PKK'den "Semir'in hesabının sorulması" gibi bir alçaklığa düşülebiliyor.

Bu güçler hala neyin hizmetinde olduklarını anlayamıyor, Semir'in gerçek yüzünü göremiyorlarsa açsın okusunlar "Genç Kemalistler Birliği" elebaşlarının, Şahin ve Yıldırımın sözlerini. Kara Kuvvetleri Komutanlığının çıkardığı "Türkiye'de Yıkıcı ve Bölücü Akımlar" isimli kitapta, Milliyet ve Tercüman'ın serilerinde bulabilirler bu hainlerin iddialarını. Bu iddiaları bizzat kendilerinin dağıttığı Semir'in bildirilerindeki iddialarla karşılaştırsınlar. Seçilen kelimelere

varıncaya dek aynı dilden yazılmaşcasına uyuşan bu iddiaları nasıl alçaklayacaklar? "Genç Kemalistler Birliği"nin kim tarafından oluşturulduğunu bilmiyorlar mı? Onlarla aynı dili konuşanlar devrimci olabilir mi? Bu benzerlik sadece bir tesadüf mü? Evet, bunlar cevap bekleyen yakıcı sorulardır. Alsin bu güçler söz konusu bildiri ve yayınları, çevrelerine de okutsunlar. Sağduyu sahibi dürtüst insanlar bu iddiaların arkasındaki gerçek gücü görmekte ve amaçlarını kavramakta zorluk çekmeyeceklerdir. Evet, bütün bunların arkasında bir gerçek var. Halklarımızın ağızın düşmanının bir faaliyeti var. Diğer taraftan bu suçlara ortak olanlar var, hainler var, işbirlikçiler var. Bunlar ağır suçlar işlemektedirler. Ve PKK, çok sınırlı da olsa bu suçların hesabını sormaktadır. Ya, yavuz hırsız TC'nin bu küçük, sahrete evlatları ne ile uğraşıyorlar, neyin hizmetine koşuyorlar? Bu gerçeği de iyi bilince çıkarmak gerekiyor. "Sanlı Türk tarihi"nin bir parçası olarak bu güçleri de iyi tanımak ve tanıtmak gerekiyor. Bu da PKK'nin boynunun borcudur. Bunları yerli yerine oturtmak da boynunun borcudur.

O halde, Kürdistan'da suç ve ceza konusunu çok derinliğine işlemek; hukuka işlerlik kazandırmak; Kürdistan'daki suçu, niteliğini ve uygulanması gereken cezaları ne olması gerektiğini izah etmek gerekiyor. Hele hele uygarlık tarihinde barbarlığıyla ün yapan bir egemenin sultasıyla karşı karşıyayız; adısı ulu, adısız halk Kürdistan ve Kürt halkına karşı işlenen ama aynı maharetle de örtbas edilen suçların niteliğini ortaya koymak daha da büyük önem taşır. Yalnız Ermeni soykırımını tartışılmasın Amerika ve Avrupa parlamento ve kongrelerinde. Yine, yalnız burjuva hukuk ölçülerıyla yaklaşılmaz ülkemizde işlenen suçlara. Evet, hukuk tüm kurumlarıyla birlikte bir de bizim ülke gerçekliğimize uygulanır, ama uygarlığı iler-

leten hukuk uygulanır; barbarların, Hitler'in hukuku değil. Adaletin terazisi olan ve adalet dağıtan hukuk uygulanır diyoruz.

Bu temelde, özellikle günümüzde, PKK etrafında saibeler yaratmaya çalışan ve giderek bunu bir yargıya dönüştürmek isteyen Türk cuntası kadar, onun işbirlikçilerinin ve sol maskeli uzantılarının da yargılanmasını temellerini, iddiasını hazırlamak, yargıyı gerçekleştirmek ve gereken cezaları vermek daha da sistemli bir tarzda yerine getirilmesi gereken önemli bir görev haline gelmiş bulunmaktadır. Partimiz, bu görevi bugüne kadar sınırlı bir oranda yerine getirdi. Sistemli bir hazırlık yok olunca, bir namus, bir onur meselesi şeklinde ele alıp gereklerini yerine getirmeye çalıştı. Ama faşist sömürgeci hukuka karşı, onun yemini işbirlikçilerine karşı artık devrimci hukukumuzu tamamen oluşturmanın, gerekçeleri ve sonuçlarıyla açığa çıkarmanın zamanı gelmiştir. Evet, Kürdistan'da örgütler ve bireyler yargılanmalı ama, bu kez adalet tam olmalıdır. Yargı, çokça söylendiği gibi, mahşere kalmamalıdır.

İşte PKK, aynı zamanda, yargılama gücüne ulaşma onuruna erişen harekettir; yalnızca yargılamayı değil, cezayı da tüm gücüyle yerine getirmenin adidir. Halkımızın haklarını mahşer gününde arama yerine, günümüzde arama, günümüzde hesap sorma, günümüzde yargılayıp hakkını alma hareketidir. PKK, bunu, her türlü demogojiye, her türlü jenosit tehditlerine, her türlü sol maskeli sapırmaya rağmen yerine getirecek 'büyük yüreğe, büyük adalete sahip, bunun erdemle dolu, bunun cesaretle yüklü olmasını bilecek; bu yeteneklerini daha da güçlendirmek için insanlık adına kendisini gerekirse yeniden yaratmaktan çekinmeyecek; bu konudaki yetmezliklerini aşmasını bilecek ve nihai adaleti mutlaka tecelli ettirecektir.

A) Dünya Devrimler Tarihinde Şiddetin Rolü,

Hukuk ve Siyasetin Doğuşu

Ülkemizin üzerine bir karabasan gibi çökerek onu kasıp kavuran, halkımız üzerinde en ağır baskı ve sömürüyü uygulamakla da yetinmeyip her türlü hukuk dışı -burjuva hukukunun bile kabul edemeyeceği uygulamaları pervasızca sürdüren mevcut çağdışı grühu, bu yetkiyi kimden ve nereden almaktadır? Yüzbinlerce kişilik faşist örde sürüsünü ülkemiz üzerine salmış olan; adına "okul" dediği, "kültür ve eğitim kurumları" dediği soykırım kurumlarını en ücra köşelerimize kadar yaymış bulunan; ekonomik politikasıyla ülkemizin altını-üstünü talan eden bu güç, tüm bunların meşruiyetini nereden almaktadır? Bu konuyu çok iyi bilince çıkarmak gerekiyor. Bunun için de herşeyden önce insanlık tarihinin ve özellikle de uygarlık tarihinin bu konudaki yargısına baskın gereği vardır. Çünkü, çok iyi biliyoruz ki, Türk egemenleri, Ortaçağda bunu "İslamiyet ve İslamiyet uygarlığı" adına yaptıklarını söyleyecek; XIX. yüzyıldan günümüze kadar da "batı uygarlığı" adına hareket ettiklerini iddia edecek ve ülkemiz Kürdistan'da yürürlüğe koydukları birçok insanlık dışı uygulamayı, hem de sözde "sol"cuların ve komünistlerin onayını da alarak gerçekleştirdikleri, "vahşilere ve gericilere karşı uygarlığın yürüyüşü" olarak adlandıracak ve tüm suçları yanlarına kalmış olacaktır.

Açık ki, ortada büyük bir örtbas etme olayı, büyük bir haksızlık olayı vardır. Türk faşist devleti bugüne

kadar işlediği ve halen de sürdürdüğü soykırım suçlarını uygarlığı gelişimi yolundaki doğal adımlar mı gibi yansıtmak ve kanıtlamaya çalışacaktır. Bu amaçla hergün üniversite profllarına yeniden ve yeniden "uygarlık tarihi", "Türk tarihi" yazdırılıyor. "Kürtlerin Türklüğü" üzerine sözde "araştırmalar" yapıp, "belgeler" sunuluyor. Ermenilerin nasıl "millet olmadıkları, devlet kurma hakkına sahip bulunmadıkları, Türkleri katliamdan geçirdikleri" üzerine yazılar yazılıyor, demeçler veriliyor, toplantılar düzenleniyor. Halklar ve milliyetler üzerindeki baskı, zulüm ve katliamların izleri henüz taptazeyken, onlara nasıl "adaletli" davrandığı, nasıl baskı ve zulüm uyguladığı ve onları nasıl kurtardığı üzerine utanmasız konuşma hakkını kendisinde bulabiliyor. Böylece karanlık tarihini tersyüz ederek toz pembe göstermeye çalışıyor. Ama ne acıdır ki, bu konuda da hesap sorması gereken demokratik-sosyalist kesim dahi yemiş bulbul gibi susuyor, sesini çıkarmıyor. Türk halkının çıkarlarına uygun tarihi sözcülüğü yapmıyor. Günümüzde Türk halkının Türk egemenleriyle olan ayrılığı tüm tarihsel, ekonomik ve politik temellerine inerek ortaya konuluyor.

O halde susmamak gerekiyor. Türk halkı adına yola çıkan ama, onu sol'dan en alçakça bir tarzda aldatan, onun içinde burjuvazinin sözcülüğü yapan bu grüha karşı

da Türk halkının çıkarlarını savunmak gerekecek. Türk halkının neden kendi egemen sınıflarına, onların tarihi ile birlikte anılması gerektiğini, Orta Asya'dan günümüze kadar Türk halkının da bir ezik, acılı, sömürülü ve baskılı tarihinin olduğunu, sınıflarının ortaya çıkışıyla birlikte, Türkmen'in, Yörük'ün ve hatta Çingene'nin kendine özgü bir tarihinin olduğunu anlatmak, onları Türk egemen sınıflarından ayırmak gerekecek. Günümüzde de Türk emekçileri ile cuntanın ve onun hükümetinin çıkarlarını bir olamayacağını ve gerçek yüzleri iyice açığa çıkan burjuvazinin sol içindeki uzantılarının, SHP'lerin, DSP'lerin ve tasfiyeci sol'un halkın temsilcileri olamayacağını ortaya koymak gerekecek. Bunlar sergilenmeden Türk halkı ve onun kader birliği içinde olduğu Kürt halkı ile diğer komşu halkların sorunlarını çözümlenebileceğini umud etmek mümkün değildir. Tarihi doğru çözümlmek; günümüzün doğru devrimci pratiği ve geleceğin sağlıklı örgürlük mücadelesi için şarttır.

Bu çözümleneye doğru temellerde yapabilmek için herşeyden önce Türk egemen sınıflarının, insanlığın tarihsel gelişim seyri içindeki yerini ve uygulamalarını ortaya koymak gerekecek. Bunun yolu ise insanlığın genel gelişim sürecinde siyasetin, hukukun ve ceza kurumunun nasıl ele alındığına bakmaktan, tarihi en az insanlık tarihi kadar eskilere dayanan bu kurumlar hakkında uygarlık tarihinin ne dediğine kulak vermekten geçiyor.

İnsanlık tarihinin temelinde bir devrim ilkesi vardır. İlkel komünal toplumdaki günümüz toplumsal gelişmesine kadar her niteliksel sıçramaya devrim adını veriyoruz. Üretim güçlerindeki gelişmenin, üretim ilişkilerine, ekonomik sosyal ilişkilere ve oradan da siyasal ilişkilere yansıdığını biliyoruz. İşte bu doğal gelişim seyrinde devrim, tıkanan halkların kopuşunu sağlayan ve bir zor olayı olarak, eski toplumun bağrından yeni toplumu doğuran olgudur. Her türlü yeni gelişmede ekonominin politikaya kadar herşeyde damgasını basan bu alt-üst oluş, bu devrim anıdır. Kısacası devrim daha sonraki ekonomik, siyasi, hukuki vd. kurumlaşmaların belirleyici gücüdür.

Bu nedenle, ilkel komünal toplumun artık insanlığı ilerletmeyen üretim ilişkilerine karşı daha ileri üretim ilişkileriyle ortaya çıkan köleci düzen başlangıçta ilerciler bir rolesahiptir. İnsanların bir kısmının köleleşmesi pahasına da olsa üretim güçlerini geliştirmesi, bu gelişmiş üretim temelinde daha ileri bir toplumsal ve siyasal yapıyı oturtması daha sonraki gelişmeler açısından vazgeçilmezdir. Bunun içindir ki, köle imparatorlukları çok görkemlidir. Asur, Pers, Babil, Mısır, Eti, Çin ve Hint uygarlıklarındaki bu ilk sınıflı toplumun temsilcilerinin ortaya çıkışı görkemlidir. Siyasetin temellerinin burada atıldığı, yönetim sanatının burada geliştirildiğini görüyoruz ve bunlar toplumun artık sarsıntılardan ve devrimci savaşlardan çıktığı dönemin ürünleridir. Aynı şekilde, barış dönemini ifade eden bu gelişme aşamasında, hukukun da siyasete beraber ortaya çıktığını görüyoruz. Siyaset adamları hukukla iç içedirler başlangıçta. Din ve devlet adamları aynı zamanda hem hukukun sahipleri ve hem de uygarlayıcılarıdır. Hem suç ve hem de ceza aynı kişilerde somutlaşmıştır. Siyasetle hukuk henüz fazla ayrılmamışlardır. Örneğin, kendi adını taşıyan kanunları çıkardığında Hammurabi aynı zamanda imparatorudur. Yine, Mısır ve Eti imparatorları hukukun sahipleri, hu-

kukun ta kendisidirler. O halde, çok açıktır ki, toplumun barış dönemlerinde kişisel düzeyden tutulim devlet düzeyine kadar yönetim aynı zamanda bir zor olayını, bir devrim olayını esas alır. Hukuki ve siyasi düzenlemeler meşruiyetlerini dayandırdıkları devrimden alırlar.

Roma Köleci İmparatorluğuna karşı İsa'nın ve yine Ortaçağ'da Ortaçağ başlangıcındaki gericiye karşı Muhammed'in çıkışları -ki bunlar aynı zamanda tüm insanlık tarihini etkileyen çıkışlardır- ne anlama gelir? 2000 yıla yakındır etkileri süren Hristiyanlık ve İslamiyet dinlerinin -dinden de öteye devrimlerinin- özü nedir? Onlar, belli bir noktadan itibaren artık gericileşen köleciliğe karşı insanlığın kurtuluşunu hedefleyen; tüm insanlığa hitap eden; bu anlamda bir milliyet sınırlarını tanımayan devrimler; en azından burjuvazi ve proletarya önderliğindeki devrimler kadar evrensel özelliklere sahip devrimlerdir.

İslamiyet, belli bir gelişmeyi yaratmış ama gelinen noktada artık gerçekten çürümüş olan köleciliğe karşı feodal uygarlığın önde gelen devrimci hareketidir. Arabistan çölünde ortaya çıkmış olması neyin ifadesidir? Bu açık ki, burada insanlığın çok daha düşmüş olduğunu, buradaki çürümenin daha da dayanılmaz boyutlara ulaştığını, kısacası, adına "cahiliye devri" denilen bu dönemde içine düşülen karanlığın diğer bölgelere kıyasla daha fazla olduğunu ortaya koyar. Zulmetin, karanlığın en derin olduğu yerde şafak önce patlar. İşte buradaki patlak veren ve adına din denilen, gerçekte ise bir devrim olan İslamiyet de karanlığı parçalayan bir zor olaydır. Daha Muhammed'in çıkışının başlarında, ilk ilkelerini ayet ve hadisler biçiminde ortaya koyduğunda çevresindeki bir avuç taraftarı ellerinde sopalar ve kılıçlarla Mekke'de savaşma gereğini duyarlar. Henüz küçük bir çekirdek iken, "cahiliye devri"nin temsilcileri Ebu Sufyan'lara, Kureysan'lara karşı salt ilke ve propaganda düzeyinde değil, şiddet temelinde de bir savaş yürütülür. Muhammed'in geçeceği her yola dikenler ekilmesi ve öldürülmesine karar verilmesi üzerine Mekke'den hicret gündeme gelir ve yol boyunca birçok pusu asırlar Mekke'ye ulaşılır. Muhammed orada devrimini örgütlemeye çalışmaları hız verir ve ilk soygun eylemini, Bedir Savaşını yürütür. Nedir Bedir Savaşı? Devrimin finansmanını gerçekleştirmek ve İslamiyete ilk atılımını yaptırmak için düzenlenen şanlı bir savaştır bu savaş. Bugün Bedir savaşını çok kutsal bir savaş olarak anılır ve anılmazdır da. Neden? Çünkü köleciliğin o "cahiliye devri"nin alt-üst edilmesinde, onun kervanlarının soyularak mallarına el konulmasında ve bunların yeni oluşmak olan İslam topluluğunun elinde toplanmasında tarihi bir önemi vardır. İslam uygarlığının ilk eylemlerinden biri olması onun önemini daha da arttırmaktadır. Tıpkı PKK Hareketinin ilk eylemlerinin taşıdığı önem gibi. Evet, belki bazılarına çok tuhaf gelecektir, ama bizim İslamiyetten çıkaracağımız en önemli sonuçlardan biri de budur. Daha sonraki dönemlerde, bildiği gibi, İslamiyet ilke kılıç özdes tutulur. Arabistan yarımadasından başlayarak dünyanın dört bir tarafında at kişnemeler ve kılıç çakırtıları arasında İslam uygarlığı egemen kılınmaya çalışılır. Çok kısa bir süre sonra İslamın zor, İslamın kılıcıyla bu uygarlık Hindistan, Kafkasya, Atlas Okyanusu ve Afrika'nın içlerine kadar yayılır. Tarih bunu ilerciler bir çağı açılması olarak andırır.

Daha sonraki yüzyıllar İslam devriminin kurumlaşmasında hukukuna kavuşmasında başka bir

şey değildir. İslam hukuku nasıl ve ne zaman doğdu? İslamın kılıcı temelinde ve daha sonraki yüzyıllarda doğdu. Evet, İslam hukuku dediğimiz Fıkıh, İslamın kılıcının ürünüdür. Tüm suçlar ve cezalar buna göre tayin edilir ve cezalar uygulamaya geçirilir. Her türlü hukukun en yetkin bir gelişmesi Fıkıhta görülür. O halde, hukukun kaynağını birkez daha İslam devriminde, İslam zoru ve kılıcında olduğunu, hukukun ancak İslamiyet bir devlet gücü, bir politik sistem haline geldikten sonra geliştiğini ve kendi yargı, suç ve ceza kurumlarını geliştirdiğini görüyoruz.

Ortaçağ giderek gericileşen feodal düzene, üretim ilişkilerine, siyaseti ve hukukuna karşı burjuva bir çıkışın olduğu, burjuva rönesans ve reformlarının ardından burjuva devrimlerinin geliştiği ve tüm bu kurumların yerine kendi kurumlarını geçirdiği bilinmektedir. Çok çeşitli düzeylerde sürdürülen bu devrimci gelişme, Fransız ihtilali ile zirveye ulaşır. Ve artık hükümünü gilyotinlerle icra eder. Burjuva zoru feodal zora karşı zirveye çıkarak zafer kazanır. Bu temelde Napolyon burjuva devrim etkilerini tüm Avrupa'ya, Asya'ya ve Afrika'ya yaymaya çalışır. Bu kez daha da gelişmiş orduların, daha da güçlü örgütlenmiş bir zor sisteminin burjuvaziye alan açması; burjuvazinin siyasal olduğu kadar hukuki üst yapısının temellerini de her tarafa yayması söz konusudur. Burjuvazinin politikası ve hukuku, gıdasını büyük oranda Fransız devriminden alır. Yani meşruiyetini Fransız devriminin zorunda bulur. Devrim bir kez daha politika ve hukukun meşru temeli olduğunu ortaya koymuştur. Burjuva parlamenter sistemin ve burjuva hukuku dediğimiz o senderece inceltilmiş sistemlerin temelinde böylesi bir olgunun yattığını sanırsız hiçbir akli başında kimse yadsıyamayacaktır.

Burjuva sistemin reddi anlamına gelen ama toplumu daha üst düzeyde yeniden üreten devrimlere proletarya devrimleri adını veriyoruz. Sınıf olarak, ekonomik bir güç olarak, politik bir güç olarak artık gericileşen burjuvaziye karşı proletaryanın tarih sahnesine girişinin, ideolojik, örgütsel ve politik olarak kendi devrimine hazırlanmasının Ekim Devriminde evrensel çapta meşru temeline kavuştuğunu; evrensel çapta zafer kazandığını; her ne kadar Çarlık Rusya'sında da gelişse bu devrimin evrensel öneme sahip olduğunu, insanlık ve uygarlık tarihinin en önemli bir safhasını oluşturduğunu görmekteyiz. Burada da bir devrimin zor temelinde geliştirilmesi söz konusudur. Aynı zamanda, Leninizme dayatılan her türlü "barışçıl geçiş" teorilerine ve özellikle de II. Enternasyonal'in burjuvaziye sol'dan çabalarla kurtarma ve dolayısıyla da sol'u tasfiye etme girişimlerine karşı, ideolojik, politik düzeyde Kautsky'ler şahsında yürütülen muazzam bir savunma ürünü olarak karşımıza çıkar. Ekim Proleter Devrimi, burjuvazinin günümüzde hala bu devrimin meşruiyetini tanımak istememektedir ama hatırlatmak gerekir ki aristokratlar da Fransız Burjuva Devriminin meşruiyetini tanımak istememişlerdir. Ama yine de sonucu değiştirmeye güçleri yetmedi. Burjuvazinin bugün Ekim Devriminin ve Sovyetler Birliği'nin meşruiyetini tanımak istememesi, sadece bencil sınıf çıkarlarından dolayıdır. Evet, Ekim Devriminin zoru zaferi için gerekildi, ilerici insanlığın gelişimi ve şanlı atılımı için gerekli ve yerinde bir zordur. Hatta, insanlık tarihinde zorun tasfiye edilmesi ve her türlü eşitsizliğin giderilmesi için başvurulması gereken en temel kurumdur. Her devrimde olduğu gibi, Ekim Devriminde de zor en anlamlı rolünü oynamıştır.

Hemen belirtmek gerekir ki, tüm bu zor dönemleri; her ne kadar acılı da geçse, yeninin doğumu açısından oynanması gereken bir ebelik rolüdür ve her alt-üst oluştaki buna tanık olunacaktır. İnsanlık sonsuz topluma tamamen kavuştuğunda bu kurum da şüphesiz ki ortadan kalkacaktır ama o güne gelinceye kadar da, ilerici gelişmelerin oluşumunda olduğu kadar, geriye çekilmelerde de, ilerici ya da gerici zor ve bunlara dayalı siyaset, hukuk, kültür, ekonomi ve ahlak yönetimin baş köşesinde oturacak ve hükümlerini icra edeceklerdir.

Toplumsal gerçekliğin tarihsel materyalist bakış açısına göre açıklanmasının doğru olmadığını iddia eden; sorunu idealist, ütöpik izahlarla geçiştirmeye çalışan ve böylelikle kendi zorlarını, kendi varlık temellerini örtbas edebileceklerini sanan egemen sınıf temsilcileri, özellikle proletaryanın ve halkların kendi kurtuluşları yolunda zor yöntemlere başvurmaları halinde onları dehşetli zorba güçler olarak göstermeye bayılırken ama gerçekte bununla kendi zorbalıklarını örtbas etmeyi amaçlarlar. Ancak, tüm bu demogojiler ne kadar yoğun olursa olsun, zora başvuran ilerici devrimci güçler hangi sıfatlarla tanınmırlar, tanımlanmasın gelimsenim yasalarını ortadan kaldırmak mümkün değildir. Niyet etmekten de öteye, yeni bir toplumsal düzen yaratmak iddiasında olanlar kaçınılmaz olarak zora başvurmak mecburiyetinde kalırlar. Yani tarihin gelişim yasaları kendilerini dayatır, kabul ettirir ve uygatırlar. Tarihin gelişimini hızlandırmak isteyen güçler için olduğu kadar, onun gelişimini kösteklemek isteyenler için de bu böyledir. Hangi amaçla olursa olsun toplumsal düzene müdahale etmek isteyenler zor aracını kullanırlar, kullanmak zorundadırlar.

Devrim dönemlerinin belirgin bir özelliği daha vardır; gelişen devrime karşıt olarak şiddetli bir geriye dönüş çabasının ortaya çıkması. Devrimler böylesi bir geriye dönüş çabasıyla içiçe gelirler. Bu dönemlerde, eskiyi, geri toplumu temsil eden gerici güçlerle yeniye temsil eden ilerici güçler birbirlerinden henüz fazla ayırmış değildirlere. Köleci topluma klan toplumunun içiçe olduğu, kölelikte feodalizm, feodalizmle kapitalizmin, kapitalizmle sosyalizmin henüz birbirinden fazla ayırmadığı dönemlerde, yeni devrimin başlangıç dönemlerinde ilerici, gerici kavgası çok sert olur. Bu dönemlerde roller üstlenen örgütler ve kişiler arasında da sert çekişmeler meydana gelir. Devrim dönemi, ardından da anlaşılabilecek gibi alt-üst oluş dönemidir, şiddetin egemen olduğu dönemdir. İlericilik, gerici kavgasının en şiddetli bir evreye ulaştığı dönemdir. Birbirlerini alt-üst etmek için ilerici, gerici temsilcileri devrimci ile gerici temsilcileri gericiyle ve tutucular ve bunların ortasındaki arabulucu ve ortayolcular arasında kıyasıya bir çekişme başlar ve her kesim kendi çıkarlarına en uygun sonuca ulaşmaya çalışır. Hemen belirtelim ki, ortayolcu, şiddet kullanmayan kesim değildir; ortayolcu şiddeti kullanır ama, kendi ara sınıfı, ara tabakası için, onun çıkarları için kullanır. Günümüzde küçük-burjuvazi adına sonuç almak isteyen ve bunun için de her türlü entrika ve şiddeti en uç sınırına vardırıran ortayolcunun ta kendisi olduğu unutulmamalıdır. Belirttiğimiz gibi, devrim dönemlerinin tarafları arasındaki savaş çok zorlu geçer ve bunun anlaşılacak bir yönü de yoktur. Eski toplumsal sistemi ayakta tutmak için onun sahipleri muazzam direnecekleri gibi, yeni toplumun yaratıcıları da henüz tohum halindeki düzenlerinin ekilip

çizek açması için muazzam çaba harcayacaklardır. İslamiyet döneminin savaşçısına verilen mücahit adı, cehit yani çaba, mücadele kelimesinden gelmektedir. Kendisinin bir zor olayı olduğunu İslamiyet daha ilk çıkışında kullandığı bu adla ortaya koyuyor, devrimini bu adla adlandırıyor.

Devrimlere öncülük eden örgüt ve kişiler arasında da ilerici-gerici ilk ayrışması görmek mümkündür ve bu yadırganacak bir olay değildir. Eski toplumdaki yeni kopan birçok öge yeni gelişen düşüncenin saflarında yer alırlar ve eski özelliklerini de birlikte taşırlar. Örneğin İslamiyeti ele alacak olursak, "cahiliyet devri"nin etkilerini kalıntı halinde hala taşıyan birçok kişi yeni topluluğun, taze İslamın saflarına akmıştır. Yine kölelik sistemi olduğunda, eski klan toplumunun eşitsizlik özelliklerinin özlemi ile dolup taşanlar vardır ve kölelik içinde daima "cenneti" yani eski düzeni aramışlardır. Dünyün "cenneti"ni ve eşitsizliği unutmuş; "cennet" ve bolluk kavramlarını hep yüceltmişlerdir. Burjuva devrimi zafer kazandığında aristokratlar kendi ayrıcalıklı yerlerini sürekli muhafaza etmek için kerte kerte burjuvaşmışlardır. Burjuvaların şahsında kendi zorlarını uygulamış, intikam almışlardır. Birçok burjuva aristokratik özellikleri temsil etmişler. Aynı şey proletarya devrimi için de söz konusudur. Birçok burjuva temsilcisi oportünist kükler biçiminde proletaryanın partisinde ve hatta önderliğinde sık sık yer alabilmıştır.

Bu içiçe geçişler ifadesini trajik bir biçimde geriye dönüşlerde ve arkadan hançerlemelerde bulur. Roma İmparatorluğu döneminde Sezar arkadan hançerlendi. Brutüs tarafından. Sezar'ın ölürken sarfettiği, "sen de mi Brutüs" sözleri neyi ifade etmektedir? Sezar gibi Roma uygarlığının seçkin bir temsilcisinin arkadan hançerlenmesi bir türlü kabul edilecek istenmez. Arkadan hançerleme, bir imparatora, köle imparatorluğunun bu en güçlü temsilcisine yönelik de olsa ihanetle eş tutulur ve yerle bir edilir. Yunan uygarlığında, köleliğin o görkemli yükselişinin gelişmiş kültürel ve politik sistemler ve dinsel çağrışımlarla ifadesini bulduğu bu toplumda ihanet, ceza ve kahramanlık en çok işlenen konulardandır ve birçok sahipleri vardır bu kavramların. İslamiyet, daha ilk dönemlerden başlayarak kendi tarihinde çokça ortaya çıkan böyle kimseleri "mürteci" geriye çarkı yapanlar diye adlandırdı. Ebu Süfyan'ın, Kureyş'in temsilcilerinin, Muaviye'nin hakiki müslüman olmadığından bahsedilir. Bunların, Muhammed'in torunları, Ali'nin oğulları yaptıkları zulüm anlatılır. Ali, ibadetleyen, yani İslamiyet'in o en yoğunlaşmış eylemini nefsinde yaşarken arkadan hançerlenir. Hüseyin'ler, Muaviye'nin oğlu Yezit'ler tarafından görülmemiş susuzluğa mahkum edilerek katledilir. Bu, eski toplumun, İslamiyet'i kendi aşiret çıkarlarına, siyasi çıkarlarına alet edenlerin gerici ilk adına intikam alışdır. Ama mücadele bitmiş değildir. Ali evlatlarının da bir intikamı vardır ve bu, Ebu Müslim'ler tarafından alınır. Ali'nin yandaşları Aleviler tarafından hesap sorulur. Emeviler döneminin birçok hükümdarı görülmemiş biçimlerde cezalandırılır. Bu İslamiyet oportünistleri, ya da gerici kanat ile mücadele Muhammed'in sağlığında bugüne kadar 1300 yıldır sürer gelir. Bugün Humeyni'nin, Ali'nin düşmanlarının temsilcisi olarak görüldüğü Saddam'dan Ali'nin intikamını almak istemesi noktasına kadar gelir. Görülmemiş bir şiddet olayıdır bu. Yalnızca İran-Irak savaşında milyona yakın insan bu şiddet ortamında ya hayatını

yitirmiş ya sakat kalmış ya da esir düşmüştür.

Fransız Devriminde, devrimin birçok liderinin dönelliği yaşanır. Devrim saflarında farklı kanatlar ortaya çıkar: sağ ve sol ayrımı görülür ve Montagneler ile Jirondenler doğar. Devrimin önde gelen habibi Danton gilyotinde can verir. Fransız Devriminin en uçtaki ilerici temsilcileriyle onu geriye çekmek isteyenler arasında korkunç bir şiddet ortamı doğar; şiddet nöbetleri pespeşe yaşanır.

Rus Proleter Devriminde bu olaylar daha da şiddetli bir biçimde göze çarpar. İhanet ve dökellik, Lenin'in önderliğindeki Bolşevik grubu henüz küçük bir grup olarak doğduğu ilk dönemlerde ortaya çıkar. Martov'lar, Troçki'ler bu yıllarda boy verir. Bir zamanlar Bolşevizmin en iyi temsilcilerinden olan Buharin ve Zinoviy yeni Troçki, Ekim Devrimi'nde önemli roller üstlenirler, ama daha sonra ona karşı dönmekte tereddüt etmezler. Devrim sonrası iç savaş sırasında ve 25'lerden sonra sosyalist inşa döneminde devrimin bu önde gelen simaları, devrimi daha ileri götürmek ve sosyalist inşayı gerçekleştirmek isteyen önderlik tarafından "dönekler ve sağın temsilcileri" olarak adlandırılarak ölüme cezalandırılırlar. Bunlar, sadece tepedeki birkaç kişidir. Tabanda ise, yüzbinlerce Bolşevik, hem de suçları sadece kötü bir takipçilik olduğu için, tereddütsüz cezalandırılırlar. Sovyetler Birliği ve 1936 Sovyet Anayasası işte böyle doğar. Sovyet devlet ve hukuk sistemleri yarım yüzyılı bulan büyük bir boşmanın ürünü olarak ancak 1940'larda netliğe ulaşır. Günümüzde de bu savaş halen sürüp gitmektedir. Bir yandan ilerici doğru gelişmeler tüm hızıyla devam ederken, diğer yandan sağa kaymalar ve devrimi geriye çekme çabaları görülmekte ve yeni yeni kurbanlar verilmektedir.

Çin Devriminde yine devrimi ileri götürmek isteyenler ile onu geriye çekmek isteyenler arasında daki çatışmanın birçok örnekleri vardır. Partinin ilk kurucularından olan on kişiden döndü hain çıkar. Günümüzde Deng Siao Ping'lere gelinceye kadar birçok sağcı burjuva temsilcisi türer parti saflarında. Bunlarla devrimciler arasında kıyasıya mücadeleler olur ve bunlar birçok devrimciye cezalandırırken, devrimciler de onların önemli bir kesimi safdışı bırakırlar. Bugün Çin'de bu mücadele daha da üst boyutlarda sürüp gitmektedir.

Dünyadaki diğer devrimler de bunlara benzer çekişmeler, çatışmalar ve tasfiyelerle doludur ve hemen her devrimde bu gelişmeler yaşanmıştır.

Kürdistan'da ortaya çıkan durum nedir? Dikkat edilirse, diğer dünya devrim örneklerinde görülen ihanetlerin sahipleri çoğunlukla uzun yıllar devrim saflarında yer almış, belli bir ideoloji ve politika ya sahip kimselerdir. Bu kişiler içinde yer aldıkları örgütlenmenin saflarında farklı sınıf ve tabakaların politik sözcülüğü yapmış, ideolojik bir mücadele yürütmüşlerdir. Yine birçoğu devrimin gerçekleştirilmesinde önder rolde önemli görevler üstlenmişlerdir. Her biri kendi sınıf ve tabakalarının kişiliğini kendi şahıslarında en görkemli tarzda yansıtır, belli bir otoritenin sahibi olurlar. Oysa Kürdistan'da ortaya çıkan ihanetin sahiplerinin durumu çok farklıdır. Belli bir ideoloji ve politika yaratmaktan yoksun, senderece silik ve cücedirler. Kişiliklerindeki zayıflık, yetmezlik ve bayağılık eylemlerine de olduğu gibi yansır. Kendi sınıflarının çıkarlarının sözcülüğü yapamayacak kadar sömürgecilikle bütünleşmiş

inkarcı ve edilgendirler. İstisnasız hepsine yön veren ideoloji, kemalizmdir. Bir yanalığı sonucu belli bir süre devrim saflarında da yer alsalar, hiçbir zaman onun çıkarlarına hizmet etmez, soluğu sonunda Kemalizm ve Türkçülük ruhuna sığınmaktan alırlar. Bu nedenle bunlara dönek bile denilemez. Sonunda hepsinin üstlendiği rol, düşmana açıkça milislik yapmak ve devrimci harekete karşı en alçakça kompo, entrika ve saldırılara girişmektir. Bu nedenle Kürdistan'da hainler gerçek yüzlerini uzun süre gizleyemez, açığa vururlar. Saldırıların da açıkça ve en içten yöntemlerle sürdürürler. Bu ise, bunlara karşı mücadelede senderece tavizsiz, kararlı ve dikkatli olmayı zorunlu kılar.

Yukarıda ele aldığımız tüm örnekler devrimler tarihinin bir gerçeğini ortaya koymaktadır. Topluların devrimci alt-üst oluş dönemlerinde yalnız eski sınıfı temsil eden gericiye karşı şiddet uygulanmaz. Devrimin en can alıcı gelişme dönemlerinde sağ sapmayı temsil eden ve devrimi geriye çekmeye çalışanlar da en azından eski sınıfın temsilcileri kadar hem şiddet uygular ve hem de şiddete maruz kalırlar. Tarih boyunca şiddetsiz, barışçıl geçişler sadece laftan ve ütopyadan öteye gitmemişlerdir. Pratik gerçekler bunların işlemezliğini açıkça ortaya koymuştur. Bugün de şiddet ve şiddet uygulayan kurumlar tüm devrimlerde hükümünü daha da gelişmiş biçimlerde icra etmektedir.

Sosyalist ve komünist hareket içinde de sağın ve solun temsilcilerinin birbirlerine karşı şiddet uygulaması az görülür olaylardan değildir. Hiçbir devrimci önderlik bu konuda kendi içinde güçlü bir özeleştirilme, kendi sağını ve solunu yontmadan ve gerektiğinde en sert cezalara başvurmadan devrimi başarıya götürememiştir. Bu konuda en küçük bir ikircikli davranma halinde en trajik durumlara düşme tehlikesi her zaman vardır. O durumda Lenin'e kursun sıkanlar, Danton'u gilyotine gönderenler, Sezar'ı arkadan hançerleyenler ve yine Ali'yi arkadan bıcaqlayanlara ortaya çıkarlar ki, böyle dönemler tarihin en acılı dönemlerinin ortaya çıkışına yol açar. Böylesi durumlara düşmemek ve devrimin öncülerini ezdirmemek için, o halde tarihten çıkarılacak en önemli sonuç; devrimin öncülerinin kendi saflarında da gericiğe, gericilikle uzlaşma eğiliminin temsilcilerine, sağa, günümüzde burjuva kuyrukçusu güçlere ve onların sol içindeki uzantılarına karşı kendi kanunlarını icra etmek zorunda olduklarıdır. Eğer bu yapılamazsa, Ali'nin arkadan hançerleyicileri, hiçbir zaman eksik olmayacaklardır. -Ki, korkunç emeklerin, direnmelerin ve kahramanlıkların ürünü olan İslamiyet bir anlamda da Ali'nin kılıcının geçtiği yoldan çizilmişti, oradan başarıya ulaşmıştır. İşte, günümüzde de Ali'nin akitine düşmemek, Ali'nin evlatlarının trajedisini yaşamamak, bugünkü acı İran-Irak savaşındaki gibi trajik durumlara düşmemek, tarihi bu biçimde tekrarlamamak için yapılması gereken, devrimin öncülerinin saflarını çok sağlam tutmalarıdır. Onlar, ihanet ve dönelliği asla kabul edemeyeceklerini; bu konuda adil olmanın, en büyük adaleti temsil etmenin cezası zamanında ve yerinde uygulamak demek olduğunu; bunda tereddüt etmemek ve cezası da en azından devrim hakkı kadar yerinde kullanmak gerektiğini bilmek zorundadırlar. Zaferi getirecek ve devrimi yatacak olan budur.

İlk bölümünü 47. sayımızda verdiğimiz PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, PKK'nin 8. kuruluş yılına girmesi dolayısıyla yaptığı konuşmanın son bölümünü yayınlıyoruz.

SAYI 47'DEN DEVAM

PKK'nin tarihi, kendisine dayatılan Kürdistan'ın yüzlerce yıllık kölelik tarihine karşı direnmenin tarihidir. Bu tarih kendi içinde çeşitli dönemlere ayrılır.

Birinci dönem, PKK'nin ideolojik oluşum dönemidir. Partimizin düşüncede doğuşu için harcanan birkaç yıl, insan toplumunun gelişmesinin vazgeçilmez bir özelliği olan düşünce pratik zincirinin halkımızın öz çıkarları doğrultusunda Kürdistan'da ilk kez oluşturulmasını ifade eder. Düşüncede bağımsızlığın doğuşu, yani halkımızın varlığı uğrunda direnme hakkının doğuşu küçümsenemeyecek bir olaydır. Bu, Kürdistan tarihinde ilk defa, yalnız ve yalnız insan soyunun bağımsız ve özgür yaşama tutkusuna sarılanların hiç bir kişisel çıkar beklemeden, karışlarındaki muazzam cebir gücüne bakmadan ve kendi imkansızlıklarından yılmadan, insanlıklarının vazgeçilmez bir gücü olarak görme, inanma temelinde yükselttikleri en büyük özgürlük silahıdır. O yüzyılların her türlü köleleştirici, boyun eğmeci, ihanetçi ve teslimiyetçi düşüncesi ve ruhuna karşı atılmış en büyük ihtilalci adımlarımızdan birisidir. Ve biz, halkımızın kuruluşunun gereğine inandığımız andan itibaren bu silahı en etkin tarzda kullanmaların hareketi olduğumuzu söylüyoruz.

Bu silah, çok büyük zorluklarla mücadele içinde ele geçirdiğimiz ve kullandığımız bir silahtır. O nedenle, düşüncede doğuşu, Kürdistan'da bağımsız ve özgür düşüncenin doğuşunu büyük bir olay olarak karşılamak gerekir. Bunun anlamını kavrayabilmek için her şeyden önce şu sorulara geçmek ve yeterli tarzda cevap verilmelidir. Bu düşünce nasıl doğdu? Nasıl korkusuzca gelişebildi? Karşındaki ağız ve gerçekleri her örtbas ederek beyinleri işlemez kılan sistemi nasıl tanıyabildi? Halkın o korkunç köleleşmiş, teslim olmuş ve varlığını inkar eden ortamında kendisini nasıl en korkusuz bir biçimde ortaya çıkarabildi? Evet, Parti tarihimizin bu evresini büyük bir ciddiyetle incelemek gereklidir. Bu güçlü bir şekilde yapılmaksızın, Partimizin bugün milyonlara malolmuş düşüncesinin büyük önemi kavramak ve ona layık olduğu değeri vermek olaraksıdır.

Parti ideolojimizin şekillendiği dönemde, sosyalizmin adına, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı adına çok şeyin söylendiği ve birçok çevrenin ortaya çıktığına bakarak Hareketimizin de bunlardan biri olduğu ya da onlardan pek farklı bir yönümüzün bulunmadığı gibi bir değerlendirme hatasına düşülmelidir. O güçler, halkımızın bağımsız ve özgür düşüncelerine ortam açmak anlayışıyla değil, ya sosyal-şovenizm veya işbirlikçi sahate milliyetçilik anlayışıyla ortaya çıkmış ve direnmeye cesaret etme hakkına daıma saldırmışlardır. Sosyal-şovenizm, kaynağını hakim ulus şovenizminden alan ve Partimizce en açık bir şekilde teşhir edilmiş bulunan biricik amaçlarına ulaşma, kendi burjuvazisinin ülkesi üzerindeki egemenliğini "sol"dan savunma, ayrılmanın zararlarını(!) ortaya koyma ve bağımsız bir ulus haline gelmenin anlamsızlığını(!) gösterme yolunda sosyalizmi kullanma sanatıdır. Sosyalizmi burjuvazi adına en alçakça bir biçimde inceltip kullanarak, düşüncede gelişmemizi ve özgürleşmemizi yaratacak olan, yani sosyalizme ulaşmamızı engelleme sanatıdır. O, her inceldiğinde yeni yeni maskeler takınma ve hep geriden takip ederek kendisini savunma olanakları yaratma ustalığına da sahiptir. Partimiz düşüncede ilk doğduğunda bu anlayışın sahipleri "Kürt" keli-

PARTİ GERÇEĞİMİZDE DEVİRİN ZAFERİNİ GÖRMEK

PARTİ SİLAHINI NİHAİ ZAFER YOLUNDA YETKİNLEŞTİRELİM VE BAŞARIYLA UYGULAYALIM

mesine azgınca saldırmakta ve "Doğu halkı" demekteldiler. Kürt halkı uğrına büyük bir mücadele verilir, "Kürt" kelimesi artık yerleştiğinde bu kez de ulus olduğuna karşı çıktılar. Bu da aşıldığında "Kürdistan" gerçeğine ve ardından onun kurtuluşuna karşı çıktılar. Daha sonra bu, ayrılma hakkına karşı çıkmaya dönüştü. Bu konuda da maskeleri düşürüldüğünde artık tüm çabalarını kurtuluş mücadelesinin önderliğini tanıtmama noktasında yoğunlaştırdılar.

Günümüzde bu anlayışların temsilciliğini, kendisini Komünist Partisi diye adlandıran gücün başını çekmekte olduğu "Sol Birlik" yapmaktadır. Kürdistan'da geliştirilmekte olan direniş, bu güçler tarafından, başını kimin çektiği belli olmayan, adeta herkesin elinde yeraldığı, kendiliğinden bir gelişmeyeymiş gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Bu direnişlere önderlik eden, onun biricik yaratıcısı Partimizin ismi bile anılmamaktadır. Oysa Partimiz ve halkımız bu uğurlu da hergün en kahraman evlatlarını şehit veriyor. Daha ilk günden beri her şeyiyle bir bütünlük ve süreklilik arzeden bir hareketimiz var. Partimizin önderliğinde halkımız, adıyla evlatlarıyla, ideolojisiyle, kısacası her şeyiyle bir direnme savaşı yürütmektedir. Sosyal-şovenizm ise kullandıkları tüm bu gerçeklere sıkı sıkıya kapatarak, gelişen mücadeleyi mutlaka bir yerinden yaralama ve kendi düzenine bağlamanın hesapları içindedir.

Çok çeşitli mezhepleri vardır sosyal şovenizmin. Bunlar içinde, Aydınlik'tan HK'ye, Dev-Yol'dan TKP'ye kadar bir çoğunun teşhiri yapıldı, Kürdistan'da süren mücadele konusunda ne tip ince politikalar güttükleri ortaya kondu. "Sol"un bu ad yapmış mezhepleri dışında daha birçok ırili ufaklı mezhepleri de bulunmaktadırlar. Ancak Kürdistan'da yürütülmekte olan direnme savaşı konusunda aralarında pek az fark vardır. Bu mücadele faşist Türk rejimini ve emperyalizmi bu kadar köşeye sıkıştırıyor, örneğin Amerika'nın Türkiye masası şefi Paul Henzelerin cuntacı şefleri kendi öz adamları olarak görülenleri bile mücadelemez hâlindeki değerlendirmeleri ortadayken, bunlar bu kadar dahi gerçekçi olamayacak denli küstahlırlar. Geçmişten beri oluşturmuş oldukları setleri muhafaza ederek tasfiyecî tutumlarını sürdürmekte ısrarlı davranmaktadırlar.

Bu güçlerin başından beri, halkımızın adını, ülkesini ve mücadelesini kabul etmemek yolunda sürrekli direnmeleri ve bugün de bu mücadeleye önderlik eden Partimize karşı "muhafele" diye adlandırdıkları provakasyon çetesini desteklemeleri bunların halkımıza karşı olan onun mücadelesini sol adına örtbas eden burjuvazinin yeminli uşakları olduklarını göstermektedir. Onlar, sömürgeciye ve faşizme karşı her şeyini ortaya koyan PKK'yi desteklemeyip, en alçakça bir yaşam uğrına her türlü yüce değere ihanet eden, kendileri tarafından kaçırılan ve nereye nasıl götürüldükleri belli olmayan, ancak MİT teşkilatının başarabileceği işleri çevirenleri PKK'nin yerine koymaya çalışacak kadar da aşırı Türkçüdürler. Bunlar M. Kemal'in

"solcu"larıdır. Şimdi çok daha net ortaya çıkmıştır ki, Partimizin kuruluş bildirgesinde daha o dönem ortaya konulmuş olan tesbit doğrudur ve bunlar Kemalizm aşısı ile aşılanmışlardır. Bunlarla kıyasıya bir mücadele verilmeden ne Kemalizmin ideolojik-politik üstünlüğü aşılabılır ve ne de Türkiye halkının gerçek devrimci mücadelesi bir arpa boyu ilerleme sağlayabilir.

Kendisini tüm dünyaya duyurmuş ve kabul ettirmiş olan mücadelemizi tanınamakta ısrar eden bu güçlere soruyoruz: Bütün bu çabalarla, dökülen devrimci kanlarına ve düşmana vurulan darbelerle gözlerini kapatıp, kulaklarını tıkarken, peki siz ne yapabildiniz? Kendi halkınız adına mücadelezini ne kadar ileri götürebildiniz? Bir Bangladesh, Filipin, Pakistan ya da Şili muhalefeti kadar olabiliyor musunuz? Burjuvazinin karşı hiç değilse bir grev, bir miting düzenleyebiliyor musunuz? Peki, bunu bile yapamazken düşmana karşı direnişin en yüceni sergileyen Partimizin varlığına kastetmez ne anlama gelmektedir? Bunun burjuvazinin yeminli uşakları olmanızdan başka bir izah tarzı var mıdır? Bu soruların yanıtları gerçekler çarpıtılmadan ortaya konmak zorundadır.

Bu sosyal-göven güçlerin yanı sıra bir de sözde Kürdistan halkı adına yola çıktığını iddia eden ve kendisine sosyalist, milliyetçi sıfatını takan, ancak sosyal-göven güçlerin bir kaç elden geçmiş silik bir fotokopisine benzeyen Kürdistanlı bir uşak güruh vardır. Bunlar uşakların uşakları konumundadırlar. Kendi halkları için bir damla kan akıtmaktan çekinirken, emperyalizmin ya da dillerine çokça doladıkları sosyalist kamptan herhangi birisinin bir dediğini iki etmeden yerine getirenlerin ilerici olduklarını sanacak kadar da gafilirdiler. Onlar ortaçağın o gerici mezheplerinin günümüzdeki tekrarlarıdır. Halkımızın muazzam gücüne, onun gerçekten doğabilecek ve zafer kazanabileceğine inançları yoktur. Bir adım atmaktan, bir kurşun sıkmaktan duydukları korkuyu halkımıza malediyorlar. Ama halkımız direniyor ve evlatları kahramanca çarpışıyor. Bu direnme etrafında milyonlar birleşiyor. İşte bu, gerçek anlamda yeniden doğuş. Onlar yola çıkarken "Doğu" adına çıktılar, Kürdistan'ın ve Kürt halkının adını dahi ağızlarına alamadılar. Bunu provakasyon olarak nitelediler. Aynı şekilde Kürdistan adına direnmeyi de bu şekilde değerlendirip karşı çıktılar. Sosyal-gövenlere olduğu gibi kendilerine de bunlar birer birer kabul ettirilince bu kez, direniş önderlik eden Partimizin "maceracı, şüpheli" bir örgüt olduğu fikrinde birleştiler. Böylelikle onlar da direniş ve dolayısıyla halk düşmanı olduklarını gözler önüne sermiş oldular. Bunlar tesadüfi olgular değil, yıllardır direnmeyi "sol"dan saldıran dolaylı teslimiyetçiliğin ve yüzlerce yıllık ihanetin hortlatılmış biçimleridir. Türk parlamentosunda konuşan Kürt feodal-kompradorları ile bu güçlerin sözlerini birbirinden ayırdetmenin olanağı yoktur. Kelimelerine varıncaya dek aynı sözleri kullanmaları bir tesadüf olamaz. Kürt hainlerinin elebaşlarından Kamuran İnan, parlamentoda, "bun-

lar ezilmeli, teşhir ve tecrit edilmeli" diye feryat ederken, sesine dışarıdan bunların sesleri karışıyor. Ağzılarının böylesine bir olması esasında maddi temellerinin bir olmasındandır. Aynı kaynaktan gıda alıyor ve aynı amacı güdüyorlar. Öyleyse bunların geçmişten beri "Biz de Kürdistan'ı düşünüyor, onun için yazıyor, çiziyoruz" demelerinin ne anlamı olabilir? Onlar son tahlilde, PKK'nin bağımsız ve özgür düşünce ve eylemine saldırma noktasına gelmekten kurtulamadılar. Bu da göstermektedir ki, bu güçler devletten daha çok direnişin karşısında yer alan, sömürgeciliğin birer "sol" mezhebenden başka bir şey değildirler.

Belirtilen güçlerin son derece karmaşıktırdıkları, çığırından çıkardıkları böylesi bir ortamda Partimizin gerçekten büyük çabalar sonucu ulaştığı bağımsız düşüncenin geliştirilmesinin tüm evrelerini incelemenin ne kadar önemli olduğunu şimdi daha iyi anlamak mümkündür. Bu en az politik-eylemsel görevlerimiz kadar önemli olan bir görevdir. Bu silahımıza her zaman kinden daha fazla sarılmak ve onu daha da yetkinleştirerek kullanmak başarımızın ana kaynaklarından birisidir. O kolay elde edilememiştir. O halde kolayca harcanmasına da göz yummamalıyız. Onu usta bir savaşın aracı olarak sonuna kadar kullanmasını bilmeliyiz.

Partimizin tarihi dönemlerinden birisi de, 1977'lerden itibaren kendisine yönelik çeşitli güçlerin saldırılarına karşı programını ilan etme temelinde başlattığı, politik mücadeleyi yükseltme dönemidir. Bu yıllarda yürütülen politik mücadele 1980'lere doğru doruk noktasına çıkarılmıştır. Halkımızın tarihinde ilk defa onun öz çıkarları doğrultusunda ve özgüncüce dayalı olarak devrimci politik faaliyetini ilan etme, adını koyma ve yöntemlerini geliştirilmesini şanlı dönemidir bu dönem. Bu dönem üzerinde de önemle durulmalıdır. Tarihimize egemen kılınmış yabancı politikalar, onların taanmış biçimlerine karşı geliştirilen ve günümüz Kürdistan'ında sömürgeciliğin politik çıkarlarını kurumlaşmış ifadesi olan ekonomik, sosyal ve kültürel devlet kurumlarına, onun partilerine karşı yükseltilecek mücadelemiz şanlı bir mücadeledir. Ve biliyoruz ki buna askeri-faşist yönetime cevap verilmelidir. Yani, karşıımızdaki düzen, halkımızın özgür politik gücünün bastırılması için her şeyini ortaya koymak zorunda kalmıştır.

Bu dönem herhangi bir dönem değil, devlete muhalif bir çok gücün olduğu çok çeşitli politik mücadelelerin verildiği bir dönemdir. Evet, o dönemde sağda ya da solda birçok güç devlete muhalif bir konumda yer alıyordu. Onların bir kısmı kanıtlanan bir gerçekçi ki, susmayan, dinmeyen ve sürekli gelişmesini sürdüren biricik muhalefet, PKK'nin devrimci politik muhalefetidir. Diğerleri neden bugün TC'nin, Kenan Evren'in şahsında faşizmin en alasnı dıktığı bir ortamda bir grev bile düzenleyiyor, basit bir eylem dahi koymuyorlar? PKK'den başka her şeyini ortaya koyarak savaşın bir başka güç var mıdır? Evet, düzenin sözde yaman eleştiricisi olanlar, bugün Avrupa'nın metropollerinde arz-ı endam et-

mekten ve orada, PKK karşıtı kutsal ittifaklar oluşturmaktan başka bir şey yapmakta mıdır? Onların aktif muhalefetlerinin hedefi cunta değil PKK'dir. Açık ki, bunlara düzenin üstü örtülü savunucuları derken hiçte mübalağa yapmış olmuyoruz. Neden savaşıyorlar? Güçleri mi azdır, yoksa olanakları mı yoktur? Asla! Sorun güçlerin azlığı, olanakların elverişsizliği değil, bunların devletçi, TC yanısı olmalarıdır. Onlar TC'yi düşüncede, ruhen ve politik olarak aşamamaktadırlar, ona boyun eğmekte-dirler. Onun "sol"daki gölgesi olmaktadır. Bu nedenle de ona karşı direnmekten ve zarar vermekten kaçınmaktadırlar. Onlar o ananın küçük yavurlarıdır. Nasıl ki yavru anayı reddedemez, onuz yaşayamazsa, bunlar da öyledirler.

Peki PKK bu konumda mıdır? Hayır, PKK başından bugüne kadar TC'nin ve her türden işbirlikçilerinin dayatmalarına karşı isyan etmiştir. Başlangıçta düşüncede ve 77'lerden itibaren de, çok donanımızda olsa, politik alanda ona karşı koyan ve bunu bugün en şanlı faaliyetine dönüştürmesini bilen bir güçtür. PKK'nin politik direnişinin bu tarihi dönemi, halkımıza yüzyıllardan beri dayatılan ve günümüzde de en katmerli bir biçimde 12 Eylül faşist cuntasının dayattığı politikaları, onun anayasasını, partiler yasasını, seçimler yasasını ve diğer her türlü kurumsal işleyişini boşa çıkarmanın, onu bugün en kritik bir noktaya getirmenin başarılı olduğu bir dönemdir. Bu, bütün sonuçları yaratan örgütümüzün şanlı bir atılımıdır. Halkımız artık kendisi için politika yapıyor, politik bilinçlenmesi ve örgütlenmesini gerçekleştiretiyor. Halkımız her yerden fırlıyor ve büyük bir tutkuyla mücadeleye sarılıyor. Niçin? Çünkü, o eline ilk defa böylesi bir silah aldığını çok iyi biliyor. Halkımız, PKK'nin kendisinin desteği dışında desteğe sahip olmadığını, dört bir taraftan saldırıya uğradığını görüyor. Ama herşeye rağmen PKK'nin yenilmediğini ve direndiğini görüyor. İşte bunun için de ona inanıyor ve uğrına her şeyini ortaya koyuyor. Bolşevikler de dahil, dünyada hiç bir örgüt PKK kadar saldırılara maruz kalmamıştır. Kırk cepheden yönetilen saldırılar ve kuşatmaya rağmen bugün Partimiz zafer yolunda emin adımlarla ilerlemektedir. Bu neyin kanıtıdır? Halkımızın, kendi öz politik kuruluşunun Partimizce temsil edildiğini görerek onu desteklemesi ve bu desteği giderek büyütmesinin. Aynı şekilde bu, eğer bir halk, öcününü doğru politikası etrafında örgütleniyor ve ayağa kalkıyorsa mutlaka başarıya ulaşacağını da kanıtlar. İşte Partimizin geçmiş politik direnme yıllarının ortaya koyduğu ders budur.

Partimiz silahlı mücadeleyi ilk defa bugünkü koşullarda ileri bu-yutlara getirip dayatmıştır. Bugünkü koşullarda politik direnmesini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde somutlaştırarak ilan etmiş ve ete kemige büründürmenin eşşine kadar getirilmiş, buna askeri alanda da HRK ile karşılık vermiş ve 77'lerden bu yana geliştirdiği silahlı mücadelesini bugün hiç kimsenin hafızalarına sığdırmayacağı kadar geliştirerek özellikle de 15 Ağustos altılımdan itibaren onbeş ay geçkin ve gittikçe gelişen şanlı bir dönemi yaratma kahramanlığını göstermiştir. Hiç bir Kürt isyanında direnme bu kadar uzun sürmüştür. Bedirhan (dan Ubeydullah'a, Şeyh Sait'ten Seyit Rıza'ya kadar tüm bu önderliklerin geliştirdikleri isyanların hepsinin ömrü bir kaç aylıktır. Bir iki ordu seferi ile önderliklerin bir kısmı teslim alınmış, diğerleri de idam edilmişlerdir. Ama bu kez durum farklıdır. Başlangıçta bizim durumumuz da öyle

değerlendirildi: "72 saatte bitireceğiz. Güneş Operasyonu ile hepsini ele geçireceğiz" dediler. Ama 15 Ağustos'un 1. yıldönümünde savaşçıların da, eylemlerin de sayısını arttığını itiraf etmek zorunda kaldılar. Eylemlerin 15. ayında ise gelişmeler çok daha üst boyutlara çıkmıştır ve giderek boyutlanmaktadır.

Partimizin 8. kuruluş yılına girdiği bugün geçmişte kalan mücadele yıllarına baktığımızda ortaya çıkan gerçeklik, bu kadar genç ve donanımsız olmasına rağmen TC'ye ve emperyalist sömürü sistemine ve onları her türden ideolojik, politik ve pratik dayatmalarına karşı en çok direnabilen, eylem koyabilen, birlik geliştirebilen ve bunu da öz gücüyle ve halkımızın bağrında gerçekleştirebilen şanlı bir örgüt gerçekliği ve onun şanlı atılımıdır. Yaşanan dönem bugüne kadar hep başkalarına askerlik yapan ve onlar için savaşan halkımız, kendisi için ordu kuran ve savaşan bir halk konumuna getiren bir dönemdir. HRK birimleri halkımızın kurtuluş ordusunun çekirdekleridir. Henüz bunun ilk ve hatta ilkel biçimleri de yaşanıyor olsa bundan çıkarılacak sonuç, halkımızın kendisi için örgütlenmeye ve asker olmaya karar vermiş olduğudur. Militalarımız halkın komutanları olmaya karar vermişlerdir. Savaşıyorlar ve bu savaşın grup aşamasında bugüne kadar dokuz yıla yakın bir süre edile silah sürdürülmüş ve 15 Ağustos'tan bu yana da resmen ulusal kurtuluş savaşı şekline bürünmesi son derece büyük önem taşımaktadır. Bugün Kürdistan adına ilk kez kendi özgücüne dayalı olarak gelişen, düşmanın muazzam teknik ve sayısal üstünlüğüne karşılık ayakta kalabilen, direnabilen ve bunu da bu kadar uzun bir süre devam ettirebilen bir parti ve bu partinin ayağa kaldırdığı bir halk gerçekliğine ulaşmıştır. Bu oğu ne kadar yüceltilse ve ne kadar üzerinde durulsa yeridir. O halde Partimizin silahlı mücadelesini ve bunun somut ifadesi olan HRK olayını en az ideolojik-politik kalkış kadar büyük bir önem ve dikkatle değerlendirmek gereklidir. İdeolojik kalkışımız bugün en güçlü yazılı ve sözlü belgelere kavuşturulmuştur ve hiç bir partiyi nasip olmayacak denli zengin bir ideolojik ve politik birikimimiz vardır. Bugün ise bu kazanımlar artık bir orduya dönüştürülmüş ve bunların iç içeliğini nasıl sağlanacağı ortaya konmuştur. PKK, ERNK ve HRK silahlı Kürdistan halkının öz çıkarları temelinde ve saygı duyulacak bir biçimde yaratılmış ve bütün bunlar Partimizin çok kısa yakın geçmişine sığdırılmıştır. Bu onurlu ve şerefli bir dönemdir ve yaratılan değerler de zaferin temel güvencesidir.

Ancak geçmişten bugüne atılan bu güçlü adımlar ve yaratılan değerler öyle kolay bir şekilde gerçekleşmemiştir. Bu hiç bir zaman akıldan çıkarılmaması gereken bir noktadır. Partimizin mücadele yılları değerlendirilirken tüm zorluklar ve içinde bulunulan koşullar gözönüne getirilmelidir. Ancak o zaman yapılan çıkışın tarihsel karakteri ve anlamı bilince çıkarılabilecektir. Her şeyden önce koşullarımız herhangi bir ülkeninkinden çok farklı koşullardır. Ve elbette ki bu zeminde şekillenen bir parti ve mücadelesi de herhangi bir diğer parti ve mücadelesinden farklı olacaktır. Bizim mücadelemiz hiçbir ülkeninkine benzememektedir ve yine halkımızın durumu son derece kendisine has bir durumdur. Bu durum elbette ki kendisini mücadelede de yansıttacaktır. Nitekim bizim koşullarımızda yaratılan kahramanlıklar bile çok daha farklı ve derin anlamlarla yüklüdür.

Bütün bunlar çok iyi bilince çıkarılmak zorundadır. Bu yapılmaksızın parti gerçekliğimiz gere-

ğince kavranamayacaktır. Parti gerçekliği kavranmadan da parti mensubu olunamayacağı ve onun önümüze koyduğu görevlerin başılamayacağı açıktır. O halde, eğer görevlerimizi başarmak istiyorsak, tarihimizin olumlu yönden çözümlemesinin ifadesi olan parti olgumuzu her zamankinden daha fazla bilince çıkarmak zorundayız. Hatta bununla kalmayarak onu aynı zamanda uygulamaya da geçirmek zorundayız. Bu bir şairdir, her dürüst PKK'linin tüm nefesini onun başarısına adayacağı ve tüm gücünü de haykıracağı bir şair. Bunun, PKK'liliğin vazgeçilmez bir vasfı, bir ilke olduğu bilinciyle yaşanmalıdır. Her yönüyle PKK'leşmek, öncünün PKK'leşmesi, militanın partileşmesi diyoruz buna. Ve bu henüz bitmiş bir olay değildir. Sözünu ettiğimiz, Kürdistan halkı gibi gittikçe kendisine gelen ve daha da gelmesi gereken, yücelmesi ve büyümesi gereken militandır. Şu gerçeği bir kez daha vurguluyoruz; militan büyüdükçe halkımız ve ülkemiz de büyümektedir. O halde, militan sınırsız bir büyüklüğe ulaşmak zorundadır. Duygularıyla, düşünceleriyle ve davranışlarıyla kahramanlar yaratılmalı derken, kastettiğimiz bunların şahsında halkımızın yarınki büyüklüğünü yaratmaktır. Bunun çok anlaşılır ve gerekleri mutlaka yerine getirilmesi gereken anlamlı bir amaç olduğu açıktır. Bu vazgeçilemez ve emredici bir gerçekliktir.

Bu amaçla ulaşabilmek için her şeyden önce, Parti tarihimizin, ilk düşünce tohumlarının toprağa saçılışından bugünlere gelinceye dek, derinliğine özümsemesi şarttır. Bu gerçekleşmeden PKK'li olunamaz. Henüz pırlıltı halindeki düşünceler Kürdistan adına nasıl oluştu, kendisine yer bulmaya çalıştı? Düşman bile bugün bu soruların cevabını bulmaya çalışıyor. Açık ki, bu düşüncelere sahiplik edenler ondan çok daha fazla bu cevabı arayacak ve özümseyeceklerdir. Gerçek PKK'li, adım adım nasıl geliştirdiğimiz, bu gelişmenin her anının özelliğini çok iyi bilen ve bunu bildiği oranda da güçlenebilen kişidir. Kendisini aldatmayan, gerçekler konusunda mükemmel bilgiye sahip olan ve bu temelde de mükemmel davranışlara ulaşabilendir PKK'li.

Partimizin ana dönemlerini daha önceki birçok yazıda dile getirdik. Geçmiş kuruluş yıldönümlerinde ve Partimizin birçok değerlendirmesinde ayrıntılı olarak üzerinde durduk. Burada üzerinde tekrar durmayacağız. Bizim için tamamen birer talimat olarak karşılması gereken bu değerlendirmeler geçerliliğini korumaktadır. Bunlar günümüzümüz, geleceğimizdir. Yani kısacası oluşumumuzun ta kendisi. Güncel ve bizzat yaşanan olgulardır. O nedenle de kavranması gerekmektedir. Kavramak derken, kast edilen aynı zamanda uygulamadır. Bunlar birbirlerine etle-tirnak gibi bağlıdır.

Unutmayalım ki, Parti dönemlerinin her biri halkımızın o dönüm dönüm olmuş binlerce yüzünün çözülmesi hareketidir. Partimiz her yıldönümünde bu kördüğümlerden birisini çözüme kavuşturan, bunun uğraşı içinde olan bir Partidir. Bugüne kadarki tarihimizi, Parti tarihimizin bünyesinde çözmekte, onu gittikçe olumlu yönde ilerleyen bir tarih biçiminde yenilemekteyiz. Sürekli başaşağıya giden halkımızın kölelik tarihi Partimizin tarihi ile pike uçuşu yapan bir bombardıman uçağının yükselişine benzer tarzda hızla yükselmektedir. Evet, dikine iniş ancak PKK şahsında dikine bir çıkışa karşılana bilmiştir. Bu gerçeği ve bunun zorunluluğunu iyi kavramak ve dolayısı ile sarılsamamak gerekir. Başlar dönememeli, yürekler durmamalıdır. Çağımıza, bir anlamda "uçak çağımız" da denilir. O nedenle Part-

mizin çağın hızına ulaşmasını istersen herhangi bir hız değil böyle bir hız ulaşması gerektiğinden bahsediyoruz. Kısaca bu, yüzyılların hesapını çok kısa bir süre içerisinde sığdırarak görmek demektir. Ya bu görev yerine getirilecek, ya da yine aynı kısa sürede boğulup gidilecektir. Bu, aynı zamanda Parti tarihimizin de başta gelen bir özelliğidir ve bu hesap kısa tarihimize içerisinde başarı ile görülmüştür. Direnenlerle, mahkumlarıyla ve bunların zirvesi olan şehitleriyle yaratılan geçmiş yılların her biri zaferi gittikçe yakınlaştıran ve her şeyi yeniden yaratan gelişmelerle dolu yıllar olarak algılanmalı; böyle kavranmalı ve böyle yaşanmalıdır derken çok önemli gerçeklerimizden bahsediyoruz.

Bu yıllarda ısrarla dile getirdiğimiz "kişilikler yetkinleşmeli, özellikler köklü yapılmalı, **öz politikacılık aşılmalı ve ideolojik yetkinleşme sağlanmalıdır**" çağrılarını elbetteki boşuna yapmadık. Devrimci politikada halkın hayatı çıkarlarının somut bir ifadesi olan politika anlamında güç olalım derken, yüzyıllardan beridir elimizden alınmış olan ve şimdiye dek hep düşmanın ve işbirlikçilerinin çıkarlarına uygun işletilmiş olan bu ince sanatı artık halkın ve ülkenin çıkarları için kendimiz kullanalım diyoruz. Politik gelişme yıllarından bahsederken, yılların bu özelliğinden ve bunun politikamızdaki şekillenişinden bahsediyoruz.

Parti politikamızın tüm yönleri ile kavranması demek, bu özelliklere sahip olan geçmiş yıllar içinde parti çizgisinin tüm oluşumunun, tarihsel, toplumsal ve siyasal temelini, çağla ilişkilerini ve geleceğe yönelik tarzının derinliğine kavranması demektir. Fakat politik yetkinlik açısından bu, tek başına yeterli değildir. Bununla birlikte aynı zamanda güncel pratik politikada; yani ezilmesi gereken tüm güçlerin başında yumruğun nasıl patlatılması gerektiği, örgüte, silaha, ilişkiyle, eylemle, düpedüz çıplak yürekle nasıl savaşılması gerektiği konusunda, kısaca taktik sanatta da ustalaşmak gerekir. Fakat Kürdistan halkının bu sanata ulaşması günümüze dek engellenmiştir. O nedenle de halkımız doğuşmesini bilmeden, sürekli yumruk yiyip sendeleyip boksöre benzer bir durumda ve başkaları için savaşan asker olmaktan uzun süre kurtulamamış, kendi öz çıkarları için savaşım yürüten bir halk haline bir türlü gelememiştir. Günümüze PKK önderliğinde halkımız geçmişteki bu olumsuz duruma rağmen sözü edilen duruma oldukça yaklaşmıştır. Aynı zamanda halkımızın taktik ustalığa ulaşmasını ifade eden bu durum, son derece önemlidir. Bu büyük bir kazanım olarak görülmeli ve Parti daha ileri hamleleri başlatırken kullanılan bu gelişmeyi dikkate almak, bunu yeterince değerlendirmek zorundadır.

Parti militanları politik çizgiyi oluşturan strateji ve taktik düzeyimiz derinliğine kavramalı, Partimizin kazanımlarını iyi özümsemeli ve darlıklarla aşmalıdır.

Yüzyıllardan beridir politikasızlığı yaşam olarak dayatıldığı bir halk gerçekliği üzerinde yükseliyor. Bu nedenle devrimci politika üretmek ve pratik politikada güç haline gelmek kolay değildir. Her şeyden önce buna yol gösterecek olan bir ideolojeye gereksinim vardır. İşte çağımızın o en ilerici ideolojisi olan bilimsel sosyalizmi kendi koşullarımıza uyguladık. Bu ideoloji tüm yaratıcılığıyla ülkemize maletmeye çalıştı. Ama bu ideoloji bile bugün gerek sağdan ve gerek soldan, sosyalizmin ülkesinde bile çeşitli sapmalarla uğratılmaktadır. Ulusal kurtuluş hareketleri safalarında da yine bu yönlü yoğun çabalar vardır. Bu nedenle bütün bunlara karşı ideolojik yetkinlik ve

yaratıcılığa sahip olmak gerekir. Bu konuda en basit bir dogmatizme düşmenin bile birçok olumsuz gelişmeyi birlikte getireceğini unutmamak gerekir. Gerçekten de ideoloji eğer politik koşullarla doğru bir biçimde kaynaştırılmazsa bir halkın kurtuluşuna, kılavuzluk etmesi bir yana, onun ciddi bir engeli haline gelmesi kaçınılmazdır. Elbette ki devrim ideolojik dogmalara gerçekleştirilemez ideolojinin politik, örgütsel ve eylemsel alanlarda tüm pratik adımların önünü aydınlatması, hataları azaltıp, kayıpları gidermesi ve böylelikle de başarı hanesini sürekli arttırması gerekir. Bu anlamda ona gereken rol yeterince verilmeli ve bu rolü yerine getirmesi sağlanmalıdır.

Partimizin geçmişte bu konuda ortaya çıkan yetersizlikleri hiç bir bahaneyle mazur görülmemeli, gösterilmemelidir. Bunun yol açtığı olumsuzluk ve kayıpların etkileri günümüze dek yayılmıştır. Bu nedenle Parti saflarımızda ideolojik-politik yetkinlik sürekli geliştirilmeli ve bu bir özelliğimiz olmalıdır.

Partimiz geline aşamada sözü edilen bu görevlerin başarıyla yerine getirilmesini zorunlu görmektedir. Bunun ölçüleri ortaya konulmuştur. Bunlar, özümsemeli ve böylelikle yetkinleşme sağlanmalıdır. Gerçek PKK'liliğin vazgeçilmez bir ölçütü de bu konuda yetkinleşme olduğunu bilmek gerekir.

Partimiz 8. kuruluş yıldönümünü şanlı Ağustos atılımının giderek yükselen eylemliliğiyle karşıladı ve denilebilir ki bu yılı, tarihimizin en şanlı yıllarından birisi haline getirdi.

15 Ağustos atılımının anlamını çok iyi kavramak gerekir. Bu, ne yalnız ilk günün birkaç eylemi ve ne de ilk yılın eylemlerinin bilançosu olarak görülebilir. Yine bu atılım ne de sadece eylemlerde yapılan hatalarla değerlendirilebilir. Sorun tarihimizin bu yılının nasıl yaratıldığıdır. Bu yıl tükenmiş ama zorla bir rejime karşı böyle bir pratiğin mutlaka yaratılması gereken bir yıldır. Bu anlamda da hayatı bir öneme sahipti ve eğer gereği yerine getirilebilirse çok şeyler kazanılabilecekti. Parti açısından da bu yalnız kendisinin öz eseri olan 15 yıllık mücadele pratiğinin tüm olumlu sonuçlarının değerlendirilmesini sağlayacaktır. Kısaca tarihimizin birçok ilmeğinin artık sökülüp atılması; yine güncel birçok kölelik bağlarının, ajanlığın ve umutsuzluğun karşılınması bu yıldaki direnmelere bağlıdır.

Bu yıllarda gerçekten Partimize yakışır ölçülere varan kahramanlık örneklerine tanık olundu. Ülkemizin hemen her doruk noktasından, bölgesinden, köyünden ve kentinden ses verdik. Her sınıf ve tabakaya yankıda bulunacak özgürlük silahlarını konuşturduk; hainleri, işkencecileri ve despotları cezalandırdık. Eğer örgütümüze verdığımız söz, bizim için emin ve üyeliğimizin temel şartı olan ilkelere ihanet etmeyecek idiysek, bu yılda böyle bir direnişi mutlaka yaratmak zorundaydık. Bu temelde yaratılan direniş tarihimizin birçok sorunun çözümünü ortaya koymuştur. Bu yılda yaratılan direniş halkımızın kurtuluş yolunu derinleştirmek ve bu yolda kararlılığı pekiştirmekle kalmamış; hangi çaba, hangi üslup ve hangi yeni atılımlarla bu mücadelenin zafere götürülebileceği gerçeğe en yakın bir biçimde sergilenmiştir. Özgücümüzle ayağa kalkabilir miyiz, ne kadar mesafe katedebiliriz? Pratiğin kendisi en mükemmel teoriden daha fazla olarak bugün buna cevap vermiştir. Hainler ve işbirlikçileri daha şimdiden kaçacak delik aramaktadırlar. Uzun yüzyıllar efsane haline getirilmiş olan Türk askerinin kofluğu bugün tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır. Ve bunlar henüz savaşın

ilk adımlarında ortaya çıkan küçük ve sıradan gelişmelerdir. Eğer halkımızın her evladını ülkemizin yüce dağlarına ulaştırır, partizanları arasına yerleştirir, her kentin yollarına fedailler dikersek ve yine tüm köyleri ve kentlerini etrafını sığınaklar ve pusulalar doldurursak, sömürgecilerin bu topraklarda yapacakları her bir şeyleri kalmayacak ve terkedeceklerdir.

Halkımız bugün bu süreçte girmişti. Bunun sadece mümkün olduğu değil zorunlu olduğu da gelişmelerle ve dayatıcı güncel gerçeklerle artık ortaya çıkmıştır. Savaşın bir yaşam tarzı olarak benimsenmesi gerektiği ve o kılıb erbablarının ülkemizi talan ederken ortaya koydukları savaş tarzını karşılayacak, bunu ortadan kaldıracak bir üslupla savaşılması gerektiği artık önemli oranda kavranmıştır. Her türlü yaşam güvencesinden yoksun ve her türlü karanlığın girdabına sürüklenmiş olan halkımızın kurtuluşu için budan başka bir yol da yoktur. Açık ki, halkımız bugün bunun bilincine bütünüyle ulaşmış olmanın henüz uzakta ama, böyleli bir yola girilmiştir diyoruz.

Halkımız tarihini artık bu biçimde yapacaktır. Ulusal Kurtuluş Cephesi ve HRK ile bunun temelleri atılmaktadır. Halkımız artık bu biçimde savaşacak ve bu biçimde kazanacaktır. Attığı bu ilk adımlarla O, umudu ve giderek zaferi yakalamıştır. Bundan vazgeçmek gibi bir gaffeyle elbetteki düşülmeye.

Evet bayrak direğe çekilmiştir. Bu büyük bir olaydır ama, sadece bir başlangıçtır. Bu konuda ham hayallerle kapılınması gerekir. Sorunlar bütün ağırlığıyla ortadadır. Bunların giderilmesi için büyük bir çaba sergilenmesi gerekir. En başta öncü herhangi bir biçimde değil, artık o milyonların başında ve her geçen gün açığımız bayrak altında saflaşan ve hücumu kalkan bir halkın başında yer alabilecek bir tarzda kendini hazırlamalı ve yetkinleştirmelidir. Eskinin o çok hata yapan, çok fire veren ve çok yetersiz, sistemiz öncüsüyle geleceği yürünemeyeceği artık anlaşılmalıdır. Eger o öncü kendisini aşmamış haliyle halkın başına dikilecek olursa peşinen kabul etmek gerekir ki, felaketlerin en büyüğü kendi ellerimizle halka dayatılmış olacaktır. O nedenle de öncümüz halkın yetkin bir komutanı haline gelmek için elinden gelen her şeyi yapmak zorundadır. Partimiz bir genel kurmay olmanın tüm bilincini ve ustalığını kendisinde somutlaştırmalıdır. Ve işte militalarımız böyleli bir kurmaylığın fertleri olduklarının bilinciyle hareket ederek, halkımızın her düzeyinde en iyi komutanları olmak için çaba sarfetmelidirler.

Halkımızın artık hertürlü tehlikeye açık bırakıldığı zaman geçmiştir. Her gelip gecenin bir darbe vurduğu ve bir oyuna oynadığı dönemler artık dirilmemesine tarihe gömülmüştür. Halkımız artık sahiptiği değildir. Ve işte bu her düzeyde halka komutanlık etmenin zorunluluğunu içeren komutan olmak yalnızca birkaç maddi silaha ve savaşçı birliğe hükmetmek demek değildir. Halkın ruhunu yenilemeyi, bilincini aydınlatmayı ve onu her türlü düşün kır belirtsinden ve bulanıklıktan kurtarmayı bilmek ve bu konularda gelişebilecek tüm olumsuzluklara karşı büyük bir mücadele ruhunu ve gücünü sergilemek demektir. Bilinc, örgütlenme ve denetleme ile büyük bir uyanıklık ve mücadele ruhu içinde halkın etrafında örülecek koruyucu duvarlar ve üzerine gerilecek cadırı her türlü fırtınaya dayanıklı, yine her türlü darbeye karşı ayakta durabilecek sağlamlıkta örnek ve germek gerekir. Bunun örgütlenme planındaki ifadesi köyde milis köy komiteleri, dağda gerilla, kentte parti

Devamı Syf: 23'te

Dersim Gerçekliğinde "Özel Savaş", İnkarcılık ve İhanete Karşı

Gelişen Eylemlerimiz Devrimci Onuru Yüceltiyor

DERSİM ŞEHİTLERİ ONURUMUZDUR!

Baştarafı Syf: 1'de

beler vurarak şehit düştüler. Devrim ile karşı-devrim arasındaki mücadelenin her alanda kıyasıya sürdüğü ve Dersim özelinde bunun daha da yakıcı boyutlara ulaştığı, Dersim'in özel savaşın çeşitli yöntemleri ile ulusal kurtuluş direniş savaşımızın boğulması için bir sığrama tahtasına dönüştürülme istendiği bir dönemde bu yoldaşlarımız tarafından sergilenen görkemli direniş çok derin anlama ve hayati öneme sahiptir. Bu direnişlerin büyüklüğü ancak tarihsel ve güncel gerçekler ışığında ele alındığında kavranabilecek, layık oldukları değer o zaman gereğince verilebilecektir.

Dersim'in tarihte sahip olduğu direnişçi yer bilinmektedir. 1938 Dersim isyanının doruğa ulaştığı direnişçi ruhun yüceliği, sömürgeciliği nasıl tehdit ettiği ve bu ruhun ebedi olarak tarihe gömülmesi için Dersim halkının daha doğması bebeden 70'lik ihtiyara kadar, nasıl kılıçtan geçirildiği, süngülandığı ve dört bir tarafa savrulduğu tüm çabalara rağmen bilinçlerden silinilmemiş değildir. Ancak Dersim'in, özellikle tasfiyeci kemalist sol ve provakatorler tarafından, sürekli gözlerden gizlenmeye, üstü örtülme çalışılan bir gerçekliği daha var. Sömürgeci egemenliğin ve kemalist ideolojinin eko nüfuz ettiği bir alan olma gerçekliği. Bu, Dersim'in direnişçi gerçekliğine doğrudan bağlı olan, ona bir tepki biçiminde ve sistemli politikalar sonucu geliştirilen bir gerçekliktir. Bunun nasıl yaratıldığını anlayabilmek için Dersim isyanı sonrasında Dersim üzerinde uygulamaya sokulan sömürgeci politikaları kısaca gözatmak gerekecektir.

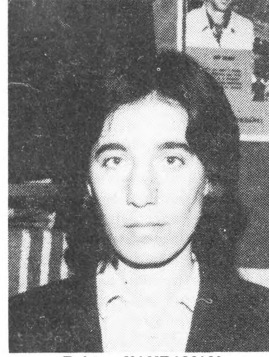
Dersim isyanının kanlı bir şekilde bastırılması ardından sömürgeciler, kalan direniş liderlerini de larağaçlarında katlederek. Ardından yaygın bir şekilde sürgünler, aşlar ve binlerce Dersimli, Türkiye metropollerine göç ettirilir. Artık Dersim sömürgeciler için üzerinde rahatça at oynatabilecekleri bir alan durumundadır. Genel valisiyle, kışlalariyle, askeri ve polisiye tam bir koloni yaratılır. Bundan sonra artık yapılması gereken, kılıç zoruyla sağlanan düzenin eğitim kurumlarıyla sağlama bağlanması, beyinlere de nüfuz edilmesidir. Bu amaçla yaygın olarak okullar inşa edilir. Bunların büyük bir kısmı yatılı bölge okullarıdır. İsyân sırasında aileleri katliamdan geçirilen kimsesiz bebekler bu okullara doldurulur ve Osmanlı döneminin devşirmelerine taş çıkartacak bir şekilde beyin yıkama sürecine sokulurlar. Her biri kendi öz kimliği ve tarihinden koparılacak Türk kültürü ile bezenmiş ve Türkleşmiş kişiler haline getirilirler. Katliamın yaraları bile henüz iyileşmemişken bunlar, Türk tarih bilinci ve Türklük şuurı ile bezenmiş, sadık birer kemalist haline getirilirler. Giderek bu politika derinleştirilir, yaygınlaştırılır ve bu kurumlarda yetişen devşirmeler, toplum içine salınarak beyinlerindeki zehiri tüm topluma taşırmaları sağlanır. Bununla da yetinilmez, eğitim kurumlarını tamamlayacak diğer sömürgeci kurumlar da yaratılarak Dersim'de Türk egemen sınıflarının küçük bir maketi yaratılır. Tampon bölge olarak seçilen Dersim üzerinde yıllarca özel savaşın en ince politikaları titizlikle ve özenle hayata geçirilir ve istenilen amaca ulaşmaya çalışılır. Kürt ulusunun eritilmesi planı Dersim'de yürürlüğe konulan bu özel savaş yöntemleriyle önemli oranda aşama kaydetmiş ve Dersim sömürgecilerinin gözbebeği haline gelmiştir. Artık bu

Aydın GÜL

Azime DEMİRTAŞ

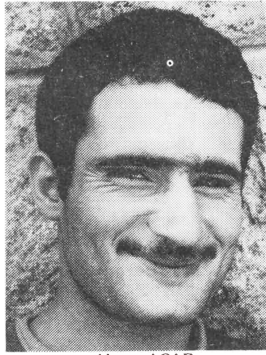
Rahime KAHRAMAN

Çiçek SELCAN

Celal AŞKIN

Ahmet ACAR

Yusuf KUŞ

örneğin tüm Kürdistan'a egemen kılınmasıdır amaçları.

Dersim yalnızca sömürgeciliğin değil, Kemalizmin her türden uzantısı anlayışların da çiçek açtığı bir alan olmuştur. Özellikle cunta öncesi dönemde sosyal-sövenizmin en çok gelişme kaydettiği bir alandır. Bu şaşırtıcı da değildir. Gıdasını Kemalizmden alan, mezhep ve milliyet çelişkilerini körükleyerek taban bulabilen ve ulusal inkarcılık temelinde doğan sosyal-sövenizm elbetteki Hakkari, Siirt vd. yurtseverliğin derin olduğu, Kemalizmin ve

kapitalizmin tahribatlarını fazla yaşamamış alanlarda taban bulamazdı. Nitekim bu güçler sözkonusu alanlara el atma gereğini bile duymamışlardır. Dersim üzerinde yoğun olarak durmalarının bir diğer nedeni de, sömürgeciliğin bu alanda yaratmış olduğu statüyü korumak istemeleridir. Amaç, bu alanı tutarak Kürdistan'ın diğer alanlarını etki altına almak, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini boğmada burayı bir sığrama tahtası olarak kullanmaktır. Dersim'in önemli coğrafik yapısı da bu amaca hizmet edecek niteliktedir. Silahlı mücadeleye üs teşkil edebilecek dağlık alanlara sahip olmanın yanı sıra Kürdistan'ın Kuzeyi ile Güneyini birbirine bağlayan bir kapı konumundadır. İşte bütün bu niteliklerinden dolayı Dersim, sömürgeciliğin, sosyal-sövenizmin ve günümüzde de provakasyonun üzerinde en çok oynadığı bir alandır.

Dersim'in geçmişteki direnişçi yapısını ve günümüzdeki önemini iyi değerlendiren Hareketimiz, henüz grup aşamasındayken Kürdistan'a taşındığında ilk el attığı alanlardan birisi Dersim oldu. Aydın gençlik arasında propagandası yapılan ulusal kurtuluşçu düşünceler, kısa sürede benimsendi ve giderek bu gelişme sosyal-söven örgütlerin yıllardır varolan hegemonyasını tehdit eder oldu. Sömürgeciler için de büyük tehlike teşkil eden bu durum karşısında suskun kalınması beklenemezdi. Nitekim 1978 ortalarında Hareket içinde ortaya çıkan "Tekoşin" isimli ajan örgütlenme ile bu alana el atıldı. Klasik bir polis taktiği olan ve toplumda geçmişten beri yaygınlaştırılmaya çalışılan, kadın-erkek ilişkilerini dejener etme yöntemi Hareket içinde de hayata geçirilmeye çalışıldı, ancak farkedilerek etkisizleştirildi. Bu dönemden başlayarak "Aydınlık", "HK" gibi sosyal-söven örgütlenmelerin yoğun saldırısı başladı. "Aydınlık" gazetesini sayfafora yoğun küfür, karalama ve ihbarlarla dolup taşarken, diğer yandan "HK"nın birçok yoldaşımızın katledilmesiyle sonuçlanan silahlı saldırıları yoğunlaştı. Aslında bu saldırılar, 1977 başlarında Aydın GÜL yoldaşın aynı örgüt tarafından Dersim'de alçakça katledilmesi ile başlamıştı. Giderek yoğunlaştırılan bu ve benzeri saldırılardan amaç, Hareketimizin bu alanda örgütlenmesinin önüne geçmek, üstü kullandırılmış olan ulusal kurtuluşçu ruhun yeniden alevlenmesini engellemektir. Sömürgecilerin de istediği buydu ve bu amaca ulaşmak için çeşitli güçler doğrudan veya dolaylı yollardan saldırı maktan ve ince özel savaş yöntemlerine kadar her yola başvur-

dular.

Sömürgecilerden ve uşaklarından gelen saldırılar ne kadar üst boyutlara sıçratılırsa sıçratılsın artık önüne geçilemeyecek bir süreç başlatılmış ve ulusal kurtuluşçu direnişçi ruh yeniden alevlendirilmişti. Kemalizmin öldüremediği beyinler, Partimizin devrimci ideolojisini özümseyerek c.nu tüm Kürdistan halkına maletmek için yoğun bir mücadele içine girdiler. Kemalizme, sosyal-sövenizme ve inkarcılığa karşı tavizsiz bir savaş yürüttüler. Bu mücadele içinde onlarca yiğit parti kadrosu ve sempatican şehit düştü. 12 Eylül faşizminin imha saldırıları altında, bu direnişçi özü ne kadar köklü olduğu ve Dersim isyanı ruhunun bir daha sönmek üzere yeniden ve modern temellerde canlandığı daha da net bir şekilde ortaya kondu. Daha önceleri Aydın GÜL, Ahmet ACAR, Celal AŞKIN, Yusuf ve Hasan KUŞ yoldaşların şerefle taşıdıkları direnme bayrağı bu dönemde Kazım AYDIN, Metin YILMAZ, Murat YÜKSEL, İbrahim KAPLAN, Hüseyin TAŞCAN, Seyfi DOĞANAY ve Azime DEMİRTAŞ yoldaşlar tarafından daha da yükseklere dalgalandırıldı; Kemalizmin çağdışı ve çürümüş bayrağı yere indirilerek yerine yeniden doğuş ve direniş bayrağı çekildi. Bu yoldaşlarımızın akan kutsal kanı, Dersim katliamında dökülen halkımızın kanı ile bütünleşerek toprağı suladı, besledi ve kurtuluşun tohumlarını yeşertti.

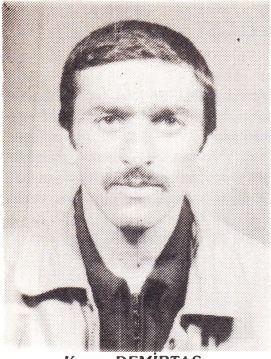
15 Ağustos 1984'de Kürdistan'da açılan yeni safha yansımasını elbetteki Dersim'de de bulacaktı. Partimizin bu şanlı atılımını Dersim'e taşıran yoldaşlarımız, sömürgeci zor ve yozlaştırma kurumlarına, ajan-muhbir yapıya ve ihaneti yeniden hortlatmak isteyen hainlere peşpeşe ağır darbeler indirdiler. 1985 Bahar Atılımı ile birlikte eylemlerine hız verdiler. Yoğun bir ahlaksızlık yayma politikası ile ulusal kurtuluş mücadelemizin temellerini dinamitlemek isteyen sömürgecilerin Dersim'de yaygın olarak oluşturdukları fuhuş yuvalarından birisi olan "Ana Fatma", düzenlenen bir saldırı ile yerle bir edildi ve sömürgecilerin bu politikasına önemli darbeler vuruldu. Dersim merkezinde ve Munzur çayı üzerinde polis otoları taranarak birçok işkenceci polis cezalandırıldı. Onlara ajan ve muhbire halkımıza yaptıkları ihanetin cezası canları ile ödeltildi.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin

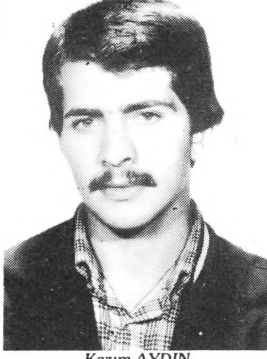
Dersim özgünlüğündeki bu gelişmesi karşı faaliyetlerin de yeniden hızlanması doğurdu. Sömürgeci faşist Türk cuntası özel savaş yöntemlerine yeniden ağırlık vererek yoğun bir çürüme ve yozluk geliştirmenin

yanısıra ihaneti örgütlenme faaliyetine de hız verdi. Cezaevlerinde oluşturulmuş olan "Genç Kemalistler Birliği" ihanet örgütünün başına Dersimli unsurlar getirilerek ve bunun dışarıda da bir uzantısı oluşturularak, Dersim ihanetin merkezi haline getirilmek istendi ve halen de bu doğrultuda alçakça çabalar sürdürülmektedir. Özellikle devrimcilerin ailelerine el atılarak çeşitli tehdit, baskı ve vaadlerle ajanlaştırılmaya ve onlar eliyle cezaevlerinde ve dışarıda direnen çocukların teslim alınmaya çalışılmaktadır. Bu doğrultuda belli kazanımlar da elde edilmiş bulunmaktadır. Mezhep ve şive farklılığı kullanılarak Dersim, Kürdistan bütününden ayırmaya ve ona karşı bir üs haline getirilmeye çalışılmaktadır. Kemalizmin ve sosyal-sövenizmin çemiştiği ve günümüzdeki tahribatları da bu tür komplolar için ortamı elverişli kılmaktadır.

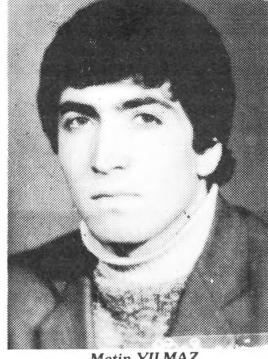
Bu hedefe ulaşmak amacıyla cunta sonrası dönemde başkenti Dersim olarak tesbit edilen bir "Alevisitan" kurmak için "Alevisitan Kurtuluş Hareketi" adlı bir MİT örgütlenmesi teşkil edilmiş, bu örgüt, yaygın propagandalarla Dersim halkının mezhep farklılığını sömürmeye ve onu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden koparmaya çalışmıştır. Dersim üzerindeki en büyük komplolardan birisini de Hareketimizi tasfiye amacıyla ortaya çıkan provakasyon oluşturmuş, bu ihanet çetesi özellikle Dersimli kadro ve sempaticanlar üzerinde oynayarak sömürgecilerin mevcut amaçlarını gerçekleştirmeye çaba sarfetmiştir. En büyük dayanağını Kemalizmin beyinlerde yarattığı etkilerden alan provakasyon bu etkileri canlandırmak ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı maddi bir güce dönüştürmek için çok sinsi ve alçakça planlar yürürlüğe koymuş, halkımız ve kadrolar üzerinde en küçük bir nüvesi de kalmış olsa bu etkileri tüm bünyeye egemen kılmaya uğraşmıştır. Partimizin bu etkilere karşı savaşımını, halkımızı ve kadroları uyarmasını ve Dersim özgünlüğünü düşmanın bilinçlice yarattığı yularında değindirmiş sosyal ve kültürel yapıdan güç olarak dayattığı ihanete karşı halkımızı uyanık olmaya ve savaşmaya çağırmasını alçakça demogojilerle tersyüz ederek Dersimlileri, Hareketimize karşı şartlandırmaya ve kendi amaçlarına hizmet ettirmeye çalışmıştır ve halen de en içgenc tarzda bu politikasını sürdürmektedir. Bu politikasını hayata geçirirken provakasyon, "Partimizin Dersim'i ihanet merkezi, tüm Dersimlileri de hain olarak nitelendirdiği, Dersimli kadrolara güvenmeyip cezalandır-

Kazım DEMİRTAŞ

Kazım AYDIN

Metin YILMAZ

Murat YÜKSEL

Seyfi DOĞANAY

diği" şeklinde alçakça bir iddia ortaya atmış, mezhep ve şive farklılıklarını kullanarak Dersim'i Kürdistan bütünlüğünden koparmaya çalışan sömürgeci politikaya işlerlik kazandırmaya çalışmıştır. Aynı demogojiye kemalist tasfiyeciler sol, Kürt küçük-burjuva reformistleri ve Türk basını da dört elle sarılmış, sürekli işlemeye başlamıştır. Örneğin; bir hainin, bir Kürdistanlı yurtsever tarafından cezalandırılması eylemini, "Partizan", "bir PKK'lı, bir Dersimli devrimciyi vurdu" şeklinde verirken, aynı haberi Tercüman gazetesi, "Urfalı birisi Tuncelili bir Türk gencini vurdu" ifadesiyle duyurmuştur. Yine bu alçakça demogoji, Partimize karşı çıkarılan hemen tüm "sol" örgütlerin bildirilerinde özellikle ve sürekli işlenmektedir. Bunlardan Hamburg Devrimci İşçi imzalı birinde şöyle denilmektedir: "PKK Hareketine göre... Tunceli şehri TC devleti tarafından kurulusu olan bir şehirdir. Her Tuncelili devletin ajandır..." Bu tür örnekler çokça görülebilir, ancak buna fazla gerek yok. Çünkü hespi-nin seçtiği kelimeler bile aynı kalem-den çıkmışçasına, (aslında öyledir de) aynıdır. Bu, Partimize karşı yöneltilen saldırıların hangi karanlık emeller etrafında ve hangi güçlerin ortak çabalarıyla yürütüldüğünü ve Dersim halkı üzerinde ne kadar kapsamlı oyunlar oynanmakta olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

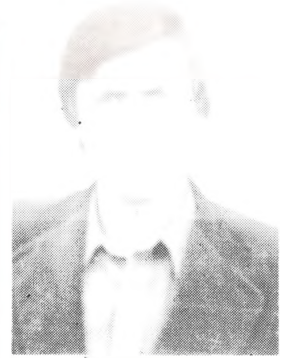
Düşmanın ve onun maskeli-maske-siz uzantılarının genelde ulusal kurtuluş mücadelemize ve özelde Dersim halkına yönelik bu komplo ve saldırılarına en etkili cevap yine Dersim halkının bağrından çıkmış, onun en yiğit ve en soylu evlatlarının yarattıkları direnişlerdir. Kemalizme, düşmanın ince özel savaş uygulamalarına, sosyal-şovenizme, Kürt küçük-burjuva reformizmine ve provakasyona rağmen onları yerle bir ederek Dersim'in direnişçi ruhunun temsilcileri Kürdistan çapında ve Dersim'de mücadeleyi her geçen gün biraz daha üst boyutlara çıkarıyor; ihanet ve teslimiyeti her geçen gün biraz daha işleme kılarklar lanetliyor. Onlar, sorunun bir ilin sorunu olmadığını, tüm Kürdistan'ın sorunu olduğunu, sömürgecilerin geçmişte yarattıkları yapı temelinde Dersim'de ve kendi üzerlerinde ne kadar alçakça planlar uygulamaya soktuklarını ve nasıl sefil umutlar beslediklerini çok iyi biliyor; Dersim halkının çıkarlarını savunur görünüşü ve sosyal bir tarzda mezhep ve şive ayrıllıklarını kullanarak onu düşmana yem etmeye çalışanları görüyor; Partimizin bütün bu tehlikelere dikkat çeken tahillerini ve uyarılarını dikkate alarak, Kemalizmin en küçük nüvesinin bile bünyelerinde yaşamasına izin vermiyor ve Dersim insanının direniş ruhunu canlandırarak ihaneti mahkum ediyorlar.

15 Ağustos direniş geleneğini Dersim'e taşıyan ve en iyi şekilde temsil eden yoldaşlarımızdan Mehmet ÖZGÜL, Cangir HAZİR, Mehmet Zeki SÖYLEMEZ, Kazım YETİM, Yılmaz KAYAÖĞLU, işte KUKM üzerinde ve Dersim özelinde böylesine alçakça uygulamaların ve propagandaların yoğunlaştığı bir dönemde elde silah sonuna kadar savaşarak ve teslimiyet çağrılarını direnişle cevap vererek bu oyunların boşa çıkarılmasında hayati rol oynadılar. Onlar, aynı zamanda, Dersim halkının gerçek iradesinin de temsilcileri oldular; halkın bağrından onlarca yıldır derinden yanıp duran intikam duygularını eyleme dönüştürdüler; yeniden hortlatılmak istenen Rayberlerin ihanet ruhuna karşı Alişerlerin direniş ruhunu ön plana çıkardılar ve yeni Rayberlere öldürücü darbelerden birini daha vurdular. Onlar, sosyal-şovenistler ve sömürgeciler tarafından cunta öncesi dönemde ve daha sonraki operasyonlar sırasında şehit edilen yoldaşlarımız ile 15 Ağustos atılımı şehitlerimiz, Partimizin değerli varlıkları Kazım DEMİRTAŞ ve Kazım SÜRGEÇ yoldaşlar ile Kürdistan kadınının yiğit öncülleri, Dersim insanının onurlu kadınlarının yüce ruhunun en üst düzeyde temsilcileri Azime DEMİRTAŞ, Çiçek SELCAN ve Rahime KAHRAMAN yoldaşların direnişlerinin kararlı sürdürücüleri oldular. Onlar, Nuri DERSİMİ'nin,

MİN SOND XWARİYE

Mekteba min çeper bê
Singa dijmin defter bê
Qelemê min xencer bê
Serê qelem li ser bê
Erê ma ezi dinim
Çava baş nexwînim

Keleha dijmin hilweşînim
Tolê şehîdan bistînim
Kurdistanê lawê te me
Hindî saxim, hindî heme
Sondxwarime ta ez hebim
pêşmerge me
Heger bîmrim gorî te me
ey Kurdistan...

İbrahim KAPLAN

bundan kırk yıl önce tek başına Kürdistan ve Kürt halkı için feryat eden Dersim'in bu yiğit evladının ve süngülenerek, yakılarak, darağaçlarına çekilerek katliamdan geçirilen Dersim insanının yiğit direnişçilerinin intikamlarını bir ölçüde de olsa aldılar ve gelecek nihai intikamımızın yolunu kanlarıyla döşediler.

Bu yoldaşlarımızın anısı önünde söz veriyoruz ki, sömürgecilerden, provakatörlerden, hainlerden ve onların borozancıbaşlarından Dersim halkının intikamını mutlaka alacak ve Dersim'i yeniden direnen Dersim, sömürgecilerin korkulu rüyası Dersim haline getireceğiz.

Kazım SÜRGEÇ

Mehmet ÖZGÜL Yoldaşın Şahsında Dersim Halkı İhanete ve Teslimiyete Bir Kez Daha Darbe Vurdu

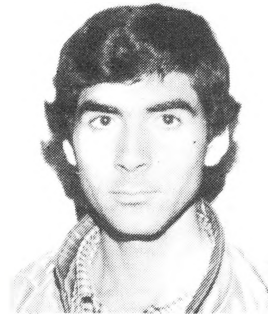
Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Ziyaret köyünün Saçaklı mezarında yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğan Mehmet ÖZGÜL (Serhat) yoldaş, milyonlarca Kürt köylüsü gibi ailesinin de köyünü terketmek zorunda kalması üzerine, öğrenimine Çemişgezek'de başladı. Mehmet ÖZGÜL yoldaş, bir yandan öğrenimini sürdürürken diğer yandan da küçük yaşına rağmen inşaatlarda çalışıyor ve ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalışıyordu. Ancak lise ikiye kadar okuyabilen Mehmet yoldaş, bunun nedenlerini Partiyeye yazdığı bir raporunda şöyle ifade etmekteydi: "Ortaokulda iken imkanlarımızın elvermemesi nedeniyle, liseden sonra okuyamayacağımı biliyor bu nedenle de daha ortaokulda iken başladığım işçilikte ustalaşmayı düşünüyordum. Devrimci olmama birlikte, omuzlarıma üç ayrı sorumluluk düşüyordu; bir yandan okula gitmek, bir yandan devrimci mücadeleye için Marksizmi araştırmak, tartışmak ve propaganda yapmak; diğer yandan da ailemin geçimini sağlamak için inşaatlarda çalışmak veya dağdan hayvanla odun taşıyıp ev ihtiyaçlarını temin etmek, bazen de satmak. Her üçünü birden yürütmek zaman açısından zordu; bu yüzden Lise II. sınıfta okulu terkettim."

Dersim'de Kemalizmin adeta beyinler şırında edildiği, gençliğin büyük bir kesiminin yozlaştırılarak kendi halk gerçekliğine yabancılaştırıldığı, kişiliğizleştirildiği ve Türk şovenizminin cıalanmış bi-

"Eğer çelikten bir Komünist Partisi yaratmak istiyorsak, Parti içerisindeki kararsız, tutarsız, disiplinsiz unsurlara ve Partiyeye muhalif olanlara karşı amansız mücadele vererek, onları işledikleri suçlardan dolayı mahkum etmeliyiz..." (Mehmet ÖZGÜL)

çimi olan sosyal-şovenizmin ortalıkta cirit attığı bir dönemde, ulusal kurtuluşçu düşüncenin diğer alanlarda olduğu gibi bu alanda da gelişip güçlenmesi "kaynağa dönüş"ü hızlandırmış; başta aydın-çocuk olmak üzere onbinlerce insan bundan etkilenmiştir. İşte, Kemalizmin ve sosyal-şovenizmin zirvesi derelerek 1978'de Parti Hareketimizle ilişkiye geçen onbinlerce Kürdistanlıdan biri de Mehmet ÖZGÜL yoldaş. Ölümsüz halk önderi Cahit DAYAN yoldaşın desteği ile gittikçe daha aktif bir mücadeleye giren Mehmet yoldaş, askeri alanda görev alarak sömürgeci kurum ve yetkililere, faşistlere ve ajanlara karşı aktif mücadele yürüttü, birçok eylem gerçekleştirdi. Çemişgezek, Ovacık ve Hozat ilçelerinde ve kısa bir süre de Elazığ'da devrimci faaliyetlerin yürütülmesinde görev aldı, halkın sorunlarını çözmeye yolunda çaba sarfetti.

Sömürgeci askeri-faşist cuntanın, 12 Eylül 1980'de, iktidara el koymasıyla birlikte, Kürdistan'ın diğer illerinde olduğu gibi Dersim'de de sayısız onbinlere varan faşist ordu sürülerini seferber ederek, "Aydınlık", "HK", "Tekoşin" gibi ajan ve sosyal-şoven örgütlerin ve Şahin-Yıldırım-Semir üçlü çetesi-nin başını çektiği "Genç Kemalistler" in ihbarlarıyla devrimci avına

çıktığı bir evrede bile, onlarca yoldaş gibi halkla ilişkilerini canlı tutarak, halkın engin denizinde kendisini korumayı bildi. Her an yakalanma ya da öldürülme tehlikesine karşın devrimci coşku ve inancını canlı tutarak, her türlü yılmınlığa, kaçışa ve çürümeye karşı aktif mücadele yürüttü, bu zor koşullarda Partinin değerlerini korumak için tüm dikkatini ve gücünü harekete geçirdi. Cuntanın azgın saldırılarına ve operasyonlarına ortasında iki yıl kadar dağlarda zor koşullar altında mücadelesini sürdüren Mehmet ÖZGÜL yoldaş, 1982'de Partinin çağrısı üzerine yurtdışına çıktı.

Yurtdışındaki kamplarda askeri ve siyasi eğitimi derin bir sorumluluk anlayışı ve özveriyle derin-

leştiiren Mehmet yoldaş, kısa sürede güçlü özelliklere sahip bir Parti kadrosu olmayı başardı. Yeni dönem mücadelesini göğüsleyebilecek duruma gelince de Parti tarafından ülkede mücadele yürütmekle görevlendirildi ve Şahin KILAVUZ yoldaş önderliğindeki gruba verildi. Ancak yoldaşlarımız ülkeye girmeye çalışırken, Hézil Çayında düşürüldükleri bir pusuda alçakça katledildiler. Mehmet ÖZGÜL yoldaş, bu komplodan sağ kurtulmayı başaran iki yoldaştan biriydi. Daha önceleri dört Mayıs Çemişgezek direnişi de dahil birçok çatışmadan kurtulmayı başarmış, bu konuda ustalığını ortaya koymuştu.

Bir süre sonra yeniden ülkeye girmekte görevlendirilen yoldaşımız, Dersim alanında faaliyet yürütmekle görevlendirildi. "Genç Kemalistler Birliği"nin ihanetli örgütlemeye çabalarına ve sosyal-şovenizmin tahribatlarına karşı kararlı ve direngen bir mücadele yürüttü. 15 Ağustos atılımını bu alana taşıma faaliyetlerinde etkin olarak yer aldı. Gerçekleştirilen birçok eylemin başarısında rolü oldu. Herşeyden önemlisi de kendi kişiliğinde Kemalizmin etkilerine ve Dersim üzerinde uygulamaya konulan oyunlara karşı yürüttüğü kararlı

mücadele ve direnişle bağlılığı ile düşmanın umutlarına ağır darbe vurduğu gibi, Dersim gençliğine de yürümesi gereken yolu açıkça gösterdi. O, Dersim halkının bağrından çıkmış en değerli evlatlarından birisi olarak, ona her zaman yol gösterici bir ışık olacaktır.

Mehmet ÖZGÜL yoldaş, sonuna kadar bağlı kaldığı ve geliştirilmesine kendisini adanmış Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini daha da boyutlandırmak için savaş yürüttüğü bir dönemde, Aralık 1985 başlarında, Çemişgezek'de sömürgeci kolluk kuvvetleri ile girdiği bir çatışmada Kazım YETİM ve Yılmaz KAYAÖĞLU yoldaşlarla birlikte son mermisine kadar direnerek ve düşmana ağır darbeler vurarak şehit oldu.

O'nun her türlü ihanete, teslimiyete, kaçış ve yılmınlığa duyduğu büyük kin ve öfkesi, en ağır koşullarda bile Partinin verdiği görevleri yerine getirmedeki sonsuz azmi, altı yıl boyunca, yaz-kış demeden, soğuk-sıcak, açlık-susuzluk demeden ve aylarca yol yürüyerek dağlarda yürüttüğü mücadelesindeki bitmez tükenmez enerjisi, halkına, ülkesine ve Partisine duyduğu sonsuz sevgi ve bağlılığı bizlerin sahip çıkmakta asla tereddüt etmeyeceğimiz ve mutlaka şahsımızda somutlaştıracığımız özellikler olacaktır. Mehmet ÖZGÜL yoldaş, bu değerli özelliklerini şahsımızda somutlaştırmak ve mücadelesini daha da yüceltip zafere götürerek yaşatacağız.

Devrimci hayatı boyunca, şehitlerden devraldığı ulusal bağımsızlık ve özgürlük bayrağını en yükseklerde dalgalandıran Cangir HAZİR (Baran) yoldaş, Kasım ayının ilk günlerinde Hakkari'nin Çukurca ilçesinde sömürgeci faşist ordu birlikleriyle girdiği çatışmada onlara ağır kayıplar verdirerek şehit oldu. O, kahramanca direnişleriyle halkımızın ve Partimizin mücadele tarihinde, her türlü engellemelere rağmen ortaya konulan akıllara durgunluk veren kahramanlıklara bir yenisini ekleyerek aramızdan ayrıldı.

Cangir yoldaşın tüm yaşamı derslerle dolu bir yaşamdır. Eğer şehitlerimiz bu yeni halkasının yaşamı, özellikleri, nasıl bir kişiliğe ulaşmaya çalıştığı ve bunu ne ölçüde başardığı ortaya konulabilirse Kürdistan'da sahip çıkılması gerekenle karşı çıkılması gereken bir kez daha gözler önüne serilebilecek ve Kürdistan halkının davası için çalıştığını iddia eden birçok kişi ve gücün üzerinde düşünmesi gereği vazeçilemez bir gereklilik olarak kendisini dayatacağıdır. Zaten her şehidin yaşamı başlı başına derslerle doludur ve eğer bugün Kürdistan'da devrimci gelişme ve başarıları söz edilebiliyorsa, bu her şehit halkasının gerçek anlamda anlaşılmasına çalışılıp dersler çıkarılması ve ortaya çıkan dayatmaların gereğine bağlı kalınması ile mümkün olabilmektedir. Kesin zafer de yine bu temelde kazanılabilmektedir.

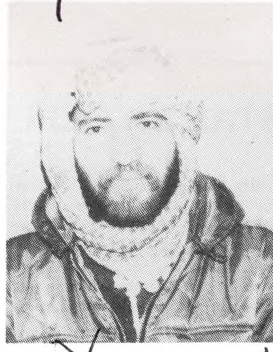
Cangir HAZİR yoldaş, 1956 yılında Pertek'te doğdu. Orta halli bir ailenin ortanca çocuğuydu. İlkokulu Uluşınar köyünde, Ortaokulu ve Liseyi Dersim ve Samsun'da, öğretmen okulunu da Artvin, Konya ve Akşehir'de tamamladı ve öğretmen oldu. Henüz öğrenci olduğu dönemde, çevresinde olup bitenlere ve mensup olduğu toplumun sorunlarına karşı büyük bir ilgi duymaktaydı. Halkımızın varlığı ile yokluğunun tartışma konusu edildiği bu dönemde araştırma içerisine giren Baran yoldaş, sömürgeciliğin ülkemizdeki vahşi uygulamalarına dur diyebilmek için arayışlar içerisine girmiştir. Bir yandan 1970'lerden sonra Türkiye'de gelişen devrimci gençlik hareketinden

Örnek Militan Cangir Yoldaşın Anısı Direnişimizin Sembolü Olacaktır

etkenlenip bilimsel sosyalizmi öğrenmeye yönelirken, bir yandan da ciddi boyutlara varan Güney Kürdistan hareketinden etkilenmiştir. Bir süre sonra da KDP saflarında yer alan Cangir yoldaş, Partimize yazdığı raporunun bir yerinde bu dönemi şöyle değerlendirmiştir: «Okul dönemlerinde Türkiye'de gelişen devrimci hareketler, (1971-73), duygularımızı okşamakta, bu hareketlere karşı bir sempati uyandırmaktaydı. Buna, ülkemizdeki katliamlar ve devrimci hareketlerin faaliyetleri de eklenince bende mevcut devlete karşı bir kin ve yurtseverliği geliştirmeye başladım. Bu doğrultuda devrimci düşüncelerle temas, devrimci olmamdaki temel etmen oldu.

Devrimci hayata atılışım KDP ile başladı. O dönemlerde Güney Kürdistan'da gelişen hareketin etkisi altında bulunmaktaydım. Ancak süreç içerisinde Marksizm ile temasım ve KDP'nin ilkel milliyetçi çizgisinin ortaya çıkışı, bu hareketle yeralan bazı arkadaşlarla birlikte ayrılışımıza neden oldu. (1978'de Elazığ'da)

Türkiye'deki devrimci gençlik hareketini yarattığı gelişmelerin ve Güney Kürdistan'daki mücadelelerin halkımızın gerçekliğini ve sömürgeciliğin tüm dünyaya kabul ettirdiği, yok olma olayını izah etmekten uzak olduğunu gören Cangir yoldaş, siyaset cambazlarının alabildiğine çoğaldığı, gerçek devrimci ile sahtesini ayırmak için yoğun bir çabanın gerekli olduğunu kavrayarak diğer arkadaşlarıyla birlikte araştırma içerisine girmiştir. Bu dönemi kendi raporunda şöyle ifade etmektedir. «KDP'den ayrılışımızla birlikte Marksizmi öğrenmeye ve Kürdistan'daki diğer siyasi hareketlerin yapılarını araştırmaya başladık. PKK dışındaki hareketlerin küçük-burjuva reformist yapıları bizde harekete karşı bir sempati uyandırmıyordu. Kürdistan halkının somut taleplerini en iyi dile getirip bu

Cangir HAZİR (Baran)

doğrultuda bir örgütlenme ve mücadele içerisinde olmasından dolayı grup olarak PKK Hareketine katıldık. (1978 Eylül ayında)»

Partimizin bir bütün olarak Kürdistan halkının temsilcisi ve kurtarıcı gücü olduğunun bilincine varan ve giderek kitlesel boyutlara ulaştığını gören Cangir yoldaş, 1978'den itibaren bu safların en kararlı militanlarından birisi haline gelmiştir. Daha önceleri sahip olduğu yurtsever özelliklerini Partimiz saflarında proleter birlekle donatarak güçlü bir kişiliğe ulaşan ve azimli bir çaba sergileyen Baran yoldaş, mücadele yaşamı boyunca en ufak bir yılmaya kapılmadan hep ileriye yürümüştür. O, çevirdiği her tarih sayfasında halkımıza reva görülen uygulamaları ve dünya halklarının birer birer sömürgeci zincirleri parçalayışını görmüş ve tek yok gösterici ideoloji olan Marksizm-Leninizm'e daha da sıkı sarılarak bu bilimi özümsemiş ve mücadelesini bu temeller üzerinde yükseltmiştir.

6 yıl boyunca hem öğretmenlik yapan ve hem de devrimci çalışmalarını devam ettiren Cangir yoldaş, 1979 yılı ortalarında ve 1980 başlarında olmak üzere iki kez tutuklanıp en ağır işkencelere maruz bırakılmıştır. Bu her iki tutukla-

mada da düşmana en ufak bir bilgi vermediğinden serbest bırakılmıştır. Başlangıçta, Bingöl'ün Genç kazasında memur kesimi içerisinde çalışmalar yürüten Cangir yoldaş, daha sonraları Hozat temsilciliği ve Elazığ Askeri Komite Sekreterliği görevlerini üstlenerek başarıyla yürütmüştür.

1981 yılının Nisan ayında devrimci faaliyetlerinden dolayı deşifre olunca, öğretmenliği bırakan Cangir HAZİR, bu dönemden itibaren profesyonel devrimci yaşama geçmiştir. Çalışmalarını daha aktif şekilde sürdürmeye başladığı o günden itibaren sömürgecilerin asker, polis, jandarma güçlerine karşı çeşitli eylemlerde aktif olarak rol alan Cangir yoldaş, sosyal-sömürgeci karşıtı bir savaşım sürdürmüştür.

Dünyayı tanımaya başladığı günden itibaren, bir insan olarak üzerinde yaşadığı toprakları ve bu toprakların ezeli sahibi olan Kürdistan halkının içinde bulunduğu durumu çıplak gerçekliğiyle kavrayan Baran yoldaş, sömürgeciliğin ülkemizde uyguladığı asimilasyon politikasının etkilerine karşı güçlü bir savaşım içine girmiştir. Bu politikanın en yakın şahidi olarak toplumumuza hakim hale gelen iki insan tipini kıyaslamış; oğlunu öldüren katil bir baba misali, ihanetin batağına batmış olanla, kendi gerçekliğinden uzaklaşmayıp direnen ve kendisini yok etmek isteyenlere karşı dişile-tırnağıyla karşı koyan iyi tanyarak tercihini ikinci tip olan direnişçi kişilikte yapmıştır. Bunun içindir ki, düşmana karşı büyük bir kin ve öfkeyle dolu olmuş, en ağır işkenceler altında dahi inancından en ufak bir taviz vermemiştir. Her seferinde gördüğü işkencelerle daha da bilenen Cangir yoldaş, daha o dönemde geleceğin güçlü bir militan kadrosu ve önder savaşıncısı olacağını müjdeliyordu.

1980 Eylül'ünde Türkiye'de yönetime çöreklenen faşist cuntanın ülkemizde uyguladığı vahşet

ortamının doğurduğu zorluklar, devrimci çalışmaları da etkilemiş ve ilişki kurma zorlukları giderek artınca, Baran yoldaşın Parti ile olan bağları da kopmuştu. Ancak O, PKK'lı bir militanın göstermesi gereken sabır ve kararlılıkla ilişkizliğin yarattığı bu zorlukların üstesinden gelmeyi başarmış, zamanını en iyi şekilde değerlendirerek çevresindekilere yol göstericilik yapmıştır.

Bir yandan da Partiyeye yeniden ilişki kurmak için yoğun bir şekilde çaba gösteren Cangir yoldaş, nihayet bu isteğine kavuşmuş ve yeniden Partiyeye ulaşmıştır. Partiyeye yeniden ilişki kurması O'nun yaşamında bir dönüm noktasını oluşturmuştur. Partinin geri çekilme ve hazırlık sürecinde olduğu bu dönemde, O da yurtdışına çıkmış ve sunulan her türlü eğitim olanaklarından sonuna kadar yararlanmasını bilmiştir. Bu olanakları büyük bir titanyla ve kararlılıkla değerlendirmiş ve tüm yoldaşlarına örnek olmasını bilmiştir.

Bu ruha ve bu kararlılığa, çok daha güçlü ve enerji dolu bir yapıyla ülkeye dönen Baran yoldaş, Çukurca ve Yüksekova mıntıklarında mücadelemizi yükseltme doğrultusunda sorumlu düzeyde görevler üstlenmiştir. Faaliyetlerinin en verimli döneminde şehit olma gibi bir görev karşısında da asla ikircikliğe kapılmayan Cangir yoldaş, daha önceden ölümlü yürüyen Hakileri, Halilleri, Mehmetleri, Mazlumları ve diğer şehitleri büyük bir coşkuyla takip ederek o şerefli mertebeye erişmiştir. Faşist sömürgeci ordu sürüsüne de ağır kayıplar verdirerek hiçbir PKK savaşıncısının öyle kolaylıkla susturulamayacağını bir kez daha kanıtlayan Cangir HAZİR yoldaşımız, taşıdığı Kızıl Bayrağı mücadele yoldaşlarına şerefle devretmiş ve manevi komutanlığına devam etmek üzere fiziki olarak aramızdan ayrılmıştır.

Ancak O, sömürgeciliğe ve her soydan uşaklarına karşı verilen bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde sönmeyen bir meşale olarak ebediyen yaşayacaktır.

Kasım 1985

Anısına bağlı kalan mücadele arkadaşları

Yiğit Halk Önderi Hamit AVCI Bağımsızlık Mücadelemizin Doruğunda Yaşıyor

Herin lawo, herin lawo
ez goriya wan çavên reş
nemên hun qet li paş
bighine şervanê HRK
bila baz bîdî li ber we
sitemkar u xwîn xwar
sayên li ser laş.
Bese, bese êdî bila rabin
ji serê dayika şehîdan

ev şarên reş,
Bêtir û bêxeyal
bi serbîlîndî û qehremanî
bîherîkînin xwîna xweyî şes.
Zivirî çerxa felekê lawo
PKK rêberê li pêş
bilind kir agirê şores
HRK mizgîne mizgîn
mizgîna rojê xweş.

4.9.1984, Hamit AVCI

Dersim Halkı Ulusal Kurtuluş Mücadelemizde En Yiğit Evlatlarından Birini Daha Şehit Verdi

Yeni dönem Dersim şehitlerimizden M. Zeki SÖYLEMEZ (Bekir Tarkan) yoldaş, 1963 yılında Mazgirt'te orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Henüz ortaokul öğrencisi olduğu yıllarda Dersim'de gelişmeye başlayan ulusal kurtuluşçu ideolojiden etkilenerek devrimci düşünceye sempati duydular. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk şehidi Aydın GÜL yoldaşın devrimci çabaları ve aktif desteği ile gelişen Hareket içinde yer almaya başladı. Başlangıçta okul çerçevesinde sürdürülen eylemler ve propaganda çalışmalarında yer aldı. Giderek daha aktif bir mücadeleye yöneldi ve lise I. sınıfta okuldun ayrılarak kendisini tamamen devrimci mücadeleye verdi. Kurye olarak görevlendirilerek birçok il, ilçe ve köy arasında ilişkilerin kurulması ve haberleşmenin sağlanması faaliyetini yürüttü. Ayrıca askeri alanda da görev alıp çeşitli eylemler gerçekleştirdi. Bu faaliyetleri süresince üç kez kısa aralıklarla gözaltına alındı. Faşist cuntanın işbaşına gelmesi ile birlikte bir süre dağlarda diğer yoldaşları ile birlikte barınıp devrimci faaliyetlerini sürdürdü. Bir yıl kadar sonra da Parti tarafından yurtdışına çekilerek askeri ve siyasi eğitime tabi tutuldu.

Mehmet Zeki SÖYLEMEZ yoldaş, kamplarda bulunduğu sürece

M. Zeki SÖYLEMEZ

sömürgeciliğin ve Kemalizmin üzerinde yarattığı tahribatlar ile kişiliğindeki izlerini söküp atmak ve proleter devrimci bir kişiliğe ulaşmak yolunda sürekli çaba harcadı. Olgun ve güçlü bir halk önderi olmak için zaaflarından, yetmezliklerinden ve güçsüzlüklerinden arınmaya çalıştı. Marksizm-Leninizmin ve Partimizin devrimci-direnişçi ideolojisinin verdiği güç ve azimle bu yolda önemli adımlar attı. En ağır koşullar altında ve savaş ortamında aldığı bu eğitime Kürdistan'da yeni dönem mücadelesini omuzlayabilecek özellikleri önemli

oranda kazandı ve ülke zeminindeki yeni atılımın başlamasıyla birlikte, edindiği bilgi ve tecrübeleri Kürdistan halkına aktarmak ve pratik içinde daha da çelikleşmek üzere ülkeye gönderildi. Mehmet Zeki yoldaş, Dersim alanında görev alarak Partimizin ideolojisinin, bu alanda kitlelere egemen kılınması ve bu temelde kitlelerin mücadeleye seferber edilmesi için düşmanın özel savaş politikalarını boşa çıkarma, teslimiyet, ihanet ve sosyal-sömürgeci mahkum etme yolunda mücadelesini derinleştirdi; düşmana ve onun ajanlarına karşı gerçekleştiren birçok eylemde aktif olarak yer aldı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanda da boyutlandığı bir dönemde daha güçlü eylemlerin hazırlığı içinde olan Mehmet Zeki SÖYLEMEZ yoldaş, savaş arkadaşlarıyla birlikte düşmanla giriştiği bir çatışma sırasında, Kasım 1985'de sonuna kadar direnerek şehit oldu. O'nun son nefesinde bile direniş bayrağına böylesine dört elle sarılması ve daha da yüceltmesi düşmana ve onun hain uşaklarına vurulmuş en büyük darbedir. Dersim halkı bu yiğit evladının yükselttiği direniş bayrağını asla yere düşürmeyecek, teslimiyet ve ihaneti bir daha boyvermemek üzere boğacaktır.

EMPERYALİZMİN ÖZEL SAVAŞI ve TÜRK ORDUSUNUN KÜRDİSTAN'DA YÜRÜTTÜĞÜ SAVAŞIN NİTELİĞİ ÜZERİNE

III. BÖLÜM

KÜRDİSTAN'DA ÖZEL HARP

SAYI 47'DEN DEVAM

PKK'NİN DİRENİŞ TARİHİ VE ONA KARŞI UYGULANAN ÖZEL SAVAŞIN GELİŞİMİ

Önceki bölümlerde dünya, Türkiye ve Kürdistan tarihinde yürütülen "özel savaş"ı çeşitli yönleriyle ele aldık; KUKM'ye yönelik savaşın yol ve yöntemlerini genel hatlarıyla belirttik. Ancak bu savaşın özel olarak hedeflediği güç devrimci öncüdür. Halka karşı binbir türlü yöntemle geliştirilen savaşın esas amacı öncünün imhasıdır. Bu amaçla ulaşabilmek için egemen güçler, "özel savaş"ın en had safhaya varır, en ince yöntemlerini yürütür, ölümlü kolları. Bu anlamda öncünün şahsına yönelik savaş, "özel savaş"ın doruğa ulaştırılmasıdır. Kürdistan'da da "özel savaş"ın boy hedefi başından bugüne kadar Kürdistan halkının öncü gücü PKK olmuştur. Günümüzde de, devletin açık ve dolaylı tüm kurumlarını seferber ederek en kabasından en incesine kadar çeşitli yöntemlerle yürüttüğü "özel savaş"ın en gelişmiş biçimi PKK'ye karşı yürütüldüğü konumaktadır. Daha önceleri pek açık olmayan bu savaş günümüzde en açık ve içgüç biçimlere bürünmektedir. PKK'nin bu savaşın en belli başlı hedeflerinden biri ve en önemlisi olduğu gerçeği tüm dünyanı dikkatini çeken bir olguya dönüşmüştür. Bu noktada hemen şu soru aklı gelmektedir: Neden PKK? Açık ki, bu sorunun cevabını diğer sol güçlerin ve PKK'nin günümüzdeki durumlarında ve oynadıkları rollerde aramak gerekir. 12 Eylül faşizminin ağır darbeleri altında Türkiye solu'nun önemli bir kesiminin imha edildiği, geriye kalanların da "rehabilitasyon" yöntemleri ile "tedavi"den geçirilerek başağrıtıcı olmaksın çıkarıldıkları bilinmektedir. Bu güçler gerek Türkiye'de ve gerekse Avrupa'da artık iyice "terbiye edilmiş" ve tehlike olmaksın çıkarılmışlardır. Oysa PKK, "tedavi" edilmek bir yana henüz -tüm çabalara rağmen- yatağa bile yatırılabilmiş değildir. Ustelik, baş ağrıtmakla da kalmamakta tüm devlet bünyesini sarsarak onu ölümün eşiğine getirmektedir. Bugüne kadar yapılan tüm müdahaleler aksi etki yaratmış, ona bağırsıklık kazandırmış ve daha da çelikleştirmiştir. Bunun sonucunda ülkede savaş artık geri döndürülemez boyutlara ulaştırılmış, 15 Ağustos atılımı sonrasında gelişmeler her geçen gün Türk devletinin varlığını daha çok tehlikeye sokan bir hal almıştır. Kürdistan'da giderek boyutlanan bir savaş vardır ve PKK bunu doğuran güçtür. Diğer hemen tüm güçlerin "uslandıkları" bir ortamda PKK her şeyi altüst eden, ortalığı toza dumana katan bir güç durumundadır. Bu nedenle PKK, "özel savaş"ın odağı haline getirilmiştir. O'na karşı savaş şahsında "özel savaş"ın gelişkin biçimlerine ulaşmaktadır.

PKK'ye karşı yürütülen "özel savaş"ı böylesine üst boyutlarda ve kapsamlı olduğuna göre, onu daha iyi kavrayabilmek için PKK'ye karşı yürütüldüğü biçimleri özel bir başlık altında ayrıca incelemeye gerek vardır. Bu, Kürdistan'da yürütülenekte olan sömürgeci "özel savaş"ın

gerçek karakterinin ve başlıca yöntemlerinin daha iyi kavranmasını da sağlayacaktır.

PKK henüz ideolojik bir grup olarak şekillenmeye başladığı dönemde bile "Özel Harp Dairesi"nin saldırılarına maruz kalmıştır. Bundan dolayı, PKK'nin tarihçesi düşmandan çok, onun "Özel Harp" taktiklerine karşı savaşın tarihçesidir. Evet, açıkça söylemek gerekirse biz, henüz düşmanla pek doğrudan karşı karşıya gelmedik. Bugüne kadar savaşımız, düşmanın Kürdistan'a yerleştirdiği mayınları temizlemek, üzerimize ne zaman ve nerede yollanacağı belli olmayan serseri torpillerle uğraşmak ve onları etkisizleştirmekle geçti. Düşmanla irade dahilinde çok nadiren karşı karşıya gelebildik. Üstelik bu rastgele yerleştirilmiş mayınlar sadece toplum içerisinde değildi; Parti içinde de bunlarla kıyasıya bir mücadele sürdürüldü ve bunun bedeli oldukça ağır ödendi.

PKK gelişiminde, özellikle de tarihsel önem taşıyan evrelerde, türlü saldırılar ve sorunlarla sık sık yüz yüze geldi ve bunlarla mücadele ederek bugüne ulaştı. Bugün ulaşılan düzey böyle bir mücadelenin ürünüdür. Geline aşamanın anlamını kavrayabilmek için geçmiş pratiğin birkez daha irdelenerek gerekli derslerin çıkarılması ve bunların bilinçte sürekli canlı tutulması gerekmektedir. Sömürgeci Türk devletinin "Özel Harp Dairesi" ile yürütüldüğü, Partimize ve O'nun şahsında mücadelemize yönelik "özel savaş"ın boş çıkarılmasının yolu buradan geçmektedir.

PKK, daha bir grup olarak doğduğu andan beri CIA (Amerikan Haberalma Merkezi) ve MİT'in yakın takibi altındadır. Bu beklenmeyen bir şey de değildir. Çünkü dünyanın her tarafındaki gelişmeler emperyalizmin çıkarları gereği CIA tarafından sürekli izlenmektedir. Bu izleme sonucu elde edilen bilgiler değerlendirilerek emperyalizm politikası belirlenmekte ve muhtemel gelişmeler kontrol altına alınmaya çalışılmaktadır. Emperyalizmin "özel savaş" stratejisinin uygulama ve yönetim merkezi CIA'dır. CIA bunu kendi bölümleri olan İstihbarat ve Plan şubeleri vasıtasıyla yürütmektedir.

İstihbarat Şubesi'nin görevi oldukça ileri bilimsel bir çalışmaya gerektirir. Elde ettiği bilgilerin %80'ini teknik dergiler, radyo yayınları, bilimsel incelemeler, propaganda broşürleri ve Amerikan Haberler Merkezi gibi dünyanın dörtbir köşesine yayılmış hükümet organlarının topladığı bilgiler oluşturur. İstihbarat Şubesi gizli ve açık kaynaklardan elde ettiği bilgilere dayanarak yeryüzündeki herhangi bir hükümetin ekonomik, sosyal ve politik durumları hakkında raporlar hazırlar. Bu Şube 3 bölüm halinde çalışır: Birinci bölüm; dünyanın kaynaşma halinde olan bölgelerinde meydana gelmesi muhtemel olaylar üzerine uzun vadeli tahminlerde bulunur; İkinci bölüm, mevcut durumdaki günlük gelişmeleri izler; Üçüncü bölüm ise CIA'nın faaliyetlerindeki eksik ve hatalı noktaları saptar.

Plan Şubesi CIA'nın maskelenmiş silahlı faaliyetlerini yürütür. Bu

bölüm Pentagon Askeri Plan Dairesi ile ortaklaşa çalışır. Pratik planlayıcı ve uygulayıcıdır. Bütün uluslararası darbeler, kompolar, kıskırtmalar ve "özel savaş" uygulamaları bu şubenin sorumluluğu altında hazırlanır ve uygulamaya konulur. Örneğin; Nikaragua'ya yönelik uygulamalar ve 12 Eylül darbesi bu şube tarafından planlanmıştır. Vietnam'a olduğu gibi, Kürdistan'a yönelik olarak yürütülen "özel savaş"ın yönetim merkezi de bu şubedir. CIA'nın bu bölümleri ile ilgili ayrıntılı bilgi için "Görünmeyen Hükümet CIA" isimli kitabı bakınız.

İstihbarat Şubesi, gerek Parti hareketimiz öncesindeki ve gerekse sonrasındaki Kürdistan politikasını tayin eden şubedir. Örneğin, bu şubenin birinci bölümü, 1975'lere kadar süren politikanın tayin edildiği merkezdir. II. Dünya Savaşı sonrası belirlenen Kürdistan politikası şöyledir: Ulusal sorunu çözülmemiş bir ülke olarak er-geç ulusal başkaldırlara rastlanacaktır.

Ancak buna yolaçabilecek toplumsal gelişmeleri mümkün olduğu kadar yavaşlatılabilmek ve kontrol altında tutabilmek önemli ve zorunludur. Kürdistan toplumu içinde proletaryanın dışında ulusal kurtuluş hareketinin iki önemli potansiyelini oluşturan köylülük ve ay-

gılımlı taşımadığı gibi, ne fazla bir tehlike teşkil etmekte ve ne de kontrol dışı bulunmaktaydı. Ama 1963'teki TİP hareketi nasıl ki, 1968'lere gelindiğinde kendi içinde ayrılmış ve onun dışında bağımsız oluşumlar da ortaya çıkmışsa, aynı süreç Kürdistan'da da yaşanması söz konusuydu ve bu tesbitin doğruluğu pratikte ortaya çıktı. 1973'lere doğru bugünkü PKK önderliği etrafında bir tartışma ve araştırma çevresi oluşmuş ve bu 75'lere doğru bağımsız bir ideolojik gruba dönüşmüştür.

Bütün polis ve istihbarat örgütlerinin genel kuralıdır: Her oluşum başlangıçta sadece izlenir ve takip altında tutulur. Gelişme süreci içinde tehlike teşkil edip edemeyeceği tesbit edildikten sonra müdahale edilir. Bu durum bizim Hareketimiz şahsında da yaşanmıştır.

1975'ler ile birlikte hemen bütün ideolojik-politik oluşumlar, düşüncelerinin yazılı olarak propagandasını yapmak için yayın faaliyetine atıldılar. Bu yöntem bir tek bizim tarafımızdan benimsenmedi. Bunun önemli nedenleri vardı. Herşeyden önce, devrim için yola çıkan bir grup, faaliyetlerini gizli yürütmek zorundadır. TC'nin hükümlerinin altında daha ilk çıkışta yasal bir yayın faaliyetini, hem de henüz politik bir güç haline gelme-

yeğilimi deşifreye uğratılmak istenmiştir. Ancak bugünkü Parti önderliğimizin öngörüsü ve sağduyusuyla bu komplo etkisiz kalmıştır.

Kürdistan'a devrimci bir müdahale gerekiyordu, ama bu nasıl olacaktı? Yapılan tesbitler ülke gerçeğiyle ne derece uyum içerisindedeydi. Bu düşünceler ülke zeminine taşınırken ne tür zorluklarla karşı karşıya gelinecekti? Bütün bu soruları açığa kavuşturmak için ülkede bir ön tarama yapmak gerekmektedir. İşte bu süreçte ilk engelle Suruç'ta Fevzi ASLANSOY adlı devrimcinin cenaze töreninde karşılaşıldı. "Halkın Kurtuluşu" isimli azgın bir sosyal-şoven türedi örgüt burada yarattığı provakasyon ve ihbar ile ilerinde M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR'in de bulunduğu 75 devrimcinin tutuklanmasına yol açtı. Bu olay sosyal-sövenizmin Kürdistan gençliği ve aydınları üzerindeki derin tahribatını ve gelişimizin oldukça zorlu ve çatışmalı geçeceğini göstermekteydi.

Kürdistan'a müdahale kararı 1977'de verildi ve karar doğrultusundaki çalışmalara hemen başlandı. Önceleri yasal yayıncılık etrafında örgütlenen çizgilerin hızla gelişmeleri ve bizim ise hiç dikkate alınmayan bir yapı teşkil etmemizden dolayı herhangi bir varlık gösterebileceğimizden şüphe edilmekteydi. Ancak diğer taraftan düşman ajanlarının provake etme çabalarını boşa çıkarması ve diğer sol örgütlerin daha o zamandan bize karşı içine girdikleri tahammülsüz ve saldırgan tutuma karşı bizim hiçbir engelle almadan Kürdistan pratiğine yönelmemiz de düşmanı ürktürmüştü. Hele Kürdistan pratiğinde canlı, atık ve engel tanımaz çalışma tarzımız ve mücadele anlayışımız karşısında düşmanın da boş durmayacağı, mutlaka bir gözdağı vermesi çalışacağı ve bize saldıracağı da iyice açığa çıkmıştı.

Ancak düşmanın saldırıları bu dönemlerde doğrudan devlet eliyle gerçekleştirilmeyecekti. Düşman öncelikle çeşitli maskeli uzantılarını, ajan örgütlerini ve piyonlarını süreçteki devrimci Hareketin üzerine. Nitekim, 8 Mart 1977'de Dersim'de Aydın GÜL'ün "Halkın Kurtuluşu" tarafından alçakça katledilmesi TC'nin Hareketimize karşı ne türden bir savaş yürüteceğini göstermekte, sosyal-sövenizmin KUKH karşısında gerektiğinde çatışarak yer alacağı sinyali verilmekteydi. Devrimci çalışmalarıma karşı açık bir tehdit oluşturan bu saldırılar karşısında iyice açığa çıkmıştı ki eğer Kürdistan'da faaliyetler daha ileri götürülmez isteniyorsa sosyal-sövenizmle bir çatışma göze alınmak zorundaydı.

Bu tehdide rağmen Kürdistan'da faaliyetler yaygınlaştırıldı ve 1977 baharıyla birlikte yaklaşık iki aylık bir süre içerisinde Ankara'nın yanı sıra Ağrı, Kars, Elazığ, Diyarbakır ve Antep'te yapılan toplantılarla ulusal kurtuluşçu düşünceler Kürdistan yurtsever gençliğini sistemli ve toplu olarak aktarıldı.

"Gerçekleştirilen bu bir dizi toplantıdan sonra şu sonuçla varılmıştı: Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi dönülmek bir aşamaya ulaşmıştır. Tabii ki tüm bu faaliyetlerimiz, sonradan daha iyi anlaşıldığı gibi,

dınlar hareketi mutlaka kontrol altına alınmalıdır. Bu plan gereğince köylülük hareketi 1975'lere kadar etkin olan ilkel milliyetçilik ve 1970'ler sonrası gelişen küçük-burjuva reformizmi ile frenlenmeye çalışılmıştır. Aydınlar hareketi Doğu ve Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçiliğe tabi kılınmış, Kuzey-Batı Kürdistan'da ise, sosyal-sövenizm ile kendi ulus gerçeğinden koparılmıştır. Güney ve Doğu Kürdistan'da toplumsal yapıdaki durgunluk proletaryanın doğuşunun gecikmesine yolaçarken, Kuzey-Batı'da ise, proletarya Türk burjuvazisiyle çelişki içinde ve adeta Türk proletaryasının bir parçası biçiminde oluşmuştur. Bundan dolayı ulusal temelden uzak olan proletaryanın ulusal kurtuluş için kendiliğinden hareketine bile rastlamak mümkün olmamıştır.

Günlük gelişmeleri dikkatle izleyen İstihbarat Şubesi ikinci bölümü 1970'ler sonrası Türkiye'de gelişen gençlik hareketi içindeki Kürt öğeleri tesbit etmiştir. Aynı yıllarda ortaya çıkan DDKO bağımsızlık

mişken tercih etmek, daha başından devletin vesayetini kabul etmek demektir. Daha yola çıkarken devlet vesayetini kabullenen bir oluşum ne kadar iddialı ve samimi olursa olsun, sonuçta yenilmekten kurtulamaz. Çünkü, devlet için böyleli oluşumları kontrol altında tutmak ve tehlike arzemesi halinde tasfiye etmek çok kolaylaşacaktır. Nitekim Türkiye devrimci hareketinin akıbeti tam da böyle olmuştur.

Diğerlerinden farklı bir yol izlememiz dikkatten kaçmamış, ancak başlangıçtaki eğilim, bu grubu fazla ciddiye almamak tarzında ortaya çıkmıştır. Ancak yine de tedbir elden bırakılmayarak amaçlarının ne olduğuna açığa çıkarmak için grubun arasına o dönemler Türk kuşu'nda pilot olan bir MİT ajanı sızdırılmıştır. 12 Mart döneminde THKP-C içine sızdırılan Mahir Kaynak gibi, bu unsur vastasıyla da henüz bir avuç insanı içine alan oluşum, döneme güç ve örgütlenme düzeyine denk düşmeyen aşırı terörist çıkışlara zorlanarak provake edilmek ve böylece grubun siyasi

kontr-gerillaca mühtiş bir takibat altına alınmış ve adeta nefes nefese kontrol edilmeye çalışılmıştır. Fakat o zaman bu adımlar mevcut siyasal ortamın bilimsel değerlendirilmesi ışığında böylesine soylu bir adım atılabileceğine cesaret ve inancın beslemişlerdir. Zaten baştan beri, kontr-gerillanın böylesi bir çaba içerisinde gireceğini kestirmişler ve ona göre de siyasal ortamın zayıflıklarından yararlanmışlardır...

"Bize çoksu kazandıran Kürdistan'daki iki aylık faaliyetlerimizin sona ermesinin üzerinden henüz bir hafta geçmeden, bizi, hücrelerimizin derinliklerine kadar sarsan acı bir haberle irkildik. Büyük proleter enternasyonalist devrimci HAKİ KARER'İ 18 Mayıs 1977'de Partimizin ilk büyük şehidi olarak kaybettik. İlerici, yurtsever bir genci sıradan bir bilinç taşıyıcısı haline getirmek için okulan vazgeçirmenin büyük bir mesele olduğu, henüz sistimli bir faaliyete geçiş sağlanmadığından, herkesin küçük bir zaman aralığını veya ancak boş zamanlarını pratiğe verdiği bir aşamada, küçük bir grubun, gençlerin önderlerinin en önde gelenlerinden birini yitirmesi, ya imha olma sonucuna yol açacaktı, ya da korkunç bir direnmeyle tekrar ileri bir aşamaya sıçrama yapılabilecekti. Türk sömürgeciliğinin, bu atılımımıza mutlaka bir karşılık vereceğini algılayabiliyorduk. Fakat, bunun nasıl ve hangi yönden gelişeceğini, neremizi parçalayacağını kestiremiyorduk. İşte, Haki yoldaşın katledilişi, bir tartışma neticesinde gelişen basit bir olay değildi.

"...İlkel milliyetçiliğin 1975 yılından itibaren sonra hareket tamamen ABD emperyalizminin güdümüne girdi. Bu dönemde kadar İKDP'nin dış ilişkiler sorumlusu ve daha sonra Genel Sekreteri olan Sami Abdurrahman, Dr. Şüvan'ı (Sait KIRMIZITOPRAK) haince katlettikten sonra, MİT ile ortaklaşa T-KDP yönetimini ele geçirir ve tescilli MİT ajanı Derviş Sado'yu sorumluluğa getirirler. Marksist-Leninist yayılışı engellemek için CIA ve MİT'in dağıtıcısında beslenen "sosyal emperyalizm" gibi anti-marksist görüşlerden hareket eden ve doğrudan kendisine bağlı bir ajan grup vastasıyla, Demokles'in kılıcı olarak nitelendirildiği Marksizm-Leninizm'in Kürdistan'da yayılmasını engellemeye çalışıyordu. Fakat esas olarak bu düşüncenin taşıyıcılarını imha etmeyi temel aldığı için, özel olarak örgütlenirilen bu birim, komplocu bir çete olarak hazırlanıyordu. O dönemde Derviş Sado ve bugün KUK, KUK-SE (Sosyalist Eğilim) diye tabir edilen güçlerin elebaşlarıyla çok yakın bir ilişki içinde olan Alaattin Kapan denilen bir MİT ajanına, Elazığ'da temin edilen birkaç kiralık katille kurdurtulan "Sterka Sor" adında bir ajan-provokatör örgüt, feodal entrikalarla, CIA ve MİT'in en gelişkin komplo yöntemlerini birleştirerek ve Parti içinde birkaç karanlık unsurdan da yararlanarak bilinen komplo en alçakçısına geliştirdi.

Boyutları sonradan daha iyi anlaşılan ve Haki yoldaşı Adana'dan adım adım takip ettikten sonra, Antep'te de etrafını adeta bir ağ gibi sarak Kürdistan'daki faaliyetlerine musallat edilen bu komplo, son derece ayrıntılı düşünülerek gerçekleştirilirdi. HAKİ KARER, kendi kişiliğinde sosyal-sövenizm en büyük darbeyi vurmuştu. O'nun kişiliğinde enternasyonalist ruh imha edilerek, sosyal-sövenizm yeniden güçlendirilmek istenilirdi, bir yandan yeni enternasyonalist devrimcilerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi saflarına kayması engellenmek, diğer yandan da ailesi Kürt düşmanlığına yönettirilecek, Kürt-Türk ilişkisine yolaçılmak isteniliyordu. Bundan

da öte, Kürdistan için ekmeç, hava ve su kadar ihtiyaç duyulan Marksizm-Leninizm'in yayılmasını engellemek, yaymada öncü rolünü oynayan Partimizi daha ana rahmindeyken katletmek ve böylece yıllardan beri halkımıza ve ülkeye mize karşı geliştirdikleri ihanetin açığa çıkmasını ve işledikleri suçların hesabının sorulmasını geciktirmek istediler.

Hiç hazırlıklı olmadığımız bir zamanda düzenlenen bu komplo düşüncelerimizden vazgeçmemiz için sarıların bir tehditti. Bu tehlikeye karşı yaşamak gerçekten büyük sorundu. Bir yandan duyulan büyük acı, diğer yandan anyıya bağlılığın yerine getirilmesi gereken oldukça ciddi sorumluluklar; ama neyle ve hangi örgütlerle? Bir elin parmak sayısını geçmeyecek kadar ve o da ne olacakları belli olmayan bir avuç insanla, bir direniş şehidinin anısına bağlı olmanın gerekleri nasıl yerine getirilecek? Katil nasıl cezalandırılacak? Örgüte, silah ve para nasıl temin edilecek? Mücadeleden nasıl vazgeçilmeyecek? Tüm bu sorulara çözüm aramaya ve cevap verilmeye çalışıldığı sırada, başta Parti önderliğimiz olmak üzere, Kemal PİR, Mustafa KARASU gibi önde gelen tüm kadrolarımız imhaya hedef olan bir komployla 3 Haziran 1977'de karşılaştık.

5 Haziran 1977 seçimlerinin öngününde, Türkiye'nin yönetimi ve sorumluluğu altında, Namık Kemal Ersun tarafından faşist bir darbenin gerçekleştirilmesi istendiği, ancak başarıya ulaştırılmadığı ve bu nedenle de kontr-gerillanın ve Özel Harp Dairelerinin sorumlusu olan bu faşist generalin istifa ettirildiği bilinmekteydi. Bir tesadüf sonucu olarak Kemal PİR'in yakalanması, başka nedenlerle kompulun kurulduğu yer tedbir olarak gidilmesi nedeniyle sadece Mustafa KARASU'nun yakalanmasıyla sonuçlanan bu komplo da gösteriyor ki, çok yakından faaliyetleri izlenen Partimiz, daha darbenin ilk günü -3 Haziran'da-tüm varlığıyla yok edilme riskiyle karşı karşıya idi. Gerçekten de, Partimizin bu darbeyi çok uzatmadığını şimdi daha iyi farkediyoruz. Demek ki, Kürdistan'a ilk ciddi müdahalemin olduğu ayların faaliyetleri, MİT bir imhaya karşı vererek, ilkbahar atılımımızın ikinci adımlarının gelişmesini engellemek istiyordu." (Serxwebun Özel Sayı 7 Mayıs 1985, S. 3-4)

Görüldeği üzere sömürgeci Türk devleti KUKM'nin daha çekirdek halinde iken nihai olarak ezme amacıyla "özel savaş" yöntemine yoğun olarak başvurmuştur. Başlangıçta saldırılar daha çok devletten resmi güçleriyle değil de, onun maskeli uşakları ve ajanları tarafından yürütülme konmuştu. Bu nedenle de çok daha tehlikeli, sinsi ve alçakçadır. Bu saldırıların ilk halkası olan ajan-provokatör "Sterka Sor" eylemi yöneltilen saldırılardan amaç, Parti önderlerini tek tek imha ederek henüz kökleşmemiş olan Hareketi onların şahsında yoketmekti. Ancak ulusal kuruluş mücadelemizin değerli önderlerinden Haki yoldaşın katledilmesi ardından bu ajan şebekenin gerçek yüzü teşhir edilerek ve elebaşları cezalandırılarak komplo boşa çıkarıldı. Bu alçakça komplo ile sömürgeci düzene kinleri bilinen ve Haki yoldaşın anısına bağlılığı mücadeleyi geliştirmenin itici gücü haline getiren Kürdistanlı Devrimci ulusal kuruluşçu düşünceleri maddi güce dönüştürme çalışmalarına hız verdiler.

Düşman ise, boşa çıkarılan bu ilk kompulun ardından yeni güçleri devreye soktu. Faşistlerden, aşiretçi-feodal yerli hainlere, Hareket içinde hortlatılan ajan örgütlerden sosyal-sövenlere, ilkel-milliyetçi Kürt çevrelerinden Kürt küçük-

burjuva reformistlerine kadar her türden uşakları eylem Hareketimizi dört bir taraftan ablukaya alarak boğmak istedi. Böylece, Haki yoldaşın anısına bağladığımız "Parti program taslağı"ni hazırlayarak ve partileşme yolunda ilk adımları atarak bir hamleyle dönüştüren Hareketimizin, bu hamlesini boşa çıkararak örgütlenme çabalarını sabote etmek ve onu ortadan kaldırmak amacındaydı.

1978'de yoğunlaştırılan bu saldırılar döneminde Hareketimiz bir yandan faşist milis çetelerin imha saldırıları ile yüz yüze gelirken diğer yandan onlarla işbirliği içindeki aşiretçi feodal çeteler silahlı saldırılarla Hareketimizin Kürdistan'da taban bulmasını engellemeye ve kadrolarını katletmeye faaliyetine giriştiler. Kars, Ağrı, Elazığ, Bingöl, Antep, Adıyaman vb. illerde faşistlere karşı kıyasıya bir mücadele verilerken bu çetelerin Kürdistan'ı çepeçevre bir faşist örgütlenme ağı ile sarmalmasını öne gördü. Bu temelde yurtsever ideolojuyu yayma ve örgütlenme zemini yaratılması oldu. Ancak, gelişen hareketin kendi temellerini de oymakta olduğunu farkeden feodal çevreler sömürgecilerin kışkırtmalarıyla devreye girerek saldırı kervanına katılmakta gecikmediler. 19 Mayıs 1978'de Hilvan'da Süleymanlar aşireti tarafından Halil ÇAVGÜN

yoldaşın katledilmesi üzerine aşiretçi-feodal çeteye karşı silahlı mücadele başlatıldı. Bütün bu saldırılardan amaç, henüz güçlü bir örgütlenme yaratamamış olan Hareketimizi Kürdistan'da kök salmadan önce çatışmalar içerisine çekerek kadro varlığını imha etmek ve yurtsever devrimci ideolojinin Kürdistan gençliği ve halkına maledivesinin öne geçerek bu kaynağı erikenden kurutmaktır. Kadro varlığını böylece yöneltirken, bu saldırıların bir parçası olarak aynı dönemde Hareket içerisinde bir komplo tezgahlandı. Antep, Dersim ve Ankara üçgeninde tezgahlanan bu komplo ile Hareketimizin önderliği hedeflenmekteydi. Böylece faşist ve feodal çeteler ele devrimci kadroları imhadan geçirirken, içerde boyyoveren bu ajan çete eylemde önderler katledilecek ve amaca ulaşılması olacaktı. Ajan örgütlenmenin hareket noktası, önderliğin doğru olan siyasi çizgiyi hayata geçirmeye "pasif" olduğu iddialarıydı. Ajan-provokatörler, "önderlik zevk ve sefa içinde yaşıyor, sizleri ise kullanıyor" demogojisi ile kadroların kafalarını bulandırmaya çalışıyor, "Hakiciler" ve "Apoculer" şeklinde sunu bir ayrılık yaratarak ideolojilerinin Haki'nin anısına sahip çıkacaklarını iddia ederek kadroları önderliğe karşı çıkarmaya çalışıyorlardı. Bu temelde Antep örgütünü ele geçirerek, kadro ve kitle potansiyelini "Tekoşin" isimli ajan bir örgüt çatısında toplamak istemekteydiler. Kompulun tezgahlayıcıları Haki'nin katledilmesinde bizzat rol alanlardı. Haki yoldaşın katledilmesini tezgahlayan ve uygulayanın MİT olduğu bilinmektedir. -Ki, bu kompulun pratik uygulayıcısı MİT ajanı Alaattin Kapan'ın 1 Mayıs 1977 katliamının da tezgahlayıcısı olduğu burjuva basınında bile ayıyuka çıkmıştı. Bu, Hareket içinde örgütlenirilen kompulun da bizzat MİT tarafından yönetildiğini açıkça ortaya koymaktadır. "Tekoşin" elebaşları bu yılın mayıs ayında Antep örgüt yönetimine tavır alarak, önderleri sorunu çözmek amacıyla bölgeye çekmeyi ve imha etmeyi planladılar. Ancak Hareketimizin önderliğinin siyasi öngörüsü ile komplo önceden açığa çıkarıldı ve usta bir müdahale ile oyun bertaraf edildi.

Antep'te darbe yiyan ajan-provokatör "Tekoşin" olayının bir diğer halkası ise Dersim'de uygu-

lamaya konulmuştu. Bu tesadüf bir olay değildi. Çünkü, hem Antep ve hem de Dersim, aydın-geçliğin yoğunlaştığı ve bu nedenle de dönemin en çok ihtiyaç duyulan kadrolarına faaliyetlerine kaynak teşkil edebilecek alanlardı. Bu iki ilin merkez seçilmesinden amaç, Hareketin kadro kaynaklarını kurularak mevcut ideolojinin maddi bir olguya dönüşmesini engellemektir. Antep'te kadroları kendi yanlarına çekme ve önderleri katletme gibi bir taktik izleyen "Tekoşin"ın Dersim'deki çabası ise klasik bir polis taktiği olarak kadın-erkek ilişkilerinin dejenere edilmesi ve ahlaksızlığın geliştirilmesiydi. Polis tarafından elde edilmiş birkaç kadın eylem kadrolarına cinsel güdüler dürtülmemeye ve böylelikle Hareket içinde fuhuş geliştirilmeye çalışıldı. Ancak bu alanda da düşmanın oyunu boşa çıkarıldı.

Bu dönemde devrimci harekete yöneltilen saldırılar kervanında sosyal-söven birtakım örgütler ile Kürt küçük-burjuva reformistleri ve ilkel milliyetçiler de yerlerini aldılar. Kars, Dersim, Antep, Elazığ gibi illerde sosyal-söven bazı gruplar silahlı saldırılarla Hareketimizin kadro varlığını imha etmeyi hedeflerken, diğer küçük-burjuva ve ilkel milliyetçi Kürt örgütleri de yoğun bir karalama faaliyeti geliştirdiler. Böylece Hareketimiz dört bir taraftan çeşitli güçler eliyle yöneltilen saldırılarla mücadele etmek zorunda kaldı. Bütün bu saldırıların peşpeşe, adeta birbirini tamamlamasına yöneltilmesi elbetteki tesadüfi değildir. Çok ince bir planın uygulamaya konmasıydı. "Özel Harp Dairesi"nce geliştirilen bu plan gereğince, bir yandan devletin aktif örgütleri ve uşakları saldırılar gerçekleştirirken, diğer taraftan bu "sol" maskeli örgütlerce tamamlanacak ve böylece birçok cepheye birden savaşa çekilen Hareketimiz kolayca imha edilecekti.

Ancak, bu ince plan pratikte hedeflediği amaçlara ulaşamadı. Bu, devletin maskeli ve maskesiz uşaklarının görevlerini tam yerine getirmemesinden kaynaklanmamaktaydı. Aksine onlar, birbirleriyle yarışırca ve hertürlü olanaklarını seferber edip, en küçük bir fırsatı bile kaçırmasızın TC'ye en derin bir sadakat içinde faaliyet yürüttüler ve saldırılarını alçakça boyutlara ulaştırdılar. Ama karşılarındaki güç öyle kolayca dize getirilebilecek, yıldırılabilir bir güç değildi. Nitekim Hareketimiz, içinde bulunduğu muazzam olanaksızlıklara, deneyimsizliğe ve güçlerinin yetersizliğine rağmen işe dış bir mücadele içinde yaşam savaşı verdi. Doğru ideolojisinin ve direnişçi karakterinden aldığı güçle saldırılara sonuna kadar cevap verdi ve onları birer birer puskürtmeyi başardı. Olağanüstü fedakarlık, cesaret ve kararlılık örnekleri sundu. Devrimci iradesi ile geniş kitleleri etkileme yolunda önemli adımlar attı. Saldırıların boyutları arttıkça temellerini daha da sağlamlaştırdı, inancını ve kararlılığını daha da bildi ve özgüçü temelinde geliştirdiği bu mücadeleyi gelişimin ivmesi haline getirmeyi bildi. Hareketimiz bu kararlı direnmesini 27 Kasım 1978'de Parti örgütlenmesine geçerek taçlandırdı.

1978'lerin sonlarında gelindiğinde, faşist çeteler, Kürdistan çapında önemli darbeleri yapıyarak, örgütlenme olanaklarını büyük oranda yitirmiş; Hilvan'da feodal Süleymanlar çetesiine ağır darbeler indirilerek, mücadele Kürdistanlı köylü kitlelere sarmaya başlamış; sosyal-söven mihrakların silahlı saldırıları büyük ölçüde geri puskürtülmüş; reformist ve ilkel milliyetçi çevrelerin yalan ve karalamaları etkisizleştirilerek gençlik ve aydınlar arasında güçlü bir kadrolaşma faaliyeti geliştirilmiş ve

mücadele daha geniş Kürdistanlı kitleleri kucaklamaya başlamıştı. Bu durum devletin devrimci Harekete karşı faaliyete yeniden ön plana çıkmasını yolaçtı. Kontr-gerilla eylemleri Ağrı, Malatya gibi alanlarda katliamlara başvuran sömürgeci devlet nihayet Aralık 1978 sonunda Maraş'ta tezgahladığı katliamları aradığı fırsatı ele geçirdi ve Kürdistan'ın önemli bir kesiminde sıkıyönetim ilan etti. Sıkıyönetimin ilanı, Partimizin kuruluşundan bir ay sonrasında rastlar ve kapsadığı iller de mücadelemizin en çok geliştiği alanlardı. Bu durum hedefin gerçekte ne olduğunu açıkça ortaya koymaktaydı.

1979 yılı devletin sıkıyönetim eylemi doğrudan imha ve toplu tutuklama doğrultusundaki saldırılarıyla başladı. Bu yıl, Partimiz ve mücadelemizin geleceği açısından bir kader yılıydı. Mayıs ayında Elazığ toplu tutuklamaları, bu temelde geliştirilen operasyonlar ve yaygın tutuklamalar ile Partimiz daha ilan edilmeden abluka altına alınarak boğulmak istendi. Şahin Dönmek'in ihaneti ve Partimize karşı faşist kemalist cepheiden savaş açması, onun verdiği bilgiler temelinde yürütülen operasyonlarda bir çok kadro ve sempatanın yakalanması büyük kayıplara yolaçtı. Aynı yıl Mazlum ve Hayri yoldaşların da tutuklanmaları, Partimizin içinde bulunduğu tehlikeyi daha da arttırdı. Düşman, Partimizin henüz örgütlenmesini pratikte gerçekleştirilmemiş olmasından da yararlanarak Şahin Dönmek haininin verdiği bilgiler temelinde sonuç almaya hedeflemekte ve buna büyük umutlar bağlamaktaydı.

Bu dönemde Partimizin kuruluşunu ilan etmek, yüzyıllardır halkımıza katmerli bir baskı ve sömürü cenderesinde tutan ve mücadelemizin gelişmesi önünde engel teşkil eden feodallere darbe vurma amacıyla Kürdistan'ın en etkili feodal ağası M. Celal Bucak'a karşı Siverek'te eylemle geçildi. Eylemle birlikte Partinin kuruluşu kamuoyuna duyuruldu, ancak başlangıçta bu feodal eşkiyanın cezalandırılmasını hedefleyen eylemin boyutları irademiz dışında genişleyerek aylarca süren ve geniş çevreleri kapsayan bir savaşa dönüştü. O güne kadar geliştirilen mücadele sonucu kazanılmış olan konumu korumak için kaçınılmaz olarak mücadeleye devam edilmek zorunda kaldı. Fakat Partinin henüz inşa döneminde olduğu, kadrosal ve teknik olanaklarının sınırlı bulunduğu bir evrede içine girilen bu boyuttaki bir çatışma birçok tehlikeye de beraberinde getirmekteydi. Partinin kadrolarının önemli bir kısmı bu çatışmalar içinde şehit düşer veya yakalanırken örgütlenme ve eğitim çalışmalarının güçlendirilmesi sonucu bunların yerlerini doldurmak güçleşmekte, Partinin imha olması tehlikesini bertaraf etmek çok büyük acılara ve kayıplara yolaçmaktaydı. O güne kadarki saldırılarda büyük ölçüde kayıplar vermiş, kadro ve sempatanların önemli bir kesimi tutuklanmış olan Partimizin içinde bulunduğu bu zor evrede boğulması için düşman hiç boş durmuyor, bir yandan Siverek'te çatışmaları sürerken diğer yandan Batman ve diğer alanlardaki feodal çeteleri Hareketimizin üzerine salıyor ve geniş bir cepheye savaşıma zorunda bırakarak Hareketimizi bitirmek istiyordu.

Aynı dönemde HK ve DHB gibi tescilli sosyal-söven örgütleri de Kürdistan'ın birçok ilinde Partimize karşı yeni savaş cepheleleri açarak saldırı çemberindeki yerlerini aldılar. Partimiz, düşmanın açık açmalarına karşı bir ölüm-kalım mücadelesi verirken bir de kendisini arkadan bacaklayan bu yemimli düşmanlarına karşı varlığını koruma savaşı

vermek zorunda kaldı. Sosyal-şovenlerin saldırılarını sırasında onlarca Parti kadro ve sempatizanı şehit düştü. Saldırıları bir dönemde yoğunlaştıran bir diğer örgütte "sol" maske ile tüm devrimci harekete savaş açmış bulunan ajan provakator "Aydınlık" idi. "Aydınlık" gazetesi etrafında örgütlenmiş olan karşı-devrimci, Partimize karşı savaşı temel politikaları olarak benimseyerek yoğun bir saldırı, karalama ve ihbar kampanyası başlattılar. Başta Parti önderliğimiz olmak üzere önde gelen Parti kadro ve liderlerine yönelik çeşitli iftiralara ortaya atarak onları yıpratma faaliyetlerini yanı sıra devlete sürekli "Apoluğu Karşı Savaş" çağrılarındaki bulundular. Partilileri adım adım takip ederek ve gazetelerinde boy boy resimlerini yayımlayarak defşire etmeye ve yakalatmaya çalıştılar. Bu dönemde devletin boyutlanan saldırılarına bütün güçleriyle ortak olarak sosyal-şovenler Kürdistan sorununda ne kadar bağnaz olduklarını ve onun bağımsızlığını hedefleyen bir gelişme karşısında kesin saflarının devletin yanı sıra olduğunu çok berrak bir tarzda ortaya koymuş oldular. Ayrıca mücadelemin zorlu bir dönemden geçtiği bir evrede saldırılarını yoğunlaştırmaları bunun bir tesadüf olmadığını ve genel devlet politikasıyla sıkı sıkıya bağlantılı olduğunu göstermektedir. Daha sonraları da benzer dönemlerde sosyal-şovenlerin saldırılarının boyutlandığı görülecektir.

Bu dönemde, sömürgecilerin uşağı çeşitli Kürt çevreleri ile Kürt küçük-burjuva reformistleri ve ilkel milliyetçiler de Kürdistan'da ortaya

unsurlar saldırı politikasının hayata geçirilmesinde etkili rol oynadılar. Bir ucuyda da sömürgecilere dayanan bu oluşumun hayata geçirdiği taktiklerin bir diğer amacı da ulusal kurtuluşçuluğun Siirt, Mardin ve Hakkari'ye yayılmasını engellemektir. Söz konusu bu alanlar, son derece önemli stratejik alanlardır. Nitekim o dönemde sömürgeciler de dahil herkesin gözü özellikle Hakkari'deydi. Ankara'ya gelen Hakkari Vali'sine herkes, Apocuların orada da görülüp görülmediğini sormaktaydı. Hatta tescilli PKK düşmanı Doğu Perinçek, "Apocular, ne pahasına olursa olsun Hakkari'ye sokulmamalıdır. Hakkari karantina altına alınmalıdır" biçiminde stratejiler çizmekteydi. Yine bu dönemde Ecevit, Hakkari'yi ziyaret etti. Belirlenen bu strateji ve süren kuşatma ile Partimizin ezileceğinden emin bir şekilde açıklamalarda bulundu. Ancak beklentilerin aksine Partimiz önderliğinin öngörüsü ile bu kritik dönemde de başarı ile çıkmayı bildi.

Partimiz karşısında içine düşülen başarısızlık, Ecevit'in koltuğunu yitirmesine yolaçtı. Yerine geçen Demirel hükümeti döneminde "UDG" saldırılarını daha da yoğunlaştırdı. Parti kadrolarından sıradan sempatizanına kadar onlarca devrimciyi alacakça katletti. Bu saldırılar o kadar vahşi boyutlara vardı ki, eski İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş bile; "Devlet, doğuda örgütleri birbirine kırdırma yönteminde vazgeçmelidir. İstikrar böyle sağlanamaz" şeklinde tepkisini ortaya koydu. Şüphesiz ki, bu eski

mekanizması içinde imha edilmek istenmekteydi. Bu amaçla Kürdistan'ın dört bir tarafında yoğun operasyonlar gerçekleştirildi; dağlar, ovalar didik didik edilerek kadrolarından en sıradan sempatizan ve taraftarına kadar tüm Parti varlığına karşı amansız bir savaş açıldı; yüzlerce kadro ve binlerce taraftar tutuklanarak zindanlara dolduruldu; yüzlerce çatışmada alacakça katledildi. Bu gözüdü dönmüş saldırılarına karşı Parti kadro ve sempatizanları kahramanca direnişler sergileyerek yaratılacak istenen yılmılık ve teslimiyet ruhunu daha başından mahkum ettiler. Ancak mevcut örgüt yapısı ile bu saldırıları göğüslemek ve mücadelemin geleceğini garanti altına almak son derece güç olacaktı. Bu durumda, Mazlum yoldaşın da dediği gibi, "gözüdü dönmüş atılardan çekinmek... Hazırık ve toparlanma taktiği" uygulamak gerekmektedir. Oldukça yıpranmış ve darbe yemiş Parti örgütünü tepeden tırnağa ele alıp yeniden inşa etmek ve bunun için de gelinen aşamada politik ve askeri çizginin açılımını yapmak zorundaydı. Kadroları bu temel eğitim gelecek görevlere hazırlamak gerekliydi. Ancak bütün bunların çok büyük zorluklar ve olanaksızlıklar içinde yerine getirilmesi sözkonusuydu. Devrimci hareketin denediği yıllar olan baskı ve gericilik yıllarını başarıyla atlamak devrimin geleceği açısından hayati öneme sahipti. Çünkü böyle yılları başarıyla atlatamayan örgütler, tasfiye olmaya mahkumdurlar. Nitekim, Türkiye ve Kürdistan'daki birçok örgütün içine düştüğü durum bunu çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Tasfiye olmanın yolu yalnızca, kadroları koruma altına almaktan değil, ittifaklar politikasına uygun olarak gerekli bağlantıları oluşturmak ve buna somutluk kazandırmak, en önemlisi de mücadeleyi kesintiyi uğratmaktan geçmekteydi. Parti I. Konferansı tüm bu adimlerin atılmasını karar altına aldı. Kadroların ideolojik, politik ve askeri eğitimi yoğun bir biçimde sürdürülürken, politik ve askeri çizgimizin teorik açılımı yapıldı. İttifaklar politikamız bu açılım ile daha bir netlik kazanırken buna paralel somut bir dizi adım atıldı. En önemlisi de ülkedeki mücadeleyi kesintiyi uğradı. Çünkü faşist sömürgecilere karşı bizzat onun zemininde cezaevlerinde amansız bir savaş yürütüldü ve zafer kazanıldı.

Cezaevlerindeki mücadele sadece işkenceye karşı bir direnme değildi. Diyarbakır zindan direnişi, 12 Eylül darbesi ertesindeki geri çekilme ile 1982 Parti II. Kongresinden sonra ülkeye döndü tarihleri arasında mücadelemin kesintiyi uğramamasını sağlayan bir köprü vazifesi görmüştür. Bu direniş, mücadelemizin kaderini tayin edici bir öneme sahipti. Düşman cezaevlerindeki yoldaşlarımız şahsında Partimizi teslim alıp tasfiye etmek istedi. Bu amaçla en kaba baskı ve işkencelerden en ince komplolara kadar her yol ve yöntem seşavırdı. Geçmiş tarihinde cezaevlerinde örgütleri teslim alıp tasfiye etmek konusunda oldukça deneyim ve başarı sahibi olan Türk sömürgecileri bu dönemde de aynı başarıyı göstermeklerinden emin görünmekteydiler. Ancak başta Partimiz önderlerinden Mazlum, Hayri ve Kemal yoldaşlar olmak üzere tutuklu yoldaşlarımız kararlı direnişleri ile yalnızca Parti varlığını korumakla kalmadılar, mücadelemizin üzerinde gelişeceği çok güçlü bir temel de yarattılar. Faşizm koşullarının dayattığı yılmılık, umutsuzluk ve inançsızlık onların görkemli direnişleri karşısında yerle bir olarak, cezaevlerinden dışarıya devrime ve geleceğe inanç, teslimiyete nefret ve direnişe bağlılık ruhu dalga dalga

yayıldı, Kürdistan halkını ve dışarıdaki devrimcileri sürekli besleyip güçlendirdi.

Yoldaşlarımız aynı uzlaşmaz tutumu sömürgeci mahkemelerde de ortaya koydular. Düşmanın Kürt halkının varlığını tartışma konusuna yapma çabalarını boşa çıkararak, Kürt halkının varlığını ay ve güneşin varlığı kadar tartışılmaz bir gerçeklik olduğunu belirttiler ve sömürgecilerin Kürdistan halkının haklı mücadelesini yargılamalarına izin vermemekle mahkemeleri sömürgeçliğin yargılandığı alanlar haline getirdiler. Düşmanın Parti çizgimizi yargılayıp mahkum etme çabalarını boşa çıkardılar ve devrimci çizgimizi ölümleri pahasına olsa sonuna kadar kararlılıkla savundular. Diyarbakır zindan ve mahkemelerinde Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük umutlarının yargılanamayacağı gerçeği tüm beyinlere kanla yazıldı ve halkımızın özgür geleceğinin sağlam temelleri bir daha yıkılmamak üzere buradaki tarihsel direnmelerle atıldı. Bu anlamda Diyarbakır zindan direnişi, Kürdistan halkının kaderinde belirleyici ve onurlu bir yer edindi ve bu direnişin önderleri ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferinin gerçek yaratıcıları olarak ölümsüzleştiler.

Diyarbakır zindan direnişimiz yalnızca sömürgeci-faşist düşmanın baskı, işkence ve zoruna karşı geliştirilmedi. Belki de ondan çok daha tehlikeli roller üstlenen ve bizzat kendileri tarafından örgüldendirilen "Genç Kemalistler Birliği" adı faşist ihanet örgütünün komplo ve saldırılarına karşı da yükseltildi bu direniş. Düşmanın, Partimizi tasfiye ve direnişi boğma planlarının bir ürünü olarak ortaya çıkan ve ihanet etmiş eski parti kadro ve sempatizanlarından oluşan bu örgüt, Kürdistan'da tarih boyunca en büyük tahribatı yaratmış olan ihanet olgusunu yeniden egemen kılma ve Partimizi tasfiye etme gibi tehlikeli hedeflerle ortaya çıkmıştı. Bu amaçlarına ulaşmak için direnen yoldaşlarımıza en ağır işkenceler yapmaktan onlar hakkında ölüm fermanları çıkarmaya, Parti değerlerimize alacakça dil uzatmaktan, Kürdistan halkının varlığını inkar etmeye kadar her türlü insanlık dışı suçu işlediler. Direnen yoldaşlarımızı ve kitlemizi teslimiyete çekmek için yoğun çaba sarfettiler ve mücadelemizin ezilmesi için sömürgecilerle akıl danışmanlığı yaptılar. Bu ihanet gürhunun alacakça uygulamalarını cezaevinde bir süre bunlarla birlikte hareket eden, fakat ihanetin ne iğrenç bir batacık olduğunu bizzat görüp yaşayarak yeniden direniş yolunu seçen, cezaevinden tahliye edilmiş bir tanığın dinleyelim:

"Şahin Dönmez, Elazığ grubunu işkence odalarında Esat Oktay Yıldırım, Ali Osman Akın ve Alaattin Ergüden isimli cezaevi yöneticilerinin denetiminde altınla iftira zorlarken birlikte kaldığımız 40. koğuşta (ihanetçilerin koğuşu bn.) kişiler de boş durmuyorlardı. Bunlardan Hıdır Akbalık, Diyarbakır PKK grubu ve KUK'cuları işkence odasında A.O. Akın'ın yardımıyla iftira zorlarken, Mehmet Girgin, Siirt-Batman grubunu, Halef Çarpar, (Mardin iddianamesine bakarak) Mardin grubunu iftira zorluyorlardı. Baskı ve işkencelere dayanmayan birçok insan, kendi yapmadıkları suçları bile sırf bu insanlar söyledikleri için kabul ediyorlardı. Cezaevi idaresiyle birlikte hareket eden bu kişilerin sağlama bağlamak (daha doğrusu yandaş bulmak) için iftira yaptıkları bu insanlara ifadeleri kendileri yazıp imzalatıyor ve mahkemeye gönderiyorlardı. Baskı sonucunda iftira yapanlar koğuşlarından alınıp

38. koğuşa gönderiliyorlardı. 38. koğuşa gelen bu insanlar burada da rahat bırakılmıyor, yine baskı ve işkenceye maruz kalıyorlardı. Yazdıkları ifadeleri aynıysa gönderildikleri savcılık ve çıkarıldıkları mahkemede de kabul ettiriliyorlardı. İnsanların sırtına basarak yükseldiklerini sanan ve bir kısım insanları yapmadıkları suçlardan dolayı cezalandıran Hıdır Akbalık, Halef Çarpar, Ali Gündüz, Yıldırım Merkit, Şahin Dönmez, Erol Değirmenci, Mehmet Girgin gibileri, zafer kazanmış komutanları gibi gururlanan Yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım, minik asteğmen Alaattin Ergüder ve üsteğmen Ali Osman Akın'la sık sık bir araya gelerek içki masaları kuruyor, kadeh tokuşturalar başarılarını kutluyorlardı...

"...İtiraf yapıp da sonradan geri alanlar çoktur... Gerçekce inandığı davayı bırakıp da gönüllü itiraf yapanlar yok mudur? Vardır, ama bu insanların da çoğu baskı ve işkencelerden bunaldığı için yapmıştır. Geriye dönüşün yollarını bulubilseler bu insanların geriye dönmelerine inanıyorum. Bu sözüm Hıdır Akbalık, Mehmet Girgin, Şahin Dönmez, Vedat Göncü, Ali Gündüz, Yıldırım Merkit ve Erol Değirmenci için değildir. Çünkü bu insanlar, bir bardak çin içebilmek, bir lokma yemek fazla yiyebilmek, havalandırmada rahatça gezilebilmek ve görüşmecileriyle rahat görüşebilmek için, kendi arkadaşlarına cezaevinin yöneticileriyle birlikte açtıkları işkence yapan insanlardı. Bunların geriye dönüşleri artık imkansızlaşmıştır. Bu insanlar bir kişiyi bile örgütten koparabilmek için hiçbir şey yapmaktan çekinmezler. 1983 yılının başlarında baskı sonucunda iftira yapanlar, eğer çıkma durumları varsa, değişik bölgelerden gelen istihbarat görevlileriyle tanışılıyor ve dışarıya çıktıklarında bu insanlardan faydalanılması düşünülmüyordu. Geriye dönüşü olmayan yukarıda ismini saydığım kişiler de MİT elemanlarıyla cezaevinde görüşüp fikir teatisinde bulunuyorlardı."

Evet suçlarının sadece bir kısmı yukarıdaki tanığın sözleriyle ortaya konulan bu faşist kemalistlerin amacı, Partimizin tasfiyesini gerçekleştirmek, bu amaçla geniş çevreleri ihanet temelinde örgütleyerek Partimize karşı çıkarmak ve onlara yeni bir kişilik; faşist kemalist bir kişilik kazandırmaktır. Sömürgeci-faşist cuntanın Partimize karşı yürüttüğü "özel savaş"ın en belli başlı araçlarından birisi olan bu faşist gürhunun gerçek yüzünü bizzat kendi sözlerinde açıkça görmek mümkündür. Burjuva gazetelerinde üst üste boy gösteren bu hainler amaç ve düşüncelerini şu sözlerle ortaya koyuyorlar:

"Atatürk'ü düşünenin doğrultusunda geçmişimizi değerlendirdik. Ve geçmişin ibret verici yanlışlık ve hatalarını gördük. Geçmişte yaptıklarımızdan pişmanlık duyuyoruz..."

"Sonuç olarak, sosyalizmin teoride ve pratikte ortaya çıkan olaylara iflas ettiğini ve hayal ürünü olduğunu kavramış durumdayız. PKK'nın Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da, Kürdistan ve Kürt milletinin varlığına ilişkin tesbitine gelinece; her ne kadar geçmiş tarihimize Türkiye'yi parçalama ve güçsüz duruma düşürmek isteyen güçler gerçeğe ve haklı temele dayanmayan isyanlarla böyle bir sorunu dilirmek istedilerse de bizzat bu bölge halkından ve devletten gereken cevabı aldılar. TC sınırları içinde yaşayan ve vatandaşlık bağları olan tüm fertler Anadolu'da büyük uygarlıklar kuran ve günümüze dek gelişen, Türk ulusal değer yargıları içinde bütünleşmiş ve kaynaşmış bir Türk milletini gerçeği yaratmıştır... PKK gerek bu gerçeğe ve gerekse halkın iradesine rağmen

çıkın devrimci gelişmeye karşı çeşitli biçimlerde tavır aldılar. Başlangıçta KUKH ve öncü gücünün kitlesel gelişimini frenlemek ve özünden boşaltmak için "Doğu Partisi" kurma girişiminde bulunuldu. 33 milletvekili ve küçük-burjuva reformistlerinin içinde yer aldığı bu oluşuma karşı Partimizin tavrimini kesinlikle katı ve şiddetli olacağının farkedilmesi üzerine milletvekilleri geri adım attılar. Bunun üzerine geriden destekli ve sadece ÖY, DDKD ve KUK'un içinde yer aldığı "UDG (Ulusal Demokratik Güçbirliği)" oluşturuldu. Bu oluşumun hedefi, daha sonra dağıldığında örgütlerin birbirlerini daha aktif karşı olmaları suçladıkları PKK idi. Ötüne koyduğu taktik ise, tam bir kuşatma altında olan Partimizin gücünü irade dışı çatışmalar içine çekerek parçalamak ve imha olmasına zemin hazırlamaktır. Nitekim, "güçbirliği"nin diğer örgütleri yoğun bir karalama faaliyeti geliştirirken, KUK eliyle de bu saldırı taktiği gündeme kordu. Sözde ilkel milliyetçilik ile bağlarını koparmış olan KUK bağrında hala bu ilkel milliyetçileri ve bazı ajan-provakatörleri de taşımaktaydı. Tabandaki dürist unsurlara rağmen içindeki bu karşı-devrimci ve gerici

İçişleri Bakanının iyi niyetinden kaynaklanmıyordu. Aksine KUK'un saldırılarının ardında kimlerin bulunduğu, bu güçlerin kimlerin uşağı oldukları her geçen gün biraz daha açığa çıkıyor ve devletin Partimize karşı dört elle sarıldığı bu politika, kitleleri Parti etrafında daha çok kenetleyerek, ona karşı dönüyordu. Artan saldırılar mücadeleyi daha da kızdırarak, devletin temellerinin her geçen gün biraz daha oyulması sonucunu veriyordu. İşte sömürgecileri çilgılığa iten, ellerindeki tüm kozları en iğrenç tarzda birer birer ortaya dökmeye zorlayan da bu gerçektir.

12 Eylül 1980'e kadar böyle süregelen durum darbe ile yeni bir aşamaya ulaştı. Her ne kadar nedenleri arasında ekonomik ve siyasal istikrarsızlık ile Türkiye devrimci-demokratik muhalefeti de yer alsa, darbenin esas hedefi tüm çabalara rağmen bir türlü kontrol altına alınamayan KUKH ve öncüsü PKK'dır. Bunun böyle olduğu bizzat darbenin elebaşı Evren tarafından da itiraf edilmiş durumda kalmıştı.

"Olağan" tedbir ve baskılarla kontrol edilemeyen ve gelişmesi önlenemeyen Partimiz, 12 Eylül darbesiyle hiçbir kural tanımayan dizginsiz bir faşist sömürgeci baskı

men zoraki ve hayali bir Kürt milli hareketini şiddet temelinde yaratmak istemiştir."

"Ne Mutlu Türküm Diyene her şey Türkiye için" (Şahin Dönmez, Erol Değirmenci, Türkiye'de Yıkılı ve Bölücü Akımlar, K.K.K. yayınları)

"Bundan böyle yaşamıma, bir Türk genci olarak Atatürk'ün belirttiği ilkeler doğrultusunda yön vermeyi, topluma yararlı bir insan olmayı benimsedim. Toplumla yıkıma ve bölünmeye götüren ve Atatürk ilkeleri ile çelişen tüm güçlere karşı mücadele etmeyi amaç edindim. Bu temelde ve amaçla Türk gençliği, Türk ordusu ve Türk milleti bütünlüğü içinde bir milleti hiçbir güç yenemez..." (aynı yerde, Hıdır Akbalık)

"Üç-beş baldırı çıplakla bütün dünya ülkelerine kendini kabul ettirmiş köklü bir devleti yani Türkiye Cumhuriyetini parçalayamayacağımızı geç de olsa anlamış bulunmaktayım" (aynı yerde, Hasan Garip)

Böylesine düşkün bir ruhun temsilcilerine karşı Diyarbakır zindanlarında büyük acılar ve ölüm pahasına sürdürülen mücadelenin tarihi önemi bugün çok daha iyi anlaşılmaktadır. O direnişlerin görkemliliğidir ki, bu hastalıklı Kemalist ruh yeniden egemen kılınmasının önüne geçmiş, onu mahkum etmiş ve başlangıçta teslimiyete kayan birçok kişiyi yeniden direniş saflarına çekerek bu batak-tan kurtarabilmiştir. Bu ihanet sebekesinin cezaevlerine hakim kılınması amacı ağır gerçekleşmiş olsaydı, etkileri yalnızca cezaevleri duvarları içinde kalmayarak dışarıya da yansıtacak ve diğer birçok örgütün içine düştüğü acınacak ve utanç verici akıbetten Partimizin kurtulması güç olacaktı.

Denebilir ki, Partimiz günümüze kadarki en büyük imha ve tasfiye girişimine, II. Kongre sonrasında maruz kaldı. Uluslararası boyutlara ulaşan çok geniş çaptaki bu komplo, geçmiş komplolarda olduğu gibi, Hareketimizin tarihsel bir dönemde geçtiği ve yeni bir atılıma hazırlandığı bir zamanda, ülkeye dönüşün öngününde gündeme kondu. Komplo birçok alanda birden birbiri tamamlayacak şekilde düzenlenmişti. Partimizi tümden imha etmeyi hedefleyen bu planın bir parçası olarak 1983 ortalarında Ortadoğu ve Avrupa zemininde Partimiz içinde bir provakasyon ve tasfiyecilik hareketi geliştirilirken; diğer yandan bu provakasyonun cezaevlerindeki kolu "Genç Kemalistler Birliği"nin başarı kazanması için PKK Merkez Davasında 35 idam kararı verilmiş ve bunun ise Türk Ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısı ile tamamlanmıştı. Bütün bunların aynı dönemde peşpeşe gerçekleştirilmesi komploğun geniş ve tehlikeli boyutlarını açıkça ortaya koymaktadır.

Bütün bu komplolar 1981 Parti I. Konferansı ardından yürürlüğe konulan tasfiye çabalarının artık sonuç alınacak bir tarzda yoğunlaştırılmasının ifadesidir. Konferans kararları, direnişin devam ettirilmesi doğrultusunda oluncu farklı beklentiler içinde olan çevrelere hareketle geçtiler. Amaç, Partimizin yeniden ülkeye dönüşünü engellemektir. Bunun bir parçası olarak Parti önderliğine yönelik bir komplo düzenlendi, ancak başarısızlıkla sonuçlandı. Daha sonra II. Kongre'de provakator eliyle tasfiyeciler ön plana çıkarılarak merkez ele geçirilmek istendi. Bundan amaç, eğer başarılabilirse merkezi ele geçiren Partiyi direniş çizgisinde vazgeçirmek ve tasfiye etmektir. Ancak bu haince planda başarısızlıkla sonuçlandı. II. Kongre her türlü reformist ve teslimiyetçi eğilimleri ezici bir çoğunlukla mahkum ederek ülkeye geri dönüş ve direniş geli-

tirme kararı aldı.

Ülkeye dönüş Parti içindeki küçük-burjuva reformist eğilimin karşı çıkışlarını yoluyla engellemeyince bu kez geniş kapsamlı bir imha planı uygulamaya kondu. Bu plan gereğince provakator Avrupa örgütünü ele geçirecek; Türk Ordusu Güney Kürdistan'a saldırarak kadroları toplu olarak imha edecek; cezaevinde ise verilen idam kararları vasıtasıyla korku ve yıldıncılık geliştirilerek faşist "Genç Kemalistler Birliği" eliyle direniş boğulup teslimiyet egemen kılınacaktı. Böylece cezaevleri ve Avrupa'daki Parti örgütleri teslim alınıp, Ortadoğu'dakiler ise imha edilerek direnişçi Partimiz kesin olarak ortadan kaldırılacaktı. O'nun yerine ise "Demokratik PKK" diye doğrusu cunta güdümlü (PKK) ilan edilerek PKK gerçekliğine son verilecekti.

Bunun için gerekli olan her türlü adım atılmış, hareketle geçirilebilecek tüm çevrelere öne sürülmüştü. Kompo Şubat 1983'te Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın tutuklandığı yolundaki bir radyo haberi ile başladı. Ardından Kemal Buray'ın alamet-i ferikası "Devrimcilik mi, Terorizm mi? PKK Üzerine" isimli kitabı Mart ayında piyasaya sürüldü. Aynı ayda Federal Almanya'daki liberal "sol" gazete "TAZ", Alman hükümetinin PKK faaliyetlerini yasaklayacağı haberi verdi. Planın Ortadoğu'daki bölümü çerçevesinde 2 Mayıs'ta PKK-MK üyesi Mehmet KARASUNGUR yoldaş düzenlenen bir komplo ile Güney Kürdistan'da katledildi. 25 Mayıs'ta ise Türk Ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısı başladı. Aynı gün PKK Merkez davası da sonuçlandırılarak 35 idam kararı -ki TC tarihinde ilk kez bir davada bu kadar idam cezası verilmektedir- yapıldı. Eğer Parti önderliği tarafından müdahale edilebilseydi olsaydı, aynı günlerde provakatorün organize etmeyi düşündüğü "Avrupa Konferansı" gerçekleştirilecek ve burada "Demokratik PKK" ilan edilecekti. Nitekim bu çok önceden emperyalistlerin de bilgisi dahilinde planlanmış olmalı ki, Haziran ayının ilk günlerinde Fransız "Le Monde" gazetesi PKK içinde ılımlı demokratik bir eğilimin ortaya çıktığından sözeden bir haber yayınladı.

Bu olaylar halkası birleştirildiğinde ne sonuç çıkar? Açık ki sorunu biraz olsun objektif bir bakış açısıyla değerlendiren herkes bütün bunların belli bir plan çerçevesinde uygulanan bir komploğun parçaları ve amacın da PKK'nin imhası olduğunu anlamakta zorluk çekmeyecektir. Genel Sekreter yoldaşın tutuklandığı haberiyle saflarda panik ve umutsuzluk yaratılmak istenmiş ve bu hem de Avrupa'da yani "Demokratik PKK"nin ilan edileceği zeminde denemistir. Kemal Buray emperyaliste, sömürgeciye ve tüm sahte, tasfiyeci "sol" a çağrılarla bulunarak, PKK'ye karşı savaşın henüz çok geç olmadan başlatılması gerektiğini, çünkü eğer bir kez Kürdistan'a girerse artık önünün alınamayacağını söylemiştir. Diğer taraftan radyo haberinin yaratacağı tahmin edilen panik ve telaş zeminini körüklemek ve pekiştirmek için "TAZ" da bu dönemde verilen haber, planın Avrupa'ya yönelik bir hedef yandır. Bu, daha sonra "Le Monde"nin haberiyle de tamamlanmak istenmiştir.

Komplonun Kürdistan'a yönelik yoruma gelince, Mehmet KARASUNGUR yoldaşın katledilmesine ve provakasyonun Avrupa ve cezaevlerindeki hamlesine paralel olarak tasfiyecilik de başkaldırdı. Amaç, saflarda kargaşa yaratarak Türk Ordusunun imha seferinin başarısını garantilemekti. Ancak oyun bu alanda da boşa çıkarıldı.

Olayın kısa gelişimi ve amaçları

böyle. Bugün bu komplonun büyük biranda atılmış olduğunu söyleyebiliriz, ama tabii, tehlikenin sona erdiği, bir daha böyle tehlikelerle karşı karşıya gelinmeyeceği anlamına gelmez. Henüz düşmanla çatışma halindeyiz ve bu giderek daha da kızışıyor. Ayrıca kendi içimizde de sınıf savaşımı giderek keskinleşiyor. Hele içinde bulunduğumuz dönem Cephe gibi, çeşitli sınıf ve tabakaları kucaklayan bir gelişme dönemi olması düşünüldüğünde, gerek düşmanın proleter olmayan sınıflara yönelik "özel savaş" taktikleriyle ile mücadelenin parçalanması ve proletaryanın mütefakkerinden soyutlanması tehlikesi, gerekse Parti içinde proleter olmayan kesimlerden gelen kadroların proleter olmayan özelliklerini terketmeyecek çeşitli biçimlerde gizlemeleri ve sürdürmeleri tehlikesi önemini ve güncelliğini yakıcı bir biçimde korumaktadır. Bu nedenle, provakasyon ve tasfiyeciliğin ortaya çıkacağı siyasal koşulları ve bunun sosyal dayanakları ile Parti içindeki yansıma biçimlerini, bu temelde hangi biçimleri aldığı, hangi yol ve yöntemleri izlediğini bir kez daha bilince çıkarmak önem arz etmektedir.

Provakasyon ve tasfiyeciliğin şekillendiği dönem, Parti örgütünün ülke zemininde yeniden yaratılmaya başlandığı dönemdir. Yani Parti, henüz örgütsel inşasını tamamlamayan ezilmek istenmektedir. Toprağa kök salmamış bir bitki nasıl kolaylıkla koparılabilir, kurutulabilir, asgari bile olsa örgütsel inşasını gerçekleştirememiş bir parti de öyle kolayca imha edilebilir. Dönem bir geçiş dönemidir ve böyle dönemlerde güçlerin dengesi 'genellikle' hassastır. Bu durumda en küçük bir hata veya yanlış büyük tahribatlara ve koşulların alehinde değişmesine yol açabilir. İşte provakasyonun da yaralanmak istediği dönemin bu nazik karakteridir.

Provakasyon yola çıkarken en büyük umudunu Parti içerisinde yeralan, ancak henüz proleter bir kışığılaşmamış olan kadro ve sempatizanların yetersizlik ve zaaf-larına bağlamış, toplumsal yarı- tarafından da sürekli beslenmiş olan bu zaaf-lara hitap etmiştir. Düşmanın da Parti kadrolarına yönelik propagandalarında sürekli işlediği ve hitap ettiği bu zaaf-lar Parti kadrolarında ortaya çıkış biçimlerine göre belli tipler yaratmıştır. Provakasyonun da güç aldığı bu proleterleşmemiş ve zaaf-ları II. Kongre Çalışma Raporunda şu şekilde dile getirilmiştir:

"Partimizin Konferanstan bu yana geçen bir yıl içinde yürüttüğü devrimci çalışma sürecinde açıklık kazanan ve onun örgütsel varlığını tehdit eden üç tür anlayıştan bahsetmek, bizde ılıklığın nasıl ortaya çıktığını göstermek artık bir zorunluluk haline gelmiştir."

"Bunlardan birincisi; daha çok eskiden beri parti saflarında bulunan, fakat kendilerini eğitim proleter devrimciler haline getirmeyen bazı unsurlarda ortaya çıkmış olan bir anlayıştır. Bu anlayışın sahipleri, Parti saflarına katılırken, esas olarak proletaryaya ve halka hizmet etmeyi değil, Parti saflarında bir müddet "memurluk" yaparak bu temelde sağladıkları itibarla kendi kişisel yaşamlarını örgütlemeyi amaç edinmişlerdir. Bu doğrultuda Parti içinde belli bir yere sahip olduktan sonra, kendilerini "yerleri doldurulamaz eşsiz insanlar" sanarak, kişisel yaşamlarının iyi bir biçimde örgütlenmesi amaçlarını Parti çalışmalarının önüne geçirmek istemişlerdir. Partimizin, ağır baskı koşullarında bile devrimci direniş çizgisine karşıdır. Ve azgın düşman saldırıları ortamında Partimizin bu çizgiyi geliştirebilecek gücü kendisinde bula-

mayacak, bunun yerine kendi reformist anlayışlarını yerine geçirmeye olanaklar kavaşacaklarını umut etmişlerdir. Fakat devrimci direniş çizgisi etrafında Partimizin sarsılmaz birliğiyle karşılaşınca kendi anlayışlarını savunma ve o doğrultuda ortaya çıkma gücünü kendilerinde bulamamışlardır. Çeşitli düzeylerde sınırlı birkaç unsur, kendi anlayışını değiştirmeyerek ve Parti çizgisi doğrultusunda kendisini eğitmeyerek, gücünden devrimci direnişçiliğin ve gelişen devrimci militanlığın baskısı altında çılgına dönmüş, işi Partiyi düşmanlığa kadar götürmüş ve Parti içinde onu içerdense hançerlemeye çalışan Parti düşmanları haline gelmiştir. Bunlar, proleter devrimci haline gele-memenin, gücünden devrimci-burjuvarlıkta ısrar etmenin, ağır baskı koşullarında insanı nerelere kadar götürebileceğinin en açık örnekleridir.

"İkincisi, çeşitli düzeylerdeki Parti yöneticiliğinden bulunan bazı arkadaşlarda görülen bir anlayıştır. Bu arkadaşlar, içinden geçtiğimiz dönemde her devrimci kadronun kendini eğiterek yenilemesi ve devrimci mücadelenin ulaştığı seviyeye kendini yükseltmesi gerektiği biçiminde Parti kuralını, diğer arkadaşlar için geçerli kılacak kendileri için geçersiz görüyorlar ve kendilerini eğitip yenilemek için yeterli çaba harcamıyorlar. Partinin en sorumlu yerlerinde bulunmalarına rağmen, ideolojik, politik ve örgütsel sorunlar karşısında adeta kayıtsız kalıyorlar ve en alt düzeylerdeki parti kadrosundan daha dar bir devrimci çalışma ile yetiniyorlar. Böyle bir çalışmada içinde bulundukları konumun gerektirdiği devrimci görevleri başarıyla yerine getirmiş gibi kendilerini oldukça rahat hissedebiliyorlar. Partimizde yöneticilik düzeyinde amatörler ile ılıklığın ortaya çıkış biçimi ve bunu aşamama böyledir. İllikliği tanımlarken Lenin en açık bir biçimde şunları söylüyor: "Ama "iliklik" eğitim yoksunluğundan daha fazla bir şey kapsar; bu terim, genel olarak, devrimci çalışmada dar kapsamlılığı, bu kadar dar eylem temeli üzerinde iyi bir devrimciler örgütünün kurulamayacağı anlayamayı ve nihayet (ki bu en önemlisidir) bu darlığı haklı gösterme ve onu özel bir "teori" durumuna yükseltmeyi yani bu konuda da kendiliğindenliğe böylece boyun eğmeyi ifade eder." (Lenin, Ne Yapmalı? Syf: 130) Bu durumun bir benzerini yaşayan arkadaşlar, kendi darlıklarını haklı göstermeyi özel bir "teori" durumuna yükseltme durumunu kendilerinde bulamamca, devrimci çalışmadaki darlıklarıyla içinde bulundukları konumun gerektirdiği devrimci görevleri yerine getirmeyince, bu sefer, kendi darlıklarını gizleyebilmek için, başka arkadaşlarla aralarında, hiçbir ideolojik ve politik nedenden kaynaklanmayan kişisel anlaşmazlıklar çıkarma yolunu seçiyorlar. Böyle yapmakla bu arkadaşlar, Partimiz ve kendileri açısından en tehlikeli bir yolu seçmiş oluyorlar. Parti yaşamımızda ve Partimiz saflarında yaşamayacağımızı ve eğer ısrar edilirse çok zararlı sonuçlar doğuracağını bu arkadaşlar bilmek durumundadırlar. Bu arkadaşlar, bu tür olumsuz yollardan vazgeçerek, sorunun gerçek temellerine inmek, kendi darlıklarını görmek ve bu durumu mutlaka aşarak kendilerini yenilemek zorundadırlar.

"Üçüncüsü, yine eskiden beri Hareket saflarında olan, fakat Hareket büyüdükçe kendini geliştirmeyip daralan ve örgütün gelişmesine ayak uyduramayan bazı arkadaşlarda ortaya çıkan bir anlayıştır. Bu arkadaşlar, Partinin ideolojik, politik ve askeri çizgisine karşı bir eleştiri getirmiyorlar ve bu çizgiyi "çok doğrudur, halkımızı mutlaka kurtuluşa götürür" diyerek sözde alkışlıyorlar. Fakat sıra bu çizgiye tam olarak uymaya, onun gereklerini yerine getirmeye ve onu pratiğe atarak sorumluluk devrimciler almaya gelince, kendi kendilerine güvenleri olmadığını, mücadele içinde sorumluluk alamayacak ve önderlik yapamayacaklarını söylüyorlar. Ne gariptir ki, bu sözlerine rağmen yine de proletaryanın ve halkın öncü müfrezesi içinde olma cesaretini ve hakkını kendilerinde görüyorlar. Hareketin ve mücadelenin gelişmesine uygun olarak kendilerini yenilemeyeince, bu sefer kendi geriliklerini ve hatalarını gizleyebilmek için diğer arkadaşlara karşı her türlü ve kavga davranıyorlar ve "kişisel anlaşmazlıklar" yaratma yolunu seçiyorlar. Bu arkadaşlar içine girdikleri bir durumun Parti ruhuna ve birliğine tamamen ters ve yabancı olduğunu, ona büyük zararlar verdiğini ve bu tür anlayış ve davranışların Partimiz içinde yaşamayacağımızı bilmek durumundadırlar. Yine bu arkadaşlar, ılıklıklarıyla kendilerini geliştirmedeki isteksizlikleriyle, azim ve çabadan yoksunluklarıyla Hareketimize ve birlikte oldukları arkadaşlara büyük zarar verdiklerini bilmek zorundadırlar. Halkımıza ve mücadelemize gerçekten hizmet edebilmek için, taşdıkları bu anlayışların mutlaka aşmaları ve Parti çizgisi doğrultusunda kendilerini eğitip geliştirmeleri gerektiğini bilmek zorundadırlar.

"Bunlar gibi Parti ruhuna ve çizgisine uygun olmayan başka hatalı anlayışlardan da söz edilebilir. Açık ki bunlardan birincisi, Partinin direniş çizgisine ve onun örgütsel varlığına düşman bir anlayış, Partimizi yılmak ve tasfiye etmek isteyen düşman bir eğilim durumunu ifade eder. Diğerleri ise, Parti çizgisine bağlı olarak ve fakat bu çizginin gereklerini yerine getirmeyerek, mücadeleyi ve örgütü dar sınırlar içerisinde hapsedip geliştirmeyerek, Partimizin örgütsel gelişimine önünde ciddi bir engel ve tehlike olma, böylece de onu tasfiye etme ve da tasfiyeciliğin gelişmesine açık kapı bırakma durumunu ifade eder.

"Açık ki, bütün bu anlayışlar kendi şekilsizliğiyle, korkaklığıyla ve ılıklıklığıyla yıllardan beri ciddi bir örgütsel faaliyete girişemeyen, sözde ulusal kurtuluşçuluk yapmasına rağmen gerçek halkımızı örgütsüz bırakma yolunda ilerleyen küçük-burjuva eğilimlerin, şu veya bu biçimde Partimiz içine yansımından başka bir şey değildir." (Çalışma Raporu, Syf: 67-68-69)

Provakasyonun dayandığı zemin budur. Bu zeminin sosyal yönünü tarihsel ve toplumsal açıdan biraz eşelediğimizde karşımıza çıkan olan Kemalizmdir. Daha önceki bölümlerde ele aldığımız gibi, Kemalizm'in toplumumuzda dayattığı ve oldukça mesafe katettiği bir "gerçeklik" vardır. PKK bu zeminde, Kemalizm "gerçekliği" ile kıyasıya bir çatışma içinde şekillenmiştir. PKK, Kemalizmin inkarını ve yerine Kürdistan gerçekliğinin konulmasını dayatırken, Kemalizm bunun aksini dayatmaktadır. Ancak, Kürdistan gerçekliği o denli tahrir edilmiş ve kendisi olmaksızın çıkarılmıştır ki, bu gerçeğin görülmesi ve kavranması son derece güç ve kanlı olmaktadır. PKK, böylesine idgisi edilmiş, hastalıklı bir toplumsal yapı içinde doğdu ve elbetteki toplumsal yapının bu olumsuzlukları yansıması parti içerisinde de buldu. Şimdi de bu yapının özelliklerini baktığımızda, Bu, Parti içerisinde boyveren hastalıkları kavramayı kolaylaştıracaktır.

"Kürdistan halkının içinde yaşadığı durum, kendi çıkarlarıyla çelişen, iç ve dış egemen güçlerin iradelerinin hüküm sürdüğü ve onların çıkarları doğrultusunda çalışan bir zemini teşkil etmektedir. Bu zeminde halk kendisini yaşamamaktadır. Tabii ki, çeşitli sınıf ve tabakalar ve kişiler de bu gerçeğe bağlı olarak, kendi gerçekliklerini yaşamak bir yana, bunun üzerinde derinliğine düşünme gücünden bile yoksun bulunmaktadır. Eğer öyle olmasa, milyonların oluşturduğu bu insan kitlesi, çağdaş insan gelişiminin temel kurallarının, en sıradan insan haklarının bu kadar dışında kalamazdı. Ulusal ve sınıfsal haklarına böylesine yabancı olamazdı. Toplumsal gerçekliğimize baktıca bile, çağdaş insanın bilinçlilik düzeyinden çok geri bir durum vardır. İnsanımız, ilkel klan-kabile-aşiret düzenlerinin bile, kabul edemeyeceği bağımlılık ve teslimiyete sonuna kadar açık hale getirilmiştir. Yalnız maddi menfaatler alanında değil, üst yapı alanında da iradelerini yitirmiş bir durumda bırakılmışlardır. Halkın bu konumuna karşılık, düşmanın ise tüm gücü ve tüm yönleriyle bir saldırı vardır. Bu saldırıya karşı direnmenin çok sınırlı ve zayıf olduğu bilinmektedir. Herşeyden yoksun olmak bir yaşam tarzı olarak benimsenilmekte, halk bunun hesabını sorma gücünü bile kendisinde görememektedir. Ama bunun yanında, aile olarak, birey olarak, muazzam sorunların altında boğulmaktadır. Birey, ayakları altındaki hazineleri -ülkesini- çok rahatlıkla terk edebilmekte, sömürgecilğin ve emperyalizmin önüne sürdüğü her türlü tortu işte çalışmayı, yurtdışında sürünmeyi kurtuluş olarak görebilmektedir. Ve hatta buna erişmeyi mutluluğun en büyüğü kabul etmektedir. Tüm geleceğini ve ailesini bu mutluluğa erişme umuduna bağlamakta; tabii ki çıkış yolu bu olmadığı için bunalmı daha da derinleşmektedir. Afyonvarı umutlara böylesine bir sarılış, çıkmazı daha çok derinleştirerek, hiç birimizin kabul edemeyeceği bir yaşam tarzı, alaca karanlı içinde bir ülke ortaya çıkmaktadır. Kürdistan'da kişiler çok kızgın ve öfkeli. Ama bu kızgınlığın kaynağını bile bilememekte, onun nasıl dışı taşıracakını kestirememektedir. Tam tersine, kendi kendilerini tahrip edecek tarzda birbirlerine yüklenmekte, birbirlerini hırpalamakta, bu ise kargaşayı daha da körüklemektedir. Ve sonuçta, ülkemizde tarihte ve günümüzde kabul edilemeyecek bir yaşam sürüp gitmektedir.

"Tabloyu en genel hatlarıyla çizerek; düzen, otorite ve uyumdan eser olmayan, kimsenin kimseye laf anlatamadığı, sınıfın ve ulusun çıkarlarının nerede olduğunun bile tartışılmadığı, tartışıldığında ise doğru sonuçlara ulaşılmadığı; herkesin gemisini kurtaran kaptan zihniyetiyle hareket ettiği, ama herkesin de gemisini kayalarla bindirdiği; bu kör döğüşü halindeki yaşamın meşru kabul edildiği bir görünüme ulaşılır. Tarih ve çağın gerçekleri biraz yoklarsa, kesinlikle bir saat bile katlanılamayacak gerçeklerin bizde bir ömür boyu yaşanacak gerçekler olarak benimsediklerini görürüz. Bu ülkenin içinden gelen herkes, biraz geçmişini yoklayabilirse ne kadar yaralı ve rahatsızlıklarının olduğunu hemen görecektir. Birbirine geçmişin ahlaki bulundugu bir kovani andıran toplumu mu, ya yalarlar her geçen gün daha da derinleştiriliyor." (Serxwebün, Temmuz 1984, Sayı 31, Sayfa 12)

Açık ki, bu gerçeklik kadrolarda da şu veya bu oranda ve çeşitli biçimlerde etkisini sürdürmektedir. Böylesine içi dışı edilmiş bir toplum içinde komünist olarak yetişmek kolay değildir. Komünistlik ken-

disine özgü yönleri vardır. Toplumun ileriye yönelik öğelerinin geliştirilmesi ve gerici öğelerine karşı savaş yürütülmesinin ürünüdür. Bu savaş ve gelişme siyaset, ekonomi, kültür, felsefe, ahlak, sosyal yaşam, ilişkiler tarzı, askerlik vb. her alanda ortaya konmak zorundadır. Sadece komünist düşüncenin benimsenmesi ve öğrenilmesi komünist olmak için yeterli değildir. Yukarı-

daki tüm alanlarda başta kendi şahsında olmak üzere tüm topluma komünizm ölçülerinde gerekli müdahaleyi yapamayan kişi komünistlik sıfatına ulaşamaz. Devrim sadece sömürüye ve baskıya son vermek değil, onları nihai olarak ortadan kaldırarak insan ve toplumu yaratacak olan iktidara geçiştir. Bu nedenle, söz konusu alanlardaki mücadele kendisini insan ve toplum biçimlerinin çatışması olarak gösterir. Kürdistan'da yaşanan da bundan başka birşey değildir. Kemalizm, kendi varlığına yabancılaşmış, insanlıktan çıkmış, kendi çıkarları için bile düşünemeyen, hayvanlaşmanın eşliğinde bir "insan" ve "toplum" biçimini halkımıza dayatmıştır. Buna karşı bağımsız, özgür, demokratik, kendi varlığına sahip çıkan, insan ve halk olarak çıkarlarının ne ve nerede olduğunu bilen ve bunu elde etmek için savaşan bir insan ve toplum biçimini dayatmak gerekmektedir ve Partimizin yaratmaya çalıştığı da budur.

Gerek TC ve gerekse provakasyon ve tasfiyecilik, Partimizin çok büyük zorluklar, acılar ve kanla yarattığı gerçekliğe karşı savaşta saflarındaki zayıflıkları ve kemalist kültürün kalıntılarından yararlanarak onu ezmek ve tasfiye etmek istemektedir. O halde düşmanın elinden bu kez mutlaka alınmak zorundadır. Bunu gerçekleştirebilmek için ise, herşeyden önce düşmanın başvurduğu yol ve yöntemleri iyice bilince çıkarmak ve buna karşı üzerimize düşeni yerine getirmek gerekmektedir. Zaferin güven-cesi burada yatmaktadır.

PKK'ye karşı düşmanca faaliyet, CIA ve Pentagon tarafından genelde uygulanmak üzere hazırlanmış bulunan bir yönerge çerçevesinde yürütülmektedir. "Söz konusu... yönergede belirtildiği üzere, bezginlik ve ümitsizlik, gevşeklik ve ilgisizlik havası yaratılması, insanların kişisel çıkarlarını toplumsal çıkarların üstünde tutmaya teşvik edilmesi, kolektif ve ulusal sorunların çözümüne katılımları azaltılma üzere özel yaşamlarına ağırlık ver-meye yönelikleri, yerel veya merkezi erkeklerin politik amaçları konusunda kuşkucu bir hava ve tutum yaratılması, görüş ayrılıkları ve çekişmelerin körüklenmesi, insanların davranışlarının karışıklık ve düzensizliklerle yozlaştırılması, ülkenin politik yapısını baltalama amacıyla yurttaşların var olan erke karşı kesin eylemlere itilmesi, işbaşıadıkları karşı muhalefet hareketlerinin desteklenmesi öngörü-lüyor." (Venceremos, Şili'ye Evet, Pinocet'e Hayır, S: 52)

CIA ve Pentagon yönergesinde

ortaya konulan bu genel tavsiyeler PKK gerçekliği üzerinde hem içten ve hem de dıştan örgünleştirilmiş biçimiyle uygulandı ve halen de uygulanmaktadır. Genelde olduğu gibi, PKK saflarında da doğrudan düşman eliyle olsun, dolaylı olarak sosyal-şovenizm, küçük-burjuva reformizmi, provakasyon ve tasfiyecilik eliyle olsun bezginlik, ümitsizlik, gevşeklik ve ilgisizlik yaratma,

yansıtırlar. Diğer dünya örnekleri ile mukayese edildiğinde bizdeki özgün yan budur. Bizde küçük burjuvazinin yapisal özelliğinden dolayı bağımsızlık yanlısı olamaması ve bunun için de bir düşünce ve program temelinde hareket edememesi tasfiyeciliğin böylesine çarpık ve felçli oluşumuna yol açmaktadır. Küçük-burjuvazinin özellikle de PKK içindeki yansımalarının korkak-

lığı provakatör tarafından tesbit edilmiştir. Bu durum provakasyon faaliyetinin diğer ülkelerdeki gibi açık kıskırtma ve tahrik yolunu izleyememesine yol açmıştır. Küçük-burjuva ruh halinin bizdeki yansıması Hıdır Akbalık adlı hainin şu açıklamalarında netçe görülebilmektedir: "Örgüt içinde faaliyet bulduğum zamanlarda birçok şeye şahit oldum. Onları kendi karakter ve kişiliğim kabul etmemesine rağmen içine düştüğüm ilişkiler sonucu örgütün talimatlarını yerine getirmek zorunda idim.

"Yakalanıp cezaevine geldiğimde örgüt mensupları ile arkadaşlık ilişkisini geçmeyen bir bağım kalmıştı. Buna rağmen örgüt mensuplarının şüphelenmemesi için onlardan daha kararlı, daha inançlı bir tavır takınmaktaydım. 12 Eylül'den sonra örgütlerin darbe yemeleri ve cezaevinde tam bir denetim sağlanmaması bana da güven verdi. İnan-dığım ve sonradan ihanet olarak değerlendirdiğim komünist düşün-celeri savunur görünmekten vazgeçtim. Gerçek kişiliğimi ortaya koyarak, komünist değil müslüman ve Türk olduğumu haykırmanın zamanının geldiğine karar verdim." (Tercüman, 3 Ekim 1983)

Provakatör tarafından küçük-burjuvazinin bu ruh hali iyi tesbit edilmiştir. Eğer güvence verilebilir ve uygun dönem ve ortam seçilebilirse Parti içinde bu kesimlerin "ayaklandırılabilceğini" umut etmekteydi. Onun için, II. Kongre sonrası ülkeye dönüş sürecinde küçük-burjuvazinin ruhuna hitap ederek onları Partiyeye karşı "isyan"ı çağırıştır. İstisnasız tüm provakasyon ve tasfiye girişimleri ya bunalmı ya da atılım evrelerinde ortaya çıkar. Çünkü, daha önce de vurguladığımız gibi, geçiş evreleri olan böylesi dönemlerde siyasal örgütlenmelerde ayrışmalar yaşanır. Yeni bir evreye geçişte denetim, siyasal uyumluluk ve otorite genellikle zayıflar. İşte bu boşluktan ve geçiş evresinin zorluklarından yararlanarak küçük-burjuva kaypaklığı insiyatifi ele geçirmeye çalışır.

Daha önceleri Parti çizgisine ve önderliğine, direnç şehitlerinin anısına sonsuz bağlılıkları üzerine ve içenlerin bu kez de bir numaralı direniş ve Parti düşmanı olarak karşı-mıza çıktıklarını görüyoruz. Saldırının hedefi Parti önderliği, direnişçiliği ve siyasi hatırdır. El altından Partiyeli ele geçirme çabaları başarısızlığa uğrayınca bu kez de "zamanın henüz erken olduğu, ülkeye girmenin bu aşamada imhaya yol açacağı" düşünceleri alttan alta kadrolara empoze edilmeye başla-

nır. "Göreceksiniz Hakkari'de bir tek kişi bile sağ kalmayacak, hepsi ölecek" denilerek küçük-burjuvazinin ölüm korkusu sürekli canlı tutulur. Giderek Parti önderliği hedeflenmeye başlanır. "Parti yöneticileri (merkez) yeteneksiz ve zayıf, bir tek Ali arkadaş var. Bu durumda devrim gibi tarihi bir görevi yerine getirmek mümkün değil" iddiaları ile ümitsizlik ve bezginlik yayılarak, Partinin otoritesi ve saygınlığı zayıflatılarak Partiyeye, politik çizgisine ve devrime duyulan inanç sarsılmaya çalışılır. "Ali arkadaşın başına da bir kompo ile birşeyler getirilirse PKK diye bir şeyden bahsetmek olanaksız hale gelecektir!" Ama bu safsataya rağmen kadrolara yönelik faaliyet yürütülmeden de geri kalmaz. Bunun için de çeşitli yöntemlere başvurulur. En belirgin yöntem kadroların Partiyeye ve birbirlerine karşı kıskırtılmasıdır. Bu yapılrken de kadroların kişisel özellikleri gözönünde bulundurulmaktadır. Örneğin, kimisine, "senin için küçük-burjuva deniliyor" kimisine "evlenmek senin de hakkın, neden seni evlendirmiyorlar? Evlenmek istediğini ilet, korkma biz arkadaşız" kimisine "senin hakkını yiyorlar. Aslında sen çok yetenekli birisin. Sana yapılan bu haksızlığa karşı çık. Senden yanayız", bir başkasına "senin bağılı olduğun sorumlu senden daha az bilinçli neden onu sorumlu yapıyorlar? Aslında sorumluğu senin hakkın" ya da "filan arkadaş senin için söyle dedi" vb. türden çok çeşitli tahrikler yapılır. Bu tahrikler ile kadrolarda varolan toplumsal yapımızın olumsuz kalıntılarına çağırış yapılmakta, bundan hareketle Parti kadroları esas devrimci görevlerden alıkonularak ya Partiyeye karşı çıkarılmakta, ya birbirleriyle çatıştırılmakta, ya da bireysel yaşam güdülleri kıskırtılarak Parti birliğinin temeli dinamitlenmek istenmektedir. Birbirine öfke, güvensizlik, kırgınlık, şüphe veya inançsızlık beslemek, böylesi bir ruh hali taşı-mak provakasyon ve tasfiyeciliğin en çok yararlandığı bir konumdur ve devrim ve halk düşmanı olmakla özdeşdir.

Söz konusu tahrik ve kıskırtma lara toplumumuz oldukça açıktır. En küçük bir çekişme rahatlıkla köy kavgalara dönüşebilir, ölüme sonuçlanabilir. Sömürgecilğin toplumumuzda yıllarboyu derinleştirerek yayattığı bu yaşam ve ruh hali, siyasal faaliyet içinde de kendisini çeşitli biçimlerde yansıtmaktadır. Kürdistan'da her insan hem topluma hem de kendisine karşı provoke edilmiştir. İnsanlarımız öfkelenince "bir pire için yorgan yakan" kişiler durumuna getirilmişlerdir. Egemen bir ruh hali olması da Parti içinde de öyleleri var ki, öfkelen-di mi Parti, devrim, ülke, halk özgür-lük gibi hayatı ve soylu kavramlar gözönünden silinir. O anda yalnızca bedensel rahatlatmayı düşünür ve bunun için ne gerekiyorsa yapar. Bu bir anlık tahrik sonucu giriştiği şey ne derece doğru, kendisine ne ka-zandırır, topluma ne kazandırır sorunlarını düşünemez ve elbette ki sonuçta hem kendisi ve hem de toplum açısından onulmaz yaralar açar. Bu çok tehlikeli ruh hali başta kadrolar olmak üzere tüm toplum-dan sökülüp atılması zorunlu olan bir ruh halidir.

Provakasyon, tahrik edeceği yapı içindeki genel yaşam tarzı ile buna yabancı olanı çok iyi bilmektedir. Parti ölçülerine uygun bir yaşam tarzına uymayanları, ummakta zor-luk çekenleri ve uymamayı bir meziyet sayıp bunda ısrar edenleri provakatör iyi tesbit etmiş ve bu tür kadroların zayıflıklarından fay-dalanarak onları Partiyeye karşı kıskırtıp amacına ulaşmaya çalışmış-tır. Provakasyon elde etmek istediği Parti militanlarını sadece Parti yaşa-mındaki durumıyla değil, günlük

yaşam içindeki davranışları, insanlarla olan sosyal ilişkileri, aile durumu, çeşitli alışkanlıkları ve zevkleri vs. ile bir bütün olarak incelemiş, ve hatta bölgesel, mezhepsel, leşçesiz özelliklerini de gözönünde bulundurarak bunlar ışığında yaklaşımlar ortaya koymuştur. Bunun nedeni toplumumuzdaki kişiliklerin henüz ayırtmamış olmasındandır. İşçi-köylü-küçük burjuva ve teslimiyetçi-direnişçi özellikler bir kişide iç içe bir arada bulunabilmektedir.

"Lenin, Rusya'da Menşevizmin ve tasfiyeciliğin güçlü oluş nedenlerini izah ederken, Rusya'nın eşsiz bir küçük-burjuvalar ülkesi olması gerçeğinden bahseder. «Her şeyden önce Rusya, Batı Avrupa'nın öteki ülkelerine bakışla daha çok küçük-burjuva ülkesidir. Bu nedenle bizim ülkemiz genellikle küçük-burjuvazinin karakteristiği olan sosyalizme karşı çelişkili, kararsız ve yalpalayan tutumuyla «karasevde» ile alçakça ihanet arasında yalpalayan (bir tutum) tanınip bilinen kişileri, grupları ve eğilimleri daha sık yaratıyor. İkincisi, bizim ülkemizdeki küçük-burjuva yığınları burjuva devrimimizin herhangi bir aşamasında karşılaşılan başarısızlık karşısında dönek ruh halinde daha çabuk yenilmeye ve cesaretlerini yitirmeye daha yatkındırlar. Küçük-burjuva yığınlar... tam bir demokratik devrimin amaçlarını reddetmeye çok fazla hazırdırlar» der. Bu gerçeklik Kürdistan'da katbektat fazlasıyla olumsuzdur. Bu açıdan bakıldığında Kürdistan sadece bir küçük-burjuvalar ülkesi değil, aynı zamanda her türlü ulusal inkarcılığın, ulusal ve toplumsal gerçeklikten tasfiye edilmişliğin sol adına rahatlıkla sürdürüldüğü bir ülke durumundadır. Kürdistan Kemalizm gibi dünya çapında komünizme karşı en tehlikeli imhayı gerçekleştiren bir ideolojinin temsilcileri haline getirilen ve tamamen bu kültüre donatılmış olan küçük-burjuvaların ülkesidir. Elbette böyle bir nesnel gerçeklik PKK'nın safalarına yansımamazlık edemezdi. Özellikle yontulmuş kent küçük-burjuvazisinin tamamen Türk kültürü ile yoğrulduğu... -alanlarda, bn.-bu yansımının olmaması, Parti içinde teslimiyetin, kaçkınılığın ve ihanetin geliştirilmemesi asla düşünülemezdi. Direnen Kürdistan ile teslim alınan Kürdistan ile teslim alınan Kürdistan gerçekliğinin sadece PKK dışında değil, PKK içinde de kıyasıya bir kavgaya tutuşacağı son derece açıktır. Biraz bilinçlenen ve PKK'ye taşınan Kürdistan korkunç bir boşluğu Partimiz içinde yaşıyor, yaşıyor. Teslim olanlarla direnenlerin, uzlaşanlar ve en alçak komplocularla halk kahramanlarının kıyasıya süren kavgası, ulusal ve toplumsal gerçekliği ile günümüz Kürdistan'ı PKK'de yaşıyor. Bunun anlaşılmasını, anlaşılacak olan bir yanı yoktur." Kürdistan'da Darağaçları, Kışla Kültürü ve Devrimci İhtikam Görevimiz S: 114-115)

Provakasyon faaliyetinin belli başlı yöntemlerinden birisi parti tüzüğüne hayata geçirilmesini engellemektir. Toplumun en küçük bir birimi olan ailede bile her bireyin bir sorumluluğu vardır. Bu karşılıklı sorumluluk belirli kuralları içerisindedir. Aile kurumunun kuralları işlemediği, işlemediği zaman o kurum aile olarak nitelendirilemez. Çünkü o kurallara söz konusu kurum niteliksel özellikleridir. Bir partinin ilişkisi tarzını da kurallardan

bütününe oluşturan tüzük belirler. Bu tüzük o kurumun niteliksel özelliklerinin bütünüdür. İşlemediği zaman parti, parti olma özelliklerini yitirir, çürümeye, yozlaşmaya yüz tutar, arılar kovamıyandır ve hiçbir kurala dayanmayan bir canlılar topluluğuna dönüşür ki, bu da söz konusu kurumun amacından sapsamasına yol açar.

Demokratik Merkezizetçilik, Rapor Talimat Sistemi, Denetim, Kollektivizm, İnsiyatif, Eleştiri-Özeleştir ve Disiplin öğeleri tüzüğün ana kurallarıdır. Bunlardan birisinin işlememesi partiyi felce uğrattır. Çünkü parti merkezi ile partinin diğer organları arasındaki ilişki bunlarla sağlanır. Partiyi bir insan vücuduna benzetebiliriz. Vücutta beyin ile diğer ilişkileri sağlayan sinir sistemi vardır. Yine vücudun ihtiyacı olan kan kalpten damarlar aracılığıyla vücutta pompalanır. Görme, duyma, tatma, koklama ve dokunma duyguları dediğimiz bir sistem ile beyin, vücutta her türlü tehlikeye karşı korur ve uyarır. Ancak bu duygulardan birinin yitirmesi beyinin vücudu koruma, uyarma, yaşatma ve yönetme gücünü büyük ölçüde zayıflatır. Kör bir insanla rapor-talimat sistemi ve denetimin işlemediği örgütün durumu aynıdır. Adımını bilmeden atmak için emir verecektir. Veya beyin vücudu yönettiği sinir ağında meydana gelen kopukluk nasıl ki bir organın felç olmasına yol açıyor ve o organ beyin yolladığı emirlere uymuyorsa, bu demokratik merkezizetçilik, bir örgütte de böyledir. Yine vücutta sürekli kan pompalayan ikinci merkez kalp ne ise, partinin ideolojik merkezi de odur. Ancak yukarıdaki sistem işlemediği zaman nasıl ki kalbin kanı pompalaması sistemi bozuluyor, kan temizlenemiyor ve bu da vücutta çeşitli hastalıkların oluşmasına yol açıyor, örgüt içi işleyiş düzeninin işlememesi halinde de sorunların ve hastalıkların zemini oluşacaktır. Çünkü sistem işlemediği için örgüt bünyesindeki ideolojik eğitimin seviyesinin ve biçiminin yapıya ne denli uygun olduğu anlaşılamayacaktır. İnsan vücudu ve organları ile parti ve organları çeşitli yönleriyle mukayese edilebilir. İnsan vücudundaki bir organ görevini yerine getiremediği zaman nasıl ki vücut bundan etkileniyorsa ve rahatsız oluyorsa, bir parti açısından da bu böyledir. Ama bu elbette ki sağlıklı vücutları ile Leninist partiler için söz konusudur. Örneğin alkolik bir vücut ile oportünist bir parti için bu durum geçersizdir. Alkolik bir vücut duyu organları hassaslığını yitirir, çünkü alkolün uyuturucu özelliği vardır. Uyuşuk sinirler beyin ile organlar arasındaki iletişimi tam yapamaz ve buna tepki duymama vücudu ölüme götürür. Tüzük kurallarının işlememesine tepki göstermeyen merkez ve organlar da bünyenin ölüme mahkum edilmesine çok yummış olurlar. Bunun bir de sarhoşluğu meziyet sayarak devam ettirmek ise ağır bir suçtur. Bir insanın duyarsızlaşmasının zararı kendisiyle sınırlıdır. Ama bir parti ögesinin duyarsızlaşmasının zararını tüm bir halk ve parti çeker. Bu ise asla affedilemez.

İşte provakasyon böylesine hayati bir sistem üzerinde oynamıştır. O, partinin sinir sistemi olan tüzüğü işletmeyerek felce uğratmaya çalışmıştır. Pratikte çok basit gibi görün-en en küçük bir tüzük ihlali çok

büyük sorunlara yol açabilirken, bu basit ilkenin işletilmesi halinde ise büyük sorunların çıkması önlenemilmektedir. Bir örnek verecek olursak provakasyonun açığa çıkarılması ve tesiriz hale getirilmesindeki gecikme açık ki, bu kurallardan işlememesinden kaynaklanmaktaydı. Bu, tüzük kurallarının işletilmesinin provakatör tarafından bilinçli olarak sekteye uğratılması olmasındadır. Yine tasfiyecilik sorununda da aynı şeyi söyleyebiliriz. Pratik faaliyet içinde çalışan bir kadroya bir olay veya sorun basit gelebilir, o olayın veya sorunun yerelde teşkil ettiği anlam ve önem ona göre pek büyük olmayabilir, ama bütün açısından önemli veya uzun vadede önemli vardır. Fakat bu her zaman yerel kadrolar tarafından seziilemeyebilir. Oysa bazen çok küçük bir bilgi özenli tahrifatlarla yolaçabilirken bazen de kurtarabilir. Provakasyon ve tasfiyeciliğin uzun vadede kendisini gizleyebilmesi bu kuralların hem işlememesi ve hem de bunlar tarafından bilinçlice işletilmesindedir.

Önemli bir nokta olarak kişilik sorunu da değinmek gerekir. Bir tasfiyeci ve bir provakatör ile bir devrimciyi birbirinden ayıran önemli kriterler vardır. PKK, savaşımlı ile her üçü tipi de açığa çıkartmıştır. Mazlum, Kemal, Hayri ve onlarca şehidin ortaya çıkardığı bir PKK militanı tipi vardır. Sömürgeciliğin toplumumuzda yarattığı Şahin, Yıldırım ve Semir gibi, hiç bir toplum ve insanlık ölçülerine uymayan posalaşmış provakatör ve faşist Türkçü tipi vardır. Bir de Davut, Süleyman, Seher gibi melez, güdülmeye yatkın, çığırından çıkarak provake edilecek azgın birer parti düşmanı haline getirilen tipler vardır.

Mazlum, Kemal, Hayri ve onlarca direniş kahramanının özellikleri tüm yönleriyle ortadadır. «Kürdistan'da Kişilik Sorunu, Devrimci Milattan Özellikleri ve Parti Yaşamı» kitabı bu özelliklerin en derli toplu bir özeti. Serxwebün'da bu yoldaşların özelliklerine ilişkin onlarca yazı ve belge yayınlandı. Partinin nasıl korunacağı, nasıl yaşatılacağı, nasıl halka maledileceği teorik olarak ele alındı. Sorun, bunu pratikte temsil etmeye kalmaktadır.

Şahin, Yıldırım ve Semir gibi faşist provakatörleri de iyi tanımak gerekir. Provakatör tipin özellikleri bilinmelidir. Örneğin Semir Partiyi sonsuz bağlı görmüş, direniş lafını ağızından düşürmemiş, ama öte yandan da Partinin işleyiş kurallarını işlememiş, işletilmesinin bilinçli olarak zemini hazırlamıştır. Bunun uyuşmayanları, hataları, eksiklikleri onları ve zaafı eleştirir ve liberal sansur bir «hoş-görü» ile karşılamıştır. Parti içinde aslında her türlü laçkalığın geliştirilmesine göz yummak olan «hoş-görü»nün yaygınlaştırılmasına çalışmıştır. Hata yapanların eleştirilmesine yanaşmayı görmemizlikten gelmiştir. Suç işleyenlere, büyük hata yapanlara veya dışlanmış olanlara «onur»larını iade etmiştir. Adeta zor duruma düşmüşlerin babasıdır. Herkesle «iyi» geçinmeye baktım, kişilik davranışın ve proleter kişilerin düşmanı olmuştur. O nedenle kurallı davrananlar ve proleterleri devre dışı tutarak, küçük-burjuva düşkünlü ve lumpenleri ön plana çıkarmıştır.

Hata işleyeni hoşgörü ile karşılamak ve eleştirmek başta o kişi olmak üzere Partiyi ve halka yapılmış

en büyük düşmanlıktır. Hata işleyen kişi, eğer bilinçli olarak yapmamışsa, yapıcı bir şekilde uyarılmalıdır. Aksi taktirde yerinde yapmıyan bir eleştiri, kişide giderek kangrenleşen bir zaafın doğmasına yol açar. Zaten provakatörün istediği de böylesine zaafı kişilerin Parti içinde egemen hale gelmesidir. Hastalıklı bir bünye her şeyi açtırır. İşte provakatör böyle bir bünye yaratmaya çalışmıştır. Eleştirilenler veya daha önce kendi kendilerini dışlamış olanları kendi «koruması» altına almış, «sana haksızlık yapmışlar, ben olsaydım böyle olmazdı» vb. türden tahriklerle hastaların ve zaafıların gönlünü fethetmeye çalışmıştır. Böyleleri yeniden görme alındıklarında provakatöre şükran borçlu olmuşturlar. Ama dürist parti militanına ona göre ya çok «saf» ya da «dogmatiktiler.» Bu tür militanlara yaklaşımı ise, onları yıpratıcı tarzda. Ya gelişmeyeceği, altından kalkamayacağı bir görevle bunalmış ve küçük düşürmeye çalışmış, ya da parti düşmanı haline getirmek için sürekli sekte davranmıştır. Parti otoritesinin temsilen bunu yaptığı için o kişi nezdinde Parti otoritesinin ve saygınlığının zayıflayacağını hesaplamaktaydı. Parti yöneticilerinin aldığı kararları ve gerçekleştirdiği uygulamaları tersyüz etmeye çalışmıştır. Bu o alandaki Parti biriminde, Parti yönetim organları arasında birlik olmadığını imajını yaratmayı hedeflemekteydi. Ki, bu da genelde birlik ruhunun ve otoritenin zayıflamasına yol açacaktır. İşin farkında olmayan kadrolar farklı uygulamalarla karşılaştıklarından durumu yeterince kavrayamayarak hata yapmış ve bir de hata yaptıklarından dolayı eleştiriyi maruz kalmışlardır. Bu noktada zayıf ve zaafı kadrolar bunalmış, Partiyi karşı güvenleri sarsılmıştır.

Böylesi uygulama ve yöntemler çok çeşitlidir. Buna da provakatörler ile tasfiyeciler arasındaki en belirgin özelliği iyi kavramak gerekir. Her iki tarafa yıkıcıdır. Ancak provakatör bunu örtülü yapar ve yüzeyse bakıldığında da iyi bir partili gibi görünür. Ama tasfiyeciler açıktan yıkıcıdır. Örneğin bir Süleyman veya Davut'un pratiğine bakıldığında bu çok bariz bir biçimde göze karşı. Yaşam tarzlarından, yoldaşlar arası ilişkileri, giyimlerinden örgüt değerlerine sahip çıkmaya kadar bir çok noktada dikkatli her arkadaş bu tiplerin devrimcilikle hiçbir ilişkilerinin olmadığını çok rahatlıkla çıkarabilir. Bizdeki eksiklik bu çok bariz tiplere karşı pratik Parti tavrını almama, yetkili organları bilgilendirmemeleridir. Bilinmelidir ki, tasfiyecilik Kürdistan'da politik çıksı yapamaz. Ancak devrimci atılım dönemleri bunlara açığa çıkarır. Bunda da tepkileri bireyseldir. Politik hiçbir görüşleri ileri süremezler. Direnişin mirası üzerinde yaşamak, bu bir avuç soysuz tek istegidir. Tek görüşleri ve amaçları bu isteklerinin gerçekleştirilmesi için PKK'nin direniş çizgisinden alıkonulmasıdır.

Bu tiplerin, yaşam, çalışma ve yoldaşlarla ilişkileri tarzları iyi incelenmelidir. Elimizde devrimci militanın ölçüleri vardır. «Kürdistan'da Kişilik Sorunu ...» kitabı ve şehitlerimiz bize bu ölçüyü vermiştir. Bu ölçüye uymayan, uymamakta ısrar edenlerin gideceği yer düşmanın yanındır. İşte TC bunun için «Pişman-

lık Yasası'nı» çıkarmıştır. Zayıf, inançsız, hastalıklı insanlara yapılan bir çağırır bu; «İnsanlığa ihanet et, 3-5 yoldaş kellesi getir, affederim» demektir sömürgeciler. Bu yasa devrimcileşmeyen ve bunda ısrar edenlere, «devlete sığınmalarını, arkadaşlarını ihbar etmelerini, örgütü dağıtmalarını, eylemlerden alıkoymalarını» örgütlemekte, karşılığında ise «canlarını» başılamayı vaatmektedir. Provakatörün ve cezaevindeki ihanetçi faşist çetenin çağırılı yanıt bulmuş, küçük-burjuva kaypakları ve korkaklıkları, tasfiyeciler ve bozgunculara «af» çıkmıştır. Ancak karşılığında kelle istemektedirler. Basit duygu ve bireysel asalak yaşam özelemleri, ödeklilikleri ile örgüt bozgunculuğuna, yıkıcılığına başvuranlar direnişin gelişmesi karşısında özelemlerine kavuşamamalarının hırsı ve öfkesiyle yoldaş katliğine de başvurabilirler. Çelişkili ruh haline sahip olan bu tipler, bir dönem keskin devrimci iken bir dönem devrim düşmanı olabilir; o çok övündükleri «humanist» duygulardan sıyrılarak birer insan kasabı haline gelebilirler. Bunun örneklerine çokça rastlanmıştır.

PKK'ye karşı dayatılan savaş, kimlik değiştirme savaşımıdır. Önce TC kimlik değiştirmiş ve arkasından bu kimlik değişikliğini tüm topluma dayatmıştır. Kimlik değişikliği Mehmet Barlas tarafından başlatılmıştır. Devrimci-İşçi bunu soldan izlemiş ve nihayet bu provakatör eliyle PKK'ye de dayatılmıştır. Bu kimlik değişikliği her türlü devrimci değerlerin inkarı demektir. Bunun için PKK'nin çizgisi kadro anlayışı ve önderliği azgınca saldırılara maruz kaldı. Onlara göre «PKK kadroları kişiliklerini yitirmiş, yolunu şaşırmış, intiharı eşisinde, akilları elinden alınmış ruh hastaları»ydı. «PKK çizgisi intihar yolu»ydı; PKK merkezi ise, «insanları ölüme yollayan cinayet merkezi, ruh hastaları» olarak nitelendirilmekteydi. Bu safatalara cevap veremeye bile gerek yok. PKK'den ayrılarak gerçek kişiliklerine kavuştuklarını ilan eden Şahin, Yıldırım gibi hainler ifadelerinde gerçek kişiliği ve mutluğulu Kemalizmde ve faşist Türkçülükte bulduklarını beyan etmektedirler. Bu da sözü edilen «gerçek kişiliğin» nemeven bir şey olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Semir, Seher, Süleyman gibilerinin sergilediği «kişilik»te ortadadır.

Toparlayacak olursak, düşman, sosyal-sovenizm, küçük-burjuva reformculuğu, provakasyon ve tasfiyeciliğin PKK'ye karşı yürüttüğü savaşın öz olarak farklı bir yanı yoktur. Tüzüğün, istinsasız saldırı noktaları ayındır. Partimizin direnişçiliğine, önderliğine, kadro anlayışına ve bağımsızlık çizgisine saldırı tümü tarafından yürütülmektedir. Tek fark, saldırı kaynaklarının ve biçimin değişik olmasıdır. TC bunu faşizm adına, sosyal-sovenizm ve küçük-burjuva reformculuğu «devrim» adına, tasfiyeciler ve provakatörler ise PKK'yi «doğru» yola sokmaları adına yapmaktadır. Bütün bu çevrelerin kullandıkları yöntemler açık ki, iki değişik siyasal güç arasında olduğu mücadeleye yöntemlerine benzetmektedir. Hile, entrika, komplo, yalan ve demogojinin kullanıldığı bu savaş PKK'yi imha etmek için açılmış özel bir savaştır. Araçları da ona göre özel ve bayağı araçlardır.

DEVAM EDECEK

Impressum

V.I.S.D.P
A. Çobanoğlu
Achenner Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi

SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme-Adresi

Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka 6.50 dkr.
Avusturya 15.00 s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.50 hfl.
Belçika 5000 bfr.

Norveç 5.00 nkr.
Fransa 5.00 ff.
İsviçre 2.00 sfr.
İsveç 5.00 skr.

12 EYLÜL FAŞİST REJİMİNİN SOLA YÖNELİK TASFIYECİ ÇABALARI VE DEVRİMCI DİRENİŞ HAREKETİNİN GÖREVLERİ

Türk burjuvazisinin günümüze kadar Türkiye sol hareketine karşı savaşında başarılı çıktığını ve bu mücadelenin güçlü bir tarihi temele dayandığını bugün sol temeller çerçevesinde daha iyi görebilmekteyiz. Yine emperyalizmin de Türk burjuvazisini bu konuda örnek göstermesi, ustalığını övmesi bu nedendenir. Gerek Kürt hareketlerine, gerek çeşitli devrimci hareketlerden Komünist Partisine kadar, tümüne yönelik uygulamalarında aynı başarıyı gösterdiği görülmektedir. Bunun tarihi, toplumsal nedenleri olduğu kadar, TC tarafından geliştirilen tasfiyeci politikalar karşısında solun gerekli tedbirleri geliştirememesinin de payı bulunmaktadır.

TC bir yandan devrimci hareketler üzerinde baskı, şiddet ve imhayı yoğunlaştırırken, diğer yandan ise bu hareketlerin içine sızarak, provake etmek, böylece de onları devrimci direnişçi özünden boşaltmak; tesirsiz hale getirmektedir. Bu duruma düşen solu ise, düzenin uysal bir aleti haline sokarak, devrimci hareketlere karşı kullanmakta; her ortaya çıkan yeni sosyalist-demokratik hareket karşı bir ajan-provokatör olarak saldırmaktadır. İşte Türk burjuvazisi bu her iki yöntemi uygulamakla ustalaşmış ve birçok benzerinden ileri bir konumda da bulunmaktadır.

1)- Kemalizmin Sola Dayattığı Tasfiyecilik ve Dayandığı Temeller

Sola karşı mücadelede Kemalizmin nasıl usta taktikler uyguladığı ve bunda nasıl başarı sağladığı açıktır. M.Kemal'in sahte TKP kurma girişimlerinin tutulmadı, Kürt isyanlarını ezmeye varana kadar ne tür yöntemler geliştirdiği ve bu temelde sonuca gittiği, ve tüm bunları uygulamada da usta olduğu bilinmektedir. Daha TKP kurulmadan M.Kemal arkadaşlarına yazdığı mektupda, kendilerinin bir "Komünist Partisi kurmasından bahsederek" ipleri örmesinden ele almayı planlar. Bunun için de yakın çalışma arkadaşlarına bir Komünist Partisi kurma talimatını verir. Bunun üzerine başında Kılıç Ali, Hakkı Behiç (malie vekili), İhsan (Bahriye vekili), Refik (Koraltan-Mebus), Şûraya Yiğit'in (Mebus) bulunduğu bir Komünist Fırkası (Parti) kurulur. Bununla da yetinmeyen M. Kemal kurduğu TKP'yi Komintern'e üye etmek için de girişimlerde bulunur. Ali Fuat Cebesoy'u Partiyi Komintern'e üye etmek için gönderir.

M.Kemal'i sahte bir TKP kurmaya iten nedenler vardır. M. Kemal bunları çok iyi görmüş, daha Komünist Partisi kurulmadan, kendisi bizzat denetiminde kurdurarak böylece bu yönlü gelişmeleri de kendi denetiminde tutmak istemiştir. M.Kemal 31 Ekim 1920'de bu girişiminin nedenlerini ise şöyle açıklamaktadır. "Komünizm memleketimizde değil, Rusya'da bile henüz tatbik kabiliyeti hakkında sarıh kanatlar hasil olmadığı anlaşılmaktadır. Bununla beraber dahilden ve haricden muhtelif maksatlarla bu cereyanın memleketimize dahiline girmekte olduğu ve buna karşı makul tedbir alınmadığı takdirde, milletin pek ziyade muhtaç olduğu birlik ve sükununu bozacak hallerin meydana gelmesi imkan dahilinde görülmüştür. En makul ve tabii tedbir olarak, aklı başında arkadaşlardan, hükümetin malumatı dahilinde bir Türkiye Komünist Fırkası teşkil ettirmek olduğu düşünüldü. (aktaran Şevket

Süreyya Aydemir, Tek Adam M. Kemal, Syf: 356-357) Görüldüğü gibi M. Kemal isteselerde istemeselerde kendi dışında bir Komünist Parti'nin kurulacağını sezinlemiş ve tedbir olarak da kendi denetiminde böylesi bir partinin kurulmasına teşebbüs etmiştir.

Fakat, M. Kemal kurduktuğu Komünist Partisi'ni Komintern'e göndermesine rağmen bunlar tarafından tanınmasını sağlayamaz. Komintern Mustafa Suphi önderliğindeki TKP'yi tanıır. Bu durum karşısında yeni uygulamalar gündeme sokmak isteyen Kemalistler, Mustafa Suphi önderliğindeki TKP'yi ele geçirme planları kurarlar. Bu amaçla M. Kemal, M. Suphi'ye bir mektup göndererek, Anadolu'ya geçmesini ister. Plan, M. Suphi Kemalilerin bir uzantısı haline getirilecek, eğer bu başarılı olmazsa da katledilecek; böylece TKP Kemalistlerin Komintern içindeki bir uzantısı haline gelecektir. Planın diğer kısmı uygulanamayınca katletme gündeme koyulur. Sahte Komünist Partisi'nin varlığı ve Kemalilerin buna yaklaşımını göremeyen veya önemsemeyen M. Suphi 14 yoldaşı ile birlikte Anadolu'ya gelirler. O bilinen plan uygulanarak M. Suphi ve yoldaşları Karadeniz'in sularına gömülürler. Böylece daha doğmadan Komünist Hareketin engellenmesi de Kemalistler tarafından başarılı.

Daha sonradan açıkça görülecektir ki, bu tarihten itibaren TKP, Komintern'de, Kemalizmin savunuculuğunu yapar. Gerek Şefik Hüsnü'nün konuşmaları gerekse de Komintern'in TKP'ye yönelik eleştiriler, bu gerçeği doğrular nitektir. Artık TKP'nin ele geçirilme başarısı gösterilmiş ve TKP Kemalizmin sol içindeki bir uzantısı haline gelmiştir.

Karşımda beliren ve gelişme ihtimali olan her türlü muhalefetin üzerine benzer yöntemlerle giden M. Kemal, Kürt hareketinden tutulmadı da en sıradan bir karşı çıkışa kadar, hemen tüm muhaliflerin içerisine kışkırtıcı, provakatör ajanlarını göndererek onları içten sapırtmaya ve ele geçirmeye büyük bir çaba harcamıştır. Yukarıda da vurguladığımız gibi, bunda başarı da sağlayan Kemalistler, bu derece elverişli bir konuma getiren, kuşkusuz bu geleneği Türk egemenlerinin o yüzyıllar süren yönetim geleneğinden devralarak uygulamıştır. Gerektiğinde müslümanlık adına feodalizmin iyi bir kılıcı olan Türk egemenlerinin bugün de hristiyanlık adına emperyalizmin iyi bir uşağı olma gösterdikleri baceri, bu sınıfın çıkarları uğruna nasıl bukelemin gibi renkten renge girdiğini göstermektedir. Yine Türk egemenlerin halk muhalefetini yıllardır işlemez kılmaları, halk hareketini ezmeye gücünü, ustalığını göstermelerini, tüm becerilerini bu özelliğine bağlayabiliriz.

TKP'nin zayıflıklarından yararlanarak ele geçiren Kemalistler, sol hareketin kuyrukcu bir tarzda şekillenmesinin temellerini de böylece atmışlardır. Kemalistlerin gerçek yüzünü ortaya koymada, buna karşı mücadelede doğru temellerde bir yaklaşım getiremeyen TKP, nitekim Kemalistlerin oyununa gelinek önderliğini bir katliamla yitirmiştir. Geride kalanlarını ise kendisine bağlayan M. Kemal, bunlar eliyle TKP'yi kendisine bir perde olarak kullanır. TKP, bu tarihten itibaren Komünist politikanın bir savunucusu olarak ortaya çıkar. Kürt hareketlerinin ezilmesinin hararetili

bir savunucusu olarak da sesini duyan TKP, Komünist politikanın katıksız bir savunucusu da kesilmiştir. "TKP, 1925-1930-1938 isyanlarında katliamlı kraldan daha kralcı bir eda ile Komintern'de savunmuştur. Bütün bunlar, kemalist hareketin kendisini, TKP içinde ve TKP eliyle Komintern'de başarıyla temsil ettirdiğini göstermektedir." (Serxwebün Sayı 44, Türk Ordusu ve Özel Savaş) Devlet politikasını onaylayarak, Komünist iktidarın bir uzantısı haline gelen TKP, giderek özünden boşaltılarak her gelişen yeni demokratik-sosyalist muhalefeti eritmede bir araç haline gelmiştir. "Devletin ve milletin birliğini" temel politika haline getiren TKP denilebilir ki, bundan sonra tüm varlığını da bu politikaya hasretmiştir. Devletin sınırları dışına çıkmayan ve onun varlığını hedefleyen eylemlere karşı duran TKP, Kemalistlerden önce kendisi devletin varlığını hedefleyen devrimci oluşumların karşısına çıkmıştır. Bu nedenle başta H. Kuvılcımlı olmak üzere, TKP içinde şekillenmek isteyen birçok olumlu gelişmeyi gizlemiş ve giderek de dışlayarak etkisiz kılmıştır. İşte TKP'nin M. Suphi'nin katledilmesinden sonraki tarihi budur. Kemalistler tarafından yön verilen ve kontrol altında tutulan bir gelişme tarihidir. Türkiye Komünist hareketinin bu olumsuz çıkışı daha sonraki gelişimini de etkileyecek ve Türkiye solunun bir türlü kuyrukcu politikayı terkmetmesine yol açacaktır. "Devletin ve milletin bütünlüğünü" programının birinci maddesi haline getiren sol, hala bugün de mevcut konumunu sürdürmektedir.

Türkiye sol hareketinin inkarcı bir konumda şekillenmesinin tarihi temellerini yine bu oluşum sürecine ve temel aldığı slogana dayandırmak mümkündür. İttihat ve terakki hareketinin ideolojik-politik ortamında yaşam bulmaya çalışan sol, bu geleneğini bugün de "legalleşme ve demokrasi" uğruna en utanmazcasına sürdürmektedir. TKP programı incelendiğinde devleti yıkmayı kesinlikle programına almadığı görülmektedir. Ve onun bu durumu Türkiye sol hareketinin gelişimini de etkilemiştir. Bu nedenle devletin ideolojik-politik ortamında oluşan bu sol, daima devletçi olmuş ve devlete yönelik her türlü devrimci çıkışı karşı da tavır almıştır. "Devletin ve milletin bütünlüğü"nde ifadesini bulan ittihat ve terakkicilerin sloganı, bunların elinde programlarını dayandırdıkları bir ilke haline getirilmiştir.

1960'lar sonrasında oluşan sola da damgasını vuran yine bu özellikler. 1960'lı yıllarda şekillenen sol, 27 Mayıs Anayasasının getirdiği boşluklardan da yararlanarak, tamamiyle legale çıkarak, düzen sınırlarını aşmayan bir çalışma içerisine yönelmişlerdir. 27 Mayıs Anayasasının getirdiği sınırları aşmayan bir faaliyet yürüten sol, devlet sınırlarını aşabilecek bir faaliyet içerisine girmemiştir. Yine bu dönemde de, politikalarının ana merkezine oturtulan devleti nasıl koruyacaklar, mevcut sınırlar içerisinde faaliyetlerini nasıl yürütecekler ve benzerleri olmuştur. 1960'lar sonrasında oluşan TIP vb. partiler de legal sınırların dışına çıkmamış, tam tersine bu legal olanakların bir ürünü olarak ortaya çıkmış ve bunun dışına taşamamışlardır.

Türkiye solunun bu onursuz geçişine ve özelliğine rağmen, 1971'de devrimci bir çıkış yaşanmış

sa da fazla gelişme olanağı bulamadan Türk burjuvazisi tarafından şiddetle ezilmiştir. 1971'de geliştirilmek istenen bu çıkış, solun bu reformist, devletçi yapısının aşılmasında önemli gelişmeler ortaya çıkmışsa da, hareketin kısa sürede ezilmesi ve önderlerinin katledilmesi mevcut. Henüz bir bütün olarak, solun gözünü kapatan gerçekleri görmesini engelleyen sorunların aşılması sağlanamamıştı. Legal Marksizmin ve icazetli solun sınırların fazla zorlanmadığı bu süreç, hareketin önderlerinin darbe yemesi ile birlikte kesintiye uğradı. Gerek devlet, demokrasi ve gerekse de Kürdistan sorununun yeterli yaklaşımın konulamaması, bu devrimci çıkışların gelişimini de önemli oranda etkilemiş ve istenilen sonuca ulaşılamamasına yol açmıştır.

12 Mart faşist darbesi ile devrimci çıkışın önünü şiddet ile engelleyen Türk burjuvazisi geliştirdiği katliamlar üzerinde bu kez yeni güçlerin devreye girmesini de çeşitli yöntemlerle engellemeye çalışmış. 1971 çıkışı başarısız olsaydı, bugün Türkiye solu açısından durumun daha farklı olacağı açıktı. 12 Mart direnişçiliğinin mirası üzerinde şekillenen Dev-Yol, TKP-ML gibi küçük-burjuva sosyalistleri, hareketi direnişçi özünden boşaltarak, bugün geçmiştenden daha tehlikeli bir tarzda batağın içine çekmiş ve boğmaya çalışmaktadırlar. 1973'lerden sonra yeniden toparlanmaya başlayan sol, legalizmi aşamayarak devletin çizdiği sınırlar çerçevesinde hareket etmeye devam etmiştir. Mevcut durumla da sorunları daha da ağırlaştırmaktan öte birşey yapmayan sol, Türk burjuvazisinin geliştirdiği kompo ve saldırılar karşısında gerekli önlemleri geliştiremediği gibi, giderek bunların etkisi altında zayıflatılmıştır.

Türk burjuvazisi Mahir, Deniz ve İbrahimleri katletmeye de kalmayarak, tıpkı daha 1920'lerde M. Suphi'nin katledilmesinin ardından geliştirdiği ve TKP içinde kadar uzatarak, başarı da sağladığı ele geçirme ve uzantısı haline getirme politikasını da uygulamaya soktu. 12 Mart sonrası bir yandan solun yeniden toparlanışı ve çok parçalı olarak ortaya çıkmasına yol açarken, diğer yandan da TC'nin bu sol içine sızarak ele geçirme, gücün düşürme, devrimci özünden boşaltma çabalarının sergilenmesini de ortaya çıkarmıştır. Bu nedenle, bu dönemde TC de gelecekteki hesaplarını tedbirini bugünden alarak çeşitli biçimlerde sol içine sızmaya çalışmıştır. Yine, 1973 sonrasında solun adeta kırk yamalı bohça misali ortaya çıkması da bu gelişmelerin bir ürünü olarak değerlendirilebilir.

TKP üzerinde geliştirilen tasfiyecilik, bu kez daha yaygın, fakat bir çok güç üzerinde uygulanmaya sokulmak istenir. Bugün ortaya çıkan sonuçlara bakıldığında da bu dönemde geliştirilen uygulamaların başarı derecesi de açıkça görülmektedir. Hemen her grup 2'ye, ardından 3'e, 4'e bölünmeye başladı. Bir kısım hareketler üzerine imha yöntemi ile giden TC, bir kısmının da içine sızarak etkisizleştirip, düzenin uysal bir kölesi haline getirmektedir. Bu politikalar 12 Mart sonrasında en ince detayları ile uygulanarak başarılı olunmak istenmiştir.

2)- 12 Eylül Rejimi ve Tasfiyecilik

12 Eylül faşizmi de bu tarihi geçmişi dayanarak, sola karşı savaşım yürütmeye girişecektir. Bu, sadece Kemalizmin derslerine değil, aynı zamanda Abdulhamitçiliğe dayanarak yapılmak istenecektir de. Bir yandan ajan-provokatör faaliyetlerle toplumu yönetirken, diğer yandan ise yeni tasfiye örgütleri oluşturarak direnişçi örgütlere karşı kullanacaktır. Bugün 12 Eylül faşist rejimi, tasfiyeciliği M.Kemal'in deneyinden, ajan-provokatörlüğü ise Abdulhamit'ten aldığı derslerle uygulamakta ve her ikisini geliştirmekte de başarı göstermektedir. Bu her iki yöntemin böylesine iç içe geliştirilmesi de en ileri düzeyde 12 Eylül rejiminin şahsında ortaya çıkacak bir durumdur. Tüm gerçekler konusunda geniş geniş yazılabileceği gibi, fakat dikkatli bir gözlemci de gelişmeleri görebilir ve durumu kavramakta fazla güçlük çekmez.

12 Eylül faşist rejiminin devrimci-demokratik muhalefete yönelttiği savaşımın en az şiddet cephesi kadar ve hatta bundan daha önemlisinin tasfiye ve provakasyon faaliyetlerinin geliştirilmesi olduğunun gözden uzak tutmamak gerekir. 1980-85 arası sürecin bir bilançosu çıkarıldığında, devrimci-demokratik muhalefetin idam, işkence, ve baskıdan çok, diğer yöntemlerle kuyrukcu duruma getirilmesi, birer küçük-burjuva reformist hareketine dönüştürülmesi söz konusudur. Burjuvazi elinde adeta idğış edilen sol, düzenin uysal bir aleti haline getirilerek, devrimci hatından kopartılır. Bugün ister küçük-burjuva reformist hareketi şekli alsın, ister küçük-burjuva hareketlerin değişik nüansları biçiminde şekillensin, isterse de sosyal-demokrat bir biçimde ortaya çıksınlar, tüm bunların rejim dayattığı platformlar ortamında şekillendiğini görmek gerekir. Günümüzde, 12 Eylül faşist rejiminin icazetli sol'undan SHP, DSP'den tutulmadı da Dev-Yol'dan çıkarılan Dev-işçi kliğine, Partizan'dan çıkarılan mülteci Partizan'a, TKP'den geliştirilen "Sol Birlik" girişimlerine varana kadar, tüm hepsinin rejimin dayattığı "demokrasi" platformunun soldan bir tamamlayıcısı olmaktan başka bir fonksiyonları bulunmamaktadır.

Bugün gerek Türkiye devrimci-demokratik hareketi ve gerekse Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi en ciddi tehlikeyi bu çabalardan görmektedir. Bir yandan emperyalizm adına iş gören sosyal-demokrasi, diğer yandan ise sosyalist ülkeler adına iş göreme iddiasında olan revizyonist hareketler ve bunlara Kürdistan'ı elinde tutan sömürgeci devletlerle ilişkilerinin yanı sıra, güçlü bir küçük-burjuva hareketinin zemini de eklenince tehlikenin objektif temelinin büyüklüğü kendiliğinden anlaşılacaktır. Faşist rejim, günümüzün bu elverişli siyasal ortamından yararlanmanın yanı sıra tarihî tecrübelerine de dayanarak bu uygulamaları geliştirmektedir. Bu politikalar cisimleşmiş ifadesini de Evren-Özal hükümetine bulmaktadır. Özal'ın "işmanlık yasası"nda bu kadar ısrar etmesinin nedeni budur. Bu politikaların hayata geçirilmesinin önemli bir halkası olan "işmanlık yasası", bizzat ABD Türkiye masası şefi Paul Henze'nin direktifleriyle uygulanmaktadır. En son 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi İnsan Hakları Komisyonundaki şikayetlerinden

vazgeçmeleri, çok önceden hazırlanan planların bugün faşist rejim tarafından uygulandığına açık bir işaretleri. Görüldüğü gibi emperyalist çevreler TC'nin yürüttüğü politikanın yönlendiriciliğini yapmaktaki ve onu hazırlamaktadırlar. M.Kemal'in 15 yılda yaptıklarını, K.Evren 5 yılda gerçekleştireceği, başlangıçta sosyalist ülkelerle flört edip onlardan gereken tavizi koparmaya çalışıp, nefes almak isterken, Bulgaristan gezilerinde kırmızı karanfille karşılanmadın tatalım da, SSCB ile 600 milyonluk ticaret anlaşması, Çin'e uzanmaya varana kadar, Doğu'ya açılma adı altında yürütülen faaliyetler ardından "tilkinin kürkçü dükkânına dönüşmesi" misali eski inine, Avrupa'ya yönelik olduğu emektir. Bir yandan sosyalizmin yetersiz yaklaşım-larından yararlanırken, diğer yandan Ortadoğu'nun gerici güçlerini gümbürlik politikalarını yakalayıp, gereken sinamayla tabi tutup kullandıktan sonra Avrupa kulübüne doğru yol almaktadır. Avrupa da cuntaya perdeleri açarak, kendi kulübüne gelmesine onay vermiş durumdadır. Sanki cuntanın bu beş yılda Avrupa'nın hiç suçu yokmuşcasına, "anti-demokratik" bir yönetime karşı durup faziletini namusunu kurtardığı inancıyla, cuntayı yavaş yavaş nöbet değişikliğine uğratma, SHP'ye perdeleri aralamı çabası göstermektedir. Böylece o Türk demokrasisinin nememen bir demokrasi olduğu gizleyip, dünyaya da böyle kabul ettirme çabası içine girmektedir. Avrupa emperyalistleri, Ortadoğu'yu tümüyle kendilerine bağlamak için, bir yandan cuntanın o meşhur atadan kalma devrimleri bastırma, ezme tekinğinden yarar-lanmakta; diğer yandan sosyalist ülkeleri tehdit eden konumunu kullanmakta ve tüm bunları da 21. yüzyıla girenken sağlamlaştırmak istemektedir. Böylece o iddialı çabalar harcamaktadır. Emperyalizmin genel kurmaylarında hazırlanan ve uygulanan bu planlar, bugün belli oranda başarı sağlamış durumdadır da.

İşte devrimci hareketlerin payına düşen ve yapılabilecekleri de bu genel çerçevede ele almak ve görmek gerekiyor. Devrimin, direnişin savunucuları ile buna karşı duranların konumlarını da bu genel gelişme içinde ele alarak hepsinin rolünü belirginleştirmek, gerçekle-rin daha iyi görülebilmesi açısından zorunludur. Objektif olarak emperyalizmin ve TC'nin bu planlarını alet olanlar ile subjektif alanda bununla bağı olanlar arasında da ayırım koymak; objektif olarak bu konumda olanları uyarırken, subjektif bağları olanları ise teşhir ve tecrit etmek esas alınmak durumundadır. Direnişçi güçler mücadelelerini sürdürmek ve bu yolda ilerlemek istiyorlarsa, oynanmak istenen oyunları yakinen görmek ve buna karşı tedbirler geliştirmek durumundadırlar.

PKK teorisini, pratiğini ve bu konuya gösterdiği yaklaşımla elden geldiğince bu konuların üzerine giderek gerçeklerin açıklanmasına çalıştı. Devrimi ezdirmek için görülme-miş kuşatmaya rağmen, direniş sonuna kadar bağlı kalarak devrime mesafe aldırmasını bilmiştir. Özellikle de 12 Eylül faşist rejiminin başta Diyarbakır zindanı olmak üzere, tüm Kürdistan'da Partimize, halka dayattığı korkunç provakasyonunu, uygulamalarını boşa çıkarmak için yüzlerce şehit verildiği, belki de insanlık tarihinde eşine ender rastlanılacak bir direnişin sergilendiği ve kararlı bir müca-delenin yürütüldüğü bilinmektedir. Yine PKK, yurtdışında da sola karşı ölümlük istenen tasfiyeciler planlara ve uygulamalara karşı da elinden geleni yerine getirmiştir. Bu konuda hiçbir tereddüt duymadığı da yine açıktır. Kendi içine uzanmak is-

teyden hain ellere karşı da, özellikle de zindanlarda "Genç Kemalistler Birliği" adı altında geliştirilmek istenen ve Partimizin değerli önder kurucularından Mazlum, Hayri ve Kemallerin imhası temelinde oluş-turulan ihanet örgütünün yurtdışı uzantılarına karşı da kararlı bir mücadele vermiştir.

Yüzlerce değerli yoldaşı idam verilmesi, yüzlercesinin katledil-mesi, günlük tüm işkencelerin uygul-anmasından Parti ve mücadelemiz konusunda tüm bilgilerin kontrol-gerilla ulaştırılmasına varana kadar mücadelemizi bastırma ha-reketinde çok önemli roller üstlenen bu teşkilat; sadece cezaevlerinde çalışmakla kalmadı. Kollarını her tarafa uzatmaya çalışarak, silahlı direnişin geliştiği alanlarda Ortadoğu'ya ve Avrupa'ya kadar her yerde ajanlarını devreye sokuyor, teşhir hareketleri geliştiriyor, komplolar uyguluyor; fakat buna karşı zindan-larda, dağlarda, yurtdışında görül-memiş bir direniş ortaya koyan PKK, sadece bu komploya boşa çıkarmakla kalmıyor, aynı zaman-da geleceğin önünün açılmasını da sağlıyor. PKK, en az tasfiyeciler ve pro-vakatör girişimler kadar çaba sarfe-diyor, devrimin tasfiyesinin önüne çıkarak, gözükkara bir direniş sergi-liyor ve böylece devrimci-direnişin kurtarılmasını sağlıyor. Hiçbir ki-şisel çıkar gütmenden devrimci görevler üzerine yürüyen yüzlerce kadrosunu şehit vermesine rağmen, PKK, geliştirilmek istenen tasfiye planını boşa çıkıyor. Bitmek bil-meyen bu çabaların sonucudur ki, PKK, dayatılan kemalist tasfiyeciliğ-in başta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olmak üzere bunun yakın müttefiki olan Türkiye pro-letaryasının da etkilemesine karşı mücadele yürütmeye büyük önem vermiştir. PKK, bugün sınırlı da olsa bu görevlerini yerine getirmenin rahatlığı içindedir. Ama biliniyor ki, bununla görevler bitmiş değildir, bunlar sadece yapılması gerekenle-rin küçük bir başlangıcıdır.

12 Eylül faşist rejiminin örgüt-lere dayattığı provakasyon ve tasfi-yec çabalarına daha yakından bakmak ve incelemekte önemli derecede yarar bulunmaktadır.

12 Eylül rejimi tasfiye ve pro-vakasyon tüm örgütlere dayattı. Hemen hepsini kendi uzantısı ha-line getirenler, devrimci gelişmelerin önünü ilaça çabası içerisinde girdi. Genelde devrimci-demokratik ha-rekete karşı bir tasfiye planını gelişt-irirken, kılıçla katledilmesi gere-keni kılıçla halleddiren, direnenleri ya imha etti ya zindanlara doldurup, görülmemiş işkencelere tabi tu-tarak çoğunun içini boşaltıp çık-arıtıyor, bir kısmını da fiziki olarak da çürümeye kadar götürdü. Bir de bu ortama dayattığı "pişmanlık yasası" ile sonuca gitmeye çalışan cuntta, başlangıçta bu yasayı ku-laktan kulağa adeta fıldarcasına yaygınlaştırarak, ihanet eğilim-lerini körüklemeye çalıştı.

Cuntanın geliştirdiği bu tasfiye ve provakasyon çabalarına karşı direnme gücünden yoksun olan sosyal-şovenizm ve Kürt küçük-burjuva reformizmi teslim alınarak, tasfiyeciler uğradılar. Devrimci-dire-niş mücadelesinden adeta atesten kaçarcasına uzaklaşan bu güçlerin içine girdikleri bu tutum, açık ki cuntanın geliştirdiği uygulamalar-dan ayrı görülemez. Cunta sürekli bir biçimde içerde ve dışarda tasfi-yeyi dayatırken, bu güçler bırakıl-mı devrimci-direnişin savunmak, kendi örgüt varlıklarına bile sahip çıkma cesaretini gösterememişler-dir.

Cunta, bir yandan içerde "piş-manlık yasası" ile teslimiyeti yay-gınlaştırırken, dışarıya da el atarak, özellikle de sol'un mülteci bir konuma düşeceğini tahmin ettiği Avrupa'ya uzanarak tasfiye ve komplo girişim-lerini sergiledi. Özellikle sol'un ağır-

lıkları olarak bu alana taşınmasını da dikkate alan cuntta, Ortadoğu'ya fazla yönelmedi, bu alanda bazı güçler bulunsda da Arafat işbirlikçiliği sonucu bunları da etkisiz kılabilceğini sanan cuntta, tüm gücünü Avru-pa'ya yöneltti. Kendisi açısından da sol'un toparlandığı bir zemin ol-masından dolayı ciddi tehlikenin buradan geleceğini görebiliyordu. Bunun için de Avrupa'da dört başı mamur bir tasfiyeciler sol ortaya çıkarmak için, bu alanda belli bir tabanı bulan Dev-Yol, Partizan, diğer siyasal ve Kürt küçük-burjuva grupları üzerinde tasfiye planlarını uygulamaya geçirdi. Buna göre de bazı kaşarlanmış ele-manlarını çok önceden bu alana göndererek, bu alandaki gruplara güçlü bir biçimde müdahale etmeyi gündemleştiriyor ve bu planın gerek-lerine göre bir hareket tarzını gelişt-iyor. Hareketlerin direnen önder gruplarını tutukladıktan sonra ge-riye kalanlar üzerinde de bu planları uygulamaya geçirerek sonuca var-mak istiyor. Bu nedenle Partizan'dan ve Dev-Yol'dan bazı kaçışlar izaha muhtaçtır. Bu kaçışların ilkinde yatan nedenler ve nasıl dışarı çıkarıldıkları ortaya konulmak du-rumundadır. Dışarı gönderilen böylece bir çok öge bugün içerde yer aldıkları hareketlerin iplerini ele geçirmiş ve kendi denetimlerine almış durumdadırlar. Son dönemlerde birçok örgütün esas faaliyetini PKK'ye karşı yoğunlaştırması ve PKK'ye karşı savaşımı cuntaya karşı mücadelenin önüne geçirme-leri açık ki bir tesadüf değildir. Tüm bunları cuntanın özenle işleyerek sol'a karşı uyguladığı bu gelişme-lerden ayrı görmemek gerekir.

Şüphesiz tüm bu konuları daha uzun ve geniş ele alıp değerlendirmek gerekecektir. Ortada dolanlar birçok gücün sol'a yönelik olarak geliştirilen bu tasfiye planı içe-risinde ne kadar objektif yer aldı-ğın, ne kadar bilinci katıldığını ortaya koymak gerekecektir. Evet, bunları izah ederken de bu güçlerin pratiğine bakmak gerekecektir. Çünkü, bu baylar bugün aç dedik-lerine yarın kara derler ve her za-man 180 derecelik dönüş yapmaya hazırırlar. Bu güçlerin en başta kendi örgütlerine karşı hainane emeller peşinde olduğunu biliyor ve ne kadar sahtekar olduklarını görüyo-luz. Tamamıyla iki yüzlü bir faaliyetin içerisinde olan bu güçler, yaşamlarını da yine bu temelde sürdürmek istemektedirler. Avrupa'da bun-ların örneğine bolca rastlamak mümkünken aynı zamanda da dire-niş mücadelesine karşı takındıkları tutumdan da gerçek yüzlerini or-taya koymak mümkündür. O halde, bu güçlerin direniş mücadelesine bakışları, buna yönelimleri onların gerçek yüzlerini de ele veren bir ayna durumundadır.

Daha da somutlaştırsak, bu-gün 12 Eylül faşist rejimi tarafından adeta Kemalizmin o içgrec tarihine rahmet okuturcasına, Abdulha-mit'in bir dönemler Avrupa'da Jön Türklere yaptığının bir benzeri gelişt-irilmekte ve sol'a karşı uygulan-maktadır. Birçok elemanını daha önceden Avrupa'ya, Ortadoğu'ya göndererek örgütleri içine sızdırmış, bir çoğuna eylem yaptırmış, bazı-larına da sahte başarılar hazırla-yarak örgüt içinde yükselmesini sağlamıştır. Kısaca, o bilinen ne kadar maharet varsa hepsini cen-disinde birleştirmiş ve bu temelde belli bir yönelim içerisinde girmiştir. Denebiliriz ki, bunlar teoride tüm karşı-devrimci yönetimler açısın-dan düşünülen şeylerdir, ama 12 Eylül faşist cuntası birincil görevi olarak sol'u ezme önüne koydu-ğundan dolayı, bu konuda bir çok örneği daha erkenden öne çıkar-makta ve ileri sürmektedir.

Avrupa'da cuntanın, sol'u tasfiye planını uygulamada başarı da sağ-ladığı görülmektedir. Hamburg

Dev-İşçi yönetici kligi, günümüzün Jön Türklere olarak bu politikanın aleti durumuna gelmekle kalma-mış; aynı zamanda bunu daha geniş bir çevreye buluşturmanın aracı haline de dönüşmüştür. Günümü-zün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Hamburg Devrimci-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulun-duğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere olarak ortaya çıkan Dev-İşçi yö-netici kliginin, bugün içinde bulundu-ğu gelişmelerin bizzat, çok daha önceden cuntta tarafından da-yatılanlara bağlı olduğu açıktır. Örneğin Nasuh Mithat'ın "Bize örgüt kurma dayatıldı" yönü açıklaması bile, bugün Jön Türklere

danlardaki yoldaşların kararlı direnmesi sonucu bu plan da boş çakarılır ve işleme kılınıyor. Bunun karşısında başarıya ulaşamayacaklarını anlayan hainler takımı "Genç Kemalistler Birliği" biçiminde kendilerini ilan ederek sinsi faaliyetlerini alçakça kompolar geliştirerek açıktan yürütmeye başladılar. Tercüman gazetesinde yayınlanan ilkeleri ve ilanlarını "Türk'lüğün ruhunun yeniden şahlanması" sloganı ile açığa vuruyordırlardı.

Bugün çok daha iyi görmekteyiz ki, "Genç Kemalistler Birliği" denilen ihanetler takımı, direkt K.Evren'e bağlı olarak oluşturulmuş bir birimdir. Bizzat bu kompounun başında yer alan ve birçok yoldaşımızın katledilmesinde bizzat direktifleri veren Esat Oktay Yıldırım adlı azgın bir katil yüzbaş, K.Evren tarafından bizzat müfakatlandırılmıştır. Bizzat "benim örgütüm" olarak da adlandırıldığı "Genç Kemalistler Birliği"ni, bir yandan mahkumlar arasında koğu koğu doluşturırken, bunun kollarını dışarıya da başta Dersim, Batman, Mardin olmak üzere Güney Kürdistan'a Avrupa ve Ortadoğu'ya kadar da uzatarak, Partimizin etkinliğinin olduğu her alana sokulmak istenmiştir. "Genç Kemalistler Birliği"nin son dönemde yürüttüğü faaliyetler, daha da açığa çıkmıştır. Özellikle Tercüman ve Milliyet'de ele alınan, işlenen konular ve sık sık manşetle çarşılan konular, seri yazılar, bu akımın hiçte küçümsenmemesi gereken bir tarzda örgütlendirildiğini ortaya koymaktadır.

Bu "Genç Kemalistler Birliği"nin faaliyetlerinin daha 1979'dan başladığını ve Partiyi tasfiye etmek amacıyla sürekli bir biçimde girişimlerde bulundukları bugün daha açık olarak görülmektedir. Daha bu tarihlerde "PKK'nin silahlı direniş" anlayışına karşı mücadele açan Semir, Süleyman, Davut ve Seher, "Demokratik bir PKK" sloganı ile ortaya çıkarak, "Silahlı mücadelede vazgeçen bir PKK" yaratma çabası üzerinde anlaşarak, faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. PKK'nin silahlı direniş taktiklerine karşı olduklarını, bu nedenle yeniden bir PKK'nin yaratılması gerektiğini ileri sürerek, tıpkı M. Kemal döneminde yeniden yaratılan TKP'nin bir benzeri oyunu da, PKK üzerinde uygulamak ve sonuç almak istedi. Bu faaliyetlerini Kürdistan'dan tutulm da, Ortadoğu'ya ve daha genişlikli hissettikleri Avrupa'ya varana kadar nasıl çılginca geliştirdiklerini, o M.Kemal'in TKP'sini Kürdistan'da da oluşturmak ve bunu PKK şahsında yeniden diriltmek için nelerle yönlendiklerini bugün daha ayrıntılı bir biçimde bilince çıkarmış durumdayız.

Bu tasfiye ve provakatör bayırlar, "PKK Kürdistan'da 3 gün bile dayanamaz, Orta Kürdistan'ın dağılmasında fazla yavaşlamazlar, Ortadoğu'da uzun süre barınamazlar" diyerek çılginca faaliyetleri içerisine girdiler. "Piri fani Ali'nin de ne zamana kadar yaşayacağı belli olmaz" diyerek, geriyet tasfiye edilmiş bir PKK'nin mirası üzerinde kendilerine yaşam bulacaklarını, böylece tasfiyeciler şefler olarak kabul görececeklerini sanacak kadar zavalılaştılar. Dışarda bu gibi çılgin faaliyetler içerisine girilirken, içeride teslim alınan Şahin-Yıldırım vb. gibi ihanetçiler eliyle "Genç Kemalistler Birliği" örgütlendirilmeye çalışıldı.

"Genç Kemalistler Birliği"nin oluşturulması için teslim alınan Şahin ve Yıldırım, ilk halka olarak ele alınıp. Bu ihanetçilere dayanılarak bu örgüt, Mazlum'a dayatılır. Eğer böylece amacına ulaşabilirse, tasfiye olmuş PKK'de yaratılabilinecekti. Bunun için başta Şahin ve Yıldırım hainleri olmak üzere TC, Mazlum, Hayri ve Kemal

yoldaşlara, yeni silahlı direnişten vazgeçirilmiş ve teslim alınmış bir PKK'yi yaratmak için alabildiğine yönelirler. PKK'den vazgeçmeyi ve yeni bir PKK kurmayı öneren Şahin-Yıldırım alçaklarına karşı kararlı bir direniş sergileniyor. Bundan dolayıdır ki, o geniş çaplı yürütülen istenen provakasyon faaliyeti boş çakarılır. Baskı, işkence ve teslim alma çabalarının yoğunlaştırıldığı bir ortamda Mazlum yoldaşa bu örgütün benimsenmesi için ayarlarca akıl almaz ve eşine ender rastlanırlar yöntemler uygulanır. Bu uygulamalara karşı, bilinen cezaevi direnişleri yükseltilir ve bunun sonucudur ki komplo boş çakarılır.

1980'lerde giderek şekillendirilen bu "Genç Kemalistler" örgütü, PKK'yi dağıtmak veya direnişçi çizgisinden vazgeçirmek için, bir yandan cezaevlerinde baskı, işkence, idam ve katletme tehditlerini geliştirirken, dışarda da uzantılarını oluşturma çabası içine girerler. İçerde geliştirilen faaliyetlerin başarısı, dışarda da sağlanacak bir başarı ile bütünleştirilip, PKK'yi dağıtma hedefine ulaşmak isteniyordu. Bu nedenle içerdeki gelişmelere bağlı olarak, dışarda da yine aynı dönemde onun bir benzeri, fakat daha sinsi yürütülmesi biçiminde ortaya çıkarılır. Bunun için de daha elverişli koşullar olduğu veya daha güvenceli gördükleri Avrupa'yi temel alırlar.

Mazlum, M.Hayri ve Kemal yoldaşların önderliğinde yükseltilen zindan direnişi, "Genç Kemalistler Birliği"nin bütün gizli yarıları ve ilişkilerini açığa çıkararak, Partimize dayatılmak istenen tasfiyeciliğin daha iyi görülmelerini sağlamışlardır. İçerde Şahin, Yıldırım, Ali Gündüz, Hıdır Akbalık vb.'lerinin yer aldığı, dışarda da Semir, Seher, Süleyman vb. tarafından geliştirilmekte istenen bu ihanet örgütünün bizzat Evren'in direktifleri ile yönlendirildiği ve başarılı olmaları için de her şeyin yapıldığı ve uygulandığı da bugün daha iyi bilmekteyiz. İhanet örgütünün başarıları, cuntaya yaptıkları itiraflarında gerçek niyetlerinin PKK'ye karşı "Türk'lüğün ruhunu yeniden canlandırmak" olduğunu açık olarak belirtmektedirler. KKK'nın "Türkiye'de Bölücü ve Yıkıcı Akımlar" adlı kitabında yer alan bu itirafları nasıl bir ihanetin geliştirilme istendiğini de gözler önüne sermektedir. 7. Kolordu Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Okulunun 34. koğuştaki öğrencileri olarak verilen itiraflarda tüm niyetler çıplaklığıyla gözler önüne sergilenmektedir. Bunlardan bazı bölümlerini, sorunun daha iyi kavranması açısından buraya da alıyoruz.

"Tutuklu bulduğumuz ilk dönemlerde de geçmişte içinde bulunduğumuz ideolojilerden dolayı varolan şartlanma hal ve hareketimize yansıyor... Gerektiğinde dışardaki şartlanmanın etkisinde olmamız ve gerekse bu örgütlerin manevi baskısı altında bulunuşumuz nedeniyle bunalmış bir yaşam içine girmiştik... Zamanla yöneticilerimizin (Askeri uzman) gayretleri sonucu anarşist-bölücü ideoloji (PKK) ile olan bağlarımız koptu..."

Sosyalizm teorisinde ve pratikte ortaya çıkan olaylarla iflas ettiğini ve hayal ürünü olduğunu kavramış durumdayız.

Bize bugün TC sınırları içinde yaşayan bütün vatandaşlar, Türk ulusal değer yarıları içinde kaynaşmış, bütünleşmiş ve güçlü bir Türk milleti gerçeği yaratmıştır... Atatürk'ü düşüncenin doğrultusunda geçmişiyle değerlendirdik." (Şahin Dönmez'in itiraflarından.)

"Bundan böyle yaşamıma, bir Türk genci olarak Atatürk'ün belirttiği ilkeler doğrultusunda yön vermeyi yaratacağım." (Hıdır Akba-

lık'ın itiraflarından)

Azgın birer Türk'ü kesilen bu ihanetçiler eliyle geliştirilen "Genç Kemalistler Birliği" vasıtası ile Parti içinde "Türk'lüğün ruhu yeniden hortlatılmak" ve Partimiz tasfiye edilmek istendi. Her biri iyi birer kemalist Türk'ü olarak ortaya çıkan bu ihanetçiler gürühu, Ziya Gökalp'ları, Şevket Süreyya'ları bile geride bırakarak tasfiyecisi bir faaliyet içerisine girdiler. PKK'ye Türk'lüğün böylesine hem de en alçakça kompolarla birlikte dayatılmak istenmesi, açık ki boş bir faaliyet değildi. PKK geliştirdiği mücadele ile, TC'nin Kürdistan'da bir bütün olarak egemen kılma çalıştığı ulusal-inkarı ve ihanetçi yapıyı kırması ve bunları yeniden diriltme çabalarına da aman tanınamıştır. İşte bu nedenden dolayı, PKK üzerine bu kadar gelecek ve her ne pahasına olursa olsun O'na geri adım atılmıyacağı çalışılacaktır. PKK, yıllardır Kürdistan'da bitirilmeye çalışılan ve bugün de üzeri betonlanarak tarihe gömülmek istenen ulusal bilinçleme ve yurtsavırlığı kendi şahsında cisimleştirmiş; bağımsızlık ve özgürlük tutkusunun yeniden alevlenmesini sağlamıştır. "Genç Kemalistler Birliği" vasıtası ile bu gerçeklik imha edilerek, halkımızın yeniden diriliş çabaları bir kez daha tarihe gömülmeye çalışılıyordu. Böylesi zor bir dönemden geçildiği bir anda, aynı zamanda tarihin en şerefli göreviyle de karşı karşıya olduğunun bilinciyle hareket eden devrimci önderlerimizden Mazlum, M.Hayri, Kemal ve diğer direnen yoldaşlarımız, imha edilmek istenen PKK gerçeğini sonuna kadar bağlı kalıp, sahip çıkarak görevlerini başarıyla yerine getirmişlerdir. Bu nedenle Diyarbakır direniş mücadelemizde olduğu kadar, halkımızın tarihinde de yeni bir dönem başlangıcı olarak değerlendirilmekteydi. Tümöyle tarihi görevlerle karşı karşıya olduğu böyle önemli bir evrede, devrimci önderliğin sorumluluğu ile hareket eden yoldaşlarımız, bu rolleri en şerefli bir biçimde yerine getirmişlerdir.

Cezaevleri ile sınırlı kalmayan ve bu "Genç Kemalistlerin" uzantıları olarak dışa yansıyan faaliyetlerle de, yine Parti, yeni dönem içinde girmekten bitirilmeye çalışıldığı, Zindanlarda Şahin ve Yıldırım'ın başını çektiği "yeni bir PKK yaratma", "ihlamlı bir PKK ortaya çıkarma" faaliyeti, dışardaki uzantıları tarafından Partiyeye dayatılmak, içeride geliştirilmeye çalışılan oyun, dışardan tamamlanmak isteniyordu. Parti, I. Konferansı ve II. Kongresinde amaçlarını ulaşmak için seslerini duyurmaya çalışan dışardaki "Genç Kemalistler" umdukları bulamayınca geri adım atmamak zorunda kaldılar. I. Konferansta bazı kıskırsal yapmak istemelerine rağmen, istedikleri zemini bulamayınca çıkışlarını geciktirdiler.

Ülkeye yeniden dönüşün hazırlıklarının yapıldığı, yine zindanlarda geliştirilmekte istenen tasfiyeciler karşı M. Hayri ve Kemal PIR yoldaşların önderliğinde ölüm orucu direnişinin geliştirildiği bir dönemde, Şahin ve Yıldırım'dan aldıkları mesajların da bir gereği olarak, Ağustos sonlarında gerçekleştirilen Parti Kongresine Avrupa'dan hazırlıklı olarak gelen Semir ve Süleyman, kendilerine sözcük yapmak istedikleri Davut'un etkisizleştirilmesi karşısında, adeta ağızlarına pençe vurarak sustukları görüldü. Bu durum, o zaman rahatlıkla ortaya çıkarılabilecek olan tasfiyeciliğin, ihanetin biraz daha yaşama şansı bulmasına yol açmıştır. Kongre'de hiç ses çıkarmadıkları gibi, önderliğe, direnişçilere sonuna kadar bağlı oldukları andını da içerek kendilerini gizleme yoluna gitmişlerdir.

Fakat gizli olarak entrikalarını yürütme konusunda anlaşılan provakatörler, gittikleri alanda bu faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. Süleyman, Güney Kürdistan'da komplo faaliyetlerini geliştirirken, Semir de Avrupa'da bir benzerini yürütmüştür. İki önemli alanda faaliyetlerinin yoğunlaştırılması ile sonuç alınabileceğini sanan bu "Genç Kemalistler", özellikle de TC'nin Ortadoğu'ya en çok yüklenildiği bir dönemde "Ali arkadaşın geleceğinin de pek parlak olmadığını" ya teslim olma ya da kompolar geliştirilerek etkisiz kılınacağını umarak, sonuca gideceklerini beklıyorlardı. Yine bu dönemde Parti önderliğine yönelik iki kompounun boş çakarılması ve Milliyet gazetesinde de bunların konu olması bu girişimlerin altında hangi çabaların yattığını bugün daha rahatlıkla görebilmemizi sağlamaktadır. Yine, TC'nin provakasyonda ne kadar ileri gittiğini, dolayı ve dolaysız olarak buna katılanların gerçek çehrelerini de bugün daha iyi tanımlatabiz.

Semir'in Avrupa'da geliştirdiği faaliyetleri, Süleyman, Güney Kürdistan'da yürüterek, Partiyi direniş yükseltmekten alıkoymaya çabalıyorlardı. Bunun için de Avrupa'da provakasyon hortlatılırken, TC ordusu da, 1983 Mayıs'ında Güney Kürdistan'a müdahale ediyordu. Böylece tek bir noktada birleşen bu faaliyetlerle, PKK silahlı direniş sürecine girmekten alıkonulmak ve daha ilk adımları atmadan boğulmak isteniyordu. Semir'in özellikle de faaliyetlerinin başlangıcı olarak bu dönemi tercih etmesi ve "göreceksiniz hepsi Hakkari dağlarından içeri girmeden öldürülecekler" biçiminde açıklama bulunması, bu geniş çaplı planda nelerle ulaşmak istediğini göstermektedir.

Ama tüm uğraşlarına rağmen, Güney Kürdistan saldırısının fiyaskoyla sonuçlanması, Avrupa'da provakatörün açığa çıkartılması ve 1984 Ağustos atılımının gerçekleştirilmesi ve direnişin boğulmama çabasının bizzat pratikte de sergilenmesi, tüm bu çevrelerin panik içerisinde sağa sola kaçışmalarına neden olmuştur. Artık umduklarını bulamayan ve bir daha da elde etme olanaklarının tükendiğini gören bu provakatörler, kapağı çeşitli güçlerin yanına atarak, bu kez kompolarını bu güçlere dayanarak dışardan geliştirme çabası içerisine girdiler. Süleyman, IKP'ye sığınırken, bu güçlerle birlikte 1985 Nisan komplosunun tezgahlanmasının bizzat içinde yer alıyordu. Parti içinde geliştirme fırsatı bulamadıkları tasfiyeciler çabalarını, başka güçlere dayanarak dışardan yürütmeye başladılar.

Parti II. Kongresinde ses çıkarmayan bu yaratıkların Avrupa zemininde PKK ile FKBD ilişkilerini sabote etmek için nasıl bir çaba harcadıkları da tüm çıplaklığıyla ortadadır. İlkesiz bir biçimde, "tüm dediklerinize uyaçaz, ama PKK'yi bu yola çekemeyiz" (yani direnişten vazgeçemeyiz) bize sahip çıkacaksınız" diyerek, Dev-İşçi şefiyle bir bildiri kaleme aldıklarını görüyoruz. Bildirinin özü de şöyledir, "örgütünden ayrılan ve çalışmak istemeyenlere karşı şiddet uygulansın, FKBD olarak buna karşı durulmalıdır." Böylesi bir entrikanın çevrilmesi kimsenin aklına bile gelmezken, bu baylarımız marifetlerinin karşılıksız kalması için, önceden bu tedbirleri geliştirecek kadar "kurnaz" olduklarını sanmışlardı. Bu temelde "yeni demokrasi, yeni sosyalizm" tartışmalarını geliştirerek, öncelikle Dev-Yolu, Partizan'ı tasfiye ettikten sonra, sıra PKK'ye gelecek; o da bu tartışmalar ortamına çekilerek devrimci-direnici özünden boşaltılacaktır. Bunun uygulanması için de geliştirilen ent-

rikalar sözkonusudur.

1983 yılı Partimiz, Halkımız açısından olduğu kadar cunta açısından da büyük bir öneme sahiptir. PKK'nin 1983 atılımını geliştirilmesi, yürüttüğü hazırlıklı pratige geçirmesi için, tam da komplo bu döneme denk getiriliyor. Direnişin daha da ileri götürülmesi için seçilen bu yıl, PKK'nin tasfiye edildiği bir yıla dönüştürülmek istenmektedir. Cuntanın planlarını uygulaması açısından da PKK önemli bir sorun olarak ortaya çıkıyor. Cuntanın Avrupa'ya verdiği sözü yerine getirebilmesi için Dev-Yol'un, Partizan'ın, Dev-Sol'un, PKK'nin ve diğer direniş güçlerinin tasfiyesi şarttır. 3 yıl içerisinde devrimci hareketi ezerek, sol'da yeni bir tasfiyeciliği geliştirip yeniden "sivil demokrasiye" dönebileceğini vaatenden cunta, bunun için "sivil seçimler" gittiği bir dönemde, PKK'nin direniş geliştirme çabası içinde olması, tüm işlerini de bozan ana bir öge durumundadır. Tasfiyeciler şefler, Dev-Yol'u Dev-İşçi'ye, Partizan'ı da multeci bir örgüte dönüştürmede hızlı davranarak, cuntanın isteklerini yerine getiriyorlardı.

Bu güçlerin mevcut bu konumuna rağmen, PKK, direnişçi ısrarlı davranarak, direniş geliştirilmeye sonuna kadar bağlı kalacağını, bizzat pratiğiyle ispatlıyor; bu durumda adeta cuntanın uykusunu kaçırıyor ve her ne pahasına olursa olsun PKK'nin tasfiye edilmesine çalışılıyordu.

Aynı süreçte, tasfiyeciler güçlerin birbiri ardına provakasyona sahip çıkması tesadüfi bir gelişme olmadığı gibi, bu güçlerin çok insancıl özelliklerinin bulunmasından da kaynaklanmamaktadır. Dev-İşçi'nin şefinin o bilinen çabalarını geliştirdiği bir dönemde, "Semir'e, Süleyman'a, Davut'a ne oldu?", "Semir'e yönelik bir tavır Türkiye sol'una yönelik bir tavır olarak değerlendirilecektir." sözlerinin anlamı nedir? Tüm bunların da toplanırları, bildirilerle geliştirildiğini ve sonuç almaya çalışıldığını görüyoruz. Cezaevlerinden halkımızın ve Partimizin büyük değerlerini, şehit verdiğimiz haberlerini aldığımız bir dönemde bu faaliyetlerin yoğunlaştırılması boş bir şey değildir. Yine bu provakasyona bağlı olarak, bu sefer revizyonist IKP'ye dayalı olarak "Sol Birlik"le sıkı bir diyalog içerisinde bunlar da söze sosyalist ülkeler adına, PKK içerisinde bir muhalefeti örmek için harekete geçireceklerdir. Böylece, söze bir kısmı, sosyalist ülkelere dayalı muhalefet oluştururken, bir kısmı da Avrupa sosyal-demokrasisine dayalı olarak geliştirilmekte istenmektedir. Böylece iki yönlü bir tasfiyeyi PKK üzerine dayatarak sonuca varmaya çalışılmaktadır. Geliştirilmek istenen komplo çok alçakça ve hainane amaçlar taşıyan girişimlerdir. "Dağda direnenler teslim olursa" PKK içerisinde geriye iki kanat kalacaktır. Bir TKP yanlısı, diğeri ise Dev-İşçi, SHP, DSP yanlısı bir kanat, hesapları bu denli alçakça yapılmış ve harıl harıl uygulamaya konulmuştur.

Parti, geliştirilmek istenen bu kompolarla karşı direndi. Açık ki, direnmek hakkıdır da. Kürdistan halkının 500 yigit evladının kaniyala çizilmiş bir Hareket elbette ki, bir tas çorbaya 40 kadar yoldaşını, hatta tüm varlığını satacak kadar düşmüş bir akımla temsilcilerini bırakılmayacaktır. Elbette değişimi tırnağımıza takarak, Partiyi her ne pahasına olursa olsun bu ihanetten kurtaracaktır. Parti II. Kongresi'nden itibaren bu konuda yoğun bir mücadeleye girişildiği, Avrupa'ya da el atılarak tasfiyeciliğin boy vermemesi için birçok tedbirin alındığı bilinmektedir. Ama yine de Partiyi zararların verilmesinin önüne geçi-

lememiştir. Bu gelişmelerin birçok insanın Hareketten uzaklaşmasına yol açtığını, yine provakatörün bu konuda bazı suçsuz insanları "Genç Kemalistler Birliği"nin aleti haline getirdiğini de biliyoruz.

Güney Kürdistan'da da benzeri bir girişime cesaret edilmese, İKP ve ilkel milliyetçiliğe dayalı olarak geliştirilen bu faaliyetlerin geçte olsa devreye sokulmasına rağmen; fazla sonuç almadan bastırıldığını bugün çok rahatlıkla söyleyebiliriz. Ve yine en son biliniyor, gerek Kürdistan'da, gerek cezaevlerinde ve gerekse Avrupa'da bu ihanet akımının temsilcilerine darbeler indirildi. Böylece en azından son 5 yılda çeşitli hesaplar yapan, başta da 12 Eylül faşist cuntası olmak üzere, sol içi uzmanlarına kadar hepsinin umutları büyük bir fiyaskoya sonlandı.

Provakatlara Avrupa'da indirilen bu son darbeden sonra, 12 Eylül faşist rejimine karşı bir bildiri bile kaleme alsa cesaretini göstermeyen çeşitli güçlerin bir araya gelerek, bildirilerden toplantılara varana kadar, PKK'ye karşı nasıl mücadele edilecek, bu sorunların nasıl çözülebilecektir? Tüm bunları tartıştıklarını görmekteyiz. Devrimcilerin, ilericilerin cunta tarafından katledilmesi karşısında birakalım bir araya gelmeyi, bir tek bildiri bile dağıtmaya bu güçler, bu gelişmeler karşısında bir yığın çaba içerisine girmektedirler. Başta, Terzi Fikriler olmak üzere katledilen devrimciler için bir araya gelmeyen tasfiyeciler, ihanete vurulan darbeler karşısında alçakça yönelimler içine girmektedirler.

Bugün Türkiye'de olsun, Kürdistan'da olsun cuntanın görülmüş bir baskı ve sömürüşü yaşanmasına rağmen, bu konuda en ufak bir girişimde bulunmayan tasfiyeciler, PKK'ye karşı sözümona "bir yurtsevere, bir devrimciye" sahip çıkma adı altında nasıl provakatlara kanat gerekerek, Kemalizm'in sol'a yönelik olarak geliştirdiği tasfiyeciliğin nasıl yaman temsilcileri olduklarını ortaya koymaktadırlar. Yüzlerce şehitler, tutuklular olmasına rağmen, bunların bir tekine sahip çıkmayan, yine mücadelemizin ortaya çıkardığı bir yığın sonucu olmasına karşın bir tekine bile değinmeyen, bunlar için toplantı yapmayan, bildiri dağıtmayan tasfiyeciler, belki de suçlusu yakalanmanın sonucu olacak ki, kendilerini kurtarmanın telaşi içerisinde çırpınmaktadırlar. Dev-İşçi'nin tasfiyecisi şefi, günümüzün dön Türk'ü olmaya şeref kazanmış küçük Kemal'in dağıttığı son bir bildiriye suçlarını nasıl da gizlemeye çalışıyor, ama yine de yakayı ele vermekten kurtulamıyor. "PKK politikaları bu denli olumsuz sonuçlara yol açmasaydı bile, hayatları tehlikeye alan insanların can güvenliklerini sağlamanın insanlığımızın bir gereği sayıyoruz!" (Nitekim gelişmeler bu boyutlara ulaşmadan, PKK'nin Resul ve Bakı'ya ihastetikleri haberini aldığımızda elimizden geleni yapmaya çalıştık.)

Bugün artık tartışma problemi olmaksızın çıkmış bir vahşet boyutuna ulaşmış PKK'nin, kendinden olmayan herkese saldırma ve terör estirme politikalarını açığa çıkartmamız.

Semir'in ve inancları doğrultusunda ölen tüm insanların anısı önünde saygıyla eğiliyoruz..." (Hamburg Dev-İşçi imzalı bildiriden.)

Bir provakatörün, bir yurtsevere tarafından cezalandırılması karşısında, provakatörlerin yaşamını kurtarmak için yoğun bir çaba içerisine giren Dev-İşçi'nin tasfiyeciler, aynı duyarlılığı niye bu gün cuntanın zindanlarında işkence altında hergün ölümlerle karşı karşıya bulunan devrimcilerin yaşamını kurtarmak için göstermiyorlar?

Neden Terzi Fikrilerin ve diğer devrimci şehitlerin anısı önünde eğilinmiyor da, bir provakatörün "anısı önünde eğiliniyor?" Bu durum şunu açıkça göstermiyor mu? Provakasyonla, tasfiyecilikle içli dışlı ortak faaliyetler içinde bulunduğu açık bir kanittir. Tüm bu çabaları devrime karşı suçluluk duygusundan kaynaklanmaktadır. Milyonluk örgütün nasıl tasfiye edilerek devrimci özünden boşaltıldığı, birçok devrimciyi donanmış bir biçimde ülkeye gönderme, yakalama, imha ettirme vb'leri gibi tüm gelişmelerin sorumlusunun kim olduğu çok iyi bilinmektedir. En başta kendi tabanlarının, Partimizin kendilerini hesap soracağına çok iyi bildikleri için, yoğun bir telaşa düşmekte ve saldırıya girmektedirler. Bazı dürist insanlar da bu oyunlara alet edilmeye çalışılmaktadır; bunlara diyeceğimiz tasfiyeciler şeflerinin girişimlerinde onları yalnız bırakmaları ve gerçekleri görmeleridir.

Dev-İşçi kligi bugün neyi kurtaracak, örgütüne karşı işlediği suçları açıklayabilir mi? Dev-Yol örgütüne ne verdir? Tüm bunların izahını yapabilir mi? Kuşkusuz bu konularda tasfiyeciler şefi yakayı ele vermektedirler. Onların saygıyla eğilmeleri gereken yüzlerce Dev-Yol direnişçisi olmasına rağmen, bir provakatlara sahip çıkmaktadırlar. Dev-İşçi kligi, Semir'e neden bu kadar sahip çıkıyor? Görülen odur ki, ondan çok şey umut etmişler, çok vaatler almışlar, daha da ötesi ona dayanarak kendi suçlarını gizleyebileceklerini sanmaktadırlar.

Tüm açığa çıkan suçlarının hesabının sorulacağını çok iyi bildiklerinden dolayı, adeta it dalaşı gibi bir araya gelerek, hemen birbirlerini anılayarak PKK'ye karşı ortak saldırıya geçtiler. Bu, kesinlikle bir tesadüf değildir. M. Kemal'in tasfiyeciler şefleri olan Vedat Nedim Törelere, Şevket Süreyyalara, hatta Ziya Gökalplere kadar uzanan bir geçmiş üzerinde şekillenmektedirler. Bunun sonucudur ki, ellerini Parti içerisine kadar uzatmaya bile cesaret göstererek, PKK'yi de kendilerine benzeştirecekleri, kendi kimliklerine dönüştürebilecekleri gaffetine kapıldılar. PKK, bu dayatmalar karşı kararlı bir tutum takınarak, direnişi sonuna kadar dayattı. Bu direnişin sonucudur ki, bu baylar umduklarını bulamamış olacaktı ki, PKK'ye karşı böylesine azgın bir düşmanlığın içerisine girdiler.

Yeri geldikçe bu güçlerin çabalarını ve içine girdikleri tutumu geniş olarak izah edeceğiz. Bir Dev-Yol'a karşı, Dev-İşçi kliginin ne gibi suçları işlediğini zamanı gelince ayrıntılı bir biçimde ortaya koyacağız. FKBC deneyi içerisinde bu Dev-İşçi şeflerinin nememen bir şef olduğunu da ortaya koyacağız. PKK'ye neyin dayatılmak istendiğini, ne tür vaatlerde bulunulduğunu yeri geldikçe kamuoyuna açıklayacağız. Tüm bu girişimlere karşı tabii ki PKK, tasfiyeciliğe ve ihanete göz yumamazdı. Buna karşı ilkel tavırını göstermek zorundaydı. Ama devrimci hareketler arasında birliğin yaratılması için de elinden gelen bütün olanakları sundu, destek verdi; hatta bu çabalarında değerli bir militanını Gürçan ÖZCAN yoldaşı şehit verdi.

"Yeni demokrasi, yeni sosyalizm" anlayışının ne olduğunu, bunun temelinde yatan nedenlerin neler olduğunu; objektif ve subjektif planda ajan-provakatörlüğün, tasfiyeciliğin nasıl yapıldığını ortaya koyacağız. PKK'yi Kürdistan dağlarına göndermemek için ne gibi tekliflerde bulunulduğunu, eğer direniş gelişmeseymiş idamları nasıl önlenebileceğini, hangi generalerden söz almış olduklarını, bugün Bern'e büyükelçi olarak ta-

yin edilen Haydar Saltık'la ne gibi zımnî anlaşmalar yaptıklarını açık olarak göstereceğiz. Tüm bu planlarına karşı direnen gücün PKK olduğunu görünce, gerçek yüzlerinin PKK tarafından açığa çıkarılacağı sezince, nasıl amansız bir PKK düşmanı kesildiklerini; yine, "PKK'nin despotizmi" üzerine geliştirilen teorilerin ne kadar saçma olduğunu, Haydar Saltık'tan almış oldukları "idamları önleme" sözü altında yatan ve bugün hiçte küçümsenmemesi gereken bir tasfiye planının var olduğunu tüm yönleriyle sergileyeceğiz. Hamburg'taki üşlenmeden tutalım da, Eşek derneği kurmayca kadar vardırıran girişimlerin sol'u gözden düşürerek tasfiyeye uğratma çabalarının bir ürünü olduğunu, DSP ve SHP'de bunları toplamak için de yoğun bir faaliyet yürüttüklerini açık olarak belirtmek gerekir. Bu planın bir gereği olarak yeni kültür, yeni yaşam üzerine söyledikleri ve beş yıldır Avrupa'da sürdürdükleri yaşamların, binlerce yoldaşını bir kenara bırakarak sefilce devam ettirmesi gerekmektedir. Avrupa'daki Dev-Yol birikimin nasıl tasfiye edildiği ve işe yaramaz hale getirildiğini önümüzdeki sayılarda daha geniş olarak ele alıp işleyeceğiz. Bugün Hamburg Dev-İşçi kliginin ve tayfasının adeta kiyameti koparırcasına provakatlara sahip çıkması, ona acıdığımız dolay değil, PKK içinde sözde anti-demokratik eğilimlerin güçlü olmasından kaynaklanıyor. Kendi örgütüne dayattığı bir ihanet ve tasfiyeden ileri geldiği açıktır. Dev-Yol'un dürist militan ve sempatizanları bu gerçekleri iyi gördüklerinde mutlaka kendileri de hesap sormak için, amansız bir biçimde bu kligin yıkasına yapışacağını çok iyi biliyoruz.

Tasfiye sürecini Partizan'ın da nasıl yaşadığını, devrimci-dirençsiz özünden koparılarak nasıl mülteci bir örgüt haline dönüştürüldüğünü de en geniş şekilde ortaya koyacağız. Bugün çeşitli kılıflar altında savunulan birçok görüşün KAYPAKKAYA'nın düğünceleri ile, tıpkı nasıl Dev-İşçi'nin Mahir ÇAYAN'ın görüşleri ile alakası yoksa, Partizan için de durum budur. 1985'lerde geri çekilme adı altında bir çok kadro Avrupalara getirilerek devrimci özünden boşaltılıp tüketilmektedir. Ne idüğü belirsiz bir iki haphişane kaçkınlığın örgütün işlerini nasıl ele geçirdiğini ve Partizan'ın Partizan olmaktan çıkarılıp, geri çekilme adı altında korkunç bir tasfiyeciliğin dayatıldığı ve örgütsel varlığını işlemeye hale getirildiğini daha geniş olarak ele alacağız.

Bugün Partizan'da görülmemiş bir anti-PKK'çilik temelinde, kendi maskesinin açığa çıkarması için küfürnamelerle dolu yoğun bir kampanya yürütmektedir. Partizan, bugün yürüttüğü anti-PKK kampanyasını, katliamlara kadar vararak, tasfiyeciliğe daha değişik bir biçimde dayatmaktadır. Aslında PKK'nin bu baylarla herhangi bir alış-veriş yoktur. Tam tersine bunlar, direniş alanına geldiğinde PKK, bunlara büyük hizmetlerde bulunur. Elinde var olan tüm imkanları seferber ederek, bunların da en az bir direniş gelişmelerine katkıda bulunmaya çalışır. Gerek Dev-İşçi'nin ve gerekse Partizan'ın bugün PKK'ye karşı düşmanlığı yürüten şefleri, çok iyi bilirler. PKK, sadece bunlara hizmet etti. Ama buna karşın bugün bunların yürüttüğü saldırı ve küfürlerin anlamı nedir? Görülen odur ki, örgütlerini tasfiye etmek için belli roller yüklenmişlerdir. Bu rollerinin bizler tarafından farkedildiğini ve tavır da alındığını görünce korkunç bir PKK düşmanı olarak ortaya çıkmakta, adeta "suçlarımızı göz yumun, siz de bizim gibi örgütünüzü tasfiye edin" dercesine saldırmakta ve düşmanlıkların en tehlikeli boyutlara

kadar varırmaktadırlar. Tüm bu faaliyetlerinin temelini oturttukları ve dava konusu yaptıkları, "niye Semir vuruldu" olmaktadır. Neden bu konu üzerinde bu kadar ısrarlı davranılmaktadır? Semir'in eylemi belli, örgütü yıkmak cabası çok açık, "Genç Kemalistler Birliği'nin" programı, neye yönelik olduğu ortadadır. Fakat buna rağmen, PKK'den yüzlerce, yine sizlerden yüzlerce devrimci şehit edildi. Niye bunların hesabını sormuyorsunuz da, yürüttüğü faaliyetlerle cuntanın işbirlikçileri oldukları çok açık olan provakatlara sahip çıkıyorsunuz? Evet, işte tüm bunların hesabının sorulacağını çok iyi bildikleri için, görülmüş saldırıların geliştiriyorlar.

Partizan içerisinde özellikle de ipleri ele geçiren cezaevi kaçkınları, yaygın bir anti-PKK'çiliği geliştirmekte ve "Genç Kemalistler Birliği"ne sahip çıkmaktadırlar. Ne de olsa kendileri de bu örgütün gizli kalmış üyeleri arasında bulunmaktadırlar. Son dağıttıkları bildirilerinde bunu gizleme gereği bile duymamaktadırlar: "PKK'nin karşıdevrimci eylemlerini anlayamamamız, şiddetle karşı çıkıp teşhir etmemiz ve PKK'nin hatalarıyla uzlaşmamamız, siyasi-ideolojik alanda PKK'nin çizgisiyle hesaplaşmamız PKK şeflerini huzursuz etti... emekçi halkımız, bu gibi karşıdevrimci eylemlerin planlayıcıları ve uygulayıcılarından da mutlaka hesap soracaktır." Görüldüğü gibi, Partizan çok ileri giderek intikamını almayı bile hedeflemektedir. Silahsız ve insiyatifsiz bıraktığı devrimcilerin cunta tarafından katledilmesinin hesabını sormayı aklına bile getirmeyen mülteciler gürhür, provakasyonla vurulan darbeden neden bu kadar etkilenmiştir? Aynı ifadeleri TC, ihanetçiler de kullanmaktadır. Hatta geçmiş günler içinde İstanbul'da yakalanan ve kendisini TKP-ML Genel Sekreteri olarak lanse eden ve devrimcilere "teslim ol" çağrısında bulunan şahısta, Libya, Avrupa vb. yerlerde 1 nolu görevin PKK'ye karşı mücadelesini belirleştirmiş. Partizan'ın hapis kaçkını yönetici kligi bunu nasıl değerlendirmektedir? Acaba sizlerin önüne de mi bu görev verildi? Gelişmeler ve içinde bulunduğumuz durum, bunu kanıtlar niteliktedir. Suçunuz ve ihanete ortak edemediğiniz PKK'yi, TC ile aynı noktalarda birleşerek, işbirlikçilerine sahip çıkarak yıkmak istemektensiniz. Hürriyet'de, "PKK'ye son ihtar" başlığı altında TC'nin Kürdistan'da dağıttığı bildiriyi yayınlar, yine sizler de aynı dö-

nemde, "PKK şeflerini uyarıyoruz" başlığı altında bildiriler dağıtmaya başladınız. İçerik olarak birbirinden farklı olmayan bu bildiriler ile aynı yolda yürüdüğünüz daha da açığa çıkmıştır. Cunta bir yandan teslimiyeti dayatıp, devrimcileri direnişten vazgeçirmeye çalışırken, aynı şekilde haphişane kaçkınlıklarını kalemlinden fakat Partizan adına çıkarılan bildirilerde de devrimciler, yurtseverler direniş safını terk etmeye çağırılıyor. "PKK şeflerini uyarıyoruz! Gittiniz yol karalık, tutduğunuz dal çürüktü!... Örgüt içinde size karşı muhalefet yürütmek isteyen muhalif unsurlara karşı sergilediğiniz baskı, işkence ve katliamlara derhal son veriniz", "PKK şeflerinin üzerinizdeki ve içinizdeki baskı, işkence ve katliamlarına boyun eğmeyiniz! PKK şeflerinin gittiği yol çok karalıktır!" (İKK Ekim-Kasım 1985) vs. vs. bunlar daha da çoğaltılabilir. Fakat bunlar bile Partizan'ın yönetimini ele geçirmiş olan haphişane kaçkınlarının cunta ve işbirlikçileri ile nasıl aynı ağır kullandıklarını ortaya çıkarmaktadır.

Mücadelemizin 1985 atılımına karşı geliştirilmek istenen yeni kompo ve oyunlar, sömürgeci ba-

sında alabildiğine işlendi. Tilki kardeşlerden, Hüseyin Yeşiltaş ve diğerlerine kadar nasıl aynı yöntemlerle savastıkları çok açık ortaya çıktı. Evet bu gazetelerden de, bu ihanetçiler takımının bazı konuşmaları, okurun daha iyi karşılaştırılabilmesi ve aradaki farkı görebilmesi için buraya aktarıyoruz: "Demokratik nitelikleri de yoktur; eleştiriyi tahammül edemez, kendisini eleştirirne, 'sen ajanın' derti. Benim diyeceğim şu ki, Apo, lider değil örgüt ağasıdır!" (Milliyet Apo'nun Maskesi: 1-7 Ekim serisinde Hüseyin Yeşiltaş)

"PKK'nin gerçek kimliğini tanımadan önce bütün yüreğimle bağlı idim. Örgütün gerçek yüzünü görünce de ayrılmak istedim. Ancak örgütten ayrılanların başına neler geldiğini bildiğimden fikir ve düşüncelerimi uzun bir süre gizledim." (Tercüman, Silahlı Robotlar: 15-23 Kasım 1985 serisinde Hüseyin Yeşiltaş)

"PKK, kendisini yeniden kabul ettirebilmek, destek gördüğü ülkelere 'Ben daha bitmedim' diyebilmek için bu eylemleri başlattı, ama mevcut yapı ile bu işi götüremeyecekleri açıktır. Halkın desteği yoktur, tam tersine, dağlarda, kayalıklarda, tecrit edilmiş bir durumdadır. Baskınlarla ayakta durmaya, kendi moralini düzeltmeye çalışıyorlar..." (Milliyet Apo'nun Maskesi: 1-7 Ekim 1985 serisinde Hüseyin Tilki.)

"Evet, devleti böyle bilmiyorduk. Bize beklediğimiz gibi davranmadı. Onun için zaten pısmınlık yasasının yararlanmak için başvurduğum, bildiğim ne varsa açıkladım." (Milliyet, Apo'nun Maskesi, 1-7 Ekim 1985 serisinde Hüseyin Tilki.)

Ortaya atılan iddialar arasındaki bu kadar benzerliğin nasıl ortaya çıktığını ve aynı dilden harfî harfine hiç şaşmadan nasıl konuşulduğuna, okuyucu karar versin. PKK'nin bu kesimlere karşı geliştirdiği mücaadesinin haklı olduğu ve bunların cuntanın dilini konuşarak saldırıya geçtiklerine kamuoyu, şimdi daha iyi karar verebilir ve bir yargıya varabilir.

Değişik imzaların altında yer aldığı bir başka açıklamada da aynı iddialara rastlamaktaız: "Yarın size de PKK'den değişik düşünebilir, eleştirebilirsiniz. Bu nedenle PKK'den ayrılmaz da mümkündür. PKK'nin bu politikası sürdükçe, size de 'hain' veya 'ajan' suçlaması yapılacaktır, tutuklanacak, işkence göreceksiniz ve katledileceksiniz. Ailelerinize baskı yapılacaktır, rehlin alınacak ve hatta vur emri bile çıkarılabilir." (Birlik Yolu, Dev-İşçi, Gerçek-ADK, KKDK, Komkar)

Tüm bu güçlere ek olarak, "Sol Birlik" in mücadelemizi tasfiyeye yönelik çabalarını da çok iyi görmemiz gerekir. FKBC adını tutmamaya için, 1973'lerde ortaya çıkışlarının bir benzerini, 1983'de kongre yaparak yeniden yaşamak isteyen TKP'nin reformist tezlerini ileri sürdüğü bilinmektedir. 1983'ler sonrasında da, tıpkı 1973'lerdeki gibi yeniden güç toparlamasının önünde de en ciddi engel olarak FKBC'yi ve temsil ettiği direniş çizgisini görmektedir.

PKK içerisinde TKP yanlısı bir eğilimi geliştirmek için bunların da korkunç bir çaba harcadığını görmekteyiz. Güney Kürdistan'da İKP'ye dayanarak, yine Avrupa'da Süleyman'la işbirliği içerisinde belli bir mesafe almak istedikleri ve özellikle de 1983'lerden itibaren bu faaliyetlerini daha da yoğunlaştırdığını görmekteyiz. Avrupa ile Ortadoğu arasında bir köprü kurarak "PKK'den ayrılmak isteyenleri" taşıma faaliyetleri içerisine girdiler. Bunda DDK'yi bölüp, parçalayarak daha iyi kullanmak için geriye kalanlarını Pesşeng adı altında bir araya

12 Eylül Faşist Rejiminin...

getirerek hizmetine sokmuştur. Uluslararası ilişki, para, pasaport vb'lerinde aracı kılınan Peşeng'i, PKK'nın tasfiyesinde bir kaldıraç olarak kullanıp, miğfer vazifesi gördürmüştür. Çeşitli vaatlerde bulunarak Avrupa'ya hain taşırma işlerini ilerleten TKP, "Avrupa'da tehlike doğarsa sizi Moskova'ya göndeririz" vaatlerinde bulunarak, tasfiyeci amaçlarına çok sayıda insanı alet etmek istemiştir.

PKK'nın başına musallat etmek istedikleri kişilerin isimleri biliniyor, bunların günü gününe geliştirdiği faaliyetin özellikleri açığa çıkarılmıştır. PKK'nın içinde ne kadar ihanetçi, zayıf unsur varsa, bunlara ulaşmak istediklerini, adeta bunu mikroskopla aradıklarını ve bunlara ulaşmak için de her türlü yöntemi uyguladıklarını çok iyi bilmekteyiz. Yine birgün içinde bu ögelere para, pasaport vb. nasıl temin edildiği ve aynı gün nasıl Avrupalara kaçırıldıklarını yaşadık. Tüm bunlardan TKP yanlısı bir PKK eğilimi oluşturmak istediklerini ve böylece 1973 atılımını 1983 atılımı ile tamamlayıp Kürdistan'da da "güçlü bir TKP" yaratmayı amaçladıklarını bugün daha iyi gözmekteyiz. Silahlı mücadelede denizleştirilme, direnişen komparılmış TKP eğilimli bir PKK yaratarak, Türk burjuvazisine nasıl da şirin görünmek istediklerini böylece de legalleşmesini güvence altına alarak, devreye girecektir. Sağın o en kaşarlanmış temsilcisi H. Cindoruk'un, "Yunanistan'da, Portekiz'de ve İspanya'da olduğu gibi Türkiye'de de bir komünist partisi olabilir" biçimindeki açıkla-

ması açık ki, TKP'nin legalleşmesidir. Bu nedenle TKP buna soyunarak böylesi bir partiyi dayatıp, varlığını legale çıkarmaya çalışmaktadır. Bunun için geçmişte TKP'nin uğradığı tasfiyenin bir benzerinin de PKK'nın yaşamasına gerekir. Aksi halde PKK, bu politikanın hayata geçirilmesi önünde ciddi bir tehlikeyi oluşturmaktadır. İşte, bundan dolayı TKP'nin legale çıkmış adı olan "Sol Birlik", FKBDK adınına karşı bir alternatif olarak ortaya atılıp, direniş platformu yerine tasfiyeci platform geçirilerek iş tamamlanacaktır.

Bu konuda diğer bir çok örgütün de ezilme, tasfiye oluşturan kaynaklanan rahatsızlıkları mevcuttur. Onlar da bu durumun temelinde PKK'nın geliştirdiği direnişi görüyorlar. 12 Eylül faşist rejiminin dayattığı tasfiyecilik ve provakasyon hareketinin kimi bilerek, kimi de bilmeyerek uzantısı haline gelmektedirler.

"Sol Birlik" in devrimci-direnışçi alternatif olarak şekillendirilşi, içine girdiği pratikten de çok açık olarak görülmektedir. Devrimci şiddetin kullanılmasına kesinlikle karşı olan "Sol Birlik" güçleri, başta da TKP olmak üzere, 15 Ağustos atılımı ile Kürdistan'da silahlı direniş temelinde açılan yeni dönem provakasyon diye saldırarak, gerçek yüzlerini bir kez daha ortaya koydular. Yine, Ortadoğu'da İKP, TKP, TKSP, Peşeng vb. imzalı dağutılan bir bildiride, Parti önderliğinde geliştirilen silahlı direniş mücadelesine karşı olduklarını açıkça ilan ettiler. TKP'nin Sesi Radyosu'nun daha 15 Ağustos'un ilk gü-

nünde, "provakasyon" diye mücadeleye saldırması, "Sol Birlik" in hedeflerinin ne olduğunu da göstermektedir.

"Sol Birlik" gazetesinde "Siirtli Misto" imzası ile yayınlanan bir yazıda ise, açık olarak, silahlı direnişin durdurulması çağrısını yaptı. Devrimci direniş mücadelesinden bu kadar korkan bu tasfiyeci reformist güçler tümüyle legalleşmenin çabası içine girmiş durumdadırlar. Yazıdan aktaracağımız bir bölüm gerçeklerin daha iyi görülmesine ve kavranmasına yardımcı olacaktır:

"Yöremizde, halkın ilerici kesimleri, bu eylemlerin sonunun olmadığını ve günün devrimci çalışmasını silahlı eylemler olmadığını söylüyorlar. Bu eylemleri gerçekleştiren ve artık intihara varan tutuma giren hareketin şü anda bu eylemlere son vermesini istiyorlar." (Sol Birlik, sayı 6 Ekim 1985)

Bir de tüm bunlara ek olarak, bir yurtsever görülmemiş bir kahramanlıkla bir haini cezalandırıyor; ardından 12'linin bildirisinde bu yurtsevere "katil" diye saldırıyor. Gerçek katil kim? Halklarımızın kanına elini bulayan ve her türlü devrimci gelişmeyi kanla boğmak isteyen cunt ve işbirlikçilerinin bu sifata hak kazandıkları açık bir gerçek değil midir? O halde Kürt halkının kanını emen bir drakula hakettiği karşılığı alıyor, bundan sevinç duyması gerekir. Ama açık ki, sorun bununla da kalmıyor, yüzlerine Kemalizmin o kirli ve paslı maskelerini giçen 12'li birlik üyeleri, ihanete varulan darbenin kendi maskelerini de düşürmesinden dolayı bu derece saldırganlaşarak, halkımızın öcünü PKK'ye "katil" diye dil uzatma cüretini gösteriyorlar. İhanete varulan her darbe kemalist

sol'un gerçek yüzünü açığa çıkarırken, bu yüz altında gizlenilmeye çalışılan "milli birlik ve bütünlük ruhu"nu da tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir. Artık, takke düşmüş ve kel görünüyör; sol'un tüm gizleme çabalarına rağmen "milli birlik ve bütünlük ruhunda" ifadesini bulan tasfiyeciliğin geliştirilmesinin de kimler eliyle gündeme sokulmak istendiğini bugün daha iyi görmekteyiz. Avrupa'nın çeşitli merkezlerinde geliştirilen toplantılarda, PKK'ye karşı savaşımın nasıl yürütülmesi gerektiğini tartışan 12'ler biçiminde karışmaya çıkan bu güçler, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı tasfiyeci çabalarını komplolarla birlikte yoğunlaştırarak geliştirmek istemektedirler.

Sonuç olarak, 2 yıldan bu yandırı 300 bin kişiyi aşkın Türk ordu gücüne karşı savaşım yürüten ve bu mücadelesini gerillaya dönüştüren, Partimize karşı geliştirilen bu tasfiyeci, komplocu ve provakatif faaliyetlerin, kararlı bir direnişin geliştirilmesi sonucu başarıya ulaşması engellenilebilmiştir. Cuntaya karşı hiç bir biçimde bir araya gelmeyen, fakat Partiyeye karşı aynı söz, aynı toplantı ve aynı bildiride birlik oluşturan güçler, son dönemlerde saldırılarını alabildiğine yoğunlaştırdılar. Açık ki, biz kendi yapımıza bu saldırılara karşı bundan sonra direneceğimizi ve direnirimizi güç kılmak için yoğun bir çaba harcayacağımızı belirtiyoruz.

Partimiz, kuruluşundan günümüze kadar, sürekli bir biçimde devrimci-direnışçi pratiğini zenginleştirmiş, hatalardan daha fazlası

ile arınarak, Türkiye devrimci-demokratik güçleriyle FKBDK'de örgütlennmiştir. Bundan sonra da bu görevlerine sıkı sıkıya bağlı kalacak olan Partimiz, çeşitli sınıf ve tabakalardan yurtseverleri Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde örgütleyerek, silahlı mücadeleyi daha da geliştirecek, kesinlikle tasfiyeyi, provakasyonu boş çıkarmacak, geçmişte olduğu gibi günümüzde de bunu daha yetkince yapacak ve geleceği, 12 Eylül faşist rejimine pahalya ödettirmesini bilecektir. Bunun için de kendi pratiğini güçlü bir biçimde gözden geçiren Partimiz gerekli tedbirleri geliştirerek, bunları daha da güçlendirmek için hazırlıklarını yine muazzam bir çabayla sürdürmektedir.

Tüm bu hazırlıklarını uygulamaya da geçirecek, yalnız Kürdistan UKM değil, aynı zamanda Türkiye halkının devrimci-demokratik mücadelesinde de tarihi rolünü oynayacaktır. Bu temelde tüm Türkiye ve Kürdistanlı dürist devrimci militanları, ilericiileri, demokratları ve yurtseverleri, her türlü tasfiyeci provakator çabaya karşı devrimci mirası savunmaya, devrimci-direnış temelinde birliklerini güçlendirme ve geliştirme çağırıyoruz. 12 Eylül faşist rejimine ve onun dolaylı işbirlikçi güçlerine karşı devrimcilerin gerçek görevinin bu olduğunu belirtiyor ve bunun yanında her türlü karşı-devrimci faaliyeti ve Partimize PKK'ye yönelik saldırılara karşı kılmaya ve bu tasfiyeci şefferi teşhir ve tecrit etmeye, Partimize sıkı bir dostluk temelinde birleşmeye davet ediyoruz.

*Kahrolsun Provakasyon ve Tasfiyecilik!

*Yaşasın Halklarımızın Devrimci-Direnışçi Birliği!

Güney Kürdistan'da Son Siyasal...

Baştarafı Syf: 3'te

samlı oluşu nedeniyle belirli bir noktaya kadar gelip dayanarak tıkanmıştır. Gerek örgütlü askeri güç ve gerekse de ayaklanmaya hazır halk potansiyeli, beklenen bir durumu yaşıyor. Doğal olarak bu, kendi içinde bir çürümenin doğmasına yol açıyor. Çürüme ve tıkanıklık, giderek mücadeleye ve politikaya karşı umutsuz bir bekleyişe neden oluyor. Bu, halkta olduğu gibi, silah altındaki peşmerge gücünde de böyledir.

Bu çıkmaz, önderliğe olan inancını yitiren kesim ve alanlarda ilk eğilimin doğmasını beraberinde getiriyor. Birincisi, özellikle Irak'la coğrafik ve ekonomik yakınlık ve ilişkiler içinde olan kesim ve alanlarda, sınırlı da olsa rejimle açık veya zımnî -bu kendisini adım adım mücadeleye bağlarını kopartma biçiminde gösteriyor- uzlaşma yolları arayan eğilim. Bu noktada ilkel milliyetçi önderlik içine girdiği çıkmanın çözümünde ve hem kendisini, hem de rejimle uzlaşma yolları arayan kesimlerin nefes borularını açmada çareyi İran'a her türlü varlığıyla yaslanmada bulmaktadır. Halkımızın canı ve kanı pahasına kurtardığı toprakları İran'a peşkeş çekerek işgal ettirdi. Böylece dayandığı odaklara yeni umut ve güven kapılarını aralamakta, sınıf çıkarlarını -aslında artık bu aile çıkarlarını korumaya dönüşecek kadar basit güdülerin tatmin edilmesi halini almıştır- ve örgütsel varlıklarını bir müddet de böyle korumaya çalışmaktadırlar.

Her iki sömürgeci gücün birbirleriyle savaş içine olmalarının yarattığı elverişli ortamdan yararlanıp Saddam diktatörlüğüne karşı yeni mevziler kazanmak, genel ve kısmi isyanlar geliştirip kurtarılmış alanları genişletmek, bugün her zamankinden daha da olanaklıdır. Ki

mevcut potansiyel bunu katbekat yapabilecek bir güçtedir. Fakat bir rakalımı bu adının atılması, varolan kurtarılmış alanlar bir başka sömürgeci güce işgal ettirildiği gibi, peşmerge gücü de onların hizmetine koşturulan bir uç savaşı güç durumuna dönüştürülmüştür.

İkinci eğilim ise, Irak ile coğrafik uzaklığı olan ve ekonomik ilişkiler içinde bulunmayan dağlık ve Kuzey-Batı Kürdistan'a yakınlığı ve çeşitli düzeylerde ilişkileri olan kesimlerde, Kuzey-Batı Kürdistan'da Partimiz öncülüğünde gelişen Bağımsızlık ve Özgürlük çizgisine artan bir ilgi biçiminde kendisini göstermektedir. Bazen bu eğilim, Partimize sunduğu olanak ve desteklerle açık bir tutuma da dönüşmektedir. İşte bu noktada da ilkel milliyetçi önderliğin bunu engelleme çabalarıyla karşılaşılıyor. İdeolojik, politik ve askeri stratejik anlayışıyla ve programatik yaklaşımlarıyla bunu engellemeye muktedir olmadıgından, feodal entrikacılıkla, kaba fiili saldırı ve basit kurnazlıklarla çeşitli tehdit ve şantajlara da başvurarak Partimize karşı sinsi bir savaş başlatmış durumdadır. Kendi içinde ise en katı despotizmi ve komploculuğu uygulayarak, ilerici ve demokrat öğeleri, radikal kesimlerden yana olan yurtsever öğelerini yaşamasına olanak tanımamaktadır. Baskı ve tehditlerle sindirebildiklerini indiriyor, direnenleri ise çeşitli metodlarla, bazen yaşamlarına da kast ederek etkisiz kılıyor. Özellikle de Partimize yakın ilişkili içinde Güney Kürdistan ulusal kurtuluş sorununa çözüm arayan unsurlar, bu baskıların en sivri ucuna maruz kalmaktadırlar.

Bir kez daha, oluşan tarihsel geleneklerine ve karakterlerine uygun olarak Kürt egemen sınıflarında yurtseverlik ve ülke kavram-

larının tali planda olduğu, eğer zaman zaman bu soylu kavramlar tarihin en lanetli bu sınıfı tarafından kirleniyor, ırzına geçiliyorsa, bu sınıf çıkarlarına -esasinda ise artık basit aile çıkarlarına dönüşmüş durumdadır- hizmet ettiği anda bir asma yaprağı işlevini aşmamaktadır.

Görüldüğü gibi Güney Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, önderlikten kaynaklanan ve bu nedenle de tıkanıklıkla karşı karşıya kalan önemli çözümsüzlüklerle yaşamaktadır. Açık ki bu sorunların çözümleyici gücü, Kürdistan'ın diğer parçaları açısından olduğu gibi, Güney Kürdistan açısından da parçasal ve sınıfsal önderliğin birleştiği Kuzey-Batı Kürdistan'dır. Zaten bir çok yurtsever unsur ve halk, gerçekliğini böyle olduğuna kesin kanaat getirmiş durumdadırlar. Geçmişte Kürdistan'ın diğer parçalarındaki tüm yurtsever potansiyeli kendi hizmetine koşturan ilkel milliyetçi önderlik, bugün, bırakalım diğer parçaları, kendi egemenliği altındaki parçada dahi mevcut potansiyeli istediği gibi kullanamamakta, artık güncellenen Kuzey-Batı Kürdistan'daki Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesine katılmak gerektiği düşünceleri karşısında telaşa kapılmakta, otoritesinin sarılsamı karşısında saldırgan bir tutuma yönelmek istemektedir.

Varolan sorunların çözümü mevcut ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist önderliklerin aşarak, proleterya öncülüğünün ya da en azından radikal milliyetçi bağımsızlıkçı bir önderliğin geliştirilmesi mümkündür. Zayıf da olsa böyle bir hareket geliştirilmesinin nesnel temelleri var. Fakat gerek radikal bir önderliğin geliştirilmesi açısından gerekse de yapıya egemen olan mevcut önderliklerin konumu açısından subjektif koşullar oldukça elverişsizdir. Bir yandan ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist milliyetçi önderlik-

lerin silahlı örgütlü bir güç olarak varoluşları; diğer yandan Irak sömürgeçliğinin nüfusun küçümsenmeyecek bir çoğunluğunu silahlı bir güç olarak örgütlemesi, İKP'nin sosyal-soven, revizyonist-inkarcı çizgisi ve tüm bunların yanı sıra karmakışık bir durumun yaşadığı bir elverişsiz ortamda bir yığın ajan-provakatör örgüt ve kişilerin "yurtseverlik" adına ortalıkta boy göstermesi vb. gibi etmenler sadece kaosa dönüşmüş olan toplumsal yapımızın doğru bir çıkışı yapmaktan isteyen gözenceklerini de adeta tıkağı durumdadır.

Mevcut güçlerin içinde, özellikle de ilkel milliyetçi önderliğin bünyesinde radikal bir çizgisi şekillendirmek olanaksız olduğu gibi leninist örgütlenme ruhuna ve anlayışına da aykırıdır. Böylesi bir çizgi ancak tüm bu güçlerle kopuşma temelinde örgütlenebilecektir; ve en olanaklı çözüm de budur. Fakat bu tutum, mevcut güçlerle ittifak ve ilişki içinde hareket etmeyi dışlamaz. Tersine, henüz bir güç olmadıkça tümün bu güçleri karşıya almak çok tehlikelidir. Açık ki tüm bu çalışmalar, uzun bir vadeyi ve birçok subjektif engeli aşmayı da zorunlu kılar. En uygun görülebilen bir çizgisi radikalleştirme, ya da o güçlerin içinde böylesi bir çizgi örgütlemeye kalkışmak aşırı bir subjektivizm ve güçleri zorlamak olacaktır. Zaten dünyanın hiçbir yerinde de -belki bir-iki istisna olabilir- gerici bir çizgi, burjuva bir örgüt ilerici ve radikal bir konuma getirilememiştir. Ve böyle bir örgüt çalışması da yürütülmüştür. Hemen hemen tüm radikal ve ilerici güçler, mücadele ettikleri güçlerle ya da içinden çıktıkları güçlerden tamamen kopuşma temelinde ancak gelişebilmişlerdir.

Güney Kürdistan'da, bu görevlerin yerine getirilmesinde bizlere önemli görevler ve sorumluluklar düşmektedir. Ve bunların gerçekleştirilmesinde de koşullar elverişli-

dir. Fakat bu, bizzat bu zeminde böylesi bir görevin yerine getirilmesi için bir çalışmanın yapılmasını gerekli kılmaz. Bize düşen görev, varsa böyle eğilimler, gelişip güçlenmeleri için destek sunup yardımcı olmaktır. Yoksa, bu tür eğilimlerin oluşumunu sağlamak için çaba göstermek.

Herşeye rağmen, devrimci görevlerimizde yalakanması gereken esas halka, Kuzey-Batı Kürdistan'da Bağımsızlık savaşını örgütlemek ve geliştirmektir. Bu zeminde örgütlenip güç olundukça, Güney Kürdistan'daki sorunların çözümünde daha müdahaleci ve çözümleyici bir güç olunabilecektir. Çalışmalarımız geliştirdiği anda da Güney Kürdistan'daki potansiyeli Bağımsızlık mücadelesine kanalize edilebilir olanaklı olabilecek ve iki parçadaki halkımızın gücü en güçlü bir biçimde birleştirilebilecektir.

O halde, bilinen subjektif engeller dikkate alınarak, Güney Kürdistan'ın konumunu ne fazla abartan ve ne de olduğundan da önemsiz gören bir tutum geliştirmeden, konunun nesnel gerçekliğiyle ele alıp ona göre üstten ve tabandan ilişkiler geliştirmek gerekir. İkel milliyetçi çizgisi radikal milliyetçi çizgiye dönüştürme, onun bünyesinde böyle bir örgüt geliştirme subjektivizme düşmeden, Kuzey-Batı Kürdistan'da, Partimiz önderliğinde halkımızın siyasi ve askeri kuvvetlerini örgütlemek görevleriyle karşı karşıyayız. Hiçbir gerekçeyle kaçınılması mümkün olmayan bu görevlerimizi, her saniyede adım adım, bir mühendis inceliğiyle yerine getirmek durumundayız. İşte o zaman, Güney Kürdistan'da varolan sorunların çözümüne de bir adım daha, ama oldukça da güçlü bir biçimde yaklaşmış ve çözümleyebilme gücünü elde etmiş olacağız.

7 Ağustos 1985
S.Çirisk

Çıkmazı Derinleşen Sömürgecilik...

Baştarafı Syf: 3'te

makta, gerçeklerle propagandanın aynı şeyler olduğunu kavramaktadırlar.

Yine geçtiğimiz ay içerisinde yaygın şekilde propaganda edilen "köy korucuları"nın sayısının artırılacağı hususu da Türk devletinin "bölücüleri bitirdik, kökünü kazıdık" türündeki propagandalarının da yalanlanması başka bir anlam taşımamaktadır. Madem ki, bitirildi ve kökü kazındı, o halde sayıları 13 bine çıkarılan silahlı milis çeteler kime karşı savaşırılacak ve bunlara milyarlarca lira neyin karşılığında verilecektir? Eğer bugün sömürgeciler mücadelemize karşı çok daha güçlü önlemler ve çok yönlü saldırılar planlıyorlarsa, bu mücadelemizin daha ileri boyutlara vardığını ve sömürgecilerin mevcut güçleriyle gelişmelerin önünü alamadığını açık kanıttan başka bir şey değildir.

"Köy korucuları"nın sayısının iki katına çıkarılması belli başlı iki amaca hizmet etmektedir. Birincisi, savaşı Kürdistanlaştırmaya politikasına daha geniş boyutlarda işlerlik kazandırılmasıdır. İkincisi de birbuçuk yıl boyunca ülkemizin dağına, taşına doldurulan faşist ordu sürülerinin daha fazla yıpran-

masının önüne geçilmesidir. Büyük çoğunluğuna zorla silah verilen bu "köy korucuları"nın ordu güçlerinin önünde savaşa sürerek ilk etapta Kürd'ü Kürd'e karşı savaşırılmayı ve bu yöntemle zayıf düşürülen gerillaları daha rahat imha etmeyi planlayan sömürgeciler, içinde bulundukları darboğaza rağmen milyarlarca lirayı bu uğurda harcamayı da göze almaktadırlar.

Bir yandan sınırda alınan tedbirler, bir yandan da ülkemizde her adım başında bir kurulan karakollar ve "köy korucuları"nın çoğaltılması gibi önlemlere rağmen, bir türlü sonuç alınmadığını gören faşist Türk devleti, son olarak sıkıyönetim uygulamasına Kürdistan dışındaki tüm illerde son verildiğini ve ordunun asli görevine döndüğünü açıklamıştır. Aslı görev olarak kast edilen ise Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ve gündün güne boyutlanan direnişin bastırılmasıdır. Türk savunma bakanı Yavuztürk, Amerika dönüşü yaptığı konuşmada, "ordunun diğer yükümlülüklerini sivil yönetime devrettiğini ve asli görevine yöneldiğini" açıklayarak yeni bazı planlarını da ızh etmiştir. "Özel Harp Dairesi"nin aldığı karar gereği yapı-

lan bu yeni planlamaya göre, orduya alınan erlerden ihtiyaç fazlası olanları çeşitli sivil kurumlarda görevlendirileceklerini ve yurt savunması için çalışmalar yürüteceklerini belirtmiştir. Ayrıca mesleği öğretmenlik olan askerleri de temel eğitimin sonra milli eğitim bakanlığının emrinde "doğu ve güneydoğu"daki köy ilkokullarına gönderileceklerini de açıklayan Yavuztürk, böylece bu alanda çıkan sorunlara daha köklü çözümler bulacaklarını da eklemiştir. Açık ki bu da, TC'nin Pentagonlu efendilerinin aldığı yeni bir taktikten başka bir şey değildir. Böylece Kürdistan üzerindeki denetimlerini daha da sıklaştıracak olan TC, halkın mücadeleye olan ilgisini zayıflatmak için de çeşitli uygulamaları bunların eliyle gündeme sokmaya çalışacaktır.

Yine son aylar içerisinde Türk siyasi çevrelerinde sık sık tartışma konusu haline getirilen konulardan biri de, Türk ordusunun komşu ülke topraklarında eğitim gören ve sınırlardan sızarak devlete karşı eylemler geliştiren "bölücülere" karşı girişimi gereken saldırılardır. Geçtiğimiz günlerde Hatay MDP milletvekili Murat Sökmenoğlu tarafından meclise öneri olarak sunulan karar tasarıdır. Kenan Evren'in bir konuşmasına atıfta bulunularak, (83 Güne Kürdistan saldırısı anlatan konuşmasına)

şimdi de bu türden müdahalelerin yapılabilmesi için meclisin karar çıkarması istenmiştir. Bu öneri kendi içerisinde ırkçı ve faşist bir dizi istemi taşımakla birlikte, aynı zamanda büyük bir sahtekarlık örneğidir de. Böylesi bir öneriyi meclisin, devlet işlerinin yürütülmede belirleyici organ olduğu ve Türkiye'de demokrasinin yürürlükte olduğu imajını yaratmaya çalışan bu faşist milletvekili, Türkiye'de faşist cuntanın tek belirleyici güç olduğunu, istediği zaman istediği müdahaleyi rahatlıkla yapabileceğini ve en ufak bir kıpırdanışa dahi müsaade etmeyeceğini, meclis ve sivil hükümetine ise birer kukladan ibaret olduğunu dünya kamuoyuna ututturmak istemektedir. Eğer bugün faşist Türk devleti bu tür saldırılara girişmiyorsa, bu iç ve dış koşulların elverişsizliğindedir. Yoksa ne onun barışı koruma isteği, ne de meclis vb. kurumların bu yönlü kararlar çıkarmaması gibi nedenler söz konusudur. Bölgede barışı en fazla tehdit eden ve kan emiciliğiyle tanınan Türk devletinin kendi düzeninin çarklarını biraz daha işletebilmek için girmeyeceği kılık ve yapmayacağı çirkinliğin olmadığını bugün çok daha iyi bilmekteyiz.

Türk devletinin bu karakterini onun en yetkili devlet yöneticilerinin konuşma ve propagandalarının çıkarmak mümkündür. Hal-

kıma gözdağı vermeyi ve sindirmeyi amaçlayan sömürgeci faşistler, bir yandan da bir yığın ekonomik vaadde bulunarak gözboya-maya çalışmaktadırlar. Kenan Evren'in son olarak çıktığı Kürdistan'ın belli bölgelerini kapsayan gezisi de bu amaca hizmet etmektedir. Bir yandan kurulan bazı yeni işletmeleri ziyaret edip incelemelerde bulunurken, halka hitaben birlik ve beraberlik çağrılarını içeren konuşmalar yapmakta, diğer yandan da her yörede bulunan gerici ve uşak karakterli Kürt egemen sınıflarına mensup unsurlarla toplantılar düzenleyip, ulusal bağımsızlık mücadelemize karşı alınacak tedbirleri görüşmektedir. Geçmiş gezilerinden farklı olan yönü ise: özellikle girdiğimiz kırsal süreçte mücadelemizi daha da güçlendirerek çıkarmamız önlemler, tüm olanaklarını seferber ederek emperyalizmden de aktif destek alarak öncü gücü imha etmek için çareler aramak ve durumu yerinde incelemek amacıyla taşımasıdır.

Ama artık çok geç diyoruz. Çünkü, Kürdistan halkının öncü gücü, mücadelesinin önündeki zorlukları önemli oranda aşmasını başarmış, düşman cephesinden gelen her türlü saldırıya karşı da kendisini güçlendirebilmiştir. Artık düşmanın basırdığı hiçbir özel savaş yöntemi ve baskıları bu gelişmelerin önünü almayla yetmemektedir.

Parti Geçeğimizde Devrimin...

Baştarafı Syf: 8'de

temsiliçiliği ve örgüt hücreleridir. Tüm bunların üzerinde de Partimizin merkez komitesidir. Bu birlemin her birinin rollerini derin bir kavrayış ve yetkinlikle oynadıkları oranda halkımız o büyük ordu gücüne ulaşabilecektir. Bunun gerekliliğinden ve giderek zorunluluğundan şüphe duyulamaz. Bu nedenle de böyle bir gelişmenin önündeki engellere kimden kaynaklırsa kaynaklınsa acınamaz. Eğer ihanete sapılmayacaksa bu engellerle amansız bir biçimde mücadele edilmeli ve ortadan kaldırılmalıdır. Dolayısıyla halkımızın komutası özellikle de önümüzdeki dönemde tam yapılmalıdır diyoruz. Yaşamızın büyüklüğüne ya da küçüklüğüne, gelmiş olduğumuz sınıf veya tabakaya, geçmişin çeşitli olumsuzluk ve özelliklerine, kültür, cinsiyet, din ve mezhep farklılıklarına bakmadan bu amaca ulaşmak için Parti içinde, O'nun ideolojik ve politik potasında erimeyi yaşamın biricik gayesi olarak göreceğiz. Bugün herhangi bir ülke veya halktan daha çok bizim öz örgütlenmeye ve bunun gerekli kıldığı sınıf öncülüğünün derinleşmesi ve yoğunlaşması bir biçimde geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Tarihimizin "iki Kürt bir araya gelmez" meşhur deyişinde ifadesini bulan muazzam güçsüzlüğü tüm toplumsal koşullarımızın dayattığı örgütsüzlüğü ve dağıtıcılığı yenmenin başka bir yolu yoktur. Toplumsal ve tarihsel koşulların bize dayatmış olduğu güçsüzlük ve örgütsüzlük ancak muazzam bir güçlülük ve örgütlenme ile ve de bu silahlar kuşanılarak altedilebilir.

O halde böyleli militanlar haline gelmekten kaçınılabilir mi? Böylesi özelliklerle herşeyin yeniden yaratılabileceğinden şüphe duyulabilir mi? Eğer bunlar doğruysa hangi engel bizi bunlara ulaşmaktan alıkoyabilir? Bu konuda hangi toplumsal tortudan, kişisellikleştirici hangi etkenden bahsedilebilir? Düşmanın hangi dayatması bizi bu yoldan uzaklaştırabilir?

Evet, Türk egemeninin zor gününde kullandığı "hangi çılğın bana zincir vuracakmış şaşarım" sözünü en başta da ona karşı haykırarak ve bu çılğınlar çılğınının bize nasıl

zincir vuracağını sormak, buna şaşıtığımızı ilan etmek gerekir.

TÜM PARTİLİ MİLİTANLAR, YURTSEVER HALKIMIZ VE DOSTLAR, GELECEĞİ BAŞARILARLA DOLU KILMAK İÇİN İLERİ ATILALIM!

Kürdistan zeminini günümüzde direnme ve direneme ve bunlar arasındaki mücadele tarafından belirlenmektedir. Bir başka deyişle, günümüz Kürdistan'ının yalın gerçeği "direnenlerden mi yanasın, karşı-devrimden mi yanasın" biçimindedir. Bazıları ve özellikle de reformist, tasfiyeci, mezhepçi akımlar "dünyayı yeniden keşfetmek" için "yeni" ideolojik ve politik perspektifler icat etmekle uğraşmaktadırlar. Bu baylara boşuna uğraştıklarını açıkça söylüyoruz. Kürdistan'da bugün milyonlara varan bir güçle ayağa kalkan bir halk ve en gelişmiş ideolojik, politik ve eylemsel bir öncülükle ona önderlik eden bir Parti vardır. Bu Parti gün be gün geliştirdiği savaşa yeni mevziler kazanıyor. Ülke içinde ve dışında dağ dağ, ova ova, köy köy, kent kent hareketle geçirilen bir ulusal kurtuluş gerçekliğimiz var, bu temelde direnen bir halk gerçekliğimiz var. Geliştirilen devrimci savaş karşısında, hainler TC'nin emrinde elde silah milis güçleri olarak, karşı-devrimciliklerine hiçbir şüphe bırakmadan devrime karşı açıkça savaşmaktalar. Bu olgu inkar edilemez. Beri taraftaki daha çarpıcı bir gerçek ise Partimizin şanlı direnişçiliği ve direnişçileridir. Her biri bir direniş abidesi olan şehitlerimiz vardır, bunlar halkımızın onuru ve herşeydirlir. Bu gerçek kendisini günümüzde düşmana bile kabul ettirmiştir. Bütün bunlar karşısında hala sahte mezhepler geliştirmeğe uğraşan güçler çok iyi bilmelidirler ki, Partimiz ve halkımız ortaçağdan kalma tarikat ve mezhepleri gömdüğü yere bu modern gıysılı mezhepleri de gömmektedir kararlıdır. Halkımız adeta kırk yamalı boğa gibi kendisine dayatılan sosyalizm ve milliyetçilik türlerini artık elinin tersiyle itmektedir.

Bu halk günümüzde hiçbir hal-

kın karşı karşıya olmadığı kadar büyük imkansızlıklar ortamında direnmektedir. Herkes buna saygılı olmak ve bu nedenle kendisine artık bu tür sahte dayatmalarda bulunmaktan kaçınmak zorundadır. Onunla birlikte kolektif mücadele yürütmek isteyenler ilan edilmiş Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne, silahlı direnişi yürütmek isteyenler oluşturulmuş silahlı birimlerine katılabilirler. Yine isteyenler hareketimizin ideolojik ve kültürel cephelemler katılabilir onun militanlığını yapabilirler. Bütün bu cephelemlere verilen savaşın doğruluğu halkımız ve gerçekler tarafından onaylanmıştır. Devrimci doğrulara bağlılık ve haktan yana olma iddiası taşıyanlar, sadece bu gerçekleri kabul etmekle yetinemezler. Bunları aynı zamanda kendi pratiklerinde de uygulamak zorundadırlar. Fakat tüm bunlara rağmen, bu gerçeklere gözlerini ısrarla kapatmak isteyenler, bugün çok açıkça ortaya çıktığı gibi TC'yle giderek daha fazla kaynaşacak, açıkça düşman kampa yer alacaklardır. Ancak iflah olma, satılmış, uşak ruhlu bir kısım unsur ve çevrelerin neredeseyse bütün bir halka dayatıkları bu durum, elbette ki zorunlu, kaçınılmaz bir durum değildir. Sınırlı bir düristlük ve yurtseverliğe sahip olanlar bile böylesi bir acı sona düşmemek için bu, neredeseyse kabileleşme nitelikleri bile aşmamış, mezhepsel dayatmalara ve artık tasfiyeciliğe dönüşmüş olan sektek solculuğa karşı çıkmalıdır. Söz konusu güçler artık düzeni rahatlatan mevcut oluşumlarından vazgeçerek halklarımızın çıkarları uğruna savaşabilen ve faşizmi geriletebilen direnişçi bir konuma ulaşabilirdiler. Bunu başarmadıkları sürece, ortaçağ mezhepleri ale aralarındaki fark bunların adlarının "sosyalist", "demokrat" ya da "milliyetçi" olmakla sınırlı kalacaktır. Düzene muhalefetleri de yine aynı biçimde gövde gösterisinden ilerleye gidemeyecektir. Bunların bugünkü gerçeklikleri bütünüyle böyledir. TC karşısında yenik, bitmiş ve tükenmiş bir konumu sergilemektedirler. Rejim bu gerçeklerini çok iyi bildiği için kendilerini af çıkarmaya hazırlanmaktadır. Fakat PKK'nin dayatması karşısında bunları yeniden direnişe kaldırmakla direnişin endişe duyarak çekingen davranmaktadır.

İşte bu durum nedeniyle bu güç-

lere herşeye rağmen sesleniyor ve diyoruz ki: TC'ye aldandın, kendini köklü bir biçimde yenileyin, direniş saflarına geçin ve böylece gerçek bir muhalefet konumuna yükselin. TC'nin herşeyi olan 12 Eylül faşist rejimine karşı kanıtlanmış doğru bir devrimciliği temsil eden ve Kürdistan tarihinin olduğu kadar Türkiye ve dünya halklarının direniş abidelerinin en görkemli lerinden biri olarak yükselen Partimizin önderlik ettiği mücadeleye katılın! Doğrudan katılmıyorsanız destekleyin! Ve yine eğer desteklemeye bile gücünüz yoksa, ona saygılı olun, düşman olmayın! TC'ye karşı bir konumda yer almanın halinde ve varlığına yönelik olarak savaşmadığınız sürece PKK size dostça yaklaşmaya halklarımızın ortak direnişini ve kurtuluş mücadelesini geliştirmek için en büyük zorlukları kendisi karşılamaya ve fedakarlıklarda bulunmaya her zamankinden daha fazla hazır. Kürdistan zemininde günümüzde yükselen direniş Partimizin bu konudaki yaklaşımını kanıtlamıştır. PKK'nin bu konumu desteklenmelidir. Geçmiş tarihin özellikleri gözönüne getirilerek, PKK'nin günümüzde yarattığı bu konumun halkımızın ve diğer halkların kurtuluş mücadelesi açısından yarattığı elverişli zemin görülmesi, halktan yana tüm güçlerin bundan kazanacakları çok şeyler olduğu bilinmelidir.

Parti militanları ve halkımız da artık ülke zeminimizin gerek siyasi ve askeri ve gerekse ruhsal olarak tamamen değiştiğini daha derinliğine kavramalıdır. Devrimimizi giderek yaklaşan ayak seslerine karşılık, karşı-devrimin açık ideolojik, politik ve askeri saldırıları da artmaktadır. Bu iyi görülmeli ve yaşamın tüm alanları bu geçişin gereklerini karşılamaya hazır hale getirilmelidir. Günümüz Kürdistan'ında yaşamın anlamı iyi kavranmalı ve karşılıklı iyi verilmelidir. Bugünün Kürdistan'ı her çağında, köyünde ve kentinde her biri bir abide olan şehitlerin kanlarının aktığı bir Kürdistan'dır. Bu zeminde artık her şeye yön verecek olan bu gerçek, direniş gerçeğidir. Kültürel faaliyetlerden politik faaliyetlere,

sosyal yaşamın düzenlenmesinden üretime kadar Kürdistan'da her şey artık direnişin örgütlenilmesidir, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ve halkımızın silahlı direnişinin geliştirilmesi temeline ele alınacak ve yürütülecektir. Halkımız bunu her zamankinden daha uyanık, bilinçli ve örgütlü bir tarzda yapmaya mecburdur. Bunun için ilk adımlar tüm zorluklara ve olanaksızlıklara rağmen atılmalıdır. Bu adımların sonu başarıyla getirilebilmelidir.

Parti militanlarımız bütün bu gelişmelerin kumanda mevkiinde olduklarını bilincileyi, komutanlık görevlerini her düzeyde bu gelişmelerin gereklerini karşılayacak, halkımızın beklentilerine cevap verecek ve düşmanı her alanda geriletecek bir etkinliğe ve giderek yetkinleşmeye ulaşmayı artık başaramamışlardır. Komutanlık tüm bunları karşılayabildiği anda gerçek niteliğine ulaşmış olacaktır. Arzulanan ve onaylanacak olan komutanlık budur ve tüm parti militanları her zamankinden daha fazla böyleli bir komutanlığa ulaşmaya mecburdurlar. Ve bu elbette ki en büyük sorumluluk ve disiplin temeline yaratılacak bir olaydır.

Partimiz 8. yılına girerken bütün bunların şehitlerimizin vasiyetlerinin olduğu kadar onlara vermiş olduğumuz sözlerin bir gereği olarak mutlaka yerine getirilmesi gereken görevler olduğuna bir kez daha hatırlatıyor ve geleceğe ancak bu temelde yürünmesi halinde her alanda büyük bir yaşam gücüne ve olgunluğa ulaşabileceğini söylüyoruz. Böylesi bir temelde yüründüğü sürece karşı karşıya bulunulan zorluklar ne olursa olsun ve bunlar ister Parti içi ve halk saflarından ve isterse uluslararası zeminde kaynaklansın, hiçbir güçlüğün bizi sonuna kadar aydınlanmı ve çelikleşmiş bir güç olarak görevlerimiz yerine getirmekten alıkoyamayacaktır. Tüm partililer olarak böylesine yetkinleşen militanlar olmak için bütün gücümüzü seferber edelim! Her alanda çölenmiş bir PKK'yle geleceğimizi kendi özgür bilincimiz ve eylemimizle yaratmak için ilerleyelim!

***Yaşasın Partimizin Şanlı Geçmiş!**
***Yaşasın Halkımızın Ulusal Kurtuluş Cephesi!**
***Yaşasın Halkımızın Silahlı Direniş Gücü HRK!**

Baştarafı Syf: 1'de

özellikle de sol'u buna alet etmek için nasıl yoğun bir çaba içerisine girdiğini görmekteyiz. Bunun için Ecevit'lerinden Uğur Mumcu'lara kadar en sadık uşaklarını Avrupa'lara göndererek "tüm yurtseverlerin bölücülüğe karşı birliğini" oluşturmalarını sağlamak için nasıl gözükara bir faaliyet içine girdiklerini, sömürgeci basını da onun hizmetine koşarak birşeyler elde etmek istediklerini, bu konuda her yolu da kendileri açısından mübah saydıklarını bizzati uygulamalarından görüyor ve duyuyoruz.

TKP (FTİB), PPKK (KKDK),

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Karşı Yoğunlaşan Komplolar Bugün Daha İyi Görülmelidir

TKSP (Komkar), Dev-işçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek) ve Sosyalist İşçi imzası ile dağıtılan ve komplonun tezahurlarında bir vesile olarak kullanılan provakasyon bildirisinin hazırlanması ve dağıtılmasını da yine bu çerçevede ele almak ve değerlendirmek gerekecektir. İster bilerek, isterse bilmeyerek, baştan beri tasfiyeci faaliyetlerin arkasında olan güçlerle aynı konuma düşen ve aynı

platforma imza atmakla adeta komploya onay veren bir çok güç de yine durumunu bu çerçevede ele almak zorundadır.

12 Eylül sonrasında, faşist rejimin sol'u tasfiye etmek için Avrupa'da ne gibi oyunlar geliştirdiği ve hangi güçleri bunun aleti haline getirdiği de bugün çok iyi bilinmektedir. Geçmişin tasfiyeye uğratılan TKP'sine bugün nasıl da yenilerinin eklendiği çok açık olarak görülmektedir. Daha önce bu

sayfalarda çıkan bir yazıda TKP'nin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine dayattığı tasfiyecilikten vazgeçmesi çağrısı yer alıyordu. Bu tasfiyecilik Güney Kürdistan'da kimler eliyle uygulandı; Parti Önderliğine karşı komplolar kimler aracı kılınmak istendi; yine direniş mücadelemiz kimler adına sağ'a-sol'a terörizm olarak lanse edilmeye çalışıldı; evet bugün en önemlisi de tüm bu tasfiyeci politikalar, Avrupa'da hangi adlar ve yöntemlerle karşımıza çıkarılıyor ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemize dayatılmak isteniyor?

Uğur Mumcuların, "milli birlik ruhu"na bütünleşme çağrılarında nasıl 10'lu, 12'li, 6'lı gruplar halinde cevap verildiği bugün daha iyi açığa çıkmış durumdadır. Özal'ların, Kamran İnan'ların ve bunların üstünde de Evren'lerin ve Pentagon seflerinin yer aldığı "bölücülüğe" karşı birlik olma çabalarına nereden güç veriliyor? İşte, tüm bu sorular açık ve dürüst cevap bulursa bugün Avrupa'da adeta bir hayalet gibi dolaştırılmak istenen, Kürdistan'da yürütülen silahlı direniş mücadelesine karşı kimlerin ve hangi amaçla karşı çıktıkları daha iyi görülebilecektir.

12 Eylül faşist cuntasına karşı bir araya gelmeyen, bir tek satırılık bir yazı bile kaleme almayan bu tasfiyeci klikler, bir provakatöre darbe vurulması karşısında, zaman kaybetmeden biraraya gelerek günlerce toplantı yapmaktadırlar. Yine bu toplantılarda tartışılan konunun da ne olduğu çok iyi bilinmektedir: "PKK'ye karşı en iyi nasıl mücadele yürütülür, bunun için hangi yöntemler geliştirilmesi gerekir?" Günlere bunun üzerinde tartışarak, PKK'yi nasıl devrimci-direnışten vazgeçeceklerinin hesabını yapacak kadar alçaklaşılabiliyor ve hainane planlar içerisine girebiliyorlar. Evet, işte o Köln'de, Hamburg'ta, Stockholm'de ve en son da Paris'te yapılan toplantılarda da tartışılan konu budur.

İhanet darbe vurulması karşısında, işledikleri suçlarının da bir gün karşlarına çıkarılacağı ve kendi maskelerinin de düşeceğini çok iyi bilen bu güçler, adeta cuntaı bir kenara bırakarak tüm mücadelesini PKK'ye karşı savaşmaya yöneltmişlerdir. 3 kez üst üste yapılan ve saatlerce süren toplantılarda ne konuşuldu? Cuntaya karşı mücadelenin sorunları, değime kabilinden bile olsa ele alındı mı? Bugün yüzlerce şehidin verildiği bir devrimci miras nasıl sahip çıkılacak, bu direnişçi militanların anılarının gereği nasıl yerine getirilecek, bu konuda en ufak bir konuşma yapıldı mı? Kuşkusuz hayır! Ya bu baylarımız böyle saatlerce süren toplantılarda ne konuşular? Konuşulan tek şey vardı: "PKK'ye karşı nasıl savaşılacak ve komplolar nasıl tezgahlanacaktır?"

Daha toplantının hemen ardından bir devrimciyi alçakça bir komploda şehit etmeleri, birbirleriyle anlaşma becerisini nasıl da gösterdiklerini ortaya koymaktadırlar. Ama neden bu baylar aynı başarıyı cuntaya karşı mücadelede de biraraya gelmede savaşmakta göstermiyorlar? Bu konuda kendilerini engelleyen nedir? Neden çekiyorlar? Tüm bunlar izah edilmek ve örgütlerin yönetime çöreklenen tasfiyeci kılığın teşhiri yapılmak zorundadır.

TKP'nin o bilinen kemalist yöntemlerle nasıl da sinsi olarak faaliyet yürüttüğü, geçmişte TKP'ye

dayatılan tasfiyeyi bugün nasıl gütlere en başta da PKK'ye dayattığı iyi görülmek zorundadır. Yine onbinlerce gücü heder ederek en sonunda kendisini de insanlıktan çıkarıp hayvanlar safına iltica ettikten sonra, nasıl da kulaklarını uzatıp, yeni anlayışlar diye tasfiyeciliği dayatmak isteyen Hamburg Dev-işçi kılığın faaliyetleri de iyi görülmek durumundadır. Bu her iki kılığın baştan beri direniş hareketi üzerinde yürüttükleri tasfiyeci ve komplocu faaliyetleri, bu son olayla birlikte daha da açığa çıktı. Bu güçler işledikleri suçları gizlemenin telaşı içinde; "bunları kin açığa çıkarabilir, bugün bu gücün olan PKK'dir, o halde PKK hedeflenmelidir" diyerek saldırmaktadırlar.

İhanetçilere bu derece sahip çıkmalarının nedeni boş değildir. Bu klikler, aynı zamanda kendi ihanetlerini de gizlemek istemektedirler. Şimdiye kadar yürütülen ve adeta bir kampanya gibi geliştirilen, "PKK kendisinden ayrılmı vuruyor, PKK diğer örgütlere saldırı" vb. gibi sahtekarlıkların da bugün gerçek yüzü açığa çıkmıştır. Gerçek komplocu ve cunta işbirlikçisi güçler, hiç bir gizleme gereği bile duymadan bugün her türlü ihanetçi faaliyetleri yürütmektedirler. Ve adeta birbirleriyle yarışan bu güçler bir noktada; PKK'ye düşmanlıkta çok kolay biraraya geliyor ve anlaşabiliyorlar.

Bir hainin, bir yurtsever tarafından cezalandırılması karşısında kıyametleri koparan, o sözde insancılara sesleniyoruz: Biri Paris'te, biri de Stockholm'de olmak üzere devrimci ve yurtseverlere karşı alçakça iki saldırı gerçekleştirildi. Paris'teki devrimci şehit düşerken, Stockholm'deki yurtsever yaralı durumdadır. İsveç Gizli Polis Teşkilatı SAPO'nun emriyle serbest dolaşan katilin tutulmasına bile gerek duyulmadı. Tüm bunlarda komploların ardında hangi güçlerin yattığını göstermektedir. Evet, bu güçler, bu olaylara karşı da gerekli tavrı takınacaklar mıdır? Devrimcilerin, yurtseverlerin yaşamına, hainlerin yaşamından daha fazla değer verdiklerini gösterebilecekler midir? Bu konuda sorumluluk duyan her dürüst devrimci, ilerici tavrını açıklamalı ve komploları karşı sesini yükseltmelidir.

Bizzat komplonun içinde yer alan fakat buna alet olduğunu söyleyen kişiler, eğer hala yüreklerinde bir nebze devrime bağlılık taşıyorlarsa, yönetici kliklerine karşı durarak, bunların ellerini kanına bulamaktan çekinmedikleri devrimci bir militanın anısına duydukları saygıyla da hareket etmeli ve doğru devrimci tutumu takınmalıdır.

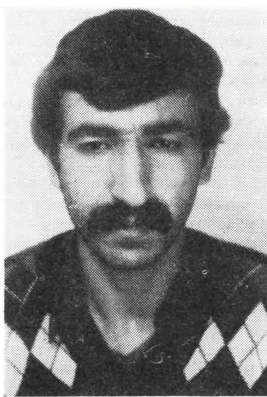
"PKK'nin herkese saldıracağı" sahtekarlığını yarmaktan vazgeçin. PKK'nin eyleminin bugün ne olduğu ve ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmek için nasıl muazzam ve görülmemiş bir çabayı her şeye rağmen sergilediği ortadadır. Bu gerçekler görülmeli ve kabul edilmelidir.

Tüm ilerici, yurtseverler, demokratlar, devrimciler ve halkımızın dostları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı geliştirilmek istenen ve bugün de önemli oranda uygulanan tasfiyeci ve provakatör faaliyetlere karşı teşhir ve tecriti geliştirerek, devrime karşı olan sorumluluklarını yerine getirebilmelidir. Bu sıfatları kendilerine yakıştıran tüm güçleri de bu görevde dahi sarılmaya çağırıyoruz.

M. Nazif AKTAŞ Yoldaşın Anısını Sömürgecilere ve Her Soydan Uşaklarına Karşı Geliştireceğimiz Mücadelede Yaşatacağız

23 Aralık 1985 günü Paris'te Türk devletinin sol'dan uzantıları olan sosyal-soven ve Kürt küçük-burjuva milliyetçilerinin gerçekleştirdikleri ortak katliam girişimleri sonucu şehit düşen Mustafa Nazif yoldaş, 1960 yılında Diyarbakır'ın Ergani kazasında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha genç yaşta siyasi gelişmeye ilgi duyarak çeşitli düzeylerde görevler üstlendi. Ergani Lisesi'nde okuduğu dönemde çeşitli sol güçlerin çalışmalarını yakından takip ederek yoğun bir araştırma ve inceleme içerisine girdi. Partimizin yörede siyasi çalışmalarını yoğunlaştırdığı dönemden itibaren Hareketimizin kadrolarıyla ilişki kurdu ve kısa süreli bir araştırma sonucu 1978'de saflarımıza katıldı. Yörede çeşitli düzey ve biçimlerdeki siyasi faaliyetlerimizde de yer alan Mustafa yoldaş, aktif ve gözüpek yapısıyla kısa süre içerisinde kendisini yoldaşlarına ve halkımıza kabul ettirmeyi de başardı.

Askeri faşist yönetimin işbaşına geldiği 1980 sonrası, Partimizin hazırlık sürecine girdiği ve kadroların ülke dışına çıkarıldığı dönemde, M. Nazif yoldaşta, Partinin talimatı üzerine yurtdışına çıkmış ve bu alanda sürdürülen hazırlık faaliyetlerine aktif olarak katılmıştır. Partinin sunduğu siyasi ve askeri eğitiminden de yararlanmış; sahip olduğu pratik tecrübelerini ideolojik-pratik olarak da tamamlayarak kendisini en kısa sürede ülkedeki yeni dönem mücadelesine katılabilecek seviyeye getirmiştir. 1982 Haziran'ında hazırlık faaliyetleri içerisinde olduğu esnada başlayan İsrail saldırıları sonucu günlerce Filistin halkıyla omuz omuza savaşarak siyonistlere de güçlü darbeler vuran M. Nazif AKTAŞ, bu savaşta bir grup yoldaşıyla siyonistlere esir düşmüştür. Birbuçuk yıllık esaret döneminde Ensar esir kamplarında oldukça güçlü bir direniş ortaya koyan PKK'li militanlar arasında bulunan M. Nazif yoldaş, her türlü baskı ve ağır işkenceler rağmen Partisinin onurunu korumasını bilmiş ve O'nun enternasyonalist anlayışını en iyi şekilde temsil etmiştir. Sabri GÖZÜBÜYÜK ve diğer yoldaşlarıyla birlikte, birbuçuk yıl sonra Kızıl Hacı'ın girişimleri sonucu serbest bırakılan M. Nazif yoldaş, başka bir alana gönderilmek amacıyla bindirildikleri uçağın Atina'ya inmesi üzerine burada yoldaşlarıyla birlikte eylem koymuş ve Yunanistan'da iltica talebinde bulunmuştur. Oradan da Avrupa'nın çeşitli ülkelerine geçerek Partiyeli ilişki kurmuş ve vakit geçirmeden devrimci faaliyetlerine başlamıştır. Bu alanda sürdürülen ulusal kurtuluş faaliyetlere aktif olarak katılıp çeşitli sorumluluklar üstlenen Mustafa Nazif yoldaş, alçakgönüllü, ağırbaşlı ve olgun kişiliğiyle gittiği her alanda kitlelerle güçlü bir kaynaşmayı sağla-

bilmiş, pratik beceri ve tecrübeleriyle de yoldaşlarının aktif bir destekçisi haline gelmiştir. Düşmandan kaynaklanan her türlü eğilime ve Partimize yöneltilen saldırılara karşı oldukça ilkel ve kararlı bir tutum takınan Mustafa yoldaş, şehitlerin kanı pahasına kazanılan her değeri gözbebeği gibi korumasını bilmiş, bu tavrıyla tüm militanlara ve yurtseverlere de örnek olmuştur.

Türkiye'de faşist cuntanın yönetime el koymasının ardından büyük kayıplar veren ve yedekleri darbecilerle kendilerini toparlayamaz hale gelen Türkiye ve Kürdistanlı siyasi yoğunlukların oldukça dağınık şekilde gelip gittiği dönemde, Avrupa alanında hızla yozlaşıp, dejenere oldukları; geçmişin bir çok devrimci militanının hızla bu toplumsal ve sosyal ortama ayak uydurarak devrim sorunlarıyla uğraşmaktan vazgeçtiği ve bu alani kendileri için yaşam ve kurtuluş alanı olarak seçtikleri günümüzde devrimin ve ulusal bağımsızlık mücadelemizin görevlerine sıkıca sarılan M. Nazif yoldaş, Avrupa alanının tüm olumsuzluklarına karşı güçlü bir iradeyle savaşmasını bilmiş ve bu alani mücadelemiz için olumlu sonuçlar elde edebilecek bir kaynak haline getirmeye çalışmıştır. Partiden aldığı talimatları harfiyen uygulayan ve yoldaşlarıyla sürdürdüğü kolektif örgütsel çalışmalarla hertürlü zorluğu üzerine kararlılıkla yürüyen M. Nazif yoldaş, özellikle de böyle bir ortamda mücadelede ve halka bağlı kalmının, her an ülke mücadelesine katılmaya hazır olmanın da güçlü bir örneğini oluşturmıştır.

Üstlendiği her görevi büyük bir sorumluluk duygusuyla yürüten ve başarılı sonuçlar alabilmek için yoğun gayret sarfeden M. Nazif yoldaş, attığı her adımda Partisine ve halkına karşı sorumlu olduğunun bilincine hareket etmekte, kendisini ülke pratiğinde daha yetkin görevler üstlenmeye hazır bir militan haline getirebilmek için yoğun gayret sarfetmekteydi. Parti görevlerine yaklaşımında da örnek bir tavrı temsil eden M. Nazif yoldaş, büyük-

küçük ayrımı yapmadan aldığı her görevi aynı coşku, enerji ve yetkinlikle yerine getirmiştir. Partiyeye sunduğu raporlarında ülke mücadelesi içinde görev almak istediğini de belirten M. Nazif AKTAŞ, isteği bu yönlü olmasına rağmen, alan ayrımı gözetmeden Parti görevlerine sonuna kadar bağlı bir şekilde çalışmalarını sürdürmesini de bilmiştir. Avrupa alanında da mücadelemize sunabilecek birçok yönlü desteğin olduğunu iyi bilen bu yoldaşımız, ulusal bağımsızlık savaşımız için bu alandan alabileceğimizi en üst düzeyde almaya çalışmış, gerek kişi olarak kendisini güçlendirmeye; gerekse de örgütsel pratik faaliyetlerini etkinleştirip ülke mücadelesinin seviyesine uygun hale getirmeye büyük önem vermiştir.

Partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı gerek direkt sömürgecilerden gelen, gerekse de tasfiyeci sol ve diğer çeşitli çevrelerden gelen her türlü saldırıya; yürütülen anti-propaganda, karalama ve tecrit etme çabalarına ve Partimiz saflarında panik, güvensizlik ve kuşkuculuk yaratmak gibi bozucu çabalar sürdürmek isteyen provakasyon ve düşman eğilimlerine karşı oldukça tutarlı ve kararlı bir mücadele yürüten M. Nazif yoldaş, bir yıla yakın bir süre Duisburg ve çevresinde katıldığı örgütlü pratik faaliyetler içerisinde güçlü kişiliği ve kolektif çalışmaya verdiği önemle hem geniş halk kitlelerinin hem de yoldaşlarının önemli bir yönlendirici ve destekçisi olmayı da başarmıştır.

Son olarak gittiği Paris'te de ulusal kurtuluşçu faaliyetlere katılan Nazif yoldaş, örgütsel çalışmalarını yansıtır, çeşitli çevrelerden mücadelemize ve Partimize yöneltilen saldırılara karşı Kürdistanlı yurtseverlerin eğitilip bilinçlendirilmesine de önem veriyordu. Sosyal-soven ve işbirlikçi Kürt çevreleri tarafından 23 Aralık günü gerçekleştirilen saldırıya hedef olan M. Nazif AKTAŞ ve bir grup yurtsever Kürdistanlı, otomatik silahlarla taranmış ve ağır yaralanmışlardı. Daha olay yerinde iken aldığı ağır yaralarla şehit düşen Nazif yoldaş, Partimizin bu alanda verdiği ilk şehidimiz olarak halkımızın bağrına gömülmüştür. Bu katliam girişimine karşı oldukça soğukkanlı bir şekilde davranan Nazif yoldaş, komploların sıkıktı kurşunlara rağmen gözüpek ve dirençli bir karşı koyuş örneği sergileyerek daha fazla kaybın önüne de geçmiş, böylece halkına adadığı canını yine halkı için sevecek vermesini de bilmiştir.

Nazif yoldaşın değerli yaşamı ve mücadelesi, tüm yoldaşlarına örnek olacak, O'nun her türlü parti ve halk düşmanı eğilime karşı takındığı kararlı tutumu, mücadelemize ışık tutucu bir tavır olarak sürekli yol gösterecektir.

***Kahrolsun Yıkıcı, Tasfiyeci ve Provakatör Saldırıları!**